

NELJAPÄEV, 7. APRILL 2011

ISTUNGI JUHATAJA: Libor ROUČEK

asepresident

1. Osaistungjärgu avamine

(Istung algas kell 9.00)

2. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

3. Euroopa Investeerimispanka 2009. aasta aruanne (arutelu)

Juhataja. – Esimene päevakorrapunkt on George Sabin Cutași majandus- ja rahanduskomisjoni nimel koostatud raport Euroopa Investeerimispanka 2009. aasta aruande kohta (2010/2248/INI) (A7-0073/2011).

George Sabin Cutaș, raportöör. – (RO) Austatud juhataja! Selle Euroopa Investeerimispanka tegevusi käsitleva raporti esitlemine on osa iga-aastasest demokraatlikest tegevustest, mis kuuluvad Euroopa Investeerimispanka vastutuse alla Euroopa Parlamendi ees.

Kuigi seda tehakse korrapäraselt, ei tohi sellesse suhtuda kui millessegi tühisesse, sest see sisaldab tähtsaid soovitusi Euroopa Liidu tuleviku jaoks oluliste küsimuste kohta. Lissaboni lepingu jõustumisega 2009. aasta detsembris sai Euroopa Investeerimispankast vahend Euroopa Liidu välispoliitika meetmete toetamiseks, mis toimib samal ajal ka tähtsa partnerina Euroopa Liidu majanduse edendamisel.

Soovin tänada oma kolleege raporti juures tehtud täienduste eest! Samuti soovin tänada panga töötajaskonda suurepärase koostöö eest, eriti EIP presidenti Philippe Maystadt'i ja asepresidenti Matthias Kolatz-Ahnenit!

Me kõik otsime meetodit, millega lepitada liikmesriikide kasvavad võlad ja puudujäägid majanduskasvu eesmärkidega, nagu on sätestatud näiteks Euroopa 2020. aasta strateegias, mis nõuavad suuri investeringuid haridusse, tervishoidu, tehnoloogiasse, säästlikku energiasse ja infrastruktuuridesse. Minu arvates leiab sellele probleemile lahenduse Euroopa tasandilt ja Euroopa Investeerimispank mängib selles olukorras väga tähtsat rolli.

Toon siinkohal kaks olulist näidet sellest, kuidas Euroopa Investeerimispank on stimuleerinud Euroopa majandust ja jätkab selle stimuleerimist. Esiteks laenu VKEdel ning siis veel projektide võlakirjad. Me ei tohi unustada, et 99% Euroopa ettevõtjatest on VKEd. Investeerimine VKEdele tähendab Euroopa Liidus toimuvale uuendus-, teadus- ja arendustegevusele kaasaaitamist. 2009. ja 2010. aastal pakkus Euroopa Investeerimispank VKEdele rahastamist, mis ületas panga iga-aastase 7,5 miljardi eurose eesmärgi.

2010. aastal loodi ka Euroopa mikrokrediidirahastu, mille kokku 200 miljoni euronit ulatuvaid rahalisi vahendeid kasutati mikrokrediidi andmiseks nendele, kes seda vajasid. Kuid nagu näeme, on ettevõtjatel ikka veel probleeme juurdepääsuga nendele vahenditele.

Arvan, et peame parandama panga finantsvahendajate valimiseks ja nendele laenu andmiseks kasutatavate menetluste läbipaistvust. Samuti on Euroopa Investeerimispankal

kohustus pakkuda tehnilist toetust ja kaasrahastamist lähenemispiirkondadele, et need suudaksid saadavalolevad rahalised vahendid kiiremini ära kasutada.

Üks teine teema, mida tahan käsitleda, on projektide võlakirjad. Kas on õigustatud, et me sellest rahastamisvahendist nii palju ootame? Minu arvates küll. Rahastamisvahendi eesmärk on parandada äriühingute endi emiteeritud võlakirjade krediitireitingut erainvesteeringute ligimeelitamisega, et täiendada riigisiseseid ja ühtekuuluvusfondide abil tehtavaid investeeringuid. Tänu sellele mitmekordistavale efektile saavad ettevõtted rohkem raha infrastruktuuriprojektide rakendamiseks transpordi-, energia-, IT- ja säästva arengu valdkondades. Oluline on keskenduda teatud põhiprojektidele, nagu säästev areng, maantee- ja raudteefrastruktuur ning sadamete ühendamine Euroopa turgudega, ja projektidele, mis aitavad saavutada energiasõltumatust, nagu Nabucco gaasijuhe või ITGI projekt.

Kuna arutame täna võimalikke lahendusi finantskriisist väljumiseks, viib see arutelu meid läbipaistvuse ja maksuparadiiside teema juurde. Finantsvahendajate puuduv läbipaistvus on võtnud konkreetse kuju maksudest kõrvalehoidumise ja maksupettusena ning aidanud kaasa praeguse raske olukorra tekkimisele.

Euroopa pangana on Euroopa Investeerimispank kohustatud mitte sekkuma operatsioonidesse, mida korraldavad koostööst keelduvad jurisdiktsioonid, nagu eri rahvusvahelised organid on kindlaks teinud. Samas aga ei piisa aga ainult nendest loenditest. Euroopa Investeerimispank saab aidata selle valdkonna arengule kaasa nõuetekohaste hinnangute andmisega ning oma tulemuste korrapärase avaldamisega.

Viimaks tahan mainida ka Euroopa Investeerimispanka rolli väljaspool Euroopa Liitu riikides, mis on teel ELiga ühinemise poole, ning samuti riikides, mis saavad kasu koostöö- ja arengupoliitika meetmetest. Nendes riikides toetab Euroopa Investeerimispank Euroopa Liidu välispoliitika eesmärgi. Sellepärast peame minu arvates määrama selles valdkonnas tööle rohkem spetsialiste ning tõstma kohalike osaliste osavõtlikkuse taset projektis.

Kuulan hea meelega teie seisukohti siin istungisaalis ja võtan uuesti sõna arutelu lõpus.

Philippe Maystadt, *Euroopa Investeerimispanka president*. – (FR) Austatud juhataja! Head kolleegid! Kõigepealt soovin tänada teid kutse eest osaleda taas arutelus Euroopa Investeerimispanka tegevusi käsitleva raporti üle! See on kujunemas tõeliseks traditsiooniks.

Eeskätt soovin tänada teie raportööri George Sabin Cutast. Ta käsitles probleeme väga arukalt tagasisivaatavalt ja andis ka suuniseid tulevikuks. Kui lubate, siis sellest ma põhiliselt rääkida tahangi. Mainite, et meie direktorite nõukogu töötas Euroopa Investeerimispanka järgmiste aastate töö jaoks välja kolmeharulise plaani. Arendame oma tööd kolmes valdkonnas: Euroopa 2020. aasta strateegia rakendamine, võitlus kliimamuutuste vastu ja ELi välispoliitika toetamine.

2008. aastal alanud finantskriisiga ja seejärel majanduskriisiga silmitsi seistes andsid liikmesriigid nendele lühiajalise vastuse eri riiklike kavadega, mille eesmärk oli kõigepealt pankade päästmine ja seejärel majanduse taastamise stimuleerimine. Nagu teate, toetas neid riiklikke kavasid Euroopa majanduse taastamise kava, mille Euroopa Ülemkogu 2008. aasta detsembris vastu võttis. EIP mängis oma osa sellega, et suurendas laenamise mahtu 48 miljardilt eurolt 2007. aastal 79 miljardi euronit 2009. aastal ja suunas need rahalised vahendid reaalmajanduse nendesse valdkondadesse, mida nõukogu prioriteetseteks pidas, ennekõike toetus VKEdele, nagu ka teie raportöör ennist rõhutas.

Pärast lühiajalise vastuse andmist, millega me halvima ära hoida suutsime, on nüüd vaja aga pikaajalist vastust. Siin tulebki mängu Euroopa 2020. aasta strateegia ning selle strateegia kriitiline osa on tööhõive taseme ja tootlikkuse tõstmine, mille aluseks peab olema nn teadmiste kolmnurk: kooolitus, teadus- ja uuendustegevus. EIP on valmis märkimisväärselt panustama selle strateegia rakendamisel. 2010. aastal rahastas EIP üle 4 miljardi euroga projekte haridussektoris ning üle 7 miljardi euroga teadus- ja arendustegevuse ning uuendustegevuse valdkonna projekte.

EIP kavatseb suurendada rahastamist nendes valdkondades ja selleks rakendab EIP jätkuvalt koostöös Euroopa Komisjoniga ühiseid rahastamisvahendeid, lähtudes riskijagamisrahastu mudelist teadustegevuse jaoks, sest sellised vahendid tagavad Euroopa eelarve finantsvõimenduse. Samade rahaliste vahenditega saab Euroopa eelarve kanda palju suuremat investeeringute mahtu ja samal ajal vähendavad need ühised vahendid Euroopa Investeeringupanga kapitalipiiranguid. See tähendab, et sama kapitali hulga saab EIP suurendada laenamise mahtu.

Mainisin riskijagamisrahastut teadustegevuse jaoks. See on hea näide. 2010. aasta lõpuks suutsime 390 miljoni euro suuruse panusega eelarvest ja EIP kapitali assigneeringutega 700 miljoni euro ulatuses anda üle 6 miljardi euro laenu, millega rahastati üle 16 miljardi euro ulatuses investeeringuid teadustegevusse. Seega näete kahte finantsvõimenduse viisi, mida selline vahend võimaldab ning selle pärast paistab olevat selge, et EIP panus Euroopa 2020. aasta strateegiasse on veelgi tõhusam, sest me suudame tugineda pragmaatilisele koostööle komisjoni ja ka teiste finantseerimisasutustega.

Teine valdkond on võitlus kliimamuutuste ning selle tagajärgede vastu, mis võivad aeg-ajalt traagilised olla. Sellest on saanud prioriteet Euroopa Liidu jaoks ning sellest tulenevalt ka EIP jaoks. Fukushima tuumaelektrijaamas toimunud katastroof ning sellega päevakorda kerkinud küsimused tugevdavad veelgi enam vajadust suurte investeeringute järele energiasäästlikkusesse, taastuvenergiatesse ja uutesse energiatehnoloogiatesse.

2010. aastal suurendati EIP laenusid vahetult kasvhoonegaaside heitkoguste vähendamisesse panustavatele projektidele peaaegu 20 miljardi euron, moodustades peaaegu 30% kõikidest EIP antud laenudest. Laenud taastuvenergiaga seotud projektidele moodustasid 6,2 miljardit eurot kogu laenumahust ja neid laene kasutati peamiselt tuule- ja päikeseenergia projektide jaoks. Energiatõhususe parandamise projektide jaoks antud laenud tõusid 2010. aastal 2,3 miljardi euron. Nende laenude suurus kasvab järgmiste aastate jooksul veelgi, sest energiasäästlikkuses peitub suur potentsiaal, eriti paljude Euroopa linnade ja alevite üldkasutatavate hoonete ja elumajade puhul. Investeeringuteks linnatranspordi arendamisse ning sellest tulenevalt individuaalsetest transpordivahenditest tuleneva saaste vähendamisse andis EIP 2010. aastal laenu 7,9 miljardi euro ulatuses.

Seega jätkame nende pingutustega. Jätkame energiasäästlikkuse, energiatõhususe ja taastuvenergia toetamisega ning samuti juhime metoodika väljatöötamist kõikide meie rahastatavate projektide süsinikujalajälje palju täpsemaks hindamiseks, mis on tehnilisi probleeme arvestades paratamatult väga kompleksne metoodika. See konkreetne pingutus tõestab meie valmidust teha võitlusest kliimamuutustega suur prioriteet.

Kokkuvõtteks veel kolmas valdkond: mitte ükski võim ei saa välispoliitikat teha ilma rahalise toetuseta. Hiina sai sellest aru. Riik sekkub rahaliselt igal pool maailmas, et toetada oma välispoliitika eesmäärke. Kui Euroopa Liit tahab tõepoolest töötada välja välispoliitikat, mis maailmas mingil määral mõju avaldab, siis peab sellel olema ka finantsharu. Kui Euroopa Liit seda soovib, siis võib EIP see haru olla. See on üks põhiärgeldusi Michel

Camdessuse raportist EIP välismandaadi kohta. Jääb veel näha, kas liikmesriigid, mis on ka EIP osanikud, tegutsevad sellest soovitusel lähtudes ja teevad 2014.–2020. aasta finantsperspektiivi ettevalmistamisel selge otsuse.

Austatud juhataja, head kolleegid! See oli ülevaade EIPi kolmeharulisest plaanist järgmiste aastate jaoks.

Maroš Šefčovič, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Soovin kõigepealt tänada meie raportööri George Sabin Cutașt selle väga hea raporti eest! Tervitan ka Philippe Maystadt'i tänasel istungil, sest on väga tähtis, et ka komisjon õnnitleks teda ja EIPd ülemaailmse finantskriisi tagajärgedele jätkuva jõulise reageerimise puhul.

EIPi abi oli ülitähtis. EIP aitas meil lahendada krediidi puudujäägi probleemi turul. See oli väga tähtis nii ELi liikmesriikide ja kandidaatriikide jaoks kui ka meie partnerite jaoks igal pool maailmas. EIP suutis suurendada märkimisväärselt laenamist ja suurendada samal ajal ka toetust olulisemates majanduskasvu suurendavates valdkondades.

Komisjon on nõus parlamendiga, et EIP põhieesmärgid on ELi ühtekuuluvuspoliitika toetamine ja üleminek vähem süsihappegaasiheiteid tekitavale majandusele. Sellest lähtuvalt ühines komisjon EIP grupiga, et toetada lähenemiseesmärke juba hästi tuntud ühiste rahastamisvahenditega JASPERS, JEREMIE ja uue vahendiga ELENA, et võidelda kliimamuutustega. Lisaks on meil hea meel näha VKEdele antava laenu mahu suurendamist ning oleme nõus teie üleskutsega võtta rohkem kvalitatiivseid meetmeid, et suurendada Euroopa Investeerimispanka grupi sekkumisest tulenevat lisandväärtust ja läbipaistvust selles valdkonnas.

Selles kontekstis paistab olevat vajalik anda hinnang EIP ja Euroopa Investeerimisfondi töö optimaalsele jagunemisele. EIP tohutu suured pingutused toovad esiplaanile selle, kui tähtis on optimeerida EIP kapitali kasutust. Oluline on leida õige tasakaal suuremate mahtude ja suurema riskiga tegevuste vahel, mis nõuavad küll rohkem kapitali, aga annavad samas ka rohkem lisandväärtust EIP grupi sekkumisele.

Soovin öelda paar sõna rahastamisvahendite kohta. Meie arvates on vaja laiendada uuenduslike rahastamisvahendite kasutamist koos tähtsamate finantseerimisasutustega, nagu EIP. Vahendid, mis kasutavad kiirlaenusid, omakapitali ja tagatise, aitavad võimendada ELi eelarve mõju, sest need meelitavad ligi täiendavaid rahalisi vahendeid kolmandatelt pooltelt. Lisaks sellele võib ühiste rahastamisvahendite ulatuslikum kasutamine ja riski jagamine ELi eelarvega vabastada kapitali ning suurendada EIP omavahendite finantsvõimendust ja EIP mõju ulatust. Lõppude lõpuks tähendab see rohkemaid projekte Euroopa 2020. aasta strateegia toetamiseks ning paremat toetust strateegia eesmärkidele ja ülesannetele.

Hetkel avalikul arutelul olev Euroopa 2020. aasta projektide võlakirjade algatus on väga hea näide sellest. ELi 2020. aasta strateegia nõuab suuremahulist piiriülest investeringut, et toetada ELi 2020. aasta juhtmeetmeid ja töötada välja arukad täiendatud ja täielikult omavahel seotud infrastruktuurid. Projektide võlakirjade algatus toetaks konkreetsete projektide rahastamist transpordi-, energia- ja sideinfrastruktuuride valdkonnas ning potentsiaalselt ka muudes sektorites, mis aitavad panna aluse säästvale majanduskasvule ja tööhõivele tulevikus. Mul on hea meel näha, et te ka oma raportis seda algatust toetate.

Järgmist mitmeaastast finantsraamistikku käsitlevate komisjoni ettepanekute koostamise kontekstis korraldab komisjon strateegilise mõtiskelu ja analüüsi uute vahendite

optimeeritud kasutuse tagamiseks, arutledes seda teemat EIP ja muude finantseerimisasutustega, et saada kasu nende finantseerimistest ja kogemustest turul.

Lõpetuseks soovin teha mõned märkused EIP välistegevuse kohta. Mis puudutab EIP rahastamistegevust väljaspool ELi, siis komisjon toetab ülemmäärade tõstmist, mille kohta parlament tegi ettepaneku EIP välismandaadi vahetuskuvõtte raames, eriti ülemmäärade tõstmist miljardi euro võrra Vahemere piirkonna jaoks. Me teame, kui tähtis see praegu on. See on vajalik selleks, et EIP saaks sekkuda jätkuvalt endisel tasemel ning toetada demokraatlikke muudatusi meie partnerriikides. Samamoodi kordame ka seda, kui tähtis on, et EIP taaskasutaks tagasivoolu varasematest investeeringutest Vahemere piirkonnas, et teha riskikapitaliinvesteeringuid selle piirkonna erasektori VKEdesse. Lisaks toetame EIP arenguvõime progressiivset tugevdamist, sest need lisavajadused nõuaksid järkjärgulist arenguaspektidele suunatud personaliressursside suurendamist.

Vastavalt komisjoni ettepanekule, mis esitati pärast EIP välismandaadi vahetuskuvõtte tegemist, loob komisjon tööühma, et uurida ELi koostöö- ja arenguplatvormi võimalikku arengut. Eesmärk on optimeerida komisjoni, EIP ja muude mitme- või kahepoolsete institutsioonidega seotud mehhanismide, rahaliste toetuste ja laenude toimimist. Sellise platvormi loomine aitaks luua sünergiaid ning tugevdaks EIP ja muude finantseerimisasutuste koostööd. Selles kontekstis tahaksin mainida, et komisjoni, EIP ja EBRD vastastikuse mõistmise memorandum allkirjastati märtsi alguses.

Jean-Pierre Audy, *eelarvekontrollikomisjoni arvamuse koostaja*. – (FR) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Soovin kiita Philippe Maystadt'i tähelepanu eest, mida ta Euroopa Parlamendi liikmete vastu üles näitab, sest valitsustevahelise panga presidendina ei ole te selleks kohustatud. Me hindame seda väga! Käsitlen oma sõnavõttus Euroopa Investeeringupanga julgeolekut ja ühenduse pädevusse üleviimist.

Mis julgeolekusse puutub, siis teie, Philippe Maystadt, ütlesite, et soovite saada Euroopa Liidu taga olevaks jõuks ja selle finantsharuks. Jah, aga AAA reitingiga. Lisaks oleme eelarvekontrollikomisjonis öelnud juba aastaid, et teie tegevuse üle tuleb teostada usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet. Teeme ettepaneku, et seda järelevalvet teostaks Euroopa Keskpank või, kui EIP sellega vabatahtlikult nõustub, Euroopa Pangandusjärelevalve – kas koos ühe või mitme reguleeriva asutusega või ilma selleta –, ja kutsume teid, volinik, üles tegema selle kohta ettepanekuid.

Kokkuvõtteks, austatud juhataja, mainin meie ettepanekut, et Euroopa Liidust peab saama Euroopa Investeeringupanga liige, et sellest valitsustevahelisest vahendist saaks järk-järgult ühenduse vahend.

Danuta Maria Hübner, *fraktsiooni PPE nimel*. – Austatud juhataja! Nagu EIP president Maystadt, nii soovin ka mina rääkida tulevikust ja tõstatada kolm punkti. Esiteks vajab Euroopa majanduskasvu ja ümberkorraldamist ning see tähendab investeeringuid ja investeeringute rahastamist.

Nüüd on õige küsida, kust see raha tulema peaks. Tähtsaim osa vastusest sellele küsimusele peitub Euroopa Investeeringupanga ja teiste sarnaste institutsioonide juures. Samuti arvan, et on oluline pidada meeles, et tulevaste aastate jooksul tekib rahastamisvaldkonnas ülemaailmselt suur konkurents. Meil on riigieelarved, milles tuleb teha lisakärpeid. Meil on ka pangandussektor, kus tavalise rahastamistegevuse jätkamise korral valitseb palju ebakindlust, ning samuti Euroopa eelarve, mis jääb nagu alati liiga väikeseks, et olla tõhus ja pakkuda lahendust meie probleemidele. Selle pärast on EIP kindlasti hädavajalik.

Thijs Berman, *fraktsiooni S&D nimel.* – (NL) Austatud juhataja! Kiidan oma kolleegi George Sabin Cutaş suurepärase raporti eest EIP 2009. aasta aruande kohta! Ka ülevaade, mille ta meile andis, oli kiiduväärt.

Tahaksin aga teha märkuse ühe konkreetse aspekti, nimelt nõukogu ja parlamendi suhte kohta. Euroopa Parlament on kaasseadusandja Euroopa Investeeringupanga välismandaadi puhul, kõikide panga tegevuste puhul väljaspool ELi, naaberriikides ja arengumaades. Paistab aga, et nõukogul on väga raske võtta tõsiselt parlamendi ettepanekuid välismandaadi läbivaatamise kohta. Mind üllatab, et nõukogule on saanud kombeks tunnistada külmalt vastuvõetamatuks igasugused uued ettepanekud, mida täiskogu esitab.

Pean eeskätt silmas ettepanekuid selle kohta, et EIPil oleks aktiivsem roll meetmete puhul, mille eesmärk on võitlus kliimamuutustega, ning tähtsam roll mikrokrediidi puhul. Kas need ettepanekud on vastuvõetamatud? Kas nõukogu ülesanne on määratleda see, milliseid teemasid võib Euroopa Parlament arutada? Ei, Euroopa Parlament ja nõukogu on võrdsete volitustega kaasseadusandjad ja peavad tihedas kontaktis Euroopa Komisjoniga määratlema üheskoos eeskirjad EIP välistegevuse juhtimiseks. See tähendab mõlema seadusandja jaoks konsultatsioone, ühiseid nõupidamisi, kompromisse ja avatud suhtumist. Seega on absurdne ja ebatulemuslik kasutada sõna „vastuvõetamatu”, et kirjeldada ettepanekuid, mis on enamiku Euroopa Parlamendi liikmete arvates tähtsad. Minu arvates on selline parlamendi seisukohti mitte arvesse võttev suhtumine nõukogu poolt vastuvõetamatu. Asjaolu, et siin ei ole mitte ühtegi nõukogu esindajat, on absurdne ja näitab, kui võõrandunud me üksteisest oleme.

EIP on tähtis vahend ELi välistegevuse jaoks igal pool maailmas. Avalik-õiguslik pank, mis saab panustada laenudega majanduskasvu ja infrastruktuuri täiustamisse, on meie naaberriikide arengu jaoks hädavajalik. Sama kehtib ka meie suhete kohta arengumaadega. Kas siin on vaja avalik-õiguslikku panka. Selline pank peab pidama kinni Lissaboni lepingust ja selle eesmärkidest. Vaesuse vähendamine on üks nendest eesmärkidest. Euroopa Parlament tahab selle rolli EIP välismandaadis selgelt sätestada. Ootan nõukogult avatud ja asjalikku suhtumist, mis võimaldaks meil üheskoos selle selgituseni jõuda.

Sylvie Goulard, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (FR) Austatud juhataja! Philippe Maystadt! Tahtsin rõhutada ühte asja.

Kui me alustasime selle raporti koostamisega, oli Euroopa Liidus juhtunu tõttu juba ilmselge, et on vaja pikaajalisi investeeringuid. Kriis näitas, et olime oma töös liiga lühinägelikud, nagu oleks öelnud Tommaso Padoa-Schioppa. Vajame tõesti pikaajalisi investeeringuid ja teie institutsioon mängib selles kesksel rollil.

Kõik viimase aja sündmused – pean silmas just Lõuna-Vahemere piirkonda ja ehk ka arusaamist, et meie energiavalikutega on mõned probleemid – annavad veelgi enam põhjust, et teie tööd innustada ja teid toetada. Täiskogul on alati Euroopa Parlamendi liikmeid, kes toetavad teie tööd. Olen aga nõus sellega, mida Jean-Pierre Audy ütles, et väga tähtis on liikuda ka suurema järelevalve suunas, nagu me oleme teinud juba mitme institutsiooni puhul.

Tahan öelda, et kuigi ma isiklikult pooldan projektide võlakirju ja paljusid ideid, mis on hetkel ringluses, olen siiski ettevaatlik ning tahan tagada, et me ei kiirustaks avaliku ja erasektori partnerluste lahenduse kasutuselevõtmisega, ilma et vaataksime lähemalt seda, kuidas need üles ehitatud on ning kui palju need lähevad lõpuks maksma maksumaksjatele ja kõigile teistele, kes on nendega seotud. Minu arvates võivad need olla väga kasulikud

vahendid, aga Euroopas on juba olemas fonde – pean silmas Marguerite'i fondi ning deposiitide ja eraldiste kassade tööd, mis on ka piiriülevalt algatusi teinud – ning tahtsin selle pärast esitada argumente suuremate pikaajaliste investeeringute ja järelevalve poolt, mis sobivad selle jaoks, mida me üheskoos saavutada tahame. Minu arvates on see vähim, mida me ootama peaksime.

Igal juhul toetame teid ja loodame, et kõik need viimase aja sündmused annavad põhjust palju põhjalikumate ja laiaulatuslikumate arutelude pidamiseks.

Pascal Canfin, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (FR) Austatud juhataja! Philippe Maystadt, lugupeetud volinik! Nagu teate, on Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon traditsiooniliselt EIPd igati pooldanud. Meie arvates on see väga tähtis avaliku poliitika teostamise vahend ja kuna me seda nii väga pooldame, oleme selle suhtes ka ülimalt nõudlikud – need kaks asja käivad käsikäes.

Meie arvamus EIPst on, et põhimõtteliselt on tegemist ikkagi pangaga ning seetõttu kehtivad sellele ka kõik piirangud, mis kehtivad pankadele ja millega tuleb arvestada. Mitu minu kaasparlamendiliiget viitasid õigusega asjaolule, et võib olla peaks EIP võtma arvesse pangandussektoriga seotud uusi piiranguid. Samal ajal on see tõesti erakorraline pank, sest seda rahastatakse tegelikult maksumaksjate rahaga. Samuti on EIP olemas selleks, et teha neid asju, mida teised ei tee, ja võtta tarvitusele eeskirju, mis lähevad kaugemale sellest, mida erasektor teha saab.

Tahan rõhutada ühte või kahte punkti, millega EIP minu arvates paremini hakkama saada võiks, kuigi viimastel kuudel on tehtud edusamme. Esimene punkt käsitleb maksuparadiiside probleemi. See võitlus ei ole väga tähtis ainult meie jaoks, vaid minu arvates ka enamiku kaasparlamendiliikmete jaoks siin täiskogul. Kriis näitas, et maksuparadiisid moonutavad, ohustavad ning nõrgendavad kogu finantssüsteemi ja maailmamajandust.

Seetõttu toetab selle raporti puhul enamik Euroopa Parlamendi liikmetest ideed, et peate tagama palju suurema läbipaistvuse nende laenude puhul, mida te ettevõtjatele annate ja mis liiguvad läbi maksuparadiiside. Minu arvates tuleb sellele tavale lõpp teha. Ma tean väga hästi, et kohapeal tegutsedes on teie tegevus piiratud, aga asjal on ka poliitiline külg, sest kui te olete jõud Euroopa taga, siis peate te ka võitlustes osalema. Ja kui te osalete võitlustes, siis peaks võitlus maksuparadiiside vastu nende hulka kuuluma.

Mis meisse puutub, siis tahaksime loomulikult veel kaugemale minna. See tähendab, et tahaksime, et sätestaksite tingimused laenudele, mida EIP annab ettevõtjatele, kes ei kuulu tervesse väärtuste ahelasse maksuparadiisides ja kes on vähemalt OECD mustas nimekirjas, mida hetkel läbi vaadatakse.

Teine punkt, mille tahtsime tõstatada, on seotud järelevalve ja halduse probleemiga. Sylvie Goulard rääkis sellest alles. Minu arvates peame valikuid laiendama, ühise vastutuse taset suurendama, et maksumaksjate raha kasutavad projektid valitaks võimalikult demokraatlikult ja läbipaistvalt.

Kolmas punkt käsitleb teie tegevuse kasu mõõdetavust. Loomulikult mõõdate te kasu ka rahalises mõttes. Nagu ma ennist ütlesin, olete põhimõtteliselt ikkagi pank, mis tähendab, et peate lahendama probleeme riski ja tasuvuse suhtest lähtudes. Teie eesmärk on aga anda ka muud kasu ja selle pärast kasutatakse riigi raha. Tahate anda kasu sotsiaalse ühtekuuluvuse, vaesusevastase võitluse ja keskkonnakaitse valdkondades. Minu arvates võiksite teha veel rohkem edusamme aruandluse ja selle mitterahalise kasu mõõtmises, mis on teie tegevuse ja õigustatuse seisukohalt kesksel kohal. Arvan, et selle asemel et

vastandada rahaline kasu mitterahalise kasuga, peaksite tegema võimalikult laiaulatusliku hindamise, mitte piirduma ainult raha ja finantsküsimumustega.

Viimaks mu sõnavõtu viimane punkt, mis käsitleb kliimamuutusi. Raportis on konkreetselt öeldud, et peate pürgima kõikide ELi eesmärkide saavutamise poole. Üks Euroopa Liidu ametlikest eesmärkidest on tagada 80% kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamine 2050. aastaks. See ei ole aga võimalik, kui jätkame söeküttel töötavate elektrijaamade rahastamist, millel on 40aastane eluiga ja mis toodavad tohutul hulgal süsinikdioksiidi.

(Sõnavõtja nõustus vastama sinise kaardi küsimusele kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Austatud juhataja! Kas Pascal Canfin on mõelnud sellele, et EIP kasutamine avaliku poliitika teostamise vahendina, nagu tema ja ta fraktsioon propageerivad, toimuks vahetult ELi maksumaksjate kulul ja just Briti maksumaksjate kulul? Kas ta on üldse sellele mõelnud?

Pascal Canfin (Verts/ALE). – (FR) Mul on sellele küsimusele väga lihtne vastus. Arvan, et EIP on läinud Ühendkuningriigi maksumaksjatele palju vähem maksma kui teised, täies ulatuses erasektoris kuuluvad Ühendkuningriigi pangad, ja arvan ka, et EIP teenib palju paremini üldsuse ning samuti Ühendkuningriigi maksumaksjate huvisid, kui seda teevad teised Ühendkuningriigi pangad, mida maksumaksjad päästma olid sunnitud.

Kay Swinburne, *fraktsiooni ECR nimel.* – Austatud juhataja! Parlament on veetnud istungisaalis palju tunde, et arutada, kuidas muuta meie finantsteenuste eest vastutavad Euroopa järelevalveasutused võimalikult läbipaistvateks ja vastutavateks organisatsioonideks. Selle tulemus on Euroopa järelevalveasutuste loomine, mida parlament täies ulatuses kontrollib. Kuid finantskriisijärgsel uuel ajastul, mida iseloomustab vastutus, ning Lissaboni lepinguga kaasnevate muutuste valguses peame sätestama olemasolevate ELi institutsioonide, kaasa arvatud EIP jaoks võrreldavad järelevalve ja kontrollimise tasemed.

Arvestades sellega, kui tähtsaks on saanud EIP ELi liikmesriikide strateegiate ja ELi välistegevuse rahastamise jaoks, on nüüd saabunud aeg, et täiendada vastutust, mida EIP oma tegevuse puhul parlamendi ees kannab. EIP laenuportfelli ja üldist panganduse ning laenude andmisega seotud tegevust tuleb hinnata samamoodi, nagu hindaksime oma kommertspankade tegevust. Nende puhul on vajalikud ranged stressitestid ja kogu finantstegevus peab kajastuma bilansiaruandes. Kui mängu tuleb finantsvõimendus või risk, peame kinnitama riski ülempiirid, sest igasugune kohustuste mittetäitmine tähendaks, et taas peavad maksma maksumaksjad. On aeg, et parlament nõuaks endale suuremat rolli EIP tegevuse hoolikama kontrollimise puhul, eriti kui arvestada sellega, et EIP roll uute finantsinstrumentide väljatöötamisel suureneb.

Jürgen Klute, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (DE) Austatud juhataja! Philippe Maystadt, lugupeetud volinik, head kolleegid! Euroopa Investeeringupanga (EIP) põhiülesanne on ELi eesmärkide edendamine elujõuliste investeeringute pikaajalise rahastamisega. See tähendab ka seda, et EIP peab pidama kinni ELi väärtustest, nagu sotsiaalsed standardid, läbipaistvus, kõrged keskkonnastandardid, jätkusuutliku majanduse arendamine ja töökohtade loomine. EIP vahenditega rahastatavate projektide kohalikul tasandil rakendamisega tegelevad valitsusvälised organisatsioonid ütlevad aga meile, et nendest standarditest ei peeta järjepidevalt kinni. Seda mainisid ka juba teised sõnavõtjad. Valitsusvälised organisatsioonid tahaksid näha rohkem läbipaistvust laenude järelevalve puhul kogu ELi ulatuses ja ka mujal maailmas, nagu ka nende kasutamise ning selle puhul,

kuidas EIP finantsvahendajad nende kohta aru annavad. Millisel määral on EIP sellisest kriitikast teadlik ja millisel määral tegeleb EIP reaalselt sellele kriitikale vastamisega? Just seda tahamegi teada.

Meie seisukohalt on vähemalt mõned nendest asjadest, mida valitsusvälised organisatsioonid EIP käest nõuavad, täiesti vastuvõetavad: finantsvahendajate läbipaistvam krediidi andmine ning selgemate rahastamistingimuste ja tõhususe määratlemise kriteeriumide väljatöötamine laenu andmiseks. Läbipaistvuse parandamiseks teevad valitsusvälised organisatsioonid ettepaneku, et EIP vahenditega rahastatavaid projekte puudutav keskkonna- ja finantsteave tuleb avaldada enne nende projektide heakskiitmist. Ennekõike kolmandates riikides elluviidavate EIP rahastatud projektide puhul tuleb teha sõltumatud jätkusuutlikkuse hindamised, et määratleda nende projektide majanduslik, sotsiaalne ja ökoloogiline mõju.

Lisaks läbipaistvusele paistab olevat aga veel teisigi probleeme. Valitsusvälised organisatsioonid on kritiseerinud ka järelevalvet ELi keskkonna-, sotsiaalsete ja hankeid käsitlevate standarditega vastavuse tagamise üle. Range järelevalve nendest standarditest kinnipidamise üle peab kuuluma standardina kogu EIP finantstegevuse juurde. Nendele standarditele mittevastavad projektid, ei tohi toetust saada.

Viimaks tahan teha veel ühe märkuse energiapoliitika kohta. On väga meeldiv, et jätkusuutliku ja ohutu energiaga varustatuse edendamine kuulub juba praegu EIP eesmärkide sekka. Fukushima tuumaelektrijaamas toimunud kataastroofi valguses tuleb anda kõrgeim prioriteet tulevikku suunatud taastuva süsinikuvaba ja tuumaenergiavaba energiatootmise ning energiatõhususe edendamisele kõikides valdkondades, kus EIP investeringuid teeb.

(Sõnavõtja nõustus vastama sinise kaardi küsimusele kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel)

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Austatud juhataja! Euroopa Investeerimispanka (EIP) president ütles, et tema tulevikunägemuse kohaselt võib EIPst saada Hiina kõrval eestvedav jõud arengumaades. Nüüd väljendasite aga mõningast kriitikat selle arengukoostöö kohta. Kas võiksite seda paremini seletada ja öelda ka seda, mida arvate põhiideest, et EIP võiks tõesti olla sobiv vahend vastukaaluks või täienduseks sellele, mida hiinlased arengumaades teevad?

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Austatud juhataja! Ma arvan, et piiratud sõnavõtuaega arvesse võttes on väga raske sellele üksikasjalikku vastust anda. Mul on aga suur hulk aruandeid valitsusvälistelt organisatsioonidelt, mida olen valmis hea meelega teistega jagama. Ma arvan, et ka Euroopa Investeerimispank (EIP) on nende aruannetega tuttav. Nendes aruannetes räägitakse sellest, kuidas EIP toetab arenguabi Aafrika ja Aasia riikides kohalikul tasandil ning nendes väljendatakse selle kohta ka teataval määral kriitikat. Jagan neid aruandeid teiega hea meelega, aga ma ei saa sellele küsimusele siin hetkel üksikasjalikumalt vastata.

Godfrey Bloom, fraktsiooni EFD nimel . – Austatud juhataja! Võtan täna täiskogu ees sõna, et mainida paari asja, millest võib kasu olla. Töötasin 35 aastat investeerimispankurina, fondihaldurina, investeerimisnõustajana ja majandusstrateegina ning ma ei ole kunagi oma elus ostanud ühtegi saamatut panka. Ma ei ole ostanud kunagi ühtegi saamatut panka oma klientide nimel, aga viimaste aastate jooksul on poliitikud ja bürokraadid sundinud mind kui maksumaksjat relva ähvardusel ostma rohkem saamatuid panku, kui on võimalik ette kujutada. Need ei ole isegi mitte Briti saamatud pangad, need on teiste riikide saamatud pangad ja täna kuulen, et Briti maksumaksjat tahetakse panna maksma ka Portugali eest.

Kui ma tahan investeerida välisriikidesse, siis ostan fondi mõnel tärkaval turul. Ma ei taha, et mingit liiki riigistatud teisejärguline pank investeeriks vägisi minu või mu valijate raha. Kasutan sõna „teisejärguline” selle pärast, Philippe Maystadt, et kõik, mida ma teilt seni kuulnud olen, on see, kuidas te kavatsete investeerida raha, et muuta ilma. Ma ei ole kunagi varem oma elus sellist lollust kuulnud. Ma ei tea, kes teile nõu annab, aga statistiliselt ei ole ilm juba 15 või 16 aastat üldse muutunud. Kuhu te kogu selle raha siis toppida kavatsete?

Ma ei taha teie panka investeerida ja Briti rahvas ei taha seda samuti. Kui tahate säilitada oma AAA reitingut, siis soovitan teil ignoreerida selle ekstsentrikutest, rohelistest ja igavlevatest koduperenaistest kubiseva täiskogu palveid – eriti mis puudutab raporti lõiget 48. Päikesepaneelidesse investeerimisega gnuude, kaelkirjakute ja bongo trummide kodumaal kaotate oma AAA reitingu kiiremini, kui te arugi saate.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Austatud juhataja! Kui kuulata äsja Briti sõnavõtja tehtud märkusi ja vaadata siis reaalset arengut, mis on viimastel aastatel toimunud finantsturgudel ning pankades, millesse me nii palju usaldust investeerima peaksime, siis on vaja tõelist võimet reaalsuse moonutamiseks.

Tulen nüüd tagasi oma konkreetsete punktide juurde. Euroopa Investeeringupank (EIP) on tähtis vahend kolmes valdkonnas. Ma arvan, et see, mida Jürgen Klute ütles, peaks saama osaks strateegiast välismaailmas. On kohutav näha, kuidas Hiina riiklikud investorid õõnestavad üha enam poliitilisi süsteeme sellega, et nad osalevad paaris kohalikus silla ehitamise projektis. Kui otsida Euroopa Liidu panust, siis ei ole peaaegu midagi leida. Arvan, et peate seda rada pidi edasi liikuma.

Minu teine punkt on seotud VKEdega, keda traditsioonilised pangad, mis on ainult kasumi suurendamise peale väljas, ohjeldamatult eiravad.

Kolmas punkt on muutus energiapoliitikas. Jaapani tuumaelektrijaamas toimunud katastroof on küll tõeline tragöödia, kuid sellest tingitud õhkkonda saaksite kasutada selleks, et Euroopas midagi selles valdkonnas saavutada.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Austatud juhataja! Philippe Maystadt, lugupeetud volinik! Äsja kuulnud märkuste järel, mis ei ole üldse täiskogu väärilised, soovin teile öelda, et enamik meist usub, et EIP tegevus on väga positiivne. Lissaboni lepingu täiendused annavad uue tegevusulatuse, mis peaks aitama EIPd oma tõhususe tõstmisel ning pakkuma aktuaalseid lahendusi ülemaailmsele finantskriisile.

Nagu rõhutasite, pakub EIP reaalset toetust VKEdele ning aitab oluliselt kaasa ELi ühtekuuluvuspoliitika lähenemiseesmärgi saavutamisele. Nende meetmete poole tuleb pürgida ja neid tuleb võimaluse korral suurendada.

EIP peab tegema rohkem strateegiliste investeeringute edendamiseks Euroopas ning selle pärast kutsun teid üles toetama neid, kes on võtnud midagi ette pikaajalise rahastamise parandamiseks, eriti deposiitide ja eraldiste kassasid – *caisse des dépôts* ja *cassa dei depositi* – ning KfWd. Arvan, et neid tuleb toetada, sest täna väljatöötamisel olevad pangandust ja raamatupidamist käsitlevad määrused ei innusta meid arvestama pikaajaliste investeeringutega ning karistavad neid, kes nende kasuks otsustavad. Veelgi enam – vastupidi sellele, mida tihti öeldakse, vajame muudatusi, mitte ainult kohandamist. Nagu te ise ütlesite, on pikaajaline rahastamine tähtis, et anda Euroopale uued väljavaated.

Teil on õigus, et väljaspool Euroopa Liitu peab EIP tegutsema eestvedava jõuna ning tegema selle pärast ka ettepanekuid algatuste käivitamiseks, ennekõike just Vahemere piirkonna

riikide rahastamise jaoks. Praegustes tormilistes tingimustes, mis mõjutavad mitut selle piirkonna riiki, saab EIP aidata sihtotstarbelise rahastamisega Vahemere Liidu kontekstis oluliselt kaasa majandusarengule ning sellega omakorda demokraatliku ühiskonna loomisele nendes riikides, mille tulevik on seni veel ebakindel.

Panin tähele teie valmistolekut teha see panus, kui EL peaks seda teilt paluma, ja ma loodan, et see juhtub.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Philippe Maystadt, lugupeetud volinik, head kolleegid! Esmalt soovin kiita George Sabin Cutașt tema suurepärase raporti eest!

Euroopa Investeerimispank peab andma rohkem paremaid ja kiiremaid tulemusi. Majanduskriisiga on saanud veelgi enam selgeks, kui tähtis on EIP roll projektide rahastamisel kõikides majandussektorites Euroopa Liidu huvide kohaselt.

Kriis on raskendanud juurdepääsu krediidile ning toonud esile ka vajaduse meie majandusmudeli põhjaliku läbimõtleamise järele. EIP kanda on kriitiline roll. Selle rolli täitmiseks peab EIP säilitama kõrget krediidivõimet ja finantspositsiooni, mis on piisavalt tugev, et pääseda kapitaliturgudel juurde soodsatel tingimustel rahastamisele. Samuti vajab EIP vahendeid, mis võimaldaksid võtta ette vajalikke projekte, mis ei saaks muul juhul rahalist toetust kommertspankadelt ning millel oleks väga raske saada mujalt soodsatel tingimustel rahastamist.

EIP saavutas mõned positiivsed tulemused 2009. aastal, kui EIP tegevus kasvas 40%, VKEde rahastamine kasvas 55%, vähem arenenud piirkondade rahastamine kasvas 36% ja kliimamuutustevastase võitluse ning energiatõhususe rahastamine kasvas 73%.

Palju tööd on aga veel ees ja Euroopa Liidu strateegiliste eesmärkide saavutamine nõuab ikka veel jätkusuutlikku pikaajalist rahastamist. Kriisi tõttu on sellise rahastamise saadavus vähenenud.

Selle pärast peame edendama eurovõlakirju. Peame võtma kasutusele uued vahendid ja uued saavutused finantskorralduse valdkonnas ning samuti peame looma ühise platvormi teiste rahvusvaheliste finantseerimisasutuste kaasamiseks. Sellele peavad lisanduma ka täiendused EIP juhtimise alal ning selle sisemandaadi läbivaatamine. Kokkuvõttes peab EIP olema sild, mis ühendab tõhusalt investeringuid ELi vajadustega.

James Elles (ECR). – Austatud juhataja! Võtan sõna Briti esindajana, kes usub, et me peaksime olema Euroopa Liidus ja seda muutma. Godfrey Bloom, kes esindab Ühendkuningriigi Sõltumatuse Parteid, ei esinda Briti rahvast. Tema parteil ei ole täiskogul ühtegi esindajat ega ka mingit lootust sinna lähitulevikus esindajaid saada.

(Aplaus)

Arvan, et praeguses konkreetsetes arutelus vaatleme pragmaatilist poliitikat ja uurime, kuidas saada Euroopa kodanikele nappide vahenditega hea kvaliteedi-hinna suhe. Täna Euroopa Investeerimispanka presidenti töö eest, mida ta on teinud paljude aastate jooksul selle institutsiooni usaldusväärse suurendamiseks! Minu küsimus on projektide võlakirjade kohta.

Kui dokument juunis esitatakse, siis kas esitate teksti komisjoni tekstist eraldi, et näeksime mitmeaastase finantsperspektiivi koostamisel ka teie seisukohti, või pannakse kõik kokku?

Kas need rahalised vahendid on potentsiaalselt projektide võlakirjad, mis on mõeldud kasutamiseks väljaspool ELi, või on need lihtsalt projektide võlakirjad transpordi ja teiste asjade jaoks, millest volinik ennist rääkis?

Viimane, kuid vast kõige tähtsam küsimus: kas saame kaaluda säästmist struktuurifondides ja Ühtekuuluvusfondis, kui arvestada, et pakute täiendavat rahastamist infrastruktuuri jaoks, sest see saab olema põhiküsimus, kui käsitleme finantsperspektiivi potentsiaalset külmutamist kuni 2020. aastani?

Claudio Morganti (EFD). – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Euroopa Investeeringispanga (EIP) tegevust käsitlevas raportis on toodud esile mõned tähtsad ja teretulnud punktid. Esiteks vajadus suunata meie pingutusi üha rohkem sellele, et lihtsustada VKEde juurdepääsu saamist krediidile. Mul on hea meel näha ka viidet projektide võlakirjade algatusele, mis on minu arvates kasulik vahend majanduskasvu ja arengu edendamiseks strateegiliselt tähtsas infrastruktuuri sektoris.

Mind muudab veidi nõutuks viide EIP välistegevusele, mille jaoks taotletakse rohkem finants- ja inimressursse. EIP 2009. aasta aruandes on toodud välja riigid, mis nendest laenudest kasu saavad, ja panen pettumusega tähele, et lõviosa laenudest saab Türgi, millele on antud peaaegu üks kolmandik kõikidele ELi mittekuuluvatele riikidele eraldatud rahast. Lisaks on see arv kõigest veidi üle neljandiku sellest summast, mis anti Itaaliale, kes on üks peamisi EIP osanikke. Itaalia ise vajab samuti märkimisväärsed laene ja toetusi. Seepärast on see minu arvates absurdne tasakaalustamatus. Minu arvates on vastuvõetamatu, et tohutu suuri rahalisi vahendeid antakse sellisele riigile nagu Türgi, mis ei kuulu ELi ja mis peakski minu arvates alati nii jääma.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Austatud juhataja! Soovin kõigepealt öelda, et selline lühike täpne ja selge raport kõne all oleva küsimuse kohta on parlamendis haruldane nähtus. Euroopa Investeeringispank mängib Euroopa arengus kahtlemata keskset ja ülitähtsat rolli. Soovin teha aga mõned märkused raporti ja selle kohta, mis siin istungisaalis öeldi.

Esiteks toetan sisemisest perspektiivist lähtudes Euroopa Investeeringispanga poliitikat VKEde arengu jaoks. Minu arvates on see probleem Euroopa jaoks palju olulisem kui kliimamuutused. Pank peab just sellele valdkonnale tähelepanu pöörama, mitte pöörama nii palju tähelepanu keskkonnasäästlike tehnoloogiate väljatöötamisele. Sellegipoolest aitab VKEde toetamine kaasa ka selle valdkonna arengule.

Lisaks sellele olen ma sisemisest perspektiivist lähtudes nõus ka eelarvekontrollikomisjoni arvamusega võimaliku kontrolli kohta, mida teostaks Euroopa Pangandusjärelevalve, mis on uus organ, mis selliste meetmete võtmise eest vastutab.

Viimaks tahan öelda, et need andmed, millele Claudio Morganti äsja viitas, on väga murettekitavad. Ka mina olen nõus seisukohaga, et just nimelt välisinvesteeringute puhul on parlamendi kontroll igati asjakohane, sest on vastuvõetamatu, et välisriigid saavad rohkem Euroopa rahalisi vahendeid kui Euroopa riigid ise.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Olen Jean-Paul Gauzèsiga täiesti nõus. Euroopa Investeeringispank (EIP) on Euroopa Liidu arengus mänginud alati tähtsat ja keskset rolli. Praeguse kriisi ajal on EIP roll ja tegevus veelgi tähtsamad.

Kriisi tagajärjel majandusjuhtimise valdkonnas viimasel ajal tehtud reformide tõttu võivad liikmesriigid eraldada vähem rahastamisvahendeid tähtsate projektide rahastamiseks, nagu

kogu Euroopa Liidu arengu jaoks strateegiliselt tähtsate infrastruktuuride loomine. Üks näide sellest on üleeuroopalise transpordivõrgu raudteetranspordi projekt.

Olen nõus Euroopa Komisjoni projektide võlakirjade algatusega. Projektide võlakirjad on suurepärane lahendus rahastamisallikate leidmiseks ja need toetavad infrastruktuuri, mida Euroopa vajab siseturu nüüdisajastamiseks ja selle potentsiaali täielikuks ärakasutamiseks. Seepärast on EIP roll nende võlakirjade väljaandmisel ja haldamisel ülitähtis.

Raportis nõutakse VKEd rahastamise suurendamist ja ma olen nõus, et EIP tegevus peab olema suunatud ja tulemusele orienteeritud. Austatud president! Lubage mul siiski öelda, et panga tegevuses on ilmnenud mõned kriitilised probleemid. Eriti tahan juhtida tähelepanu sellele, et paljud VKEd ei saa sageli kasu pakutavatest võimalustest, sest rahastatavad projektid vajavad suuri investeeringuid ja palju korraldamist, mis on põhimõtteliselt suur takistus VKEd osalemisele.

Teine probleem on menetlustele kuluv aeg. Need on tihti segased ja bürokraatlikud ega ole kooskõlas asjaomase sektori tegevuse ja nõuetega. Ma ei taha enam üle korrata, kui tähtsad on need ettevõtted meie sotsiomajandusliku struktuuri jaoks, mistõttu loodan, et VKEdega on võimalik alustada dialoogi, mis aitaks kiirendada menetlusi ning kaotada võimalikult palju bürokraatlikke takistusi.

EIP saab mängida ja peabki mängima tähtsat rolli Vahemere piirkonnas viimasel ajal toimunud sündmuste haldamisel. Euroopa peab mõtlema kaugemale sellest erakorralisest olukorrast ja rakendama pikaajalist strateegiat, et tagada rahastamine ning investeeringute tegemine kohapeal ja lähtuvalt ühistest otsustest, et edendada demokraatiat ning sotsiaalse ja turumajanduse arengut.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Austatud juhataja! Soovin sellest raportist esile tõsta kaks põhipunkti. Esiteks on Euroopa Investeeringupangal keskne roll Euroopa 2020. aasta strateegias. Eeskätt on see seotud investeeringutega keskkonnasäästlikku infrastruktuuri. Euroopa majanduse tugevdamiseks ning selle jätkusuutlikkuse tagamiseks on vaja rohkem investeeringuid raudteedesse ja sadamatesse. Need tuleb ühendada ka maanteevõrkudega tõhusates kaubaveosõlmedes. Infrastruktuur tuleb muuta hästitoimivaks tervikuks. Euroopa Investeeringupank peab olema nendes tähtsates valdkondades veelgi aktiivsem. Selleks on vaja paindlikele rahastamislahendustele täiesti uuest suunast läheneda. Euroopa projektide võlakirjad on suurepärane samm õiges suunas, aga lisaks nendele on vaja veel teisi uusi rahastamisvõimalusi. Elkoige näen siin võimalust sellise mudeli väljatöötamiseks, milles toimub palju tulemusrikkam koostöö nii Euroopa, liikmesriikide, piirkondlikul kui ka kohalikul tasandil.

Teiseks mängib Euroopa Investeeringupank tähtsat rolli ELi arengupoliitikas. Ka seal on kindlasti potentsiaali täiustamiseks. Panga tegevus tuleb muuta palju läbipaistvamaks, see peab toimuma rohkem kohalikul tasandil ning olema suunatud kindlasti Euroopa Liidu arengutegevuse põhieesmärkide saavutamisele. Euroopa Investeeringupanga otsustes tuleb alati võtta arvesse vaesusega seotud, keskkonna- ja arenguaspekte.

Struan Stevenson (ECR). – Austatud juhataja! EIP rahastab Ühendkuningriigis kuni miljardi euroga tuuleturbiinide ja muude taastuvenergiaprojektide ehitamist. Kuigi see sobib kenasti kliimamuutustevastase võitluse strateegia raamesse, olen mures, et praeguste EIP rahastamist reguleerivate kriteeriumide juures puudub läbipaistvus ja vastutus, kui tegemist on nende projektide järelevalve ja hoolsuskohustustega. Philippe Maystadt'i sõnul on kogu ELi jaoks nähtud tuuleparkide arendamiseks ette kuus miljardit eurot, kuid EIP

võtab rahastamisaotlused asjaomastelt valitsustelt vastu ilma põhjaliku kontrollimiseta. Ma ei arva, et see on piisavalt hea.

Ühendkuningriigi taastuvenergiaga tegelevad ettevõtted väidavad, et nende turbiinide koormustegur on 30%. Tegelikult oli kogu eelmise aasta jooksul nende koormustegur ainult 21%. Need ei tööta, kui ilm on kõige külmem ja nõudlus elektri järele kõige suurem. Need ei ole majanduslikult elujõulised ning kahe- või kolmekordistavad elektri hinda tarbijate jaoks, kuid ei vähenda samal ajal süsihappegaasi heitkoguseid. See on arenev rahastamiskandaal ja EIP peaks lõpetama tuuleenergia rahastamise.

Mairead McGuinness (PPE). – Austatud juhataja! Soovin tänada James Ellest tema tähelepanekute eest Godfrey Bloomi märkuste kohta ning soovitada kolleegidele Ühendkuningriigi Iseseisvusparteist, et kui nad tahavad oma arvamust avaldada või kolleegidele vastu vaielda, siis ei ole selleks vaja meid solvata. Godfrey Bloom kirjeldas parlamendiliikmeid ekstsentrikute, roheliste ja igavlevate koduperenaistena. Soovin, et ta ütleks, millisesse kategooriasse ta ise kuulub.

Nüüd pöördun aga oma palju olulisema märkuse juurde Euroopa Investeeringupanga kohta. Irimaa on saanud palju kasu VKEdele suunatud rahastamisest, aga kas president võiks öelda – või selgitada mõnel muul viisil –, kui juurdepääsetav see rahastamine on, sest tehakse küll teadaandeid, mis VKEsid innustavad, aga kui nad lähevad krediidiiliini otsima, siis on sellele väga raske juurde pääseda. Minu arvates on see probleem VKEde sektori jaoks väga praktilise tähtsusega ja ma tahaksin sellele küsimusele vastust saada.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Austatud juhataja! Euroopa Investeeringupank (EIP) loodi eesmärgiga toetada Euroopa Liidu eesmarke ja poliitikameetmeid nii Euroopa Liidu raamistikus kui ka mujal. Panka ennast rahastatakse võlakirjadega, mille tagatise annavad ELi liikmesriigid.

Raportöör George Sabin Cutaș tõi välja, et EIP tegevuste tagatised ELi eelarves moodustasid 2009. aasta lõpuks peaaegu 20 miljardit eurot, mis on isegi ELi jaoks suur summa, ning selle pärast on parlamendil minu arvates igati õigus nõuda selgitust selle kohustusega kaasnevate riskide kohta. Samuti oleks hea teada rohkem laenudest saadava intressi kasutamise ja ELi eelarvest saadud haldustasude kohta.

EIP annab aru ELi liikmesriikidele, kontrollikoja ja Euroopa Pettustevastane Ametile (OLAF). Ettepanek võimaliku regulatiivse järelevalve kasutuselevõtmise kohta, mille alla kuuluks George Sabin Cutași raportis kajastatud finantside ja finantsseisundi kvaliteedi, tulemuste mõõtmise täpsuse ning hea äritava eeskirjade järgimise kontrollimine, on minu arvates hea idee. Selle pärast teen komisjonile ettepaneku kaaluda tõsiselt sellise regulatiivse järelevalve kasutuselevõtmist ELi vahendite haldamise puhul parema läbipaistvuse tagamise eesmärgil.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Austatud juhataja! Ka mina tahan kiita George Sabin Cutașt selle hästi struktureeritud raporti koostamise eest!

Euroopa Investeeringupanga tegevused peavad olema paremini suunatud, valivad ja keskenduma konkreetsete tulemuste saavutamisele. Pank peab tegema koostööd vastutavate ja läbipaistvate finantsvahendajatega. Suurendada tuleb strateegilisi pikaajalisi investeeringuid Euroopas. Peame keskenduma infrastruktuurile ja ühtekuuluvusele Euroopa tasandil. Mul on hea meel näha, et pank keskendub just nendele valdkondadele, mida kriis kõige raskemini tabas: VKEd, lähenemispiirkonnad ja kliimameetmed.

Mis neid laene puudutab, peab EIP avaldama aktiivselt teavet oma veebisaidil. Esile tuleb tuua välja makstud summad, eraldiste arv ja piirkonnad, mis on nendest rahalistest vahenditest kasu saanud.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Seistes silmitsi majanduskriisiga, kriisiga Vahemere piirkonnas ja energiakriisiga, kus Jaapan näitab hetkel väga hästi probleeme tuumaenergiavaldkonnas, arvan ma, et selle poliitika tegutseva haruna on Euroopa Investeerimispanga (EIP) kanda väga tähtis roll. Ma arvan, et EIP peab tegutsema nii Euroopa piires kui ka väljaspool Euroopat. Täna on meie päralt Vahemere piirkond olulise uue kavaga, mis tuleb esimesel võimalusel käiku lasta.

Kuidas seda teha? Uute finantsmehhanismidega, nagu projektide võlakirjad, mida me oleme tihti korranud. Volinik, palun rääkige meile rohkem nende projektide võlakirjade ajastusest ja rakendamisest.

Tahan küsida EIP presidendilt, mis sai fondist, mis loodi nende vahenditega, mis jäid üle paari kuu eest kasutusele võetud taastamise kavast? Kuna praegu ei tohi hetkegi viivitada, siis rääkige meile midagi sellest põhimõttest ja samuti Marguerite'i fondist, sest ma ei tea, mis sellest sai. Nende fondide puhul, mis peaksid praegusel ajal majandust stimuleerima ja võimendama, on kriitiline tegur nende rakendamise ajastus.

Alfreds Rubiks (GUE/NGL) . – (LV) Austatud juhataja! Minu arvates tuleb Euroopa Investeerimispanga 2009. aasta aruanne heaks kiita ja vastu võtta. Tulevikust rääkides olen nõus paljude sõnavõtjatega. Omalt poolt arvan, et oleks hea teha strateegiline läbivaatus ja analüüs, milles käsitletakse investeringute rahastamist (kaasa arvatud toetused), liikmesriikide poolt Euroopa Investeerimispangale (EIP) makstud kapitalipanuste tagastamist, laene, uuenduslikke vahendeid, pikaajaliste ning mitte viivitamatult kasumlike projektidega seotud finantskorraldust ja finantshaldust, tagatissüsteemide täiustamist, investeringute kohta eraldi jao loomist ELi eelarves, Euroopa, riiklike ja kohalike asutuste vahelisi finantskonsortsiume, avaliku ja erasektori partnerlusi ning muid võimalusi. See tõstaks panga tegevuste kvaliteeti veelgi enam. Täna teid!

Iosif Matula (PPE). – (RO) Austatud juhataja! EIP investeringute suunamine lähenemispiirkondadele, VKEdele ja meetmetele võitlemiseks kliimamuutustega annab vastuse kriisi tagajärgedel kõige rängemalt kannatanud piirkondades.

EIP annab lähenemispiirkondadele märkimisväärset toetust. Struktuuriprogrammide laenu roll on suurendada raha kasutamise taset ning tõhustada ja suurendada Euroopa finantsabi vahendite finantsvõimenduse funktsiooni just nendes piirkondades, kus on vähene juurdepääs rahalistele vahenditele. Lähenemise toetamiseks käivitatud EIP ja komisjoni ühisalgatuste eesmärk oli innustada VKEsid kasutama rahastamisallikaid; arendada mikrokrediiti, et edendada majanduskasvu ja töökohtade loomist; ning toetada jätkusuutlikke investeringuid linnapiirkondades. Finantsvahendid JESSICA, JEREMIE ja JASPERS on toonud reaalset kasu. Tänu nende edukale kasutamisele toetan nende kohaldamisala laiendamist ning ka tulevikus uuenduslike finantsinstrumentide tuvastamist.

Kiidan George Sabin Cutaş suurepärase raporti eest, mille ta esitas!

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Philippe Maystadt! See arutelu on meie liikmesriikide majanduse jaoks väga tähtis. See näitas, et need riigid, kus on suurte kontsernide ja VKEde hea tasakaal, suutsid kriisist kõige paremini välja tulla. Saksamaad vaadates on meil olukord, kus 70% majandusest koosneb VKEdest ja tänu sellele saame luua piisava arvu töökohti ning koolituskohi.

Peame saatma liikmesriikide eri pankadele sõnumi selle kohta, et see lihtsustab investeringute tegemist, et VKEsid saab suurendada ja et Euroopa Investeerimispank toetab seda. See on äärmiselt tähtis, kui tahame taastada oma majanduse kasvu ning suuta konkureerida turul Ameerika ja Kagu-Aasiaga. Seepärast on see Euroopa Investeerimispanka algatus minu arvates ülitähtis. See peaks olema aga tõhus ka majanduskasvu tagamise jaoks, et meid majandus- ja finantskriisist välja aidata.

Maroš Šefčovič, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Mitu lugupeetud parlamendiliiget viitas nõuetekohase regulatiivse järelevalve probleemile. Tahan neile kinnitada, et komisjon mõtleb EIP regulatiivse järelevalve küsimuse üle väga hoolikalt järele. Igal juhul on vaja nõuetekohast järelevalveraamistikku, millega oleks EIP suurepärane laenuvõime alati tagatud. Nõuetekohaselt tuleb võtta arvesse ka EIP riigiülest iseloomu ja EIP õigusnorme, mis moodustavad osa aluslepingust.

EIP on astunud viimasel ajal konkreetseid samme selle olukorra parandamiseks, eriti tugevdades EIP auditikomisjoni, millel on märkimisväärsed kogemused pangandusjärelevalve alal. Ja kuna Euroopa Keskpank (EKP) refinantseeris EIPd, peab EIP kinni ka vajalikest aruandlusnõuetest EKP suhtes.

Teisest küljest oleme arvamusel, et Euroopa Pangandusjärelevalve ja EKP ei suuda tagada EIP regulatiivset järelevalvet, kuid loomulikult ei välista me võimalust, et EIP saab rahastada teistsuguseid meetmeid, mille aluseks on EIP vabatahtlik lähenemisviis koostöös teiste organitega.

Koostöö ja komisjoni rolli kohta koostöös EIPga tahan rõhutada seda, et komisjon juba täidab tähtsat rolli EIP valitsemises sellega, et esitab arvamuse kõikide EIP laenude ja omavahendite kohta ning samuti on EIP juhatuses komisjoni esindaja. Võin teile kinnitada, et koostöö komisjoni ja EIP vahel on eeskujulik ja suurepärane.

Mis puudutab ELi välisprogrammide ja nendega seotud heakskiidumenetluste järelevalvet, siis peale EIP tegevuste, mis kuuluvad Euroopa Arengufondi raamesse, see tähendab peamiselt AKV investeerimisrahastu, mida viiakse ellu konkreetse Euroopa Arengufondi finantsmääruste kohaselt, ei tea me ühtegi teist ELi eelarvega seotud tegevust, mis hõlmaks selliseid EIP vahendeid, mille puhul ei kehti tavaline heakskiidumenetlus.

Vastuseks Danuta Maria Hübnerile ütlen, et loomulikult oleme täiesti nõus üleskutsetega maksimeerida EIP potentsiaali uute finantsvõimenduse võimaluste pakkumisega, et suurendada potentsiaali laenude andmiseks ja aidata VKEsid, seda eriti praegusel finantskriisijärgsel ajal, kui surve laenudele on suur. Seepärast otsime selleks ka uuenduslikke lähenemisviise. Tuletan täiskogule meelde, et hiljuti muudeti ELi finantsmäärust, et tunnustada selgesõnaliselt seda üleskutset võtta kasutusele uuenduslikud vahendid. Me juba kasutame seda, eriti programmides, mis on suunatud teadustegevuse ja uuenduste rahastamisele. Olen kindel, et sellest projektist omandatud kogemustega saab neid uuenduslikke finantsvahendeid kasutada ka muudes valdkondades.

Philippe Maystadt, Euroopa Investeerimispanka president. – (FR) Austatud juhataja! Täna kõiki sõnavõtjaid tehtud märkuste eest, kuigi minu arvates oli üks neist väga ebatäpne! Loomulikult ei saa ma mulle sõnavõtuks antud aja jooksul vastata üksikasjalikult kõikidele väga huvitavatele küsimustele, mis täna esitati. Arvan, et mõnda neist saab arutada palju põhjalikumalt komisjonis.

Danuta Maria Hübner esitas väga tähtsa küsimuse. Kui on vaja, et EIP suudaks aidata tõesti oluliselt kaasa Euroopa 2020. aasta strateegia rakendamisele – eriti koos komisjoniga

ühiste vahendite väljatöötamise kaudu –, siis peab seda loomulikult võimaldama ka regulatiivne raamistik. Kui te praegu uue finantseeskirjade projekti üle arutlete, peate pöörama erilist tähelepanu sellele, et oleks tagatud, et Euroopa Investeerimispank oleks võimeline ka reaalselt seda panust andma. Sellest vaatenurgast paistab komisjoni ettepanek meile täiesti sobivana. Nõukogu ja parlament peavad selle aga loomulikult veel vastu võtma. Sellega saate mängida oma osa finantseeskirjade läbivaatamisel.

Arvan, et palju põhjalikum uurimine tuleks kasuks ka teiste tõstatatud probleemide jaoks, nagu maksuparadiiside probleem, millest Pascal Canfin rääkis. Võin talle kinnitada, et Euroopa Investeerimispankal on selle teema puhul palju rangemad poliitikameetmed kui teistel rahvusvahelistel finantseerimisasutustel. See selgitab ka seda, miks pidime hiljuti keelduma mõnede projektide rahastamisest koos Aafrika Arengupanga, Maailmapanga ja Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupangaga – nad ei täitnud ranged kriteeriume, mis meil selle kohta on.

Võin Pascal Canfinile sellegipoolest öelda, et on täiesti välistatud, et rahastaksime mõnda korraldajat mõnes riigis, mis on kantud OECD musta nimekirja, aga ma olen igal juhul valmis seda teemat lähemalt uurima koos probleemidega, millest Jürgen Klute rääkis, mille juurde kuulusid laenud VKEdele ja läbipaistvus nende laenude suhtes. Ma ei usu, et on olemas palju teisi finantseerimisasutusi, mis on valmis avaldama nii palju teavet VKEdele antavate eraldiste kohta, ning rõhutan, et Euroopa Investeerimispanka poolt vahenduspankadele antud laenudest kasu saanud VKEde arv on märgatavalt kasvanud. 2010. aastal sai nendest laenudest kasu üle 60 000 VKE.

Tahaksin tuua esile kolm omadust, mis teevad Euroopa Investeerimispankast üpris ainulaadse institutsiooni. Esiteks see, et vastupidi sellele, mida üks teist ütles, ei kasuta me maksumaksjate raha.

Täpsustan veel, me ei nõua Ühendkuningriigi maksumaksjatel mitte ühtegi senti.

(FR) Me ei kasuta maksumaksjate raha. Kasutame raha, mida me iga päev maailma finantsturgudel laename. Just seepärast ongi nii tähtis, et me oma AAA reitingu säilitame. Laename Aasias ja Ameerika Ühendriikides ning seni kogutud vahenditega saame rahastada projekte soodsatel tingimustel. Ainus mõju eelarvele on tagatis, mis antakse poliitilise riski jaoks, mis kaasneb välismandaadi rakendamisega, mille on meile andnud nõukogu ja parlament. Tegelikult on tegemist tagatisega, mis moodustab Euroopa eelarve jaoks ajutise kulu, sest me paneme kõrvale 9% kõikidest välismandaadi raames antud laenudest – me teeme seda kaks aastat pärast esimest väljamakset – ja loomulikult väheneb see summa, kui laenud tagasi makstakse. See tähendab, et kuna me seda tagatist tegelikult kasutama ei pea, ei kanna Euroopa eelarve lõpuks mingit kulu. Mitte mingit! Seega on tähtis mõista, et me ei ole kindlasti selline institutsioon, mis maksumaksjate raha kasutab.

Teiseks oleme ainus Euroopa finantseerimisasutus. Kõik meie osanikud on liikmesriigid ja need on eranditult Euroopa Liidu liikmesriigid. Me oleme ainus finantseerimisasutus, millele aluslepinguleping annab õigusliku kohustuse toetada rahaliselt Euroopa Liidu poliitilisi eesmärke. Lisaks sellele oleme ainus finantseerimisasutus, mis ei saa rahastada ühtegi projekti, mille kohta Euroopa Komisjon ei ole eelnevalt pooldavat arvamust avaldanud. Euroopa Komisjon avaldab selle arvamuse, kui projekti on hinnanud kõik teenistused ning kõik peadirektoraadid alates konkurentsi peadirektoraadist kuni keskkonna peadirektoraadini. Seepärast oleme kohustatud pidama rangelt kinni Euroopa eeskirjadest ja poliitikast. Meid auditeerib ka kontrollikoda selles ulatuses, mis on sätestatud kolmepoolses lepingus. Teeme kogu aeg koostööd Euroopa Pettustevastase Ametiga (OLAF)

ja soovin lisada, et nõustume peagi ka uue Euroopa Pangandusjärelevalve poolse järelevalvega. Igal juhul on Euroopa Investeerimispank hea meelega nõus ametliku pangandusjärelevalvega. Näiteks mitteametlikult teostavad meie üle järelevalvet inimesed, kellel on kogemusi pangandusjärelevalve alal ja keda me oma auditikomisjoni kaasame. Tahan aga veel kord kinnitada, et me oleme täiesti valmis nõuetekohaseks järelevalveks uue Euroopa Pangandusjärelevalve poolt.

Viimaks veel kolmas omadus, mida ma rõhutada tahan, nimelt asjaolu, et Euroopa Investeerimispank on ainulaadne ka aja jooksul omandatud erialaste teadmiste pärast. Meie institutsioonis töötab alaliselt üle 100 spetsialisti ning lisaks veel mitu erialakonsultanti, mis on panga puhul haruldane nähtus.

Lisaks on meil tunnustatud kogemused ja erialateadmised teatud valdkondades. Näiteks palutakse meil anda tehnilist nõu projektide jaoks, mida me ise rahastada ei saa, kuna need asuvad piirkonnas, mis ei kuulu meie mandaadi alla. Seepärast arvan, et nende kogemuste kasutamata jätmine oleks häbiasi. Mõnes valdkonnas, nagu linnatransport, energiatõhusus, veeringlus ja VKEdetoetamine, on EIP omandanud üpris ainulaadsed kogemused. Seepärast ütlen kokkuvõtteks, et oleks lausa häbi mitte kasutada täies mahus ja koostöös Euroopa Parlamendiga seda potentsiaali, mis on võib-olla palju süsteemsem ja paremini struktureeritud.

Küsiti väga häid küsimusi. Rahastame Türgis rohkem projekte selle pärast, et see on meie mandaat, mille üle nõukogu ja parlament ühiselt otsustasid. Meie ülesanne on rahastada rohkem projekte kandidaatriikides, mis tähendab, et rahastame Türgis ja Horvaatias proportsionaalselt rohkem projekte kui teistes riikides. Meie ülesanne on tegutseda vastavalt mandaatidele, mida on meile andnud Euroopa ametiasutused, eriti nõukogu ja parlament. Seepärast arvan, et see ehk õigustab süstemaatilist ja paremini struktureeritud koostööd Euroopa Parlamendiga.

(Aplaus)

George Sablin Cutaș, raportöör. – (RO) Austatud juhataja! Soovin kõigepealt tänada kõiki sõnavõtjaid, kes sellest asjalikust arutelust osa võtsid! Pean tunnistama, Philippe Maystadt, et mõnest kriitilistest märkusest hoolimata tunnustasid kõik sõna võtnud kaasparlamendiliikmed tähtsat rolli, mida Euroopa Investeerimispank saab mängida praeguse majandus- ja finantskriisi ajal.

Euroopa Liit vajab igal juhul investeringuid ja säästva arenguga seotud projekte. Seepärast olen seisukohal, et peame rakendama ja mõtlema läbi ulatuslikke ideid ega tohi kõhelda nende ideede väljamõtlemisel ja väljapakkumisel.

Kokkuvõtteks tahan veel rõhutada ühte asja. Ärge unustage läbipaistvust ja paremat teabevahetust kõikide Euroopa institutsioonidega!

Lõpetuseks, Philippe Maystadt, arvan, et võin öelda kõikide oma kaasparlamendiliikmete nimel, et võite edaspidi loota alati Euroopa Parlamendi toetusele.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub täna keskpäeval.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Teame, kui tähtis on laenamine Euroopa Investeeringispangalt (EIP) arengu ja sotsiaalse progressi seisukohalt, kui arvestada EIP madalate intressimäärade ja pikkade makseperioodidega.

Laenu saamine EIP-lt ei ole ei läbipaistev ega ka piisavalt arusaadav ning samuti ei saa EIP-lt kõige soodsamaid laenusid need riigid ja piirkonnad, mis EIP laenusid kõige enam vajaksid. See raport, mida me toetame, sisaldab seetõttu nii kriitikat kui ka ettepanekuid ja soovitusi.

Me ei poolda aga EIP muutmist lihtsaks vahendiks, mille abil viiakse ellu ELi poliitikaeesmärgid, ning samuti selle kasutamist sotsiaalse ning majandusliku ühtekuuluvuse ja sotsiaalse arengu probleemide lahendamiseks, mida tuleb teha ELi eelarve ja ELi struktuuri- ja ühtekuuluvusfondide vahenditega. Loomulikult võib EIP neid pingutusi jälgida ja täiustada, aga EIP ei saa asendada ELi eelarvepoliitikat.

Edit Herczog (S&D), kirjalikult. – (HU) Kõige tähtsamad tingimused on need, et Euroopa Investeeringispanga (EIP) tegevused peavad olema Euroopa Parlamendi jaoks veelgi läbipaistvamad ja et rahastamisvahendeid, mis EIP teiste käsutusse annab, tuleb kasutada palju sihtotstarbelisemalt. Soovitame kaaluda ettepanekut, et selle institutsiooni jaoks tuleks kehtestada usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve, et tagada muu hulgas ka EIP finantsseisundi kvaliteedi ja tulemuste mõõtmise täpsus ning vastavus hea ja eduka äritava eeskirjadele. Rõhutan, et me ei tee seda ettepanekut selle pärast, et kahtleme EIP tegevuste seaduspärasuses, vaid selle pärast, et meie arvates on G20 Londonis avaldatud deklaratsioonis selgesõnaliselt öeldud, et kõikide süstemaatiliselt oluliste finantseerimisasutuste, finantsturgude ja finantsvahendite puhul on vajalik asjakohasel tasemel reguleerimine ning järelevalve. Teeme ettepaneku kutsuda Euroopa Komisjoni üles esitama Euroopa Parlamendile 2011. aasta 30. novembriks EIP usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvega seotud võimaluste õigusliku analüüsi, sest kehtivate õigusaktide kohaselt ei ole ühelgi Euroopa institutsioonil õigust teostada järelevalvet EIP tegevuste üle. Arvestades aga EIP tähtsamat rolli ja EIP-le antud ELi tagatiste pikendamisega, on vaja seda kiiremas korras muuta. Oleks õigustatud töötada välja parem erialane ja sotsiaalne järelevalve, nagu on viimasel ajal välja kujunenud teiste, pankadega mitteseotud finantseerimisasutuste puhul. EIP laenude andmine peab muutuma tulevikus selektiivsemaks, tõhusamaks ja rohkem tulemustele suunatuks, pidades silmas just VKEdes rahastamist. Selleks on vaja ka laenude andmisega seotud teavet palju süstemaatilisemalt koguda ja avaldada.

4. Lammaste katarraalse palaviku vastane vaktsineerimine (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on Janusz Wojciechowski põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni nimel koostatud raport ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2000/75/EÜ lammaste katarraalse palaviku vastase vaktsineerimise osas (KOM(2010)0666 – 05499/2011 – C7-0032/2011 – 2010/0326(COD)) (A7-0121/2011).

Janusz Wojciechowski, raportöör. – (PL) Austatud juhataja! Esitan suure rahuloluga parlamendile oma raporti muudatustega direktiivile lammaste katarraalse palaviku vastase vaktsineerimise kohta, sest see haigus kujutab endast suurt ohtu veise-, lamba- ja kitsekasvatusele paljudes ELi liikmesriikides. Mul on eriti hea meel selle pärast, et kolm aastat tagasi, eelmise parlamendi koosseisu ajal, esitasin siin istungisaalis raporti uue loomatervist puudutava strateegia kohta, mille aluseks oli põhimõte, et ennetamine on parem kui ravi. Täna esitatud muudatusettepanekud direktiivile lammaste katarraalse

palaviku vastase vaksineerimise kohta on selle sama põhimõtte praktiline elluviimine. Nendega muudame paremaks kaitse selle haiguse eest ning aitame kaasa parema loomatervise tagamisele. Haiguse raviga seotud kulutused on väiksemad ja kogu vaksineerimisprotsess saab palju paremini korraldatud.

Muudatusettepanek on seotud asjaoluga, et praegune 2000. aasta direktiiv võeti vastu, lähtudes tolle aja tingimustest ning eriti vaktsiinidest, mis olid tol ajal turul saadaval. Neid vaktsiine oli vaja ja on endiselt vaja kasutada, aga sellele kehtivad mõned piirangud, sest on oht, et viirus levib vaksineeritud loomadelt vaksineerimata loomadele. See tähendab, et vaksineerimisprotsessi juures on vaja erinevaid piiranguid, näiteks vaksineerimine konkreetsetes piirkondades ja piirangud loomade liikumisele. See on aretajatele suur koorem ning seetõttu on nende vaktsiinide tõhusus piiratud. Teadus on astunud sammu edasi. Meil on olemas teise põlvkonna vaktsiinid, mida on katsetatud ja mida saab kasutada, ilma et peaks kartma viiruse ülekandumist vaksineerimata loomadele. See tähendab, et neid vaktsiine saab kasutada ilma praegu kehtivate piiranguteta. Seepärast on nende vaktsiinide kasutamine aretajatele kasulik, sest need avaldavad vähem koormust ja on kindlasti palju tõhusamad. Vaktsiine saab palju suuremas ulatuses kasutada.

Selle teema puhul liiguvad menetlused väga kiiresti edasi. Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon viis oma töö lõpuni varsti pärast seda, kui oli saanud Euroopa Komisjonilt õigusakti eelnõu ning esitab selle nüüd parlamendile. Loodame, et uut vaktsiini saab kasutada massiliselt vaksineerimiseks juba selle aasta suvehooajal. See on põhjus, miks need muudatusettepanekud esitati ja miks parlament lisas minu esitatud raportis olevatele muudatusettepanekutele ka ajakavad, mille jooksul liikmesriigid peavad oma õigusaktid direktiivi nõuetega vastavusse viima, et vaksineerimine toimuks sel aastal ja et me ei peaks järgmise aastani ootama.

Tuletan teile meelde vaidlusi, mis kaasnesid raporti ja vastavustabelitega seotud muudatusettepanekutega, mis komisjon direktiivi jaoks esitas. Raportis nõustume sellega, et on vaja esitada ka vastavustabelid, mis sisaldavad teavet direktiivi riiklikesse õigusaktidesse ülevõtmise kohta ja selle kohta, millised konkreetsed sätted on seotud direktiivi sätete ülevõtmisega riiklikesse õigusaktidesse. Teatud liikmesriikide administratsioonide seisukohalt on see bürokraatlik nõue, aga seda tuleks vaadata teise nurga alt. Tänu selle nõude kehtestamisele muutub Euroopa õigus palju läbipaistvamaks. Kodanikel on lihtsam kontrollida, kas direktiiv on riiklikesse õigusaktidesse üle võetud ja kuidas seda on tehtud. Minu arvates on see hea tava. Nii palju, kui mina tean, on see esimene või üks esimesi vastuvõetud direktiive, mis sellise nõude sätestab, ja minu arvates on see igati õigustatud. See peaks kujunema meie õigusaktide puhul tavaks.

Soovin teid veel kord tänada selle eest, et ma selle raporti esitada sain, ja öelda, et minu arvates muudame sellega aretajate olukorra palju paremaks ning vähendame ka loomade kannatusi ELis.

Maroš Šefčovič, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Komisjon tänab parlamenti lammaste katarraalse palaviku vastast vaksineerimist käsitleva ettepaneku toetamise eest ja samuti ettepanekute eest selle väga tähtsa probleemi kohta! Eriti soovin tänada raportööri Janusz Wojciechowskit pühendumuse eest selle eesmärgi saavutamisele!

Lammaste katarraalne palavik on kõikidele Euroopa Liidu põllumajandustootjatele palju muret tekitanud. Kuni 1990ndateni peeti lammaste katarraalset palavikku ELi jaoks võõraks ja haigust esines paiguti ainult Lõuna-Euroopas. Viimastel aastatel on aga puhkenud mitu lammaste katarraalse palaviku epideemiat, mis on mõjutanud paljusid liikmesriike, kaasa

arvatud Kesk- ja Põhja-Euroopas, ning tekitanud suurt kahju loomakasvatusele ning raskendanud elusloomadega kauplemist.

Viimase paari aasta jooksul on ELis olukord lammaste katarraalse palavikuga paremaks muutunud ja sellele on aidanud palju kaasa massiivsed vaktsineerimiskampaaniad, mida on peamiselt rahastanud Euroopa Liit. EL kaasrahastas vaktsineerimist 2008. aastal 150 miljoni euroga ja eraldas selleks 2009. aastal 120 miljonit eurot ning järgmistel aastatel 100 miljonit eurot. Praeguste eeskirjade kohaselt on vaktsineerimine lubatud ainult piirkondades, kus kehtivad lammaste katarraalse palaviku olemasolu tõttu teatud piirangud. Direktiivi jaoks esitatud muudatusettepanekutega luuakse võimalus kasutada inaktiveeritud vaktsiine igal pool Euroopa Liidus. Muudatusettepanek võimaldaks kasutada palju laiemas ulatuses ennetavat vaktsineerimist lammaste katarraalse palaviku vastu ja see tagab parema kontrolli selle haiguse üle ning vähendab koormust, mida see haigus põllumajandussektorile põhjustab.

Parlamendi raport esitati väga õigel ajal ning see on tähtis loomade tervise jaoks Euroopa Liidus. Raportis on väga õigesti tunnustatud vajadust kiireks tegutsemiseks, et anda liikmesriikidele piisavalt aega loomade vaktsineerimiseks enne järgmise lammaste katarraalse palaviku levimise hooaja algust. Me ei tohi unustada fakti, et kuigi olukord lammaste katarraalse palavikuga on viimastel aastatel oluliselt paremaks muutunud, ei ole seda haigust veel likvideeritud. ELis valitseb ikka veel lammaste katarraalse palaviku uute epideemiate oht ja on äärmiselt tähtis, et liikmesriigid saaksid kaitsta loomi selle viiruse eest, kui see neid ohustab. Liikmesriigid peavad saama optimeerida oma vaktsineerimisprogramme, et vähendada lammaste katarraalse palaviku tulevaste puhangute mõju Euroopa Liidus. Mitu liikmesriiki on andnud juba mõista, et soovivad seda meetet võimalikult kiiresti rakendada hakata.

Raportöör viitab ülikeerulisele probleemile vastavustabelitega, mis on väga olulised, et jälgida ELi õigusaktide õiget ja nõuetekohast ülevõtmist riiklikesse õigussüsteemidesse. See probleem on juba pikemat aega olemas olnud ja me oleme siin täiskogul palju kordi selle üle arutanud, kuidas on võimalik jälgida ELi õiguse nõuetekohast ülevõtmist riiklikesse õigussüsteemidesse. Nagu näha, on vastavustabelid kõige parem vahend selle saavutamiseks, selle jälgimiseks ja ELi õiguse nõuetekohase ülevõtmise tagamiseks.

Samal ajal teame väga hästi, et just selliste kiireloomuliste probleemide korral, nagu see, mida me täna arutame, on vaja teha kõvasti tööd, et leida parlamendi ja nõukogu jaoks vastuvõetav lahendus ning vältida ülearuseid viivitusi. Loodan, et nõukogu näitab üles piisavat paindlikkust, et selle õigusakti saaks võtta vastu õigeaegselt enne järgmise lammaste katarraalse palaviku leviku hooaja algust.

Elisabeth Jeggle, *fraktsiooni PPE nimel.* – (DE) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik, head kolleegid! Nagu juba öeldi, on ettepanek võtta vastu direktiiv lammaste katarraalse palaviku vastase vaktsineerimise kohta tähtis samm selle ohtliku loomahaiguse likvideerimise suunas. Tegemist on haigusega, mis tabab mäletsejalisi, näiteks veiseid, lambaid ja kitsi. Haigus võib lõppeda looma surmaga. Uued inaktiveeritud vaktsiinid võimaldavad nakatumisohu välistada, mis tähendab, et neid vaktsiine saab kasutada ka piirkondades, kus haigust ei ole veel esinenud.

See tähendab, et liikmesriigid saavad kasutada vaktsiine palju tõhusamalt, mis vähendab märkimisväärselt koormust, mida see haigus põllumajandussektorile põhjustab. Nende uute vaktsiinidega on võimalik haigusega tõesti laiaulatuslikult ja otsustavalt võidelda ning

ma loodan, et liikmesriigid ja põllumajandustootjad kasutavad seda võimalust. Need tagavad suurema ohutuse ja kahtlemata on need oluliseks täienduseks loomatervise valdkonnas.

Mida rohkem me lammaste katarraalse palaviku levikut uue vaktsiiniga piirame, seda paremad on võimalused kariloomade eksportimiseks, mis toob omakorda kasu majandusele.

Direktiivi jõustumise ja uute vaktsiinide kasutuselevõtmise tagamiseks on vaja kiireimas korras otsustada. Esmaspäeval andis põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon selge märguande sellega, et võttis raporti ühehäälselt vastu ning nende eeskuju järgib tänasel täiskogu hääletusel ka Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon. Toetan raportööri üleskutset jätta vastavustabelid raportisse. Lõppude lõpuks ei saa me teha Euroopas otsuseid ilma, et liikmesriigid avaldaksid teavet selle kohta, kuidas neid rakendatakse. Seda läbipaistvust on vaja ka selleks – ja ma ütlen seda nõukogule üliselgelt –, et tugevdada ELi usaldusväarsust.

Lõpetuseks soovin tänada veel raportööri hea töö ja asjaliku koostöö eest! Suur tänu! Me kavatseme raportit toetada.

John Stuart Agnew (EFD). – Austatud juhataja! Soovin teha avalduse, mitte esitada küsimust. Hääletus ei olnud ühehääline, sest ma ei hääletanud poolt.

Sergio Gutiérrez Prieto, *fraktsiooni S&D nimel*. – (ES) Austatud juhataja! Lammaste katarraalne palavik on kujutanud endast pidevat ohtu meie kariloomadele ja seetõttu ka rahvatervisele.

Seni oleme kasutanud selle haiguse vastu võitlemiseks aktiveeritud vaktsiini, mille kasutamine tähendab aga seda, et loomade liikumist on vaja teatud ulatuses piirata, et vältida viiruse levikut nakatumata loomadele.

Seepärast piirduti vaktsiini ja vaktsineerimise kasutamisega piirkondades, kus loomad olid varem haigusesse nakatunud. See avaldas negatiivset mõju põllumajandustootjatele, kes kannatasid kahel põhjusel. Esiteks haiguse pärast ja teiseks piirangute pärast.

Nähtavasti saab neid probleeme uue inaktiveeritud vaktsiini kasutamisega vältida, sest lisaks potentsiaalsete häirete ärahoidmisele kariloomade siseturul aitab see kaasa ka uute tulevikku suunatud ennetamisstrateegiate väljatöötamisele võitluses selle haiguse vastu, mis ongi kõige tähtsam.

Seepärast on loomakasvatusektori jaoks väga tähtis see, et me muudaksime direktiivi nii, et selle vaktsiini kasutamine oleks lubatud ja et me teeme seda nii kiiresti kui võimalik.

Head kolleegid! Aluslepingust kinnipidamine just nimelt vastavustabelite küsimuses ei tohiks olla ettekäändeks, et takistada selle määruse jõustumist enne suve. See viivitus tähendaks ainult lisakahju põllumajandustootjatele.

Marit Paulsen, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (SV) Austatud juhataja! Soovin avaldada suurt tänu Janusz Wojciechowskile suurepärase ja tõhusa töö eest! Eelmised sõnavõtjad juba mainisid, et asja iva on uus tõhus vaktsiin. Seepärast kasutaksin mulle antud nappi aega, et rõhutada, et see on vast esimene käega katsutav tõend sellest, mis juhtub meie põllumajandusega, kui kliima järsult muutub. Neli või viis aastat tagasi oleks minu kodumaal Rootsis olnud idee, et meie mäletsejalisi võib tabada selline haigus nagu lammaste katarraalne palavik, täiesti ebarealistlik. See haigus esines paiguti ainult Lõuna-Euroopas. Nüüdseks on sellest saanud reaalsus ja meil oli ka esimene epideemia. Seepärast on väga tähtis, et alustaksime nüüd vaktsineerimist, aga samuti on kliimast, keskkonnast ja tulevikust

rääkides oluline mõista, et need ei ole ainult põuad ja sademed, mis muutuvad. Suur kliimamuutus toob endaga kaasa ka midagi hoopis teistsugust: haiguste epideemiad ja episootiad nii inimeste kui ka loomade seas. Peame sellega arvestama ka näiteks Euroopa 2020. aasta strateegiat arutades. Millises suunas kavatseme liikuda? Õigusloojatena on oluline, et me ka seda mõistaksime. Saame teha otsuseid ainult praeguseks omandatud teadmiste alusel, aga meil on vaja paindlikkust, et teha uusi otsuseid, kui me omandame uusi teadmisi ja uusi vaktsiine, nagu praegu.

James Nicholson, *fraktsiooni ECR nimel.* – Austatud juhataja! Esiteks tahaksin tänada Janusz Wojciechowskit kiiruse eest, millega ta on suutnud raporti täiskogusse tuua! Ta on selleks väga kõvasti tööd teinud. Tahan minna tagasi vastavustabelite valdkonna juurde. Volinik ütles, et ta loodab, et see on piisavalt hea, aga ma pean ütlema volinikule, et lootusest ei piisa. See on väga ränk haigus, mille peame selle aasta suvel kontrolli alla saama. Seda kannavad väiksed kärbsed, keda nimetame surusääskedeks, ja see tuleb sel suvel kontrolli alla saada.

Janusz Wojciechowski on teinud oma osa ja teda ei saa kuidagi mis tahes viivitustes süüdistada. Oleks väga kahetsusväärne, kui sisevõitlus Brüsselis või liigne bürokraatia põhjustaks viivitusi. Vajame kindlasti tegutsemist, sest haigus levib väga kiiresti ning peame saama vaktsineerida piirkondades, mis on haigusest mõjutamata. Pean täiskogule meelde tuletama, et paljudel juhtudel, nagu Janusz Wojciechowski ja teised on öelnud, on ennetamine parem kui ravi. Praegusel juhul arvan, et peame tegutsema, ja tahan, et komisjon kinnitaks meile, et bürokraatia ei hoia meid tagasi.

ISTUNGI JUHATAJA: Edward McMILLAN-SCOTT

asepresident

John Stuart Agnew, *fraktsiooni EFD nimel.* – Austatud juhataja! Tegemist on haigusega, mille kohta peaksid põllumajandustootjad ise oma otsused tegema, arvestades enda konkreetseid tingimusi. Ühendkuningriigi põllumajandustootjana toetun veterinaarsoovitusele, mitte teiste riikide bürokraatide arvamusele. Hindan Briti maksumaksja toetust, kes rahastab mu vaktsiine, ja mind ärritab, et EL peab üldse asjasse segatud olema. Teie käest me selle haiguse saimegi! Ärge tehke palun asju hullemaks!

Arutame praegu küsimust hoolimata kinnitustest, et Lissaboni leping ei toonud kaasa olulist muutust. Kui see nii on, siis miks peab nii paljud meetmed, suured ja väiksed, ümber sõnastama, et need vastaksid Euroopa Liidu toimimise lepingule? Me ei tea, kuidas vastavustabelite küsimus lahendatakse ning see teema näitab ideaalselt segadust, milleni nn kaasotsustamine võib viia. Kuigi Briti valitsus kulutab nii palju kui vaja, et vastata teie mõtteviisile, võivad teised liikmesriigid asju hoopis teisiti näha.

Diane Dodds (NI). – Austatud juhataja! Täna raportööri tema esitatud raporti eest! Ehkki ma üldiselt pooldan selle raporti aluseks olevat põhimõtet, tahaksin lisada, et seda vaktsiini tuleks kasutada ainult juhul, kui pädev asutus tuvastab olulise ohu kariloomadele. Põhja-Iirimaa on nii põllumajandustootjad kui ka põllumajandus- ja maaelu arengu ministeerium teinud kõvasti tööd, et hoida Põhja-Iirimaa vaba piirkonnana.

On oluline, et komisjon ja nõukogu tunnustaksid vaba piirkonna staatust ELis ja kehtestaksid nendele piirkondadele kaitsemeetmed. Euroopas säilib siiski oluline oht, et haigus võib levida, ja seetõttu usun, et on oluline, et Põhja-Iirimaa suudaks vaktsiine kasutada. On

hädavajalik, et pädev asutus jälgiks liikumisi ja kehtestaks vajaduse korral kaubanduskeelu, et takistada lammaste katarraalse palaviku levimist ja et kõik osalejad järgiksid head tava.

On oluline, et kõik liikmesriigid teeksid tõhusat koostööd, et vähendada haiguse leviku ohtu ja kaitsta tööstust suure puhangu eest. Liikmesriikide ja komisjoni vaheline suhtlus on oluline osa haiguspuhangute järelevalvest ning kontrollist. Tahaksin seda julgustada.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Austatud juhataja! Sellised epideemiad nagu lammaste katarraalne palavik omavad lisaks karjakasvatajatele ränka mõju ka tarbijatele ning Euroopa majandusele üldiselt, põhjustades loomade suremust ja kaubandushäireid.

Loomade liikumispiirangute tõttu kannatasid rängalt nende kohtade ja piirkondade majandusressursid, kus need kehtestati. Ennetava vaksineerimiskampaania puhul peab praeguste õigusaktide kohaselt näiteks säilitama piiranguala isegi juhul, kui ühtegi lammaste katarraalse palaviku juhtu ei ole registreeritud. Seetõttu on komisjoni esitatud meede õiglane ning tootjatele ja tarbijatele majanduslikult kasulik. Meede on ka kooskõlas iga teadusliku arengu kasutamise põhimõttega põllumajanduses.

Peaksin mainima ka, et tänu senistele Euroopa rahalistele vahenditele on olukord lammaste katarraalse palaviku epideemiaga oluliselt paranenud. Euroopa Liit on kaasrahasanud ulatuslikke rahastamiskampaaniaid, mille kogusumma küündis viimase kolme aasta jooksul 370 miljoni euron, nagu mainis ka volinik. Arvan, et vaksineerimisprogrammide kaasrahasamine peaks jätkuma ka eelolevatel aastatel, arvestades nende tõhusust ja uut palju lihtsamat õigusraamistikku, mille üle me täna arutleme.

Paolo De Castro (S&D). – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Esmalt tahaksin tänada Janusz Wojciechowskit ja kõiki variraportööre raporti heaks tehtud töö eest, mille eesmärk on muuta eeskirjad lammaste katarraalse palaviku vastu vaksineerimise kohta paindlikumaks. Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon on teinud kõikvõimaliku, et teksti kiiremas korras parandada, et vaksineerimiskampaania saaks enne suve jätkuda.

Euroopa Komisjon esitas ettepaneku, milles ei arvestatud Lissaboni lepingu heakskiitmist. Teisisõnu jättis ta otsustusõiguse üksnes nõukogule, jättes parlamendi täielikult kõrvale. Pärast pingelisi arutelusid, mille eest tahaksin tänada parlamendi õigusteenistust ning põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni sekretariaati, jõudsime kokkuleppeni muuta õiguslikku alust vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikele 2; teisisõnu, õigusliku tavamenetluse raamides.

Ootame nüüd, et nõukogu oleks sama tõhus meie seisukoha aktsepteerimisel ja vastavustabelite lisamisel, et anda kiire vastus Euroopa karjakasvatajatele.

Liam Aylward (ALDE). – Austatud juhataja! Tänu vaksineerimise ja loomade liikumispiirangu kombinatsioonile on lammaste katarraalse palaviku puhangute arv viimastel aastatel märkimisväärselt langenud. Haigus põhjustab suuri kannatusi ja surma selle all kannatavate loomade seas ning sellel on mõõdetav negatiivne mõju maapiirkondade majandusele ja põllumajandustootjatele. Toetan meetmeid, mis võimaldavad liikmesriikidel kasutada inaktiveeritud vaksineerimist lammaste katarraalse palaviku vastu piirkondades, mis on haigusest mõjutamata, ning tänan raportööri töö eest sel teemal.

Liikmesriikidele peaks võimaldama paindlikkust olla ennetavad ja toetuda tehnoloogia arengule vaktsiinide tootmisel, vähendades seeläbi haiguse tekitatud koormat põllumajandussektorile ja ennetades puhanguid eitamata seejuures liikmesriikide haigusvaba staatust, nagu varem tavaks oli. Vaksineerimine on tõhus veterinaarmede lammaste

katarraalse palaviku vastu, mis koos lisameetmetega, nagu järelvalve, tähendab, et haiguse likvideerimine Euroopas on reaalselt võimalik.

Vaktsineerimise tulemuseks haiguse kontrollimisel ja lõpuks likvideerimisel on väiksem majanduslik kahju ning see oleks kasulik Euroopa kariloomadele.

Julie Girling (ECR). – Austatud juhataja! See õigusakt pakub põllumajandustootjatele paindlikkust, valikuvõimalusi ja lootust. Mul on seda hea meel öelda.

Liiga kaua on meie vaktsineerimisstrateegiat hoidnud tagasi asjaolu, et me ei ole välja töötanud piisavalt kõrgetasemelisi tooteid, et võimaldada loomade vaktsineerimist väljaspool eraldustsoone. Eraldustsoonis viibimisel võib olla katastroofiline mõju põllumajandustootja sissetulekule. Katastroofiline võib olla ka see, kui oma loomi haiguse eest ei kaitsta, eriti nii kahjuliku ja nakkava haiguse puhul nagu lammaste katarraalne palavik. Uute vaktsiinide väljatöötamine ja eeskirjade muutused, millega ma loodan, et parlament täna nõustub, võimaldavad Ühendkuningriigil saada lammaste katarraalse palaviku vaba staatuse. See võimaldab loomade vabamat liikumist ja säästab raha maapiirkondades.

Siiski on ülioluline, et need eeskirjad jõustataks nii kiiresti kui võimalik. Põllumajandustootjad Inglismaa edelaosas peavad saama vaktsineerida enne mai lõppu tagamaks, et loomad on täielikult kaitstud. Me kõik, kes me siin oleme, teame institutsioonidevahelise lahingu tausta vastavustabelite teemal, aga võin teile öelda, et põllumajandustootjad, keda ma esindan, ei saa sellest aru ja nad loodavad meie peale, oma valitud esindajate peale, et me selle nende eest ära lahendaksime. See on kiireloomuline küsimus ja lähtuma peab kainest mõistusest. Jätkame nüüd selle teemaga, lepime kokku selliste edasilükkamatute küsimuste kiiretes lahendustes ning liigume edasi ja laseme oma kariloomad vaktsineerida.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Lammaste katarraalne palavik on loomade epideemia, mis mõjutab mäletsejalisi ning on juba põhjustanud suurt kahju kogu loomakasvatuse- ja tootmissektoris. Alates epideemia puhkemisest mitmes liikmesriigis 2000. aastal on see põhjustanud märkimisväärset majanduslikku kahju. Nagu alati majandusliku kahju puhul, mõjutab rahaline kahju enim neid, kes on tootmisahela alumises otsas. Eelkõige varises kokku loomade tõuaretuse õitsev kaubandus. Vaatamata vaktsineerimisele muutus eksport mõnedes riikides täiesti halvatuks. Ka Austrias, kus loomade tõuaretusel on pikk traditsiooni, sattus paljude põllumajandustootjate sissetulek ohtu.

Peame võtma nüüd aega ennetavateks meetmeteks. Haigust ei ole likvideeritud ja see võib igal hetkel uuesti ilmned. Peame kogemusest õppima ja olema suutelised kiiresti abi pakkuma. See, mis oli tõsi kümme aastat tagasi, ei kehti enam. Vana 2000. aasta direktiivi meetmete kohta lammaste katarraalse palavikuga võitlemiseks tuleb parandada ja ajakohastada.

Eeskirju vaktsineerimise kohta, mis sellel ajal kehtisid, tuleb kohandada tehnoloogilise arenguga, et lammaste katarraalse palavikuga tõhusamalt võidelda ja põllumajandustootjate koormust vähendada. Selle aja eeskirjad olid ette nähtud nõrgestatud elusvaktsiinide kasutamiseks, mis olid ainsad vaktsiinid, mida kasutati kümme aastat tagasi, kui direktiiv vastu võeti. Tänapäevased vaktsiinid on arenenumad. Peame seda asjaolu arvesse võtma.

Mul on hea meel näha komisjoni ja parlamendi kiiret tegutsemist ning pooldan uue direktiivi kiiret rakendamist. Põllumajandustootjate kogukonna esindajana tean, kui oluline on

mõelda iga-aastase tsükli raames. Kiire otsustamine võimaldab meile sügiseks kasutatavat ühtset otsust, mis on liikmesriikide ning just tõuaretajate ja põllumajandustootjate huvides. Suur tänu raportöörile!

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, head kolleegid! Mul ei ole erilisi vastuväiteid ettepanekutele seadusandlikus resolutsioonis ning tahaksin tänada komisjoni algatuse eest, mille eesmärk on tunnustada teaduse arengut ja lubada lammaste katarraalse palaviku vastase vaktsiini kasutamist piirkondades, kus ei kehti loomade liikumispääs, sest seda tüüpi vaktsiin ei kujuta ohtu vaktsiini viiruse soovimatule levikule.

Samuti tahaksin kiita ja väljendada oma tänu töö eest, mida tegid põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni raportöör Janusz Wojciechowski ja selle esimees Paolo De Castro, mis on võimaldanud nõukogul ning komisjonil jõuda kiirele kokkuleppele selle ettepaneku õigusliku aluse kohta. Seega jagavad seadusandlikku pädevust vastupidi esialgsele parlament ja nõukogu Lissaboni lepinguga kasutusele võetud seadusandliku tavamenetluse raames.

Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon on selle raporti üle kiiresti läbi rääkinud ja selle heaks kiitnud, et võimaldada tänase hääletuse toimumist siin ning et järgmist sammu nõukoguga kokkuleppe saavutamise suunas saaks astuda nii kiiresti kui võimalik ning seeläbi võimaldada direktiivi uute sätete jõustumist. Seega tahaksin kutsuda nõukogu üles jõudma kompromissile komisjoni ja parlamendi seisukohaga, mis – olen kindel – täna siin suure hääleteenamusega heaks kiidetakse.

Horst Schnellhardt (PPE). – (DE) Austatud juhataja, head kolleegid! Eeskirjade kohandamine vaktsineerimise kohta lammaste katarraalse palaviku vastu on kooskõlas ELi vaktsineerimispoliitikaga, nagu on sätestatud loomatervishoiustrateegias (2007–2013) hüüdlause all „Haiguste ennetamine on parem kui ravi”.

Vajame paindlikumat kariloomade vaktsineerimise menetlust, kui tahame selliste epideemiatega nagu lammaste katarraalne palavik tõhusamalt võidelda ja vähendada nende mõju põllumajandusele. Suurem paindlikkus ja ennetamine oleksid kahtlemata soovitatavad paljude loomade epideemiate puhul.

Range mittevaktsineerimise poliitika, mida oleme ELis pikka aega järginud, ei ole enam asjakohane. Seega arvan, et oleme astumas õiget sammu. Samuti tahaksin toetada Marit Paulsenit, kes ütles, et peaksime lähitulevikus kliimamuutuste tagajärjel olema valmis teisteks loomade epideemiateks. See tähendab omakorda, et vajame konkreetset strateegiat, ja siin saame seda muidugi nõuetekohaselt rakendada. Selles kontekstis tahaksin korrata ka seda, et komisjonis ei tohiks enam arutada ka loomade tapmist.

Lammaste katarraalse palaviku puhul oleme loomulikult kasu saanud asjaolust, et toetasime teadusuuringuid, ja nüüd on meil inaktiveeritud vaktsiin ning suudame korraldada ulatusliku vaktsineerimise, mis oli varem väga ohtlik ja keeruline. Seega oleme nüüd uues olukorras.

Sooviksin tänada raportööri ka nii kiire töö eest! Kogemus on meid õpetanud ootama esimesi puhanguid hilissuvel ja -sügisel. Riigid peavad seega töötama välja vaktsineerimisstrateegiad ja neid ka rakendama.

John Stuart Agnewle tahaksin öelda, et kui teil on hea loomaarst, siis soovitab ta vaktsineerimist, sest seda soovivad loomaarstid, keda mina tunnen, ning olen seda korduvalt arutelude käigus kuulnud.

Loomulikult ei lõpe asi sellega. Komisjon peab koostama rakendusmäärused ja kohandama need uue menetlusega ning seda tuleb teha sama kiiresti kui siin parlamendis. Seega kutsun komisjoni üles töötama kiiresti, et saaksime need teaduslikud edusammud enne aasta lõppu kasutusele võtta.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, head kolleegid! Olen tänulik meie kaasp Parlamendiliikme Janusz Wojciechowski raporti eest, mis tuletab meile meelde asjakohaste õigusaktide olulisust sel teemal.

Ükskõik kas tegemist on elusvaktsiini või inaktiveeritud vaktsiiniga – arvestades meie teadmiste praegust seisust – ei võimalda vereanalüüsid meil siiski kindlaks määrata, kuidas patogeenne organism looma verre sisenes, teisisõnu, kas see on pärit vaktsiinist või loodusest. See tähendab, et kui ei töötata välja märgistatud inaktiveeritud vaktsiini, st vaktsiini, mille patogeenne organism on vaktsiini päritoluga, on võimatu teha vahet vaktsineeritud looma ja viirusest nakatunud looma vahel. Siiski on see oluline tingimus piirkonna või riigi saastatusest ohutuks kuulutamisel. Seega esineb suur oht, et saastatuse eest kaitstud riigid kehtestavad kaubandustõkked endi ja riikide vahel, kes kasutavad inaktiveeritud vaktsiini.

Seetõttu on Euroopa Liidul kohustus soodustada jätkuvaid uuringuid märgistatud inaktiveeritud vaktsiini kohta, et tagada Euroopa Liidus parem bioohutus – miski, mis võimaldab meil oma tervishoiu- ja kaubanduskavu tõhusamalt ühendada.

Mairead McGuinness (PPE). – Austatud juhataja! Tasub üles märkida voliniku märkus, et lammaste katarraalse palaviku esinemissagedus on vähenemas: 48 000 juhtumilt 2008. aastal 120 juhtumile 2010. aastal. Olles seda öelnud, ei tea me endiselt kindlalt, mis suund meid tulevikus ootab, mistõttu selle inaktiveeritud vaktsiini arendamine ja tehniliste üksikasjade arutamine selle kasutamise kohta on väga teretulnud.

Oleks kasulik, kui nõukogu viibiks istungisaalis, et saaksime käsitleda küsimust, et kas ta kavatseb tegelikult tagada vastavustabelid, mida parlament ja komisjon peavad vajalikuks – ja ehk on see midagi, millele nõukogu meile üsna kiiresti vastaks. Kõikide haiguste ja eriti selle haiguse ennetamises on kesksel kohal loomakasvatus, loomade liikumispiirangud, kaitse vektorite eest ja täna hommikul arutatud küsimus – nimelt vaktsineerimine.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Austatud juhataja! Probleem inaktiveeritud vaktsiini kasutamisel vaktsineerimiseks väljaspool suletud piirkondi on see, et loomade seroloogiliste testide tulemused on positiivsed ning selleks, et tõestada, kas loomad on vaktsineeritud või tõepoolest haiged, on vajalik teha viroloogiline test, mis on kulukam. See tekitab loomade kaubanduse ja transpordiga seotud probleeme. Arvestades asjaolu, et see hõlmab direktiivi ülevõtmist liikmesriikide õigusaktidesse, on menetluslikel põhjustel samuti raske saavutada 2011. aasta 30. juuniks seatud tähtaega. Isiklikult ei ole ma nõus ka direktiivi jõustumise kuupäeva muutmise varasemalt 20. kuupäevalt selle avaldamisjärgsele päevale. Samuti peaksime aru saama, et vastavustabelite koostamine toob kaasa täiendavat halduskoormust.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Arvan, et teeme edusamme mõistmisel, et see ei ole probleem, mis on seotud mõnede Euroopa piirkondade, Lõuna-Euroopa ja Põhja-Aafrikaga. Minu arvates on meede siiski positiivne.

Tahaksin küsida Marc Tarabellalt, kas tema või komisjon ei arva, et ka kohaldamise probleemi veterinaarteenustele tuleks viivitamatult käsitleda, et oleks meede, mis teeks võimalikuks probleemi likvideerimise kogu Euroopa Liidus.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Vaktsineerimise korra tõhustamine lammaste katarraalse palaviku vastu on väga oluline küsimus. Uued inaktiveeritud vaktsiinid võimaldavad tootjatel esimest korda välistada nakatumisohu sellesse potentsiaalselt väga ohtlikusse haigusse, sest vaktsiine on nüüd võimalik kasutada ka piirkondades, kus lammaste katarraalset palavikku pole varem esinenud. Selles valguses peame korduvalt rõhutama, et põllumajandus, sealhulgas eksport ja loomade tõuaretus, on oluline tegur kõikides Euroopa riikides. Seega peaks põllumajandustootjatel olema võimalus kasutada viimaseid teadmisi loomade tervishoiu valdkonnas, mida on kasutatud nende vaktsiinide välja töötamiseks.

On kaks asja, mis on praegu väga olulised. Esiteks vajame kiiret lahendust Euroopa Liidus toimuvale. Teiseks vajame minu arvates sama kiiresti kohustust liikmesriikides kasutusele võetud meetmetest teatada; teisisõnu, liikmesriikide kohustus teavitada komisjoni.

Maroš Šefčovič, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Esiteks tahaksin tänada täiskogu tugeva toetuse eest ettepanekule ning samuti küsimuse kiireloomulisuse tunnustamise ja väga kiire menetlemise eest.

Mitu teist mainis vastavustabelite probleemi. Tahaksin teile lihtsalt meelde tuletada, et esimeeste konverents süstis uut hoogu selle küsimuse käsitlemisse ning peab seda väga oluliseks, eriti ELi õigusaktide ülevõtmise küsimuse tunnustamisel liikmesriikide õigusesse.

Tahaksin küsida, kas liikmesriikidel on tõesti nii raske teatada komisjonile õiguslikust alusest, mille alusel nad võtsid ELi määruse oma liikmesriigi õiguskorda. Kas see on tõesti nii raske? Ma olen kindel, et nad mõtlevad sellele, kuidas õigusakte üle võtta. Nad peavad tegema ettevalmistusi ja otsustama, kuidas nad kavatsevad need üle võtta.

Arvan, et nõustume kõik tõsiasjaga – ning oleme sellel teemal mitu arutelu pidanud –, et Euroopa Liit kannatab, kui ELi õiguse ülevõtmine on ebaühtlane. Eriti just nii tähtsa küsimuse puhul, nagu seda on täna arutusel olev küsimus, võib valel ülevõtmisel olla kahjulik mõju.

Samal ajal – nagu ma ütlesin oma avasõnas – rõhutaksin, et komisjon on selgelt tarbetute viivituste vastu. Me oleme täiesti teadlikud selle küsimuse kiireloomulisusest. Seega loodan, et suurema paindlikkuse ja intensiivsemate läbirääkimiste abil suudame sellele probleemile lahenduse leida. Komisjon püüab olla nii abivalmis kui võimalik, et saaksime õigusakti vastu võtta enne võimaliku lammaste katarraalse palaviku puhangu hooaja algust.

Mis puudutab komisjoni valmisolekut selle meetme rakendamiseks, tahaksin kinnitada Horst Schnellhardtile ja Giommaria Uggiasele, et komisjon on teinud oma osa. Meie rakendusmeetmed on peaaegu valmis. Meil on vaja, et seadusandja selle ettepaneku heaks kiidaks. Kui see on tehtud, saame väga kiiresti edasi liikuda.

Tahaksin veel kord tänada raportööri ja täiskogu tugeva toetuse eest sellele meetmele!

Janusz Wojciechowski, raportöör. – (PL) Austatud juhataja! Tahan tänada kõiki parlamendiliikmeid, kes arutelus osalesid ja raportile toetust väljendasid! Täna kõiki variraportööre ja põllumajanduse komisjoni liikmeid tänu kellele saime raportiga nii kiiresti ja tõhusalt edasi liikuda! Ei juhtu sageli, et oleme nii üksmeelsed positiivse dokumendi vastuvõtmisel, mille eesmärk on ilmselgelt parandada praegust olukorda.

Mis puudutab vastavustabeleid, millele viidati arutelus kui võimalikule probleemide allikale, arvan, et praegusel juhul oleks keeruline tunda kaasa liikmesriikide haldusametustele või valitsustele. Tabelite koostamine ja nende komisjonile saatmine ei ole tõepoolest suur

probleem. Kindel on see, et kodanikel, kes tahavad kontrollida, kas liikmesriigi õigusaktid on kooskõlas Euroopa Liidu õigusega, tekib suuremaid probleeme. Nemad on need, kes peavad pingutama ja uurima, kui tabelid puuduvad, nagu see seni on olnud. Väga sageli on keeruline saada aru ELi õigusaktidest. Arvan ja loodan, et see vahend muutub kättesaadavaks kõikidele, kes on huvitatud, mitte üksnes komisjonile, ning et see on hõlpsalt juurdepääsetav dokument, mis on vajaduse korral kättesaadav. Samuti on see väga kasulik dokument.

Palun nõukogu, et ta ei vaidlustaks vastavustabeleid, ja kui ta peab seda tegema, siis mitte praegusel juhul, et uued vaktsiinid saaksid jõustuda sel hooajal, nagu oodatud. Me ei saa lubada viivitusi, sest see muudaks meie kiire ja tõhusa töö kehtetuks. Täna teid kõiki veel kord selle raportiga tehtud koostöö eest!

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub mõne aja pärast.

5. Tomatite importimine Marokost ELi (petitsioon 1565/2009) (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu suulise küsimuse üle teemal tomatite importimine Marokost Euroopa Liitu (Hispaania kodaniku José Maria Pozancose esitatud petitsioon 1565/2009), mille esitas komisjonile Erminia Mazzoni PETI komisjoni nimel (O-000040/2011 – B7-0211/2011).

Erminia Mazzoni, autor. – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Küsimus, mille me petitsioonikomisjoni nimel esitasime, näitab, et meie komisjon ei ole rahul Euroopa Komisjoni antud vastusega küsimusele, mille tõstatas Hispaania puuviljade, köögiviljade, lillede ning elustaimede tootjate ja eksportijate liitude föderatsioon.

Tegelikult keskendus komisjon liikmesriikide kohustusele hindade kehtestamisel kaalumata petitsioonis konkreetset eesmärki, milleks oli tomatite ja muude köögiviljade reguleerimata impordist teatamine.

Neid väidetavaid ebakorrapärasusi on tegelikult juba mõned aastad märganud reguleeriv organ OLAF, kes on viidanud mahaarvamise meetodi kuritarvitavale kohaldamisele, mis on sätestatud määruses (EÜ) nr 3223/1994, millega kehtestatakse kolm erinevat arvutamise meetodit. Selle olukorra tagajärjeks on väiksem tulu Euroopa Liidu jaoks, ebaaus konkurents ja turureeglite rikkumine ning samuti Euroopa tootjate ja eksportijate järkjärguline vaesumine, seejuures on teatatud väga murettekitavatest olukordadest, eriti Hispaanias, Kreekas, Portugalis, Prantsusmaal ja Itaalias.

Komisjon peab läbirääkimisi uue kahepoolse lepingu üle Marokoga ning taas kord näib, et lepingus ei võeta arvesse neid murettekitavaid tõsiasju, vaid jätkatakse teed ekspordivoo rakendamise suunas Marokost Euroopa Liitu, mis on täiesti reguleerimata ning ei ole kooskõlas Euroopa seadustega.

Minu arvates on see teema, millele peaksime keskenduma. See on teema, mis on seotud ning puudutab hetkel väga tundlikku teemat, milleks on migratsioonivood. Tegelikult hõlmab see suur inimmass, kes tuleb Põhja-Aafrika ranniku äärsetest riikidest (sealhulgas Maroko) Euroopa Liitu, sageli põllumajandustöötajaid, nagu hiljutised sündmused Rosarnos näitavad.

Meil on probleeme nende vastuvõtmisega. Meil on probleeme Euroopa Liidu ja eelkõige Itaalia neile sissetuleku tagamisel. Põllumajandustootmise potentsiaali täiendav vähendamine meie riikides ja seega Prantsusmaal, Hispaanias, Itaalias ja Portugalis, kellel on hetkel suuri probleeme, põhjustaks igasugust kahju. Sooviksin teada, mida komisjon teha kavatseb.

Maroš Šefčovič, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Kui lubate, püüan vastata mitmele selles petitsioonis tõstatatud küsimusele. Tahaksin tänada Erminia Mazzonit küsimuse tõstatamise eest, et saaksime selgitada oma seisukohta selles küsimuses!

Esiteks, tahaksin täiskogule kinnitada, et komisjon jälgib tähelepanelikult Marokost imporditud tomatite kogust, kasutades riskikontrollimise süsteemi, mille aluseks on Maroko ettevõtjate imporditud koguste määramine ja päevaimpordi kokkuvõtted, mida koostavad riikide tolliasutused. Komisjonil ei ole siiani tõendeid süstemaatilise pettuse või kehtestatud süsteemi süstemaatilise puudulikkuse kohta. Meil on teave ühe juhtumi kohta, mille juurde ma natuke hiljem tagasi tulen. See on seotud 2007. aastaga, kui OLAF tõepoolest rõhutas, et süsteemi tagajärjeks praegusel kujul võib olla oportunistlik käitumine, aga see ei pea ilmingimata hõlmama reguleerimata käitumist.

Tuleb meelde tuletada, et piiril kehtiva hinna süsteemi kohaldamine ja selle mehhanismiga seotud võimalike imporditollimaksude kehtestamine on liikmesriikide tolliasutuste ainupädevus.

Selle küsimuse teine aspekt, mis on üsna oluline, on probleemi rahvusvaheline kontekst – miski, milles tõesti domineerib Doha voor, mida ei ole veel lõpetatud. Mis tahes muutus kehtiva hinna süsteemis ja selle kohaldamismehhanismis võib omada kahjulikku mõju seni saavutatud tulemustele. Uues kahepoolses lepingus Marokoga säilitatakse Euroopa tootjate huvid, säilitades tomatite igakuiste tariifikvootide süsteemi ja imporditud koguste range kontrolli.

Lisaks sätestatakse lepingus tõhustatud koostöö ja suurem turuandmete läbipaistvus puu- ja köögiviljasektoris. Tomatikvootide kvantitatiivne suurenemine on piiratud 52 000 tonnini, mis on oluliselt vähem traditsioonilisest kauplemise määradest, ning kasv on progressiivne ja jaotunud neljale turustusaastale, säilitades seeläbi praegused turuosad ning traditsioonilise tarne Euroopa Liitu. Komisjon on seega seisukohal, et mis tahes muutusega praeguses kehtiva hinna süsteemis tuleb austada asjaomaste rahvusvaheliste lepingute tingimusi.

Komisjon tagab, et määrust nõuetekohaselt rakendatakse, ning on seega korraldanud OLAFi abil uurimuse. See on tõenäoliselt juhtum, millele Erminia Mazzoni viitab; kas on ebakorrapärasusi rakendusmääruse ebakorrekse tõlgendamise tagajärjel. Edasine tegevus, mis on seotud uurimuse tulemustega, on siiski riikide tolliasutuste vastutus. Toimub taastumine, aga andmete avaldamine on rangelt pädevate tolliasutuste vastutus.

Mis puudutab järelevalve korraldamist, siis see oli üks Erminia Mazzoni tõstatatud küsimus. Siinkohal pean ütlema, et komisjon, nagu ma ütlesin, jälgib tomatite importimist Marokost, kasutades riskikontrollimise süsteemi. Jälgitakse imporditud ja Maroko ametivõimude iganädalaselt edastatud koguseid. Seejärel võrreldakse andmeid süsteemi jälgivate riikide tolliasutuste esitatud andmetega ning ka Eurostati andmetega. Arvan, et meil on väga hea ja täpne teave ning kui esineks süstemaatilist pettust või süstemaatilisi ebakorrapärasusi, märkaksime seda kindlasti ja võtaksime meetmeid.

Esther Herranz García, *fraktsiooni PPE nimel*. – (ES) Austatud juhataja! Esiteks tahaksin tänada petitsioonikomisjoni raske töö eest, mis järgnes Hispaania puuviljade, juurviljade, lillede ja elustaimede tootjate ja eksportijate liitude föderatsiooni esitatud kaebusele, mille aluseks oli OLAFi ehk Euroopa Pettustevastase Ameti 2007. aastal avaldatud raport. Usun, et selle raporti järeldused on väga selged ja õigustavad täielikult Euroopa Komisjoni, kes oleks pidanud seda küsimust ammu käsitlema, meetmeid selgitada piiril kehtiva hinna režiimi toimimist, vähemalt tomatisektori puhul.

Siiski, lisaks sellele, et komisjon ei suutnud võtta mis tahes meetmeid, et takistada eri tüüpi pettusi, mille tegi võimalikuks praegune piiril kehtiva hinna määrus, on ta leppinud kokku uue põllumajanduslepingu Marokoga, lahendamata eelnevalt praegu kehtiva impordirežiimi puudujääke.

Head kolleegid! On aeg, et Euroopa Komisjon võtaks oma kohustusi tõsiselt, hakkaks uurima, kus ja kuidas pannakse toime pettusi, ja võimaluse korral nõuaks maksmata tollimaksude tasumist. Usun, et mitte mingil juhul ei tohiks ratifitseerida uut lepingut Marokoga, kuni kõik üksikasjad, mis oleme üles märkinud, on lahendatud.

Meie eesmärk ei ole tõkestada uusi rahvusvahelisi lepinguid, vaid tagada, et sellised lepingud ei kahjustaks Euroopa tootjate huvisid ning et kõnealustes lepingutes sätestatud reegleid järgitakse.

Mis puudutab uut lepingut Marokoga, nõuab Euroopa puu- ja köögiviljasektor ainult garantiid, et tingimusi tegelikult ka täidetakse. See on võimalik ainult piiril kehtiva hinna režiimi reformimisel. Meil ei saa olla uut lepingut Marokoga enne, kui meil on uus piiril kehtivate hindade süsteem. Me ei saa ratifitseerida lepingut, mille komisjon on juba sõlminud.

Lisaks sellele, kui seda järelevalve rolli hakkavad mängima liikmesriigid, peaks neilt nõudma märkimisväärse rahalise panuse tegemist. Siiski on tõsi ka see, et oleme kaua nõudnud, et Euroopa piiri- ja tollisüsteem oleks sarnane USAs kasutatavaga, et tagada tõhusat kontrolli.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *fraktsiooni S&D nimel*. – (PL) Hispaania põllumajandustootjate sõnul, kes esitasid petitsiooni Euroopa Parlamendile, kujutavad alahinnatud imporditud Maroko tomatid ohtu Euroopa toiduainete tootjatele. Nad viitavad alahinnatud miinimummääradele, milleks määrati umbes 46 eurot 100 kg kohta impordi ja ekspordi eelislepingus ELi ning Maroko vahel. EUROSTATi andmetel eksportis Maroko 2010. aasta detsembris üle 70 000 tonni tomateid, mis on üle kahe korra rohkem kvoodist, mis on ette nähtud ELi ja Maroko vahelises lepingus. See on põhjustanud suuri kaotusi Euroopa tootjatele, rääkimata tollimaksudest tulenevast kaotusest. OLAF on seda küsimust juba kommenteerinud, öeldes oma 2007. aasta raportis, et tomatite importimisel Marokost võib esineda ebakorrapärasusi, mis on seotud tomatite alahindamisega võrreldes esialgse hinnaga, milles EL kokku leppis, mis sisuliselt võimaldab täiendavate tollimaksude mittemaksmist. Lisades oma hääle teiste petitsioonikomisjoni liikmete häälele, tahaksin siiski küsida, kas komisjonil on üldse kavas sellist tüüpi eeskirju läbi vaadata ja võimaluse korral maksmata tollimaksu tasumist nõuda.

Ramon Tremosa i Balcells, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Austatud juhataja! Esitasin eelmise aasta oktoobris komisjonile kirjaliku küsimuse lahknevuste kohta arvudes eri ELi teenistustes tomatite importimise kohta Marokost.

2008. aastal oli vahe DG TAXUDi ja Eurostati andmetes umbes 100 000 tonni. Komisjon vastas, et on probleemi jälginud ja on seda lahendamas, aga minu jaoks ei ole selge, kas komisjon saavutab selle, mida Euroopa kodanikud ja Euroopa tootjad väärivad.

Euroopa Liidus impordime lisaks Marokole tomateid ka teistest kolmandatest riikidest. Peaksime leidma viisi, et läbirääkimised oleksid kõikide suhtes õiglased, ning seda mitte Euroopa põllumajandussektori arvelt. Samuti peaksime leidma viisi kontrollida, mida me impordime teistest riikidest väljaspool ELi, eriti mõnes Põhja-Euroopa sadamas. Ilma tõhusa piirikontrollita saab Euroopa põllumajandussektoril väga raske olema.

Kui ELi ja Maroko vaheline leping kahjustab tomatite tootmist Euroopas, on väga raske taastada tootmist ELi pinnal. Eeskirju ja kohustusi tuleks kohaldada kõikidele, mis tähendab ausat konkurentsi. Me ei saa aktsepteerida erinevate eeskirjade ja kohustuste kohaldamist Euroopa tootjale ning põllumajandustootjale väljastpoolt ELi. Selle aktsepteerimine tähendab meie põllumajandussektori konkurentsivõime kaotamise aktsepteerimist ja suurt mõju tööjõule Euroopas. Pooldan vabakaubandust, aga tootmise ja teabe sümmeetriliste tingimuste kohaselt. Kui neid ei ole, siis ei ole vabakaubandus õiglane kaubandus ja konkurents ei ole aus konkurents.

Kokkuvõttes ma ei arva, et parlament peaks ratifitseerima ELi ja Maroko lepingu, lisamata klausleid Maroko tööturu, sotsiaalse mõõtme ja keskkonna kohta. Kui seda ei juhtu, võime kaotada Euroopa põllumajandustegevuse ja oma toiduahelatööstuse.

João Ferreira, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (PT) Austatud juhataja! Tõstatasime mitu hoiatust arutelu käigus kaubanduslepingute kohta põllumajandustoodete valdkonnas Maroko ja teiste Vahemere riikide vahel, nagu Egiptus ja Iisrael. Hoiatasime, et kui need sõlmitakse, suurendaks nad veelgi ELi põllumajandustootjate survet vähendada tootmiskulusid, eriti sellistes riikides nagu Portugal, ja teravdaks lisaprobleeme toodetest vabanemisel. Mõistame hukka puu- ja köögiviljakaubanduse liberaliseerimise, mis on tüüpiliselt Vahemere tooted, sest see tooks kaasa olukorra, kus suured ostukeskused varuvad madalama hinnaga tooteid, mis on sageli vabastatud samadest eeskirjadest ja standarditest, mida kohaldatakse põllumajandustootjatele ELis. Tahaksime juhtida tähelepanu sellele, et põllumajandustoodetega kauplemise liberaliseerimine soodustab intensiivse ekspordiks tootmise mudeleid, mis eelistavad suuri põllumajanduslikke ärisid väikeste ja keskmise suurusega põllumajandustootjate, põllumajanduslike pereettevõtete ning kohalike ja piirkondlike turgude varustamise arvel. Kõigel sellel on negatiivsed tagajärjed toidusõltumatusele, kindlustatusele ja kvaliteedile ning keskkonnale.

See olukord oli meie hoiatuste põhjuseks, mida komisjon on kahjuks eiranud ja teeb seda jätkuvalt. Ta on ignoreerinud vajadust kaitsta ELi tootjate huve, tagades õiglased hinnad tootmiseks ning äritegevuse jätkumiseks, eelkõige väikestele ja keskmise suurusega põllumajandustootjatele. Lisaks sellele teame nüüd, et komisjon ignoreeris ka Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) raportit, milles mõisteti hukka ebakorrapärasused tomatite importimisel Marokost raportis, milles tunnustatakse selle importimise mõju tomatihindade alandamisele ELi turul. Kuna sellest veel ei piisanud, on komisjon assotsieerimislepingu uues põllumajanduspeatükis Marokoga otsustanud täiendavalt suurendada tomatite importimist ELi.

Millal seda liberaalset fundamentalismi, mis ohverdab kõik mõne suure Euroopa korporatsiooni ja rahvusvahelise eksportija huvides, lõpuks piiratakse? Kuidas kavatseb komisjon Euroopa tootjatele heastada kahju, mida ta neile juba põhjustanud on? Lõpetan nende küsimustega.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Austatud juhataja! Kanaari saarte, Murcia, Andaluusia ja Valencia kogukonna, kes on kõik Euroopa Liidu tootjad, tomatikasvatavad vajavad, et komisjon võtaks kindlaid meetmeid ebaõiglase olukorra vastu, mis põhjustab neile suurt kahju. Petetakse, ja te teate seda.

Tänu oma lepingule ELiga, saab Maroko kasu piiril kehtivast hinnast, mida ta ei järgi. Veel peaksime lisaks 2007. aastale vaatama ka 2010. aastat. Komisjon teab hästi, et Hispaania tomatikasvatavad peavad konkureerima Maroko kasvatajatega ebaõiglastes tingimustes, sest nad peavad kandma palju suuremaid tootmiskulusid, mis tulenevad rangetest Euroopa kvaliteedi, toiduohutuse ja tööohutuse standarditest ning ka piirangutest pestitsiididele, mida ei nõuta kolmandatelt riikidelt.

Sellele vaatamata jätkavad meie kasvatajad suuri jõupingutusi tehes ja kvaliteedile keskendudes rasket tööd oma saagi päästmiseks. Seega on vastuvõetamatu, et komisjon ignoreerib piiril kehtiva hinna režiimi talitlushäireid, mille keerukus soodustab pettusi, nagu seda teeb ka Euroopa Pettustevastane Amet ise, ning et komisjon pigistab silma kinni, kui Marokoga kokkulepitud tomatikvoote rikutakse.

Sellest ei piisa, et komisjon ütleb meile, et järelevalve on liikmesriikide vastutus. Kui nad ei suuda täita oma kohustusi, peab komisjon tegutsema. On talumatu, et Maroko impordikvootide eeskirju rikutakse ja kehtivaid tollimakse ei maksta ning komisjon ei võta seejuures mingeid meetmeid.

Komisjon laseks meil heaks kiita uue lepingu Marokoga. Kui meile ei anta kinnitust, et hinnasüsteemi muudetakse, et takistada ebaõiglast konkurentsi Maroko ja Hispaania toodete vahel, ei toeta me kindlasti seda algatust.

Teie kohustus on tagada lepingute järgimine, aga teie kohustus on ka kaitsta kasvatajate huve Kanaari saartel, Murcias, Valencias, ja Andaluusias. Tehke seda enne, kui on liiga hilja.

Josefa Andrés Barea (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Nõuded piiril kehtiva hinna määramise muutmiseks said alguse 2003. aastal. Parlament, liikmesriigid, Hispaania ja Prantsusmaa on Itaalia, Kreeka ja Portugali toetusel kõik seda taotlenud.

Põhjus selleks seisneb asjaolus, et määrust ei kohaldata nõuetekohaselt – seejuures jäetakse osa makse maksmata ja kasutatakse erapoolikuid arvutusmeetodeid. Selle tagajärjel kannatab sektor, meil on ebaõiglane konkurents ja liikmesriigid saavad tollimaksudest vähem tulu.

Puu- ja köögiviljasektori inspektorite eriüksused on seda kinnitanud, juhtides tähelepanu sellele, et määruse artikliga 5 võimaldatakse erapoolikut kohaldamist ning nagu varem siin täiskogus on öeldud, on OLAF, Euroopa Pettustevastane Amet öelnud, et kasutatud arvutamismeetod võimaldab lisamaksude mittetasumist.

Selle küsimuse lahendamine sõltub komisjonist. Tootmisprotsessi ja liikmesriikide jaoks tuleb leida lahendus. See olukord on kestnud 16 aastat.

Sektor kannatab. Euroopa puu- ja köögiviljasektor koos Hispaania puu- ja köögiviljasektoriga Valencias, Murcias ning Andaluusias kõik kannatavad ning lahendus on vajalik. See olukord mõjutab ka tarbijaid.

Paolo De Castro (S&D). – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Täna arutusel olev petitsioon saabus ajal, mil parlamendi põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon ning rahvusvahelise kaubanduse komisjon arutavad uue põllumajandusteemalise peatüki üle lepingus Marokoga.

Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) kinnitab, et on esinenud ebakorrapärasusi maksude arvutamisel tomatite impordilt ning see on kahjustanud Euroopa tootjaid, just neid samu tootjaid, kes väljendavad oma muret üldise eeldatava tomatite ning puu- ja köögiviljade impordi suurenemise pärast, mis juhtub siis, kui leping allkirjastatakse.

Oleme ilmselgelt tundlikud mure suhtes, mida põhjustavad kahepoolsed lepingud, kus põllumajanduslik punkt sageli laiemate tööstushuvide nimel ohverdatakse. See ei ole hea viis edasi minna ja kordame seda jätkuvalt Euroopa Komisjonile. Tahaksin siiski juhtida tähelepanu sellele, et praegune majandus- ja poliitiline kriis kogu Maghrebi piirkonnas peaks juhtima meid seda lepingut ettevaatlikumalt ja suurema solidaarsusega kaaluma.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Nagu nõuavad petitsiooni esitajad Hispaania puuviljade, juurviljade, lillede ning elustaimede tootjate ja eksportijate liitude föderatsioonist, peab komisjon muutma – ja siinkohal kordan Hispaania ja teiste liikmesriikide esitatud palvet – määruses mõnd artiklit, millele me viitame.

Keskendudes arvutamismeetodile piiril kehtivate hindade määramisel, tuleb kõrvaldada üks kolmest praegu kasutatavast meetodist, konkreetset see, mida tuntakse deduktiivse meetodina. See on kõige olulisem muutus, pidades silmas, et importijad valivad meetodi, mis võimaldab neil igal hetkel lisamaksude tasumist vältida.

Praegu, kui uus leping Marokoga ootab jõustumiseks parlamendi vastuvõttu, tõestaks komisjon kindlasti oma väärtust, parandades süsteemi lõpuks ära. Nõuame seda täna veel kord, sest nõuetekohaselt toimivad piiril kehtivad hinnad on kompensatsioon, mida meie kasvatajad saavad mõistlikult eeldada, kui selle jõustumises kokku lepitakse.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, head kolleegid! Usun, et tänane arutelu pärast petitsiooni, mille esitas Hispaania puuviljade, juurviljade, lillede ning elustaimede tootjate ja eksportijate liitude föderatsioon, on sobiv ja ajakohane, pidades silmas asjaolu, et samal ajal arutatakse parlamendis kaubanduslepingut Marokoga.

On selge, et petitsioonis tõstatatakse küsimus, millele komisjon ei ole veel vastust andnud. Nõuame siin täiskogul tungivalt vastust, enne kui uus leping allkirjastatakse, sest ei ole vastuvõetav, et Euroopa põllumajandustootjad peavad jätkuvalt kannatama kogu Euroopat valdava soovi pärast vabakaubanduse järele.

Peame oma põllumajandustootjaid kaitsma ja nende eest hoolt kandma, mitte ainult seoses tomatite tootmise, vaid ka mis tahes puu- ja köögiviljade tootmisega, mis saaks rängalt kannatada turu taolise valimatu avamise tõttu.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Kriitika, mida me täna hommikul siin esitatud petitsiooni kohta kuulnud oleme, on mõistetav. Arvan, et on veel pikk maa selleni, kui saame tagada, et võimalik üldleping Marokoga põllumajandustoodete kohta saab üksmeelse heakskiidu. Ühelt poolt tuleb lepingus austada vajadust tasakaalu järele ning see ei tohiks põhjustada suuri raskusi Euroopa põllumajandustootjatele. Teiselt poolt tuleb selles austada vajadust selgete ja läbipaistvate konkurentsieeskirjade järele põllumajandusturgudel. Seda teed pidi tuleb käia tagamaks, et Euroopa Liidul ja Marokol oleksid head suhted.

Seega kutsun komisjoni otsima sobivaid lahendusi, mis ei jäta kõrval tootjate huvisid, kuid mis ei unustaks ka uuendatud suuremeelsuse poliitikat Maroko suhtes, eelkõige Maghrebis toimuvaid sündmusi silmas pidades.

Mõistmine oleks väga kasulik, ja ma ei taha, et hakkaksime lõpuks sisuliselt põllumajandustoodete ja tomatite asemel tomatikorjajaid importima. Seetõttu on oluline teha põhjalik uurimine, et luua uus Euroopa poliitika.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Austatud juhataja! Usun, et nn tavapärase äri poliitika on meile minevikus juba palju ebaõnne toonud. Seega peame olema väga ettevaatlikud, eriti praeguse Põhja-Aafrika olukorra tõttu. Just seetõttu tahaksin liituda nendega, kes on öelnud, et praegustes tingimustes ei ole sugugi asjakohane liikuda edasi Marokoga sõlmitava kaubanduslepinguga.

Kalanduskomisjoni arvamuse koostajana usun, et vajame põhjalikku selgitust edusammude kohta praeguses raamistikus. Samuti peame selgelt nõudma, et tomatid või mis tahes muud tooted, mis Euroopa Liitu tuuakse, saavad samadel tingimustel, mida nõutakse kohalikest kasvatajatelt. Selle kinnituse puudumisel peaksime või tõepoolest peame kogu raamistiku ümber mõtlema ja loodan, et seda täiskogu ka teeb.

Proteksionistliku poliitika kasutuselevõtmise asemel usun, et vajalik on kindel pühendumine ausale kaubandusele. Peame olema vabad ka igasugustest kahtlustest selle suhtes, missugune raamistik on, et saaksime olla teadlikud ja tegutseda nii vastutustundlikult kui võimalik.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE). – (ES) Austatud juhataja! Pean tänama kõiki kaasparlamendiliikmeid, kes on aru saanud Vahemere piirkonna probleemist, Hispaania delegatsiooni ning kõiki neid, kes saavad aru, et meie Kanaari saartel, Murcias, Valencias ja Almerias, jääme – lisaks sellele, et oleme pettunud komisjoni suutmatuses täita oma kokkuleppeid, ja olles näinud, kuidas paljud ettevõtted sunnitakse oma tegevust lõpetama – sisserändajate sisenemispunktiks Sahara-taguses Aafrikast, Maroko sisserändajate sisenemispunktiks ning puhvriks kriisi vastu. Seda seetõttu, et hetkel toetame täieliku majandusliku puuduse ajal inimesi, kes tulevad tööle ja saavad saata raha koju oma perekondadele.

Seega usun, et ka komisjon peab temale aluslepingutega antud pädevusi arvestades vastutustundlikult tegutsema. Usun, et komisjon ei ole mõelnud vajadusele kaitsta üldsuse huvisid või vajadusele ennetada valimatut poliitikat, mis lisaks muule paneb meid importima tooteid, mis on kasvatatud äärmiselt kaheldavates fütosanitaarsetes tingimustes.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Üks põhjusi, miks siseturg loodi, oli Euroopa tarbijatele parema kaitse tagamine. Tarbijatel on õigus võimalusele osta tervislikku õiglaselt toodetud kaupa kogu Euroopa Liidus.

Turu avamisele – teisisõnu kontrollitud impordikvoodile – tuleb seega kohaldada vähemalt kolme nõudmise täitmist. Esiteks tuleb lubatud impordi kogust selgelt kontrollida. See on seotud peamiselt kvantitatiivse aspektiga. Teiseks tuleb kontrollida ka toodete kvaliteeti. See on seotud ka tootmisstandarditega. Kolmandaks tuleb arvesse võtta mõju põllumajandustootjatele Euroopa Liidus. Ettevõtlust, mis kahjustab kolmandaid pooli – ning siin tähendab see üldiselt ettevõtlust, mis soosib tööstust põllumajanduse arvelt –, tuleb takistada.

Seega palun, et komisjon uuriks täiendavalt tähelepanelikult lepingut Marokoga ega allkirjastaks seda seni, kuni see on uuesti läbi vaadatud.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Austatud juhataja! Soovin tänada Hispaania tootjaid, kes selle õigeaegse petitsiooni meile esitasid!

Tõepoolest, nüüd juba kuid oleme parlamendis hoiatanud komisjoni mitme kahepoolse lepingu ohu eest meie siseturule. Oleme selgelt tundlikud Maroko arengu küsimuse suhtes. Teame selgelt, et stabiilsuse tagamine Maroko rahvale oma riigis on parim võimalik lahendus ning see ennetab olukorda, kus peame lahendama arvukaid sisserändeprobleeme tulevikus. Siiski, kui komisjon ütleb meile, et uus leping lihtsalt ratifitseerib olukorra, näeme selgelt Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) raportite kaudu, et olukord, millele komisjon viitab, ei ole tõeline olukord.

Lisaks tahaksin juhtida komisjoni tähelepanu teisele küsimusele. Meile öeldakse, et läbiräägitud – uuesti läbiräägitud – lepingud võimaldavad meil toetada Maroko tootjaid. Ent millistest tootjatest me siiski räägime? Eksportijad on peamiselt suured põllumajandus- ja toiduaineettevõtted, kes on rajanud suured põllumajandusettevõtted Marokos. Maroko väiketootjad ei ole need, kes meie lepingutest kasu saavad, sest neil ei ole piisavalt suutlikkust toota tingimustes, mis on Euroopa turu jaoks vastuvõetavad. Ärme tekita küsimuses segadust, aga ärge eksitage ka Euroopa Parlamendi liikmeid: see on minu palve komisjonile.

Maroš Šefčovič, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Kui lubate, alustan mõnede arvudega, sest mitu sõnavõtjat viitas neile oma avaldustes. Kasutan selleks Comexti andmeid.

ELi tomatite importimine Marokost kasvas 185 000 tonnilt 1999.–2000. aasta hooajal 295 000 tonnile 2009.–2010. aastal, järgides normaalset värske puu- ja köögiviljade importimise trendi kogu maailmas. Samal ajal suurenes kogu täiendav ELi tomatite import 242 000 tonnilt 493 000 tonnile. Pean rõhutama, et Maroko osa ELi kogu impordis vähenes tegelikult 76 %-lt 59 %-le. Tomatite tootmine ELis varieerub 16 ja 18 miljoni tonni vahel aastas, millest 6,5–7,5 miljonit tonni on ette nähtud värske turu jaoks. Arvan, et on väga oluline neid arve meeles pidada, et näeksime seda arutelu ja probleemi ulatust proportsioonis.

Uue lepingu kohta Marokoga usume meie komisjonis, et see on tagasihoidlik ja tasakaalukas. Kui see vastu võetakse, tagab komisjon loomulikult, et kõiki selle tingimusi ja reegleid täielikult järgitakse. Lisakogused, mis jäävad tariifimäära kvoodi alla, hoitakse allpool traditsioonilist tarne keskmist ELi. Praegune keskmine tase aastas on 300 000 tonni. Täiendava 52 000 tonniga on tariifimäärakvoodis 285 000 tonni, mis tähendab, et jääb veel ruumi 15 000 tonnile impordile tavapärase üldise kohustuse (*erga omnes*) režiimi raames.

Pöördudes teise tõstatatud probleemi juurde, nimelt ei saa ma väidet, et me ei võtnud meetmeid, tõesti aktsepteerida, sest me ei leidnud süsteemis süstemaatilist puudulikkust. Oli üks juhtum, mis täna ka siin esitati, milles OLAF uuris probleemi ja andis kogu faili koos tulemustega üle Prantsusmaa kohtule, kes ei toetanud OLAFi tulemusi täies ulatuses, aga siiski on alanud tasumata maksude osaline maksmine.

Tahaksin kinnitada täiskogule ka seda, et seoses fütoosanitaarstandardite kontrolliga tagab komisjon parima võimaliku kontrolli ja kõrgeima võimaliku standardite taseme iga värske puu- ja köögivilja impordi kohta Euroopa Liitu. Samal ajal pean ütlema, et saan aru Euroopa Parlamendi liikmete valvsusest ja põllumajandussektori valvsusest nende väga oluliste küsimuste puhul. Tahaksin neile kinnitada, et kui organisatsioonidel on konkreetseid tõendeid pettuse kohta, kutsume neid juhtima sellele komisjoni tähelepanu, kes analüüsib seda tähelepanelikult ja võtab vajaduse korral asjakohaseid meetmeid.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

(Istung katkestati kell 11.35 ja jätkus kell 12.00)

ISTUNGI JUHATAJA: Diana WALLIS*asepresident***6. Hääletused**

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletused.

(Hääletuse tulemused ja muud üksikasjad (vt protokoll))

Nigel Farage (EFD). – Austatud juhataja! Kodukorra artikli 110 lõike 1 kohaselt võib komisjon paluda igal ajal luba kiireloomulise teema kohta avalduse tegemiseks. Üleöö jõudis meieni majanduslikult hukatuslik, kuid sugugi mitte üllatav uudis, et veel üks riik on omadega sees ja et Portugal vajab päästmist. Kas tohib küsida, kas komisjon on esitanud taotluse, et teha täna avaldus Portugali kohta? Kui ei, siis kas volinik ütleks, miks? Kas ta arvab, et Portugali päästmine ei ole piisavalt tähtis teema parlamendile arutamiseks või peidab ta lihtsalt oma pea liiva alla?

Juhataja. – Nigel Farage, esitasite oma küsimuse ja ma olen kindel, et volinik Šefčovič kuulis teid. Vastamine on iga institutsiooni eelisõigus. Teid võeti kuulda ja nüüd vaatame, mis edasi saab.

Nigel Farage (EFD). – Austatud juhataja! Ma tahan teada, kas vastus on jah või ei? Kas olete saanud komisjonilt taotluse kiireloomulise avalduse tegemiseks Portugali olukorra kohta või mitte?

Juhataja. – Nigel Farage, see on komisjoni eelisõigus ja teile anti võimalus küsimuse esitamiseks. Jätkame nüüd hääletustega!

6.1. Lammaste katarraalse palaviku vastane vaktsineerimine (A7-0121/2011, Janusz Wojciechowski) (hääletus)

Enne hääletust

Paolo De Castro, põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni esimees. – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Soovin rõhutada lühidalt, kui tähtis on Janusz Wojciechowski raport lammaste katarraalse palaviku vastase vaktsineerimise kohta meid kõiki puudutava institutsioonilise probleemi seisukohalt.

Raporti sisu puhul ei ole komisjoni, parlamendi ja nõukogu vahel mingit konflikti. Vastavustabelite lisamine teksti on aga ikka veel väga tundlik teema. Vaatamata asjaolule, et nõukogu oli täielikult selle vastu, otsustas põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon hääletada teksti poolt, mille juurde kuuluvad ka vastavustabelid, mis kohustavad liikmesriike andma aru direktiivi ülevõtmise kohta.

Nüüd peab nõukogu otsustama, kas kiita vastavustabelid heaks ja kokkuleppe esimesel lugemisel vastu võtta või anda Euroopa põllumajandustootjatele aru, miks jääb lammaste katarraalse palaviku vastase vaktsineerimise kampaania sel aastal ära seetõttu, et raporti puhul ei olnud valmis kompromisse tegema.

Minu arvates võib see raport olla pretsedendiks tulevaste läbirääkimiste jaoks nõukoguga. Peame nõudma üheskoos ja otsusekindlalt liikmesriikidelt maksimaalset läbipaistvust ning kaitsma täielikku kinnipidamist ELi õigusest.

Juhataja. – Arvan, et raportöör soovib samuti sõna võtta.

Janusz Wojciechowski, raportöör. – (PL) Austatud juhataja! Põhimõtteliselt ütles Paolo De Castro juba seda, mida ma öelda tahtsin. Tahan kõigest lisada ka oma hääle üleskutsesele, et nõukogu ei tohi heita takistusi selle uue direktiivi kiire rakendamise teele. Vastavustabelid on algus ja pretsedent, mis loob minu arvates edaspidiseks parimad tavad ning aitab jälgida palju lihtsamini riikliku õiguse vastavust Euroopa õigusega.

6.2. Jaapani tuumaõnnetusest saadud õppetunnid seoses tuumaohutusega Euroopas (B7-0236/2011) (hääletus)

6.3. Olukord Süürias, Bahreinis ja Jeemenis (B7-0249/2011) (hääletus)

6.4. ÜRO neljas vähim arenenud riikide teemaline konverents (B7-0228/2011) (hääletus)

Enne hääletust lõike 16 üle

Nirj Deva (ECR). – Austatud juhataja! Soovin lisada sõnade „kliimamuutuse riskihindamist” järele sõnad „mis ei ohusta kaubandust”.

(Suuline muudatusettepanek lükati tagasi)

6.5. Islandi 2010. aasta eduaruanne (B7-0226/2011) (hääletus)

Enne hääletust muudatusettepaneku 2 üle

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Austatud juhataja! Soovin asendada järgmise osa:

„soovitab Islandi inimestel tungivalt seda kokkulepet 9. aprillil toetada” osaga „soovitab Islandi inimestel seda kokkulepet 9. aprillil toetada”.

Juhataja. – Cristian Dan Preda, vabandust, aga arvan, et lugesite ette vale suulise muudatusettepaneku. Teil on neid kaks, kas loeksite palun teise ette. Sellest oleks palju abi.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Austatud juhataja! Soovin asendada muudatusettepanekus nr 2 järgmise osa:

„alustama ELi ja Norraga konstruktiivseid kõnelusi” osaga „jätkama ELi ja Norraga konstruktiivseid kõnelusi”.

Gerard Batten (EFD). – Austatud juhataja! Kutsun kõiki parlamendiliikmeid üles seda muudatusettepanekut mitte vastu võtma ja kutsun Islandit üles kaitsma oma kalavarusid...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

(Vahelehiüüded)

(Suuline muudatusettepanek võeti vastu)

6.6. Endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi 2010. aasta eduaruanne (B7-0225/2011) (hääletus)

Enne hääletust

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Austatud juhataja! Soovin esitada vastavalt kodukorra artiklile 177 taotluse hääletuse edasilükkamiseks, sest ajalehes Sunday Times avaldatud ränkade süüdistuste tõttu ei ole selle raporti koostaja Zoran Thaler enam siin. Minu arvates kehtib tema puhul süütuse presumptsioon, aga tema vastu esitatud süüdistuste valguses ei kehti selle endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariiki käsitleva raporti puhul usaldusväärse presumptsioon. Parimal juhul äratav see raport mõningaid kahtlusi. Teen selle pärast ettepaneku hääletus edasi lükata, määrata uus raportöör ja esitada raport uuesti kolme kuu pärast, et säilitada parlamendi usaldusväärsus.

Juhataja. – Tegelikult on uus raportöör raporti juba üle võtnud. Kristian Vigenin, kui soovite sõna võtta, siis võite seda lühidalt teha.

Kristian Vigenin (S&D). – Austatud juhataja! Me ei tohiks seda propagandat kuulda võtta. Seda raportit on juba arutatud.

(Aplaus)

Kõik fraktsioonid olid selle raportiga üldiselt nõus. See võeti väliskomisjonis häälteenamusega vastu. Eile peeti raporti üle hea arutelu ning palun teil nüüd hääletusega jätkata.

(Taotlus hääletuse edasilükkamise kohta lükati tagasi)

Enne hääletust muudatusettepaneku nr 1 üle

Eduard Kukan (PPE). – Austatud juhataja! Teen ettepaneku, et lõplik hääletus kõne all oleva resolutsiooni üle võiks olla nimeline.

Juhataja. – Ootame, kuni jõuame lõpliku hääletuseni, ning siis vaatame, kas täiskogu soovib seda teha.

Enne lõplikku hääletust

Gerard Batten (EFD). – Austatud juhataja! Kodukorras on öeldud, et taotlus nimelise hääletuse kohta tuleb esitada 24 tundi enne hääletust. Kas on mõni teine kodukorra eeskiri, mis sellest kõrvale astub ja kus on kirjas, et nimelise hääletuse üle saab otsustada parlament, ning kas te ütleksite selle artikli numbri. Vastasel juhul saaksime kõik nõuda nimelisi hääletusi, kui me seda tahame.

Juhataja. – Istungit juhtiva asepresidendina on mul õigus otsustada selle üle, kas korraldame nimelise hääletuse või mitte. Selle õiguse annab mulle kodukorra artikkel 20, aga ma küsin seda sellegipoolest ka täiskogult. Andke palun käetõstmisega märku, kas soovite nimelist hääletust. On selge, et täiskogu soovib nimelist hääletust, mis on ka minu soov, ning seega avan hääletuse viimase resolutsiooni ettepaneku üle.

(Parlament võttis taotluse nimelise hääletuse kohta vastu)

6.7. Olukord Côte d'Ivoire'is (B7-0256/2011) (hääletus)

6.8. Euroopa naabruspoliitika idamõõtme läbivaatamine (B7-0198/2011) (hääletus)

6.9. Euroopa naabruspoliitika lõunamõõtmeläbivaatamine (B7-0199/2011) (hääletus)

Enne hääletust muudatusettepaneku nr 7 üle

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Austatud juhataja! Soovin teha väikese paranduse enda esitatud muudatusettepanekus. Tegelikult on seda parandust kajastatud juba täielikult hääletusnimekirja lõpus. Üldmõte on, et me ei tohiks viidata ainult sündmustele Liibüas, et mitte jätta muljet, et sellel parandusel ja meie töö on ainult üks konkreetne kohaldamisala. Peaksime viitama ka kõigile sündmustele Põhja-Aafrikas ja Lähis-Idas ning rõhutama tähtsat fakti, et kaks kolmandikku rahalistest vahenditest (jagunedes kaks kolmandikku ühe kolmandiku vastu) on nähtud sihtotstarbeliselt ette hea tahte margina ning margina sellest, et lõunamõõde on meie jaoks tähtis.

(Suuline muudatusettepanek lükati tagasi)

6.10. Seksuaalvägivalla kasutamine Põhja-Aafrika ja Lähis-Ida konfliktides (B7-0244/2011) (hääletus)

6.11. Euroopa Investeerimispanka 2009. aasta aruanne (A7-0073/2011, George Sabin Cutaş) (hääletus)

Juhataja. – Hääletused on lõppenud.

7. Selgitused hääletuse kohta

Suulised selgitused hääletuse kohta

Raport: Janusz Wojciechowski (A7-0121/2011)

Ville Itälä (PPE). – (FI) Austatud juhataja! Minu arvates on tähtis hääletada selge hääleteenamusega selle raporti poolt. See on lihtsalt seda sorti töö, mida Euroopa Parlament peab tegema selleks, et säilitada avalikkuse usku sellesse süsteemi.

Aga miks tahtsin selle teema tõstatada veel nüüd, kui hääletus on läbi? Nagu raportööri, nii tahan ka mina rõhutada, et see on tähtis teema, eriti institutsioonide vahel. Need vastavustabelid on oluline lähtepunkt. Loodan, et see toimib kuni lõpuni ilma igasuguste vaidlusteta institutsioonide vahel, et seda saaks rakendada nii kiiresti kui võimalik.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! See on põllumajandussektori jaoks väga tähtis meede. Kohe pärast selle meetme võtmist peavad nõukogu ja liikmesriikide valitsused kohustuma viivitamatult seda veel enne hooaja lõppu rakendama, et lahendada probleem, mis ei mõjuta ainult Euroopa lõunapiirkondi, vaid kogu Euroopat, nagu näitas tänane hääletus.

Lammaste katarraalne palavik ohustab lambaid ja veiseid meie põllumajandusettevõtetes. Seepärast on meetmete võtmine selle haiguse täielikuks likvideerimiseks tervisepoliitika eesmärk, mille saavutamisele riikide valitsused saavad paremini kaasa aidata selle meetme suhtes paindlikkust üles näidates. See tuleb viivitamatult võtta vastu ka direktiivi ülevõtmisega.

Resolutsiooni ettepanek RC-B7-0236/2011 (Jaapani tuumaavarii õppetunnid Euroopa tuumaohutuse jaoks)

Ville Itälä (PPE). – (FI) Austatud juhataja! See oli väga tähtis arutelu teema ja ma arvan, et parlament oleks pidanud saatma selge sõnumi, et oleme juhtunu pärast väga mures. Tahame näidata avalikkusele, et teeme kõik, mis meie võimuses, et muuta tuumaelektrijaamad Euroopas ja ka mujal maailmas võimalikult ohutuks. Tahame aga ka näidata, et saame jätkata tuumaenergia kasutamist, kui selles küsimuses valitseb rohkem kindlust. On kahetsusväärne, et enamik siin hääletas selle vastu, mistõttu jäi selline selge sõnum täna saatmata.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Austatud juhataja! Olen veidi pettunud, kuna parlament ei suutnud seda täna häälteenamusega heaks kiita, et võtta Jaapani tuumaavariiist vajalikud õppetunnid. Minu arvates on vaieldamatu, et see nõuab selget muutust energiapoliitika valdkonnas, et eemaldada tuumaenergiast. See tähendab, et on vaja panna algus tuumaenergia kasutamise lõpetamisele Euroopa tasandil. Teiseks peab stressitestide puhul olema ilmselge, et iga tuumaelektrijaam, mis neid teste ei läbi, tuleb võrgust eemaldada.

Kumbki ettepanek ei saanud hääletusel enamuse toetust. Seepärast ei saanud ma resolutsiooni toetada. Loodan, et meil õnnestub võtta peatselt kasutusele ühtne energiapoliitika, mis tagab meile tulevikuks ohutu ja mõistliku energiavarustuse, mis tähendab liikumist energiatõhususe ja taastuvenergia suunas.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Austatud juhataja! Kindlasti ei kahtle keegi selles, et Fukushima katastroof näitas, et praegu töötavate tuumaelektrijaamade ja uute tuumaelektrijaamade ehitamisega seotud hindamisi on vaja muuta palju rangemaks. Õigusaktid ja Euroopa tuumaelektrijaamade stressitestide parameetrid vajavad läbivaatamist ja kohandamist lähtuvalt ühistest kriteeriumidest, mida rakendatakse igal pool ELis. Arvestades asjaoluga, et see on ülemaailmne probleem, mille mõjud ei peatu riigipiiridel, võiks isegi sõlmida rahvusvahelise kokkuleppe, mis hõlmab ametiasutusi üle kogu maailma.

Me ei tohi sellele läheneda aga uisapäisa, sest nii võime lapse koos pesuveega välja visata. Tegemist on puhtalt erialaste probleemide lahendamisega ja nende politiseerimine teeks ainult kahju. Kuuleme meedias ja samuti siin Euroopa Parlamendis iga päev arvutuid demagoogilisi väiteid, millel ei ole mitte mingisugust erialast alust.

Kuna Euroopa Parlamendi arutus tehtud järeldused kajastavad täielikult seda huvide konflikti, jäin lõpphääletusel parlamendi seisukoha üle erapooletuks.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Austatud juhataja! Ka mina ei saanud selle resolutsiooni poolt hääletada, vähemalt mitte sellisel kujul, nagu see meile hääletamiseks esitati.

Euroopa kodanikud kardavad oma ohutuse pärast ja neil on selleks väga hea põhjus. See peaks olema meie jaoks nüüd prioriteet. Vajame konkreetseid meetmeid, et suurendada inimeste ohutustunnet.

Resolutsioon tekitas parlamendis palju erimeelsusi. Küsimus ei peaks seisnema selles, kas oleme tuumaenergia vastu või poolt. Me nõuame minimaalseid ohutusstandardeid kogu Euroopa jaoks. Komisjoni välja pakutud stressitestidest üksinda ei piisa rahva maharahustamiseks. Komisjon peab uurima põhjalikult alternatiivseid energialahendusi tulevikuks ning pöörama samal ajal tähelepanu ka ELi liikmesriikide erinevatele energiavajadustele. Minu arvates ei tohi investeerimine tuumaenergiasse tähendada seda, et taastuvenergiaallikate valdkonnas tegeletakse vähem uurimistöö ja tootearendusega.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Austatud juhataja! Fukushima katastroof on andnud avalikkusele alust õigustatud kartusteks tuumaenergia kasutamise pärast ning seetõttu on vaja mõelda praegusele olukorrale ELis ja astuda otsustavaid samme ohutuse tõstmiseks – millega ma täiesti nõus olen – ning ka tuumaelektriijaamade töö läbipaistvuse parandamiseks ja inimtervise kaitsemiseks. Kas tahame seda või mitte, aga praeguses olukorras ei ole ka parima tahtmise juures võimalik kujutada ette toimivat ja konkurentsivõimelist energiaturgu ilma tuumaenergia panuseta tasakaalustatud energiaallikate valikusse.

ELi ja liikmesriikide kohustus on luua energiapoliitika, mis tagab iga riigi sõltumatuse, poliitilise iseseisvuse ja majandusliku kindluse. Vahendite hulka, millega selle eesmärgi saavutada saab, kuuluvad muu hulgas sobiv energiaallikate valik, piisav tootmise tase, tasakaal pakkumise ja nõudluse vahel, piirangud majanduse energiatarbele jne.

Ma ei karda rõhutada, et tuumaenergia on tähtis ressurss energia tootmiseks, sest see aitab kaasa suurema energiajulgeoleku tagamisele, ennekoike nendele riikidele, millel on piiratud tahkekütusevarud. Jäin lõpphääletusel erapooletuks, sest hääletamisel oli ka ettepanek kehtestada moratorium uute reaktorite ehitamisele. Sellega ei ole ma kindlasti nõus.

Paul Murphy (GUE/NGL). – Austatud juhataja! Andsin poolthääle muudatusettepanekule, milles nõuti Euroopale tuumaenergiavaba tulevikku. Fukushima katastroof rõhutab, millist suurt ohtu kujutab tuumaenergia inimkonna ja keskkonna jaoks. Tohtu katastroofi oht ja asjaolu, et kasutatud tuumakütuse käitlemiseks ei ole ohutut meetodit, tähendab, et tuumaenergia ei ole ohutu viis energiatootmise arendamiseks.

See tragöödia rõhutab ka asjaolu, et energiatootmise ja energiajaotuse tähtsat ülesannet ei saa usaldada kasumi peale väljas olevatele eraettevõtjatele. Lõppude lõpuks vastutab selle kriisi eest siiski kapitalistlik kasumiahnus, mis ei hooli inimestest, inimeste ohutusest ega keskkonnast.

Nõuan energiasektori natsionaliseerimist töötajate demokraatliku kontrolli ja juhtimise all. Selle alusel saaksime töötada välja ratsionaalse ja jätkusuutliku kava energia tootmiseks, jaotamiseks ja kasutamiseks, et pakkuda kõigile odavat ja ohutut energiat ning kaitsta samal ajal ka keskkonda. Selle kava keskpunktis peab olema pikaajaline taastuenergiaallikatesse investeerimise programm, mis viib naftat, gaasi, sütt ja tuumaenergiat kasutavate elektriijaamade järkjärgulise asendamiseni.

Francesco De Angelis (S&D). – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Pärast Fukushima katastroofi peame kõik aja maha võtma ja tõsiselt järele mõtlema. Tuumaenergia on taas päevakorras ja minu arvates peame mõtlema eelkõige tulevikule, meie laste tulevikule. Jah, vajame energiat, aga vajame puhast ja ohutut energiat. Ohutus on üpris hea aga sellest ei piisa. Ka moratoriumist ei piisa, me peame sellest palju kaugemale minema.

Fukushima tragöödia näitab meile, et sellist asja nagu täiesti ohutu tuumaelektriijaam ei ole olemas. Eelkõige näitab see meile seda, et peame kiiresti tuumaenergiast loobuma ning pöörama rohkem tähelepanu taastuvatele alternatiivsetele energiaallikatele. Euroopa vajab uut energiapoliitikat, et peatada uute tuumaelektriijaamade ehitamine, sest need võivad avaldada kohutavat negatiivset mõju ohutusele, keskkonnale, kliimale ja tulevastele põlvkondadele. Vaja on radikaalset uut perspektiivi, et tagada ohutu tulevik, mille aluseks on energia säästmine ja taastuenergiaallikate kasutamine.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Hääletasin resolutsiooni vastuvõtmise poolt. Resolutsiooni eesmärk oli väljendada solidaarsust loodusõnnetuse ja sellele järgnenud

tuumakatastroofi ohvritega ning avaldada tänu ja tunnustust kõigile neile, kes seavad omaenda elu ohtu, et veelgi suuremat katastroofi ära hoida. Ka mina imetlen solidaarsust, vaprust ja otsusekindlust, millega Jaapani rahvas sellele katastroofile reageerib.

Olen nõus järeldusega, et Euroopa Liit peab vaatama põhjalikult läbi oma lähenemisviisi tuumaohutusele, aga me ei tohi sundida liikmesriike loobuma meetmetest, mille eesmärk on nende oma energiajulgeoleku tagamine, ning seepärast on mul hea meel, et meie resolutsioonis lükati tagasi sellega seotud ebarealistlikud ja ohtlikud sätted.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Itaalia delegatsioon fraktsioonist Italia dei Valori hääletas tuumaenergiat käsitleva resolutsiooni teksti vastu, sest selles ei olnud piisavalt selgelt öeldud, et tuumaenergia kasutamine tuleb lõpetada.

Kahjuks lükati tagasi kõik muudatusettepanekud, mis oleksid teksti paremaks muutnud ning taganud Euroopale tuleviku ilma tuumaenergiata, taganud kõikude olemasolevate tuumaelektrijaamade viivitamatu sulgemise ja peatanud tulevikus tuumaelektrijaamade ehitamise. Tuumaenergiavaba Euroopa on ainus võimalik lahendus, kui tahame tagada meie lastele ja tulevastele põlvkondadele tuleviku, kus nad on kaitstud selliste katastroofide eest nagu Fukushima ja Tšornobõl.

Need õppetunnid näitavad meile, et sellist asja nagu teoreetiline ohutus ei ole olemas. Seepärast peame ütlema tuumaenergiale selge sõnaga ei ning investeerima teadusuuringutesse ja uuendustesse teiste reaalselt keskkonnasõbralike, taastuvate ning puhaste ressursside alal.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Hääletasin selle resolutsiooni ettepaneku poolt ja minu arvates on väga kahetsusväärne, et parlament ei suutnud täna ühtset seisukohta võtta. See on suunatud eeskätt nendele parlamendiliikmetele, kes nõudsid palju enamat. Minu arvates oleks olnud palju parem hääletada kompromissi poolt, sest ma tean, et Euroopa Liidus on tuumaenergia teema puhul väga erinevaid seisukohti.

Just nimelt seepärast, et keskkonnamõju ja katastroofide tagajärjed ei hooli riigipiiridest, on minu arvates oluline kiita heaks ja nõustuda miinimumnõuetega. Esmajoones vajame Euroopa Liidus ühtset ohutusstandardit. Teiseks peame võtma meetmeid võimalike tulevaste juhtumite või katastroofide jaoks, mis tähendab, et vajame Euroopa suurõnnetusest taastumise kava. Kolmandaks peame pöörama senisest rohkem tähelepanu teadusuuringutele taastuenergia valdkonnas ning samuti termotuumasünteesi, hoidlate rajamise ja süsinikku tootvate kütuste ringlussevõtu valdkonnas.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – Austatud juhataja! Ka mina olen pettunud, et täiskogu ei suutnud saata tasakaalustatud ja mõistlikku sõnumit. Kahtlemata on Fukushima tuumaelektrijaama kahjustused katastroof, aga selle katastroofi tagajärjel hukkunud inimeste arv ei küündi tuhandetesse või sadadesse ja võimalik, et isegi mitte kümnetesse inimestesse.

Maailma kõige rängema maavärina tagajärjel, mis selles piirkonnas jäädvustati, hukkus hinnanguliselt 30 000–40 000 inimest hävinud teede, sildade, raudteede ja hoonete tõttu. Kas peaksime lammutama ELis igaks juhuks kõik sarnased ehitised? See on minu küsimus.

Jaapanis ei ole süüdi mitte tuumaenergia, vaid asukoht. Seepärast ei ole paaniline reaktsioon Euroopas ainult naeruväärne, vaid see võib kahjustada ka keskkonda, sest tuumaenergiale ei ole tõsiseltvõetavat väheste süsinikuheitmetega alternatiivi ja fossiilkütuseid kasutatakse edasi. Kas seda me tõesti tahamegi?

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Austatud juhataja! Igati Euroopas peab ohutusele mõtlema. See on väga tähtis! Peame ehitama ohutuid süsteeme.

Loomulikult tuleb aga öelda ka seda, et Fukushima õnnetuse järel on seda asja natuke liiga tõsiselt võtma hakatud. Teisalt on see aga täiesti normaalne. Mäletan veel Estonia huku ajast seda, kui mõned inimesed olid seisukohal, et kõik laevad tuleks ära keelata, sest need on ohtlikud. Inimesed võivad ju selliseid asju mõelda. Praegu peame aga meeles pidama, et ainult üks 54 tuumaelektrijaamast ei pidanud vastu tsunami ja maavärina tekitatud koormusele.

Sellele vaatamata peame nüüd asju rahulikult uurima ja meeles pidama, et üksiku juhtumi alusel ei saa teha üldistusi. Igal aastal sureb näiteks 300 000 eurooplast fossiilkütuste tekitatud heitmete tõttu. Sellele probleemile peaksime esimesena tähelepanu pöörama. Tuumatehnoloogia ohutuse tagamine on väga tähtis ning tean, et ehitame ka tulevikus Euroopas ohutuid tuumaelektrijaamu ja et sellele tuleb tähelepanu pöörata. Sellegipoolest ei ole mitte mingit põhjust sellise tohutu ja ebaõige hüsteeria tekitamiseks.

Gay Mitchell (PPE). – Austatud juhataja! Tahan öelda, et ma jäin praegusel juhul erapooletuks kõikides hääletustes. Seda mitte seepärast, et ma sellest ei hooli, sest ma hoolin sellest väga, aga ma saan aru, et sellele tuleb mõistlikult läheneda ja et lihtsaid vastuseid ei ole.

Ma elan Iirimaa ja esindan Dublinit, mis paikneb Iirimaa idarannikul. Inglismaa läänerannikul on viis tegutsevat tuumaelektrijaama ja mul ei ole selle vastu midagi. Arvan aga, et tuumaohutuse valdkonnas ja heanaaberlike suhete huvides oleks hea korraldada mingit liiki Briti ja Iirimaa – kui ma ütlen Iirimaa, siis ma mõtlen Põhja- ja Lõuna-Iirimaa – ühine ülevaatus ohutusest nendes elektrijaamades, et me võimalikest riskidest teadlikud oleksime. Lisaks sellele saaksime õnnetuse korral aidata kaasa inimeste evakueerimisele Walesis ja Inglismaal, kui seda vaja on, et hea naabrina oma panus anda.

Selliste liikmesriikide vahel, kus mõnes naaberliikmesriigis on tuumaelektrijaamad, peab toimuma heanaaberlik koostöö. Seepärast tahtsin selle selgituse anda.

Resolutsiooni ettepanek RC-B7-0249/2011 (Olukord Süürias, Bahreinis ja Jeemenis)

Mitro Repo (S&D). – (FI) Austatud juhataja! Inimesed on proovinud Süürias, Bahreinis ja Jeemenis seista inimväärikuse, läbipaistvuse, põhiõiguste ja demokraatiaõiguse eest.

Euroopa Liit on näidanud oma valmisolekut ja võimet kaitsta Liibüa tsiviilelanikkonda ning toetada demokraatlikku revolutsiooni. Peame vältima kaksikmoraali ja näitama, et tegutseme Euroopa Liidu välispoliitikas oma väärtustele vastavalt.

Olukord Põhja-Aafrikas ja Lähis-Idas paneb Euroopa Liidu uue välisteenistuse tõsiselt proovile. Elujõuline ning õiglane ühiskond vajab ehtsat dialoogi ning kodanikuühiskonna ja poliitiliste otsuste tegijate vastastikust suhtlemist. Inimesi tuleb kuulda võtta ja see on midagi, mida tahame Süüriale, Bahreinile ja Jeemenile meelde tuletada. Me ei provotseeri revolutsiooni.

Õigusest lugu pidava riigi prioriteet on rahva rahulolu, julgeolek ja heaolu. Selle resolutsiooniga näitame, et Euroopa peab oma välispoliitikas kinni nendest väärtustest, mille nimel see loodi.

Paul Murphy (GUE/NGL). – Austatud juhataja! Jäin Süüria, Bahreini ja Jeemeni olukorda käsitlevas hääletuses erapooletuks. Tuneesiast alguse saanud revolutsioonilised liikumised

on inspireerinud ja julgustanud miljoneid inimesi Põhja-Aafrikas ja Lähis-Idas korraldama rahvaülestõuse brutaalsete režiimide vastu, mis on neid riike juba aastakümneid diktaatorlikult valitsenud.

Need ülestõusud on taas näidanud töölisklassi ja vaeste potentsiaalset jõudu tõusta üles oma rõhujate vastu ja nad alistada. Mõistan hukka ELi ja teiste läänemaailma riikide juhtide silmakirjalikkuse, kes kritiseerivad praegu brutaalset repressiooni, mida need diktaatorid kasutavad, kuid alles hiljuti toetasid nad neid ja aitasid nende režiimidel elus püsida.

Nüüd on tähtis, et rahvas kõikidest etnilistest ja religioossetest rühmadest ühineks, et likvideerida korrumpeerunud eliit ning luua tõelised demokraatlikud ühiskonnad, mis suudavad tagada häid töökohti, head haridust ning kaotada vaesuse. Selle saavutamiseks peavad töölisklass ja vaesed kontrolli piirkonna majanduse sealse vara üle enda kätte võtma ja kasutama seda enamuse huvides.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Austatud juhataja! Oleme olnud viimasel ajal tunnistajateks massimeeleavaldustele sellistes riikides nagu Süüria, Bahrein ja Jeemen. Meeleavaldajad nõuavad demokraatiat avalikus elus, diktaatorite tagasiastumist ning ennekõike Süürias ka erakorralise seisukorra tühistamist. Nende riikide ametivõimud kasutavad aga meeleavaldajate vastu toorest jõudu, tappes palju inimesi. Eriti murettekitav on asjaolu, et kogu selle piirkonna olukord on ohtlik. Jõu kasutamine oma riigi kodanike vastu on vastuolus kõigi seadustega. Lahinglaskemoona kasutamine on õigustamatu ning seda tuleb kategooriliselt hukka mõista. Kutsun nende riikide valitsusi üles lõpetama rõhumist nii inimõiguste nimel kui ka rahumeelsete meeleavalduste korraldamise ja sõnavabaduse õiguse nimel. Kutsun Euroopa institutsioone ja asjaomaseid rahvusvahelisi institutsioone üles võtma diplomaatilisi meetmeid meeleavaldajate kaitsmiseks. Loodan, et tänase resolutsiooni vastuvõtmisega aitame samuti kaasa inimeste põhiõiguste kaitsmisele nende riikides.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Austatud juhataja! Oletatavasti teab Euroopa Liit, et peab oma poliitikas rakendama omaenda põhiväärtusi. Inimõigused on üks põhiväärtuskondadest ja need tuleb eksportida ka Lähis-Ida. Peame tõesti esitama kontseptsiooni ja arusaama sellest, mida inimõigused tähendavad. See ei ole lihtne, sest Lähis-Ida kultuur põhineb teistsugustel väärtustel. Oleme Euroopas kasvanud üles juudi-kristlike väärtushinnangutega, nende väärtused tulevad aga Islami mõttelaadist. Mõlemad kohtlevad inimesi erinevalt ja ka inimese mõisted on erinevad.

Igatahes on Süürias juba 1963. aastast kehtinud erakorraline seisukord, mis on lubanud inimeste hukkamist ilma kohtuprotsessita. See ülestõus näitab aga et Euroopa peab tõesti silmad avama ja mõistma, et ainus edulugu Lähis-Idas on sealne ainuke demokraatlik riik Iisrael, kus on inimõigused, arvamussvabadus ja demokraatia.

Nüüd peaksime avaldama rohkem sellist mõju ka Süüriale, Bahreinile ja Jeemenile, et nad hakkaksid tunnustama kõiki inimõigusi ning samuti naiste ja laste õigusi, mis aitaks neil ehk astuda samme demokraatia suunas. Ma ei ole aga naiivne ja tean, et islamimaades on nende väärtuste edendamine väga raske. Sellegipoolest peame eurooplastena üritama neid väärtusi eksportida ja edendada.

Resolutsiooni ettepanek B7-0226/2011 (Islandi 2010. aasta eduaruanne)

Paul Murphy (GUE/NGL). – Austatud juhataja! Jäin hääletusel Islandi 2010. aasta eduaruande üle erapooletuks. Finants- ja majanduskriisi tõttu sai maailmas rikkuse poolest viiendast riigist Islandist kriisis piinlev riik, mille pangandussüsteem kukkus kokku, kus

40% majapidamistest ei suutnud enam oma arveid maksta ja kus pensionärid kaotasid kogu oma säästetud raha.

Eelmisel aastal lükkas 93% islandlastest rahvahääletusel tagasi selle, et nad peavad maksma Briti ja Madalmaade valitsustele üle 3,5 miljardi euro. Mõnest muudatusest hoolimata peavad nad hääletama 9. aprillil põhimõtteliselt täpselt samasuguse kokkuleppe üle. Neid ei tohi sundida seda kokkulepet vastu võtma, see tuleks tagasi lükata. Islandi rahvas ei pea maksma selle kriisi eest. Seda kriisi ei põhjustanud töötajad, pensionärid ja vaesed ning nad ei pea ka selle eest maksma. Seda ei peaks tegema ei Islandi ega ka Kreeka, Portugali, Hispaania, Iirimaa või ühegi teise riigi inimesed. Maksma peavad need rahvusvahelised spekulandid, kas lõikavad finantsturgude dereguleerimisest tohutuid kasumeid.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Mul on alati hea meel, kui Euroopa Liiduga ühinevad uued liikmed ja seepärast hääletasin ka selle ettepaneku poolt. Tahan aga, et ühinemisläbirääkimistel toodaks kõik probleemid kenasti lagedale ja et neid arutataks ning lahendataks juba eelnevalt. Sellises olukorras vale heatahtlikkuse tõttu lahendamata jäänud probleemid ei kao kuhugi. Tihti on nende probleemide tagantjäreli lahendamine palju raskem ja aeganõudvam protsess, mis valmistab lõpuks mõlemale poolele pettumust. Lubage mul korrata: mul on alati hea meel, kui EL saab endale uue liikme, aga lisaks õigustele on igal liigmel ka omad kohustused.

Resolutsiooni ettepanek B7-0225/2011 (Endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi 2010. aasta eduaruanne)

Mitro Repo (S&D). – (FI) Austatud juhataja! Palun vabandust enne hääletust toimunud vahejuhtumi pärast! Teil oli õigus.

Euroopa Liit lubas Balkani piirkonna riikidele laienemisvõimalust. Minu arvates on see ainus tagatis rahule selles piirkonnas, nagu ütles ka Martti Ahtisaari enne mind.

Juba teist aastat järjest soovitab komisjon alustada Makedooniaga ühinemisläbirääkimisi. Euroopa Liit ei saa peita end ühinemisprotsessis Makedoonia nimevaidluse probleemi taha. Loomulikult on vaja täita ametlikud liikmeks saamise nõuded ja viia ellu vajalikud reformid.

Vaidlus Makedoonia nime üle ei oleks esimene kord, kus üks uus liikmesriik toob endaga kaasa lahendamataid probleeme. Peaksime kõik ühe pilgu peeglisse heitma. Miks peaksime Makedooniat teistmoodi kohtlema? Makedoonia edusammud sõltuvad ennekõike Makedooniast endast, aga EL ei tohi lüüa ust riigi ees kinni sellistel poliitilistel põhjustel nagu vaidlus riigi nime üle.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Hääletasin samuti selle raporti ja selle resolutsiooni poolt – hääletasin Makedoonia poolt. Kui nüüd aga aus olla, siis on vaja mainida ühte asja. Me ei saa öelda teiste riikide inimestele ja rahvusrühmadele, et nad peavad oma keele ümber nimetama, sest ühtedele teistele riikidele ei meeldi see, kuidas nad seda nimetavad. See on sätestatud rahvusvahelises õiguses ja eurooplastena peame selles suhtes igal juhul ausad olema.

Seega olin ma väga pahane, kuna kahjuks võeti vastu üks muudatusettepanek, mille vastu ma hääletasin, milles oli öeldud, et makedoonia keelt ei tohi nimetada makedoonia keeleks. Makedoonial on Euroopas suurepärased väljavaated peamiselt selle pärast, et riigil on suurepärased majanduslikud väljavaated ka Balkani piirkonnas, kus valitseb tõesti raske olukord, riigi majandus on heal järjel ja riik peab suure innuga läbirääkimisi, mis on väga positiivne.

Arvestades selle positiivse suhtumisega, soovin tänada kõiki parlamendiliikmeid, kes resolutsiooni poolt hääletasid, ning samuti kõiki neid, kes tegid Euroopa Parlamendi delegatsiooni kuuludes koostööd sealse parlamendiga. Peame esitama need väljavaated selgelt sealsetele inimestele, kes tahavad Euroopasse kuuluda. Töötagem koos selle eesmärgi saavutamise nimel!

Resolutsiooni ettepanek RC-B7-0256/2011 (Olukord Côte d'Ivoire'is)

Adam Bielan (ECR). – (PL) Austatud juhataja! Brutaalne võimuvõitlus Côte d'Ivoire'i ametist lahkuva ja äsja ametisse valitud presidendi vahel, mis on kestnud juba peaaegu neli kuud, on vastuolus iga põhimõttega, millele tänapäeva maailm tugineb. Veristes võitlustes on saanud surma mitusada riigi kodanikku. Üle miljoni Côte d'Ivoire'i elaniku on pidanud oma kodudest lahkuma ja paljud põgenikud otsivad ikka veel naaberriikidest varjupaika. Kuritegude süüdlaste vastutusele võtmise nimel tuleb teha kõik, mis võimalik. Ennekõike tuleb aga uurida, kas tõepoolest pandi toime genotsiid ja inimsusevastased kuriteod. Väga tähtsaks on muutumas ka korra ja kodanike julgeoleku tagamine, milleks tuleb teha lõpp igasugusele vägivallale. Kohaliku elanikkonna ja välisvaatlejate hirmutamist ei saa lubada. Demokraatlike valimiste tulemustest tuleb täiel määral kinni pidada. Sellest lähtuvalt tuleb mõista hukka endise presidendi teod, mis on vastuolus riigi rahva tahtega. Võimu seadusevastase omastamise, vägivalla õhutamise ja inimõiguste rikkumise üle peavad mõistma kohut asjaomased rahvusvahelised ametiasutused.

Resolutsiooni ettepanek B7-0198/2011 (Euroopa naabruspoliitika idamõõtme läbivaatamine)

Ville Itälä (PPE). – (FI) Austatud juhataja! Hääletasin meelsasti resolutsiooni poolt. Minu arvates on väga tähtis, et võtame just Valgevene suhtes selge ja range seisukoha, sest see on ilmselge häbiplekk Euroopa kaardil. Peame rakendama meetmeid, mis aitaksid Valgevenel leida tee demokraatia suunas.

Kõigepealt aga – ja samuti hääletusest rääkides – tahan arutada muudatusettepanekut nr 1 punktile 10, mille esitas Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis, kus nad ütlesid, et ELiga ühinemine on ELi partnerriikide jaoks kaugem perspektiiv. Hääletasin selle vastu, sest minu arvates ei peaks me tegema automaatseks võimalust või flirtima ideega, et iga riik saab ELiga ühineda, kui see on vaid ELi partner. Teame, kuidas avalikkus kaalumatusse laienemisse suhtub, ja sel põhjusel ei tohi selliseid ettepanekuid vastu võtta. Seetõttu hääletasin raporti vastu.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Austatud juhataja! Euroopa naabruspoliitika idamõõde on Euroopa Liidu rahvusvaheliste suhete strateegiline osa. Selles suunas toimub edasine laienemine. Seepärast on väga tähtis suurendada kulutusi, et arendada nende riikide demokraatlikke struktuure. Toetus sellistele algatustele nagu Bielsat on arvestatava tähtsusega Valgevene meedia sõltumatuse tagamise jaoks, nagu seda on ka riigi kontrolli all oleva meedia toetamise lõpetamine. Nõuan nende riikide kohalike demokraatlike ametiasutuste aktiivset toetamist partnerlusprogrammide kaudu. Assotsieerimislepingud on endiselt tähtis vahend reformide stimuleerimiseks ning mida rohkem rahastamist ja tehnilist toetust nende raames antakse, seda paremad on tulemused. Ka intellektuaalse aluse laiendamine stipendiumiprogrammidega nõuab lisavahendeid. Nõuan rohkem rahastamist inimõiguste toetamiseks ja kodanikuühiskondade arenguks. Sotsiaalse integratsiooni süvendamine aitab mõjutada sotsiaalseid ja poliitilisi muutusi ning on väga tähtis investeering tulevikku. Seetõttu toetan seda resolutsiooni.

Resolutsiooni ettepanek B7-0199/2011 (Euroopa naabruspoliitika lõunamõõtmeläbivaatamine)

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! 21 viidet dokumentidele, 21 seletavat märkust ja 63 punkti, millega on võetud kokku parlamendi taotlused selles resolutsiooni ettepanekus, teevad kokku 105 punkti. Seda paistab olevat liiga palju, et olla tõhus. Selle teema puhul ei ole aga ühtegi ettepanekut selle kohta, kuidas rahvusvahelise kaubanduse arendamine aitaks kaasa stabiilsuse saavutamisele ja sellega ka rahu tagamisele Vahemere lõunapiirkonnas.

Rahvusvahelisest kaubandusest on saanud uutmoodi välispoliitika ja see saaks aidata kaasa elamistingimuste parandamisele kogu sealses piirkonnas. Euroopa Liit ei tohi jätta tähelepanuta midagi, mis toetaks korralike kaubandussuhete arengut ja edendaks tootmist eri sektorites. Igasugused edusammud selles valdkonnas aitavad edendada demokraatiat ja inimõigusi, kaitsta naiste väärikut, suurendada julgeolekut, stabiilsust, heaolu ning õiglast sissetuleku ja vara jagunemist. Samuti aitavad need vältida traagilist olukorda, kus tuhanded inimesed põgenevad nälja pärast ning rändavad teistesse riikidesse ilma reaalse väljavaadeteta.

Kirjalikud selgitused hääletuse kohta

Raport: Janusz Wojciechowski (A7-0121/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjalikult. – (PT) Olen selle raporti poolt, millega muudetakse direktiivi 2000/75/EÜ. Nii nõukogu kui ka parlament on nõus õigusliku aluse muutmisega, sest komisjon esitas ettepaneku enne Lissaboni lepingu jõustumist. Minu arvates õigustab neid muudatusettepanekuid haiguse levik ja asjaolu, et teadlased töötasid välja uue vaktsiini, millega ei kaasne samad ohud, mis kaasnesid eelmise vaktsiiniga.

Mara Bizzotto (EFD), kirjalikult. – (IT) Hääletasin Janusz Wojciechowski raporti poolt, mille eesmärk on komisjoni teksti kohta tehtud huvitavate muudatusettepanekute abil täiustada ja paindlikumaks muuta aegunud õigusakt, mis ei vasta enam tänapäevastele vajadustele. See aitaks liikmesriikidel kasutada tõhusamalt lammaste katarraalse palaviku vastast vaktsineerimist, mis vähendaks selle haiguse juhtude esinemist loomakasvatusektoris.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Olen väga rahul direktiivis esitatud muudatusettepanekutega, mis muudavad vaktsineerimisega seotud eeskirjad palju paindlikumaks. Tänu uuele tehnoloogiale on võimalik kasutada lammaste katarraalse palaviku vastu inaktiveeritud vaktsiine, mis ei ohusta vaktsineerimata loomi. Ollakse nõus, et vaktsineerimine inaktiveeritud vaktsiinidega on parim vahend lammaste katarraalse palaviku kontrollimiseks ja kliiniliste haiguste ennetamiseks ELis. Nende vaktsiinide laiaulatuslik kasutamine 2008. ja 2009. aasta vaktsineerimiskampaaniates muutis loomatervise olukorra märkimisväärselt paremaks. Kutsun üles muutma kehtivaid direktiivis 2000/75/EÜ sätestatud vaktsineerimist käsitlevaid eeskirju, et võtta nende puhul arvesse nüüdisaegseid tehnoloogilisi uuendusi vaktsiinide tootmises, et kontrollida paremini lammaste katarraalse palaviku levikut ja vähendada koormust, mida see haigus põllumajandussektorile põhjustab.

Diane Dodds (NI), kirjalikult. – Hääletasin raporti poolt. Kuigi ma usun põhimõttesse, et pädev asutus, see tähendab liikmesriik, peab saama vaktsineerida lammaste katarraalse

palaviku vastu, ei ole ma nõus põhimõttega, et õigusakti tuleks lisada nõue esitada tabeleid ülevõtmise kohta riiklikku õigusesse.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Minevikus kasutati lammaste katarraalse palaviku vastu vaktsineerimiseks nõrgestatud elusvaktsiine, mis nõudsid vaktsineerimise puhul teatud piirangute rakendamist, et vältida vaktsineerimata loomade nakatumist. Teaduses tehtud edusammude tõttu on nüüd aga võimalik luua uusi inaktiveeritud vaktsiine. Vastupidi nõrgestatud elusvaktsiinidele saab neid kasutada ohutult ja ilma igasuguste piiranguteta, sest puudub aktiivse viiruse levitamise oht. Arvestades lammaste katarraalse palaviku ränkade tagajärgedega loomakasvatusele, tuleb võtta kõik meetmed, mis vaktsineerimist lihtsustavad ja tõhusamaks muudavad, et kaitsta põllumajandustootjaid loomade kaotamise eest ning samuti toiduga kindlustatuse kaitsmiseks.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Lammaste katarraalne palavik on haigus, mis tabab peamiselt mäletsejalisi, nagu lambad, kitsed ja lehmad, ning võib ennekõike hilissuvel ja varasügisel soodsate keskkonna- ja kliimatingimuste korral kujuneda epideemiaks. Kuigi puuduvad andmed inimeste nakatumise kohta, on väga tähtis see haigus tuvastada ja võtta meetmeid selle likvideerimiseks. ELi tasandil märgati haigust esimest korda Lõuna-Euroopas ning seejärel Kesk- ja Põhja-Euroopas. Tänu üksteisele järgnenud vaktsineerimiskampaaniatele, mida EL kaasrahastas, ei pruugi haiguse likvideerimine olla võimalik teatud vaktsiinidega, kuid see võib aidata kaasa haiguse levikule. Seepärast töötati välja vaktsiin, mis võimaldab haigust ELis kontrollida ja ennetada, kuid selle kasutamisele kehtivad teatud eeskirjade kohaselt piirangud. Seepärast on vaja muuta kehtivat direktiivi. Kui arvestada sellega, et ettepanek parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/75/EÜ muutmiseks on kooskõlas loomatervishoiustrateegiaga aastateks 2007–2013 ning viitab paindlikumale lähenemisviisile vaktsineerimissüsteemis, aidates sellega kontrollida paremini raskeid loomahaigusi, hääletan ma ettepaneku poolt.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Raporti eesmärk on uuendada direktiivi 2000/75/EÜ teatud sätetega meetmetele lammaste katarraalse palaviku tõrjeks ja likvideerimiseks. Viimaste aastate jooksul on tehtud edusamme loomade vaktsineerimise valdkonnas. Nn nõrgestatud elusvaktsiinidega kaasnenud riskid ei ole enam nii kriitilised, sest on töötatud välja uued inaktiveeritud vaktsiinid. Erinevalt nn nõrgestatud elusvaktsiinidest ei kaasne inaktiveeritud vaktsiinidega vaktsiini viiruse soovimatu leviku ohtu ning seega saab neid ohutult kasutada ka väljaspool neid piirkondi, kus kehtivad piirangud. Seda rõhutatakse ka raportis.

Meie arvates aitab suurem paindlikkus lammaste katarraalse palaviku vastase vaktsineerimise alal, mille juures võetakse arvesse ka tehnoloogilisi uuendusi vaktsiinide tootmises, kaasa parema kontrolli saavutamisele haiguse üle ning vähendab koormust, mida see põllumajandussektorile põhjustab. Samuti oleme arvamusel, et direktiivi muudatused tuleb võimalikult kiiresti rakendada, et nendest põllumajandussektorile tõesti kasu oleks.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjalikult. – (LT) Hääletasin raporti poolt, sest lammaste katarraalne palavik on haigus, mis tabab mäletsejalisi, nagu veised, lambad ja kitsed. 2000. aastate algusest on mitmes liikmesriigis, sealhulgas Kesk- ja Põhja-Euroopas, esinenud epideemialaineid, mis on tekitanud suurt kahju loomade suremuse tõttu ja elusloomadega kauplemise raskendamise tõttu. Seni kehtinud sätted lammaste katarraalse palaviku tõrjeks ja likvideerimiseks põhinevad nn nõrgestatud elusvaktsiinide kasutamisest saadud kogemustel, mis olid seni ainsad saadavalolevad vaktsiinid. Need vaktsiinid võivad aga tuua kaasa vaktsiini viiruse soovimatu leviku ka vaktsineerimata loomadele. Viimase paari

aasta jooksul aga on kättesaadavaks muutunud inaktiveeritud vaktsiinid. Erinevalt nn nõrgestatud elusvaktsiinidest ei kaasne inaktiveeritud vaktsiinidega vaktsiini viiruse soovimatu leviku ohtu, mistõttu saab neid edukalt kasutada ka mujal kui ainult piirkondades, kus kehtivad loomade liikumispiirangud. See ettepanek leevendaks teatud piiranguid, mis on muutunud ebavajalikuks, arvestades viimast arengut vaktsiinitootmises. Uued eeskirjad aitaksid liikmesriikidel vaksineerimist tõhusamalt kasutada, et kontrollida lammaste katarraalse palaviku levikut ja vähendada koormust, mida see haigus põllumajandussektorile põhjustab.

Jarosław Kalinowski (PPE), kirjalikult. – (PL) Tehniliste uuenduste tulemusel on tulnud turule uued vaktsiinid lammaste katarraalse palaviku vastu vaksineerimiseks, mis ei olnud veel saadaval, kui komisjon oma direktiivi koostas. Seepärast toetan raportööri seisukohta, et vaksineerimist käsitlevad määrused vajavad uuendamist, mis teeb aretajatel tervete loomade kasvatamise lihtsamaks. Määruste paindlikumaks ja vabamaks muutmine aitab suurendada tõhusust loomade aretamise alal ning aitab ennekõike kaitsta loomi palju tõhusamalt soovimatute ja ohtlike haiguste eest. Samuti toetan seda algatust selle üldiste omaduste seisukohast, sest õigussüsteemi tõhusamaks muutmiseks peame seda võimalikult palju lihtsustama ja paindlikumaks muutma ning raport täidab seda eesmärki täielikult.

Elisabeth Köstinger (PPE), kirjalikult. – (DE) Lammaste katarraalne palavik on kohutav loomaepideemia, mis tabab mäletsejalisi ja on tekitanud suurt kahju tervele loomakasvatusektorile. Kauplemise seiskumisest tulenev majanduslik kahju ja kaotused avaldavad loomakasvatusektorile ränka mõju. Ka Austrias, kus loomade tõuaretusel on pikk traditsiooni, sattus paljude põllumajandustootjate sissetulek ohtu. Nüüd on väga tähtis rakendada toetusmeetmeid ja vaadata üle vana määrus, enne kui järgmine epideemia puhkeb. Eeskirju vaksineerimise kohta, mis sellel ajal kehtisid, tuleb kohandada tehnoloogilise arenguga, et lammaste katarraalse palavikuga tõhusamalt võidelda ja põllumajandustootjate koormust vähendada. Toetan kiiret meetmete võtmist ELi tasandil ja toetan uue direktiivi kiiret rakendamist. Põllumajandustootjate kogukonna esindajana tean, kui oluline on mõelda iga-aastase tsükli raames. Kiire otsustamine võimaldab meile sügiseks kasutatavat ühtset otsust, mis on liikmesriikide ning just loomapidajate huvides..

Giovanni La Via (PPE), kirjalikult. – (IT) Lammaste katarraalne palavik on haigus, mis tabab mäletsejalisi. 2000. aastate algusest on see tekitanud suurt kahju haigestunud loomade suremuse tõttu. Euroopa sekkus nõukogu direktiiviga 2000/75/EÜ, et lahendada probleem sätetega, mis reguleerivad nn nõrgestatud elusvaktsiinide kasutamist, et selle haiguse tagajärgedega tõhusalt võidelda. Seni kasutatud vaktsiinide puhul, mille kasutamisele eespool nimetatud direktiiv kehtib, oli oht, et vaktsiini viirus levib ka vaksineerimata loomadele, mistõttu oli vaksineerimine lubatud ainult kindlaksmääratud piirkondades. Erinevalt nõukogu direktiivi 2000/75/EÜ vastuvõtmise ajal turul saadaval olevatest vaktsiinidest ei kaasne seda ohtu uute inaktiveeritud vaktsiinidega. Hääletasin raporti poolt, sest uued sätted aitavad liikmesriikidel haigust kontrollida ning vähendada seeläbi negatiivset mõju, mida see haigus suurele osale Euroopa loomakasvatajatest avaldab. Loodan, et seeläbi on võimalik võtta kiireloomulisi meetmeid juba järgmise paari kuu jooksul.

David Martin (S&D), kirjalikult. – Hääletasin resolutsiooni poolt ja toetan komisjoni ettepaneku sisu. See leevendaks teatud piiranguid, mis on muutunud ebavajalikuks, arvestades viimast arengut vaktsiinitootmises. Uued eeskirjad aitaksid liikmesriikidel vaksineerimist tõhusamalt kasutada, et kontrollida lammaste katarraalse palaviku levikut ja vähendada koormust, mida see haigus põllumajandussektorile põhjustab.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Minevikus kasutati lammaste katarraalse palaviku vastu vaksineerimiseks nõrgestatud elusvaktsiine, mis nõudsid vaksineerimise puhul teatud piirangute rakendamist, et vältida vaksineerimata loomade nakatumist. Viimastel aastatel tehtud tehnoloogiliste uuenduste abil on töötatud aga välja uued vaktsiinid, mis ei sisalda elus viirust. Neid uusi vaktsiine saab kasutada palju ohutumalt ja ilma igasuguste piiranguteta, sest ei ole aktiivse viiruse levitamise ohtu. Arvestades lammaste katarraalse palaviku ränkade tagajärgedega loomakasvatusektorile, tuleb võtta kõik meetmed, mis aitavad kaasa heade tavade kasutamisele vaksineerimise alal, et kaitsta põllumajandustootjaid loomade kaotamise eest, mille tagajärjed on põllumajandustootjate jaoks tihti saatuslikud.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Loomaepideemiad võivad ikka veel hävitada põllumajandustootjate elatusvahendid. Üks nendest epideemiast on lammaste katarraalne palavik, mille epideemiaid on Euroopas juba 2000. aastate algusest korduvalt puhkenud ja mis võib väga suurt kahju tekitada. Haigus, mida põhjustab viirus, mille edasikandjad on sääsed või kihulased, tabab eriti rängalt veiseid ja lambaid. Haigust on täheldatud ka kitsedel, aga haiguse kulg ei ole kitsede puhul nii ränk kui teiste liikide puhul. Esimest korda võimaldati vaksineerimist 2000. aastal, aga sellele kehtisid ranged eeskirjad, sest vaktsiinis olev viirus võis nakatada ka vaksineerimata loomi.

Nüüd on aga töötatud välja uus vaksineerimismeetod, mille puhul seda ohtu ei ole, mis tähendab, et vaksineerimine saab olla palju paindlikum. Hääletasin raporti poolt, sest minu arvates on meie kariloomade kaitsmine haigusepideemiast eest õige ja asjakohane ning raportis nõutav paindlikus aitab põllumajandustootjatel oma loomi kaitsta.

Franz Obermayr (NI), kirjalikult. – (DE) Juba aastaid on esinenud korduvaid lammaste katarraalse palavikuga seotud juhtumeid, seda eriti Põhja-Euroopas. Tegemist on loomaepideemiaga, mis tabab mäletsejalisi, näiteks veiseid, lambaid ja kitsi. Tagajärjed olid rängad nii kariloomade kui ka põllumajandustootjate jaoks. Hääletasin raporti poolt, sest selles propageeritakse uuendusliku vaktsiini kasutuselevõtmist. Erinevalt varem kasutatud vaktsiinist ei kaasne uue vaktsiiniga ohtu, et terved loomad võivad vaksineerimise tagajärjel nakatuda.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjalikult. – (PT) Selle raportiga täiustatud komisjoni ettepaneku eesmärk on muuta lammaste katarraalse palaviku vastase vaksineerimise eeskirjad paindlikumaks, eeskätt lubades kasutada inaktiveeritud vaktsiine ka piirkondades, kus ei kehti loomade liikumispäringud. Uued eeskirjad aitavad liikmesriikidel kasutada vaksineerimist lammaste katarraalse palaviku leviku paremaks kontrollimiseks ja vähendada koormust, mida see haigus põllumajandussektorile põhjustab. Alates 2004. aastast on liikuvuse ja turustatavuse piiramiseks võetud meetmed nõudnud teatud piirangute kehtestamist mõjutatud toodetele, mis on avaldanud mõju tavapärastele kaubanduskanalitele piirangute mõju all oleval alal ja toonud tootjatele kaasa suuremaid kulusid. Sel põhjusel hääletasin lammaste katarraalse palaviku vastast vaksineerimist käsitleva raporti poolt.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Ma hääletasin poolt. Lammaste katarraalne palavik on haigus, mis tabab mäletsejalisi, näiteks veiseid, lambaid ja kitsi. 2000. aastate algusest on mitmes liikmesriigis, sealhulgas Kesk- ja Põhja-Euroopas, esinenud epideemialaineid, mis on tekitanud suurt kahju loomade suremuse tõttu ja elusloomadega kauplemise raskendamise tõttu. Nõukogu 20. novembri 2000. aasta direktiiviga 2000/75/EÜ on kehtestatud erisätted lammaste katarraalse palaviku tõrjeks ja

likvideerimiseks, sh vaktsineerimiseeskirjad. Need eeskirjad kehtestati nõrgestatud elusvaktsiinide kasutamiseks, mis olid ainsad vaktsiinid, mida kasutati kümme aastat tagasi, kui direktiiv vastu võeti. Need vaktsiinid võivad tuua kaasa vaktsiini viiruse soovimatu leviku ka vaktsineerimata loomadele. Seepärast on vastavalt direktiivile 2000/75/EÜ vaktsineerimine lubatud ainult kindlaksmääratud piirkondades, kus haigus on esinenud ja kus on kehtestatud loomade liikumispäringud. Viimase paari aasta jooksul aga on kättesaadavaks muutunud inaktiveeritud vaktsiinid. Erinevalt nn nõrgestatud elusvaktsiinidest ei kaasne inaktiveeritud vaktsiinidega vaktsiini viiruse soovimatu leviku ohtu, mistõttu saab neid edukalt kasutada ka mujal kui ainult piirkondades, kus kehtivad loomade liikumispäringud.

Licia Ronzulli (PPE), kirjalikult. – (IT) Kehtivaid vaktsineerimist käsitlevaid eeskirju on vaja uuendada, et võimaldada tõhusamat võitlust lammaste katarraalse palaviku vastu ja vähendada koormust, mida see haigus põllumajandussektorile põhjustab. Raport, mille üle täna hääletati, koostati eesmärgiga muuta kehtivad eeskirjad paindlikumaks, sest inaktiveeritud vaktsiinid on muutunud kättesaadavaks. Neid vaktsiine saab kasutada edukalt ka piirkondades, kus ei kehti loomade liikumispäringud. Ettepanek on kooskõlas Euroopa Liidu uue loomatervishoiustrategiaga aastateks 2007–2013, mis lähtub põhimõttest, et ennetamine on parem kui ravi, sest ettepanek hõlmab palju paindlikumat lähenemisviisi vaktsineerimisele ning sellega täiustatakse ka kehtivaid meetmeid võitluseks peamiste loomahaiguste vastu.

Brian Simpson (S&D), kirjalikult. – EPLP pooldab puhtsüdamlikult raportit, mille eesmärk on muuta direktiivi 2000/75/EÜ, et võimaldada kasutada lammaste katarraalse palaviku vastaseid inaktiveeritud vaktsiine piirkondades, kus ei kehti loomade liikumispäringud. Uued õigusnormid võimaldavad esmakordselt kasutada uut lammaste katarraalse palaviku vastast vaktsiini, mis töötati välja, tuginedes teaduslikele edusammudele, mis on tehtud eelmiste eeskirjade kehtestamise järel. Uus vaktsiin on inaktiveeritud süst ja see vaigistab põllumajandustootjate kartused traditsiooniliste nn elusvaktsiinide kasutamise suhtes. EPLP-l on hea meel, et EL selle uue õigusakti esitas, sest see toob reaalselt kasu Ühendkuningriigi põllumajandustootjatele. Kuna ilma soojenedes jõuab üha lähemale ka lammaste katarraalse palaviku leviku hooaeg, aitab õigusakt vähendada nende põllumajandustootjate kartusi, kes tunnevad muret nii selle surmava haiguse kui ka olemasoleva vaktsiini pärast. Põllumajandustootjad saavad edaspidi kasutada uut ja ohutumat vaktsiini ning nad saavad parema kontrolli oma enda vaktsineerimisprogrammide üle. Kui Ühendkuningriik oleks tunnistanud lammaste katarraalsest palavikust täiesti vabaks, oleksid põllumajandustootjad kaotanud õiguse oma loomi vaktsineerida. Uute eeskirjade kohaselt saavad põllumajandustootjad aga oma meelerahu tagamiseks oma loomi ise edasi vaktsineerida ja samal ajal ka lihtsustatud ekspordist tulu saada.

Catherine Stihler (S&D), kirjalikult. – Hääletasin selle raporti poolt, mis aitab kaasa võitlusele lammaste katarraalse palaviku vastu ELis.

Derek Vaughan (S&D), kirjalikult. – Hääletasin lammaste katarraalse palaviku vastast vaktsineerimist käsitlevate eeskirjade muutmise poolt, et võimaldada tõhusamate vaktsiinide kasutamist ja vähendada bürokraatlikke takistusi põllumajandustootjate jaoks. Uued õigusnormid toovad reaalselt kasu kõigile Euroopa ja ennekõike Walesi põllumajandustootjatele. Kui Ühendkuningriik tunnistatakse lammaste katarraalsest palavikust vabaks, tohivad põllumajandustootjad oma loomi sellegipoolest selle surmava haiguse vastu vaktsineerida. Põllumajandustootjatele suuremate volituste andmine

vaktsineerimise üle otsustamiseks on teretulnud stiimul Walesi põllumajandussektorile ning see tagab selle, et elusloomi saab eksportida ilma praegu kehtivate piiranguteta.

Resolutsiooni ettepanek RC-B7-0236/2011 (Jaapani tuumaavarii õppetunnid Euroopa tuumaohutuse jaoks)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Olen selle resolutsiooni poolt, sest selle põhieesmärk on tagada inimeste jaoks kõrgeim võimalik ohutuse tase pärast kataastroofe, nagu katastroof, mis hiljuti Jaapanis toimus. Ohutu energiatootmise tehnilisi aspekte tuleb hoolikalt kaaluda, sest praegusele sarnastel olukordadel võivad olla lisaks materiaalsetele tagajärgedele veel palju rängemad tagajärjed nii inimeste kui ka keskkonna jaoks.

Laima Liucija Andrikiene (PPE), *kirjalikult.* – (LT) Hääletasin vastu resolutsioonile Jaapani tuumaavarii õppetundide kohta Euroopa tuumaohutuse jaoks. Hääletasin resolutsiooni vastu, sest viienda lõigu üle hääletades kiitis enamik Euroopa Parlamendist heaks selle teise osa, milles kutsutakse üles kehtestama moratoriumi tuumaenergia arendamisele ja uute tuumaelektrijaamade ehitamisele Euroopa Liidus.

See säte võeti vastu, kuid minu fraktsioon – Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon – hääletas selle vastu. Olles kaotanud hääletuse selle tähtsa teema üle, ei saanud ma resolutsiooni poolt hääletada. Seepärast hääletasin resolutsiooni vastu, sest vastasel juhul oleksin hääletanud enda riigi Leedu energiastrateegia vastu, mille põhieesmärk on energiasõltumatuse saavutamine. Leedu on juba aastaid plaaninud tuumaelektrijaama ehitamist ja selleks on tehtud juba mitu aastat ettevalmistusi.

Roberta Angelilli (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Fukushima tuumaavarii avaldas suurt mõju Euroopa poliitikale. Esimene asi, mida EL Jaapanis toimunud katastroofist õppis, on see, et kiireimas korras on vaja võtta meetmeid tuumaelektrijaamade ohutuse kontrollimise rangemaks muutmiseks, kasutades selleks stressiteste abi. Igast tuumaelektrijaamast Euroopas ja väljaspool Euroopat võib saada hävitav relv. Ma arvan, et mitte keegi meist ei tahaks kogeda uuesti 1986. aasta 26. aprilli Tšornobõli katastroofi.

Teine õppetund on see, et teadus ja tehnoloogia võivad teha küll tohutu suuri edusamme kõigis valdkondades, aga alati tuleb arvestada ühe suure piiranguga, milleks on loodusjõud ja nende ennustamatus. Just selliste sündmuste pärast, mille üle meil kontrolli ei ole, peame oma energiaallikate mitmekesisust suurendama, kasutades selleks ka meile saadavalolevaid taastuvenergiaallikaid.

Kui energiaallikaks valitakse aga tuumaenergia, tuleb inimesi teavitada esmalt sellega kaasnevatest kuludest, selle kasust ja võimalikest tagajärgedest. Oluline on mitte unustada, et rahvas peab sellise tehnoloogia kasutuselevõtmist üksmeelselt toetama ja rahva arvamust tuleb kuulda võtta ning seda tuleb austada.

Pino Arlacchi (S&D), *kirjalikult.* – Hääletasin selle raporti vastu, sest selles on mitu viga, millest esimene on raportis võetud lähenemisviis tuumaküsimustele. Jaapanit tabanud tragöödia järel ei ole enam võimalik käsitleda tuumaenergiaküsimusi ainult ohutusest lähtudes. Raporti pealkirjas seisab „Jaapani tuumaavarii õppetundide kohta Euroopa tuumaohutuse jaoks”, aga mingit erist õppetundi ei ole, välja arvatud kinnitus selle kohta, et suure tuumakatastroofi ohtude ja tagajärgede kontrollimine on praktiliselt võimatu. Seda teemat käsitlevas resolutsioonis ei saa keskenduda tuumaohutuse küsimusele ilma, et käsitletaks kõige tähtsamat tuumaohutuse tagamise vahendit, milleks on tuumaenergiast loobumine.

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Peame reageerima Jaapanis toimunud tuumakatastroofile. See aga ei tähenda seda, et peaksime tegema järeldusi kiirustades. Peame pidama rahulikke objektiivseid arutelusid Euroopa tuumaenergia olukorra ning võimaluste üle, kuidas tagada parim võimalik ohutus. Seepärast toetan ühisresolutsioonis esitatud kavatsust nõuda Euroopa tuumaelektrijaamadelt põhjalikke stressiteste. Kui rääkida nüüd Euroopa energiaallikate laiemast teemast, siis tuletan teile meelde, et peame arvestama ka eesmärgiga vähendada 2020. aastaks süsihappegaasi heitkoguseid 20% ja samuti ELi energiasõltumatuse kaitsmisega.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Hääletasin resolutsiooni poolt vaatamata sellele, et hääletusel ei võetud vastu kõiki muudatusettepanekuid, mis Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis esitas. Resolutsiooni tekstis on eriti tähtsad sätted Kaliningradi oblasti ja Valgevene jaoks kavandatud tuumaelektrijaamade jaoks. Reolutsioonis on märgitud, et nimetatud rajatiste puhul on suuri küsimusi tuumaohutusstandardite ja rahvusvahelistest konventsioonidest tulenevate asjakohaste kohustuste täitmise kohta. Need probleemid ei puuduta mitte ainult Leedut, kellel on Valgevenega ja Kaliningradi oblastiga ühine piir, vaid ka Euroopat üldisemalt. Dokument sisaldab ka tähtsaid ettepanekuid kõrgeimate tuumaohutuse nõuetega vastavuse tagamise kohta ja ELis tegutsevate tuumaelektrijaamade põhjaliku testimise kohta, et oleks võimalik hinnata nende elektrijaamade tõelist ohutustaset.

Ivo Belet (PPE), *kirjalikult.* – (NL) EL reageeris Jaapanis toimunud katastroofile õigesti. Reageerisime kiiresti ilma paanikasse sattumata. Tegime viivitamatult kõik selleks, et teha põhjalik juurdlus Euroopa järelevalve all. Väga tähtis on esiteks see, et stressiteste korraldaksid sõltumatud eksperdid, ja teiseks, et nende testide tulemuste põhjal tegutsetaks järeleandmatult. See tähendab, et tuumarajatised, mis ei vasta standarditele ega täida korduvalt nõudmisi, tuleb kinni panna. Loomulikult tuleb Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri egiidi all teha sama sõltumatud testid ka mujal Euroopas ja samuti väljaspool ELi paiknevates elektrijaamades. Iga riik, mis keeldub testides osalemast, teeb endast sellega rahvusvahelise paaria, seda isegi rahvusvahelise kaubanduse seisukohalt. Tuumaenergia on seni olnud ja jääb ka edaspidi üleminekuliseks tehnoloogiaks, mida peame kahjuks veel aastakümneid edasi kasutama. Peame isegi tegema uusi investeeringuid meie energiavajaduste rahuldamiseks ja tuumaenergia samal ajal ka oma kliimaeesmärkidega kooskõlla viima. Selle aja jooksul peame tegema aga kõik, mis meie võimuses, et vähendada õnnetuseoht nullilähedase tasemeni.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Tuumaenergia eest võitlevatel huvirühmadel on ikka veel helge tulevik. Selle resolutsiooni konteksti üle arutada ei ole mõtet, sest see oli ilmselge. Sellegipoolest ei ole Euroopa Parlamendil tuumaenergias seisukohta. Sellest on tõesti kahju. Esitatud oli mitu selgelt määratletud probleemi: moratoriumi kehtestamine uute tuumaelektrijaamade ehitamisele, sõltumatute stressitestide tegemine, taastuvenergia arendamine ja pingutused tähtsas energiatõhususe valdkonnas. Selle ühisresolutsiooni esialgsed head kavatsused löödi aga kiiresti pihuks ja põrmuks, sest kuna iga fraktsioon võttis seisukoha, mis oli poolt või vastu, oli lõpuks võimatu hääletada kavandi poolt, mis ei saada mingit poliitilist sõnumit. Kui aus olla, siis ootas Euroopa Parlamendilt midagi enamat. On selge, et tuumaenergia eest võitlevatel huvirühmadel on ikka veel helge tulevik, ja samuti on selge see, et paljud Euroopa Parlamendi liikmed ei mõista ikka veel, mida rahvas sellest teemast arvab ja sellega seoses tunneb.

Jan Březina (PPE), kirjalikult. – (CS) Mulle valmistab muret asjaolu, et pärast Jaapanis toimunud katastroofi ei suutnud Euroopa Parlament (EP) kiita täna heaks kompromissi Euroopa tuumaohutust käsitleva resolutsiooni kohta. Minu arvates on häbiväärne, et EP ei suuda avaldada avalikkusele oma arvamust tuumaenergia kohta. Selle lõhenemise tagajärg võib olla see, et eelseisvates Euroopa institutsioonide vahel peetavates läbirääkimistes elektrijaamade stressitestide kaju üle ei võeta EP seisukohta arvesse. Nähtavasti ei suutnud rohelised ja sotsiaaldemokraadid leppida sellega, et nende ettepanekuid tuumaenergia kasutamise lõpetamise kohta või enne 1980ndat aastat ehitatud tuumaelektrijaamade sulgemise kohta ei võetud vastu.

Françoise Castex (S&D), kirjalikult. – (FR) Hääletasin selle resolutsiooni ühisettepaneku vastu. Kompromissresolutsioon oli hea lähtepunkt ja ma toetasin muudatusettepanekuid, mis pooldasid tuumaenergia hoolikalt kavandatud ja ettevalmistatud kasutuselt võtmist, mis kajastab võitlust globaalse soojenemise vastu. Hääletasin ka nende muudatusettepanekute poolt, milles kutsuti üles investeerima teadusuuringutesse ja uuendustesse, et edendada energiasäästmist ning suurendada oluliselt taastuvenergiaallikate hulka. Selle segase hääletuse tulemuse tõttu olin nüüd aga sunnitud hääletama muudetud resolutsiooni vastu. Väga tähtis on nüüd pidada põhjalik arutelu kõikide nende teemade üle ning korraldada energiavaldkonna üleminek, mis oleks solidaarne ning milles võetakse arvesse kõikide liikmesriikide olukorda.

Nessa Childers (S&D), kirjalikult. – Hääletus selle resolutsiooni üle valmistas mulle pettumuse. Arutlusel on Jaapani tuumakatastroofi õppetunnid Euroopa tuumaohutuse jaoks. Olen siiski veendunud, et sellist asja nagu ohutu tuumaenergia ei ole olemas ning selle aasta stressitestid juhivad tähelepanu kõrvale tegelikult probleemilt, milleks on Euroopa üleminek taastuvenergia kasutamisele. Kõige uuemad uuringud näitavad selgelt, et on tehniliselt võimalik, et 2050. aastaks tuleb 95% meie energiast taastuvenergiaallikatest, nagu tuul, looded, lained, päike ja biomass. Sellest eesmärgist lähtudes ja pikemas perspektiivis energiavaldkonnas valikuid tehes peaksime tulevate aastate jooksul üleeuroopaliselt tuumaelektrijaamu kasutuselt võtma.

Carlos Coelho (PPE), kirjalikult. – (PT) Mul on kahju, et parlament ei ole Jaapanis juhtunust mingeid järeldusi teinud. See et jätkuvalt eitatakse tuumaenergia kasutamisega kaasnevat suurt ohtu, ei ole parim viis rahva teenimiseks. Parlamendi täiskogu istungil ei suudetud võtta vastu resolutsiooni ning fraktsioonid tühistasid ja lükkasid tulemusteta teineteise ettepanekuid tagasi, suutmata ühiselt midagi vastu võtta. Nende katastroofide ohtude ja tagajärgede üleminekulist iseloomu ning inimeste ohutust oleks pidanud palju paremini käsitleda. Ilmselged järeldused oleksid pidanud olema tuumaohutuse suurendamine, nõrkuste otsimine, tuumaenergia laienemisprojektide peatamine ELis ja tõhusamate investeeringute tegemine puhtasse energiasse ja energiasäästmisse. Jaapanis juhtunu ees silmade sulgemine ja teesklemine, et midagi ei juhtunud, on tunduvalt ja ohtlik. Tšornobõli ja Fukushima katastroofid on ainult suurendanud vajadust suurema läbipaistvuse ning rohkema teabe järele riskide ning katastroofide enda kohta.

Brian Crowley (ALDE), kirjalikult. – Tahan protokollis jäädvustada, et ma ei osalenud hääletusel selle ühisresolutsiooni individuaalsete lõigete ja selle kohta esitatud muudatusettepanekute üle. Kuigi ma olen järjekindlalt tuumaenergia vastu, oli mul tunne, et mõlemad tuumaenergia küsimust puudutava arutelu pooled kasutasid arutelu oma äärmuslike seisukohtade väljendamiseks, mistõttu ei olnud võimalik parlamendis ühist seisukohta võtta. Minu arvates on vaja kontrollida kõiki tuumaelektrijaamu, et tagada nende rajatiste parim võimalik kaitse ning – mis veelgi tähtsam – nende läheduses elavate

inimeste ohutus ja turvalisus. Loomulikult peame tagama jätkusuutliku energia varustuskindluse ja meil on võimalus tutvuda lähemalt alternatiivsete energiaallikatega, mida kasutada ning mis aitaksid säästa ka keskkonda. See ideoloogiline arutelu ei tohi aga juhtida tähelepanu kõrvale praegu kõige pakilisemast teemast, milleks on aidata jaapanlastel igal võimalikul viisil sellest katastroofist taastuda. Sel põhjusel jäin lõpphääletusel erapooletuks.

Christine De Veyrac (PPE), *kirjalikult*. – (FR) Mul on väga kahju, et Jaapanit tabanud katastroofi kasutatakse ära parteipoliitilistel eesmärkidel. Euroopa Parlament lasi käest võimaluse saata liikmesriikidele ja Euroopa Komisjonile tugev sõnum, et parandada Euroopa ning naaberriikide tuumaelektrijaamade ohutust, eriti stressitestide abil. Just see peaks olema tänase arutelu põhiteema, et saaksime avalikkuse huvides tagada, et energia tootmise viis, mis moodustab ikka veel põhiosa enamiku Euroopa riikide energiaallikate valikust – ja see olukord ei muutu kindlasti veel lähiaastatel, kuni on leitud jätkusuutlik taastuv ja süsihappegaasi mittetootev energia tootmise viis, mis seda asendaks ja täidaks kõik meie ühiskonna energiavajadused – on võimalikult ohutu.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult*. – (PT) 11. märtsil tabas Jaapanit võimas maavärin, millele järgnenud tsunami põhjustas riigi ajaloo kõige suurema tuumakriisi, kus Fukushima tuumajaam sai suuri purustusi ja kus sellest ajast alates on valitsenud vahetu oht ulatusliku tuumakatastroofi tekkimiseks. Need sündmused põhjustasid Euroopas suure reaktsioonide laine. Volinik Oettinger kutsus kokku Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri erakorralise kohtumise. Saksamaa kantsler otsustas peatada otsuse pikendada Saksamaa tuumaelektrijaamade eluiga kolm kuud. Austria keskkonnaminister Nikolaus Berlakovich nõuab omakorda Euroopa tuumaelektrijaamade ülevaatust. On väga tähtis teha Fukushima katastroofist kõik vajalikud järeldused, ennekõike ELi tuumaelektrijaamade jaoks kehtestatud ohutuseeskirjade puhul, et tagada nende ning eelkõige Euroopa avalikkuse ohutus. Soovin praegusel raskel hetkel avaldada taas siirast kaastunnet Jaapani katastroofis kannatanutele ja olla nendega solidaarne.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Fukushima tuumaelektrijaama probleemid on toonud päevakorda arutelu tuumaenergia üle, sest 30% ELis tarbitavast elektrist toodetakse tuumaenergiast. Samuti on riike, kus riigisisene tarbimine on 80%, nagu Prantsusmaa, kuid on ka riike, kus ei ole üldse tuumaelektrijaamu, nagu Portugal ja Austria. Seepärast on ülitähtis, et EL edendaks programmi ELi tuumaelektrijaamade ohutuse kontrollimiseks, kasutades selleks peamiselt nn stressitestide. Hindamise aluseks peab olema range ja ühtlustatud mudel, mis hõlmab kõikvõimalikke riske realistlikus stsenaariumis Euroopa tasemel. Hindamistulemusi oleks vaja selle aasta lõpuks ning hinnangud peavad olema sõltumatud ja kooskõlas kõikides olemasolevates ning kavandatud tuumaelektrijaamades ELis. Hetkel on tuumaenergia vajalik, et tagada väheste süsinikdioksiidi heitkogustega energia tootmine Euroopas. Peame aga liikuma energiatõhususe tõstmise ja taastuenergia osakaalu suurendamise poole. Komisjon ja liikmesriigid peavad investeerima Euroopa energiainfrastruktuuri nüüdisajastamisse ja laiendamisse ning energiavõrkude sidumisse, et tagada energia varustuskindlus.

João Ferreira (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (PT) Selles resolutsioonis pööratakse tähelepanu sellistele tähtsatele teemadele nagu tuumarajatiste ohutuse tagamine ja katastroofide ennetamine igal viisil. Samuti kutsutakse resolutsioonis üles liikmesriike kehtestama „vähemalt stressitestide läbiviimise ja hindamise ajaks uute tuumareaktorite arendamisele ja kasutuselevõtule moratooriumi”. Peame siiski tagama, et Jaapanis toimunud tragöödia ei pakuks võimalust huvirühmade tegevuse edendamiseks või täna tehtud edusammude

tühistamiseks kunagi tulevikus. Sellest kogemusest tuleb õppust võtta ja neid õppetunde tuleb tõsiselt võtta, et tuvastada tuumaelektrijaamade ehituses ning töös puudusi ja probleeme, mis võivad põhjustada katastroofe teistes tuumaelektrijaamades. Nende kogemustega tuleb arvestada ka energiavaldkonna arendamisel tulevikus.

Hindamisel peavad osalema liikmesriikide eriorganite ja samuti Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri (IAEA) eksperdid, kes peavad säilitama oma rolli, autoriteedi, autonoomia ja sõltumatuse. Tehnilise, autonoomse ja sõltumatu organina peab just nimelt IAEA selles valdkonnas ettepanekuid tegema, mida EL omalt poolt nõuetekohaselt toetab, mitte vastupidi. On kahetsusväärne, et seda resolutsiooni kasutatakse ettekäändena, et kaitsta nn ühist energiapoliitikat ja selle eesmärgi, milleks on energiaspektori liberaliseerimine.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) See resolutsiooni ettepanek ei olnud just parimate killast ja selle pärast see tagasi lükatigi, kuigi sellel olid mõned positiivsed aspektid. Sel põhjusel jäimegi erapooletuks.

Selles resolutsioonis pööratakse tähelepanu sellistele tähtsatele teemadele nagu tuumarajatiste ohutuse tagamine ja katastroofide ennetamine igal viisil. Samuti kutsutakse resolutsioonis üles liikmesriike kehtestama „vähemalt stressitestide läbiviimise ja hindamise ajaks uute tuumareaktorite arendamisele ja kasutuselevõtule moratoriumi”.

Peame siiski tagama, et majanduslikud huvirühmad ei kasutaks Jaapanis toimunud tragöödiat alusena uute avalikkusele huvidele ja ohutusele kahju toovate propagandavõimaluse kasutuselevõtmiseks.

Selle asemel on tähtis tuvastada tuumaelektrijaamade ehituses ning töös puudusi ja probleeme, mis võivad põhjustada katastroofe teistes tuumaelektrijaamades. Hindamisel peavad osalema liikmesriikide eriorganite ja samuti Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri (IAEA) eksperdid, kes peavad säilitama oma rolli, autoriteedi, autonoomia ja sõltumatuse. Neid õppetunde tuleb tõsiselt võtta ja nende kogemuste analüüsi tulemustega tuleb arvestada ka energiavaldkonna arendamisel tulevikus. Me ei ole nõus sekkumisega liikmesriikide või kolmandate riikide energiapoliitikasse. Tehnilise, autonoomse ja sõltumatu organina peab just nimelt IAEA selles valdkonnas ettepanekuid tegema, mida EL omalt poolt nõuetekohaselt toetab.

Monika Flašíková Beňová (S&D), kirjalikult. – (SK) Jaapanit tabas suurim katastroof pärast Teist maailmasõda. Riigi juhid kirjeldasid hävitavat maavärinat ning sellega kaasnenud suuri tsunamilaineid ja nendest põhjustatud tuumakaavariid halvima kriisina pärast seda, kui USA sõjavägi heitis tuumapommid Hiroshimale ja Nagasakile. Loodusjõud tekitasid tohutut ja hüvitamatut kahju ennekõike inimestele, kuid ka vara kahjustuste kujul. Olukord Fukushima tuumaelektrijaamas on aga ikka veel ohtlik. Selleks et hoida ära sarnaseid ohtlikke olukordi tulevikus, oleks õige idee mõelda nn stressitestidele ELi liikmesriikide tuumaelektrijaamades. Need testid näitaksid, millises ulatuses suudaksid tuumaelektrijaamad sarnastele katastroofidele vastu pidada. Jaapani olukorraga sarnane olukord võib tekkida igal pool Euroopas. Seepärast oleks hea tagada ka tuumaelektrijaamade seiresüsteemide rangem järelevalve, tugevdada nende nõrku külgi ja kõrvaldada võimalikud puudused. Tuumaprobleemile lahenduse otsimine on individuaalsete riikide huvides ja samuti nende võimuses – nad saavad teha täiendusi ohutuse tugevdamiseks või siis tuumaelektrijaamu täielikult sulgeda. Koostöö Euroopa tasandil on väga tähtis. Kuigi Euroopat ei ohusta suured tsunamilained, valitseb 21. sajandil muu hulgas näiteks terrorismioht või oht, et arvutihäkkerid ohustavad tuumaelektrijaama süsteeme. Ohutuse seisukohast on

tuumaelektrijaamade võime võidelda selliste potentsiaalsete ohuallikatega väga päevakorraline teema.

Adam Gierek (S&D), *kirjalikult.* – (PL) Ma ei toetanud seda resolutsiooni. Esiteks selle pärast, et lisaks keeldudele, piirangutele ja üldisele vastumeelsusele tuumaenergiale ei lisanud see midagi positiivset. Teiseks ei viidata selles mingil viisil sellele, kuidas lahendada kogu energiapoliitika jaoks täiesti uus probleem. Näiteks oleks võinud punktides 19, 20 ja 21 esitada uusi ideid ja lähenemissuundi integreeritud mõtlemisele energiatõhususe valdkonnas, eriti mis puudutab energiat primaarallikatest, ennekõike fossiilkütustest, mille kõige suuremad varud meil on. Kolmandaks nõuaksid resolutsioonis tehtud radikaalsed ettepanekud riikliku rahvahääletuse korraldamist, mis toimuks minu riigis vasakpoolsete erakondade algatusel. Äkki tuleks selline rahvahääletus korraldada ELi tasandil. Neljandaks pidi minu riik lõpetama ELis seni kehtinud eksitavate määruste tõttu olulised investeeringud kivisöel töötavatesse elektrijaamadesse ning nüüd ütleb sama huvirühm, et peame lõpetama ka investeerimise tuumatehnoloogiasse. Mis siis veel üle jääb? Resolutsioonis viidatakse ainult taastuvenergiale. Minu riigis kataksid need ressursid 13% kuni maksimaalselt 20% põhivajadusest. Võib olla on Rootsis teistsugune olukord, sest seal on suured hüdroenergia varud, aga Poolas neid ei ole. Fukushima juhtum nõuab kogu Euroopa Liidu energiapoliitika läbivaatamist.

Bruno Gollnisch (NI), *kirjalikult.* – (FR) Asjaolu, et pärast Fukushima tuumaavariid olid mõned fraktsioonid elevil selle pärast, et nad lootsid tänu sellele poliitilisi punkte koguda, on vastuvõetamatu. Ma ei mäleta, et kommunistid oleksid olnud nii kritiseerivad pärast 1986. aasta Tšornobõli õnnetust. See on vist tõepoolest tõsi, et tuumaenergia puhul ei ole sellist asja nagu nullrisk. Elus ei olegi sellist asja nagu nullrisk. Peame tegema kõik, mis võimalik, et riski vähendada. Hetkel ei ole meil aga tõsiseltvõetavaid alternatiive. Kui sunniksime liikmesriike loobuma kiireimas korras selle energiaallika kasutamisest, lõpetama uute elektrijaamade ehitamise ja panema olemasolevad kinni, oleks see täielikult vastuolus fossiilkütuste kasutamise lõpetamisega, sest nende kasutamine aitab kaasa globaalsele soojenemisele.

Tuumaenergia või fossiilkütused? Võite eelistada ühte teisele, aga mõlemat ei saa välistada. Hüdroenergia ja teised saadavalolevad alternatiivsed energiaallikad ei suuda rahuldada meie energiavajadust. Need riigid, mis loobusid tuumaenergiast – kuid ei ole loobunud selle kohta teistele jutluste pidamisest –, on tegelikult väga õnnelikud, et nende naabrid, kellelt nad energiat ostavad, ei käitunud samamoodi. Lõpetage see silmakirjalikkus!

Estelle Grelier (S&D), *kirjalikult.* – (FR) Parlamendi resolutsioon Jaapani tuumaavarii õppetundide kohta sisaldas väga häid punkte tuumaelektrijaamade ohutuse kohta, nagu ettepanek ELi tasandil kooskõlastatud stressitestide kohta, mida korraldavad sõltumatud organid, kes tegutsevad rangeimatest standarditest lähtudes ja täiesti läbipaistvalt. Nagu kõik Prantsuse sotsiaaldemokraatide delegatsiooni liikmed, nii toetasin ka mina muudatusettepanekuid, mis pooldasid tuumaenergia hoolikalt kavandatud ja ettevalmistatud kasutuselt võtmist, mis kajastab võitlust globaalse soojenemise vastu. Tuumaenergia kasutuseltvõtmine peab käima käsikäes suuremate investeeringutega teadusuuringutesse ja uuendustegevusse, et vähendada meie sõltuvust energiast ning suurendada taastuvenergiaallikate hulka ELi liikmesriikide energiaallikate valikus. Hääletasin aga resolutsiooni ettepaneku kui terviku vastu, sest see sisaldas kõigest kõrvuti esitatud seisukohti, mis moodustasid kokku ebajärjekindla resolutsiooni ettepaneku. Pärast sellist katastroofi nagu Fukushimas toimunu, on äärmiselt tundliku tuumaenergia sektori tuleviku jaoks vaja midagi enam kui ainult ühte kiirustades kokku pandud resolutsiooni. Peame

pühendama piisavalt aega tõeliselt tõhusa arutelu korraldamisele, milles pööratakse tähelepanu kõigile selle teemaga seotud probleemidele ja kus kõik saavad oma arvamust avaldada.

Mathieu Grosch (PPE), *kirjalikult.* – (DE) Selles resolutsioonis ei saa käsitleda üksikasjalikult kõiki tuumaenergia arutelu aspekte.

Olen aga veendunud, et meie eesmärk peab olema selle energiaallika järkjärguline kasutuselt võtmine ja taastuvenergia kasutamise suurendamine.

Muudatusettepanekuga nr 10 pakuti välja, et piirialadel paiknevate tuumaelektrijaamade puhul võiksid olla otsuste tegemise protsessi kaasatud mõlema riigi kohalikud ja piirkondlikud ametiasutused.

Seda muudatusettepanekut ei võetud vastu. Kuigi mõned resolutsiooni aspektid on tõepoolest positiivsed, oli minu jaoks otsustavaks just muudatusettepanek nr 10. Sel põhjusel otsustasin resolutsiooni mitte enam toetada ja erapooletuks jääda.

Françoise Grossetête (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Mul on hea meel, et Euroopa Parlament selle resolutsiooni tagasi lükkas.

Fukushima tuumaavarii õppetundide juurde kuulub ettepanek stressitestide kasutuselevõtmise kohta, uute ühiste ohutusstandardite kehtestamine ELis ja kaitse iga võimaliku stsenaariumi korral.

Ettepanek kehtestada moratorium uute tuumaelektrijaamade ehitamisele stressitestide tegemise ajaks ELis, on aga vastuvõetamatu. See takistab oluliselt ohutamate uue põlvkonna tuumaelektrijaamade arendamist.

Siin ei ole eesmärk selgitada, kas selle energiaallika head küljed tuleks kahtluse alla seada, samuti ei ole eesmärk anda järele tuumaenergia keelustamise propageerijate idealistlikele kultuurivaenulikele väärtustele.

Loobumine tuumaenergiast tähendaks saastavate kivisöel töötavate elektrijaamade edendamist ja uuesti naftaettevõtete võimu alla sattumist, kus valitseb ebakindlus nafta hinna suhtes ja majanduse nõrgenemise oht. Kõik see tähendaks meie energiasõltumatuse lõppu.

Roberto Gualtieri (S&D), *kirjalikult.* – (IT) Hääletasin ühisresolutsiooni vastu, sest täiskogu lükkas tagasi kaks tähtsat muudatusettepanekut, mille Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis esitas tuumaenergia järkjärgulise kasutuselt võtmise jaoks strateegiate väljatöötamise kohta keskpikas ja pikas perspektiivis ning siduvate taastuvenergiat käsitlevate eesmärkide määratlemise kohta.

Asjaolu, et täiskogu hääletas resolutsiooni tervikteksti vastu, näitab, et tuumaprobleem ei ole enam ainult suurema ohutuse probleem. Nüüd on ülitähtis mõelda tõsiselt energiaküsimusele ja investeerimisele taastuvenergiasse. Jaapani traagiline kogemus näitas meile, kui hädavajalik on pidada tuumaenergia üle põhjalikku arutelu. Selles mõttes on Euroopa Parlamendi hääletus esimene samm suunamuutuse poole energiapoliitika valdkonnas tehtavate valikute osas nii Euroopa kui ka rahvusvahelisel tasandil.

Carl Haglund, Marit Paulsen, Olle Schmidt ja Cecilia Wikström (ALDE), *kirjalikult.* – (SV) Jaapani katastroof äratas inimestes kahtlused tuumaohutuse suhtes. Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni resolutsioonis rõhutasime, et tahame teha

resolutsioonis esitatud stressitestid liikmesriikidele kohustuslikuks, anda sõltumatutele ekspertidele õiguse nende testide rakendamise korraldamiseks ja oluline on see, et testid oleksid läbipaistvad.

Jäime hääletusel ühisresolutsiooni üle erapooletuks, sest selles oli muu hulgas ka ettepanek uute tuumareaktorite arendamisele stressitestide läbiviimise ajaks moratooriumi kehtestamise kohta.

Võimalikud probleemid on seotud peamiselt vanemate reaktoritega, mis kasutavad vanemat tehnoloogiat, mitte uute reaktoritega, mis kasutavad uut tehnoloogiat. Me ei taha takistada uue tehnoloogia arendamist, mis aitab saavutada ELi eesmärki vähendada süsihappegaasi heitkoguseid.

Oleme kogu tuumaenergia keelustamise idee vastu. 1986. aasta Tšornobõli katastroofi järel kehtestas Rootsi eeskirjad, mis tegid ettevalmistuste tegemise tuumaelektrijaamade ehitamiseks ebaseaduslikuks.

Samuti oleme seisukohal, et Soome ja Rootsi peavad investeerima teadusuuringutesse tuumaenergia valdkonnas ja võtma juhirolli tulevaste tuumareaktorite põlvkondade arendamises.

Jaapani katastroofist tuleb teha järeldus, et me ei tohi tuumaelektrijaamu nii palju aastaid käigus hoida. Seda katastroofi tuleb vaadata pigem inspiratsioonina uute tuumareaktorite ehitamiseks.

Sandra Kalniete (PPE), kirjalikult. – (LV) Hääletasin selle resolutsiooni vastuvõtmise poolt ja mul on kahju, et parlament ei suutnud saavutada selle päevakajalise teema puhul üksmeelt ühe ainsagi muudatusettepaneku üle. Minu arvates peab tuumaenergia jääma tähtsaks ja ohutuks energiaallikaks Euroopas. Toetan vajadust põhjalike stressitestide järele, mis tuleb teha nii olemasolevates kui ka kavandatavates tuumaelektrijaamades ning mille rahuldavad tulemused peavad olema nende tuumaelektrijaamade kasutusse jätmise eeltingimuseks. Jagan resolutsiooni ettepanekus väljendatud muret, et uute tuumaprojektide arendamine Valgevenes ja Venemaal (Kaliningradi oblastis) tekitab suuri küsimusi tuumaohutusstandardite ja rahvusvahelistest konventsioonidest tulenevate asjakohaste kohustuste täitmise kohta ning et eurooplased, liikmesriigid ja Euroopa Komisjon peavad tegema selles küsimustes solidaarsuse põhimõttel koostööd. Seepärast peab Euroopa Liit tagama, et neid stressitestide ning nende põhjal kehtestatavaid tuumaohutusstandardeid kohaldatakse mitte üksnes ELis, vaid ka Euroopa naaberriikides rajatavate või kavandatavate tuumaelektrijaamade suhtes.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjalikult. – (LT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt. Jaapani tuumaavarii järel ulatus hukkunute ja teadmata kadunuks jäänute arv tuhandetesse. Materiaalsed kahjustused olid suured ning avariil olid ka pikaajalised tagajärjed inimeste tervisele. Isegi tänapäeval tunneme veel Tšornobõli avari tagajärgi ning seepärast on vaja nüüd hinnata uuesti lähenemisviisi tuumaohutusele nii ELis kui ka mujal maailmas. Tuumaprojektide arendamine Valgevenes ja Kaliningradi oblastis tekitab suuri probleeme tuumaohutusstandardite ja rahvusvahelistest konventsioonidest tulenevate asjakohaste kohustuste täitmise tõttu. Kuna need probleemid ei puuduta ainult neid liikmesriike, kel on nimetatud riikidega ühine piir, vaid ka Euroopat üldisemalt, peavad asjaosalised ELis ja Euroopa Komisjonis tegema solidaarsuse põhimõttel koostööd. Resolutsioonis Euroopa Liidu Läänemere piirkonna strateegia ja makropiirkondade osa kohta tulevases ühtekuuluvuspoliitikas öeldakse, et arvestades kavandatavat tuumaenergia arendamist

Läänemere piirkonnas, peavad ELi liikmesriigid järgima kõige rangemaid ohutus- ja keskkonnastandardeid ning Euroopa Komisjon peab jälgima ja kontrollima, kas ELi naaberriikides järgitakse sama lähenemisviisi ja rahvusvahelisi konventsioone. ELi välispiiridel rajatavate tuumaelektrijaamade puhul tuleb järgida rahvusvahelisi tuumaohutus- ja keskkonnastandardeid. Tänapäeval on saanud eriti tähtsaks energiatõhusus ja energia säästmine, taastuv- ja jätkusuutlik energia ning üleeuroopaliste elektrivõrkude kasutuselevõtmine. Lisaks on vaja arukat elektrivõrku, mis suudab vastu võtta ka detsentraliseeritud elektrijaamades toodetud energiat.

Giovanni La Via (PPE), *kirjalikult*. – (IT) 11. märtsil 2011. aastal maavärina ja sellele järgnenud tsunami tõttu Fukushima Daiichi tuumaelektrijaamas toimunud suure tuumaavarii tagajärg on suured kahjustused ning keskkonna saastumisest tingitud pikaajaline mõju tervisele. Lähtudes Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri hoiatustest iganenud tuumarajatiste olukorra kohta, on vaja tuvastada meetmeid nende tuumaelektrijaamade ohutuse tasemete hindamiseks. Liikmesriikidevaheline koostöö ja kooskõlastamine on väga tähtis, sest sedalaadi kriiside tagajärjed ei piirdu ainult riikidega, kus need tuumaelektrijaamad paiknevad, vaid need tagajärjed on palju laiemas ulatuses. Viimased sündmused näitavad, et sellise ulatusega katastroofide ennetamiseks on vaja Euroopas rakendada äärmiselt rangeid meetmeid olemasolevate elektrijaamade ohutustaseme hindamiseks. Uute tuumaelektrijaamade arendamine Valgevenes ja Venemaal tähendab, et komisjon peab astuma dialoogi nende riikidega, et tagada nii nende naaberriikide kui ka kogu Euroopa ohutus.

Jörg Leichtfried (S&D), *kirjalikult*. – (DE) Põhimõtteliselt toetan ma seda resolutsiooni, milles kutsutakse üles tegema esimest sammu tuumaenergia kasutuselt võtmise suunas igal pool Euroopa Liidus. Resolutsiooni sisu poolest tahan aga märkida – nagu alati selliste resolutsioonide puhul –, et see tuleb liiga hilja ja liiga aeglaselt. Lõpuks jääb ikkagi peale kõige madalama ühise nimetaja põhimõte, mis ei ole pikemas perspektiivis kindlasti mitte kõige rahuldavam tulemus. Ainus õige lahendus oleks tuumaenergia täielik kasutuselt võtmine kogu Euroopa Liidus ning võimalikult kiiresti. Teen selle eesmärgi saavutamiseks kõik, mis minu võimuses.

Bogusław Liberadzki (S&D), *kirjalikult*. – (PL) Aprillis hääletasime ühisresolutsiooni üle, mis käsitleb Jaapani tuumaavarii õppetunde Euroopa tuumaohutuse jaoks. Hääletasin resolutsiooni vastu, sest peale moratoriumi ja keeldude kehtestamise tuumaenergia arendamisele ning ettepanekule loobuda järkjärguliselt tuumaenergia kasutamisest (mis on ebarealistlik) ei lisa see midagi positiivset ega ei paku välja ühtegi lahendust energiaspektori tuleviku jaoks üldiselt. Fukushima tragöödiale järgnenud olukord on muutnud täielikult Euroopa ja Poola lähenemisviisi energia tootmisele tulevikus. Meie riigi energiasektor, mis kasutab 95% ulatuses kivisütt, kannatas juba kliima- ja energiapaketi vastuvõtmise tagajärjel. Peatatud on ka investeeringud kahe tuumareaktori ehitamiseks. Resolutsioonis rõhutatakse ainult taastuvenergiaallikatest saadava energia tähtsust, Poolas rahuldaks see aga ainult 13% kuni maksimaalselt 20% meie vajadustest. Lisaks seisab Poolas veel ees rahvahääletus tuumaenergia sektori üle, mida tahavad korraldada vasakpoolsed, ning seepärast on resolutsioonis tehtud järeldused väga läbematud. Mul oli hea meel näha, et enamik hääletas resolutsiooni vastu.

Petru Constantin Luhan (PPE), *kirjalikult*. – (RO) Minu arvates peame vältima otseste ja kaugeleulatuvate poliitiliste otsuste tegemist tuumaenergia rolli kohta energiaallikate valikus nii keskpikas kui ka pikemas perspektiivis. Tähtis on saada täpsetele andmetele tuginedes selge pilt sellest, mis juhtus Fukushima tuumaelektrijaamas. Me ei tohi kaotada

silmist tuumaenergia häid külgi, milleks on vähesed süsinikdioksiidi heitkogused, suhteliselt madalad kulud ja energiasõltumatuse tagamine. Seni on tuumaenergia olnud statistiliselt kõige ohutum energia tootmise viis, sest võrreldes teiste energiaallikatega, nagu gaas ja nafta, on olnud õnnetusohvrite arv kõige väiksem. Samuti on väga tähtis austada liikmesriikide otsuseid nende energiaallikate valiku ülesehituse määramise kohta. Tuumaenergia mängib tähtsat rolli Euroopa Liidu 2020. aasta strateegia eesmärkide ja samuti praeguse aastakümne energiaeesmärkide saavutamisel.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Andsin vastuhääle resolutsioonile Jaapani tuumaavarii õppetundide kohta Euroopa tuumaohutuse jaoks. Hääletasin resolutsiooni vastu selle pärast, et selles nõuti uute tuumaelektrijaamade arendamisele moratooriumi kehtestamist. Minu arvates on tuumaenergia tootmine ohututes tingimustes äärmiselt tähtis. Olen nõus stressitestide tegemisega, kuid minu arvates ei ole määratlemata perioodiks moratooriumi kehtestamine kohane. See periood võib olla väga tähtis hetkel arendamisel olevate elektrijaamade jaoks, eriti just rahastamise seisukohast. Liikmesriigid vastutavad ise oma energiaallikate valiku ülesehituse eest. Seepärast olen seisukohal, et sellist otsust ei tohi ELi tasandilt peale sundida.

David Martin (S&D), *kirjalikult.* – Hääletasin resolutsiooni vastu, sest vastu võetud muudatusettepanekud jätsid meile teksti, milles oli pööratud liiga vähe tähelepanu tuumaohutusega seotud küsimustele.

Marisa Matias (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Fukushima katastroof tuletas kogu maailmale meelde, et tuumaenergias ei ole olemas nullriski. Oht, mida tuumaenergia endast inimkonna jaoks kujutab, ning samuti tuumajäätmete kõrge ohutase, on absoluutselt jätkusuutmatud. Seepärast peame minema kaugemale, et tagada ohutus ja täiustada ohutusteste. Need kaks kriteeriumi oleksid kokkuleppe saavutamise miinimumtingimused.

Seni ei ole tagatud mingit tuumaenergiast loobumise strateegiat, et muuta reaalselt Euroopa energiapoliitikat, mis peab liikuma alternatiivide väljapakkumise ja tuumaenergia kasutuselt võtmise poole, et Euroopa saaks tuumaenergiasektorist järkjärguliselt loobuda. Hääletasin resolutsiooni vastu, sest minu arvates ei ole tagatud mitte ühtegi nendest eeltingimustest.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (FR) Fukushima katastroof tuletas maailmale meelde, et tuumaenergia puhul ei ole olemas sellist asja nagu nullrisk. Tuumaenergia on inimkonna jaoks vastuvõetamatu oht. Sel põhjusel peame minema veel kaugemale ohutuse suurendamisest ja ohutustestidest. Peame koostama otsemaid Euroopa kava tuumaenergia kasutuselt võtmiseks. Tuumaenergia kasutuselt võtmine nõuab aega. Kui me nüüd selleks ettevalmistusi ei hakka tegema, on see inimkonnavastane kuritegu. Ma ei toeta seda resolutsiooni, kui lükatakse tagasi muudatusettepanekud, milles nõutakse tuumaenergia kasutuselt võtmist.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) See resolutsioon tuumaohutuse kohta Euroopas oli enam kui vajalik. Resolutsioonis käsitletakse kõiki tuumaenergiaga seotud ohtusid ja ma loodan, et see annab alust mõelda põhjalikult järele tuumaenergia kasutuse üle Euroopas. Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni esitatud arvukad muudatusettepanekud olid vajalikud, et käsitleda vahetult kõiki olemasolevaid ohtusid ja nõuda tuumaenergia kiiret kasutuselt võtmist.

Kuna ma olen veendunud, et inimesed ei suuda kunagi kõrvaldada kõiki tuumaelektrijaamadega seotud riske, pooldan ma tuumaenergia kiiret kasutuselt võtmist

ja seepärast toetasin kõiki sellega seotud muudatusettepanekuid. Kuna resolutsiooni ettepanek on siiski samm selle eesmärgi poole, hääletasin ma selle poolt.

Vital Moreira (S&D), *kirjalikult. – (PT)* Hääletusel resolutsiooni üle, mis käsitles tuumaenergia ohutust Fukushima tuumaavarii järel, hääletasin süsihappegaasi heitkoguste vähendamise eesmäärke käsitleva muudatusettepaneku vastu kolmel põhjusel. Esiteks ei ole see probleem seotud tuumaohutuse temaga. Teiseks annavad selles sätestatud eesmärgid ebavõrdse tähtsuse ELi rollile ühepoolse süsihappegaasi heitkoguste vähendamise puhul. Kolmandaks oleks nii põhjalik – ja kui aus olla, siis nii ebarealistlik – süsihappegaasi heitkoguste vähendamine ainult siis vastuvõetav, kui see kombineeritaks süsinikdioksiidimaksuga impordile, mis avaldaks suurt mõju Euroopa tööstuse konkurentsivõimele ning sunniks Euroopa ettevõtjaid viima tootmist üle riikidesse, kus ei ole piiranguid süsihappegaasi heitkogustele, mis avaldaksid suurt mõju ELi majandusele ja tööhõivele.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *kirjalikult. – (RO)* Hääletasin Jaapani tuumaavarii õppetunde Euroopa tuumaohutuse jaoks käsitleva resolutsiooni ühisettepaneku vastu järgmistel põhjustel. Vähemalt seitse esitatud muudatusettepanekutest on teaduslikult ebarealistlikud. Paljud teksti osad on lihtsalt reklaamlaused, millel ei ole reaalselt sisu. Need, kes tuumaenergia vastu argumenteerivad, ei esita selle kasutamisele mingeid alternatiivseid lahendusi. Samuti pean rõhutama, kui kahju mul on, et Euroopa Parlament ei ole võtnud sel teemal seisukohta. See seisukoht peab aga olema tasakaalustatud, pragmaatiline ja see peab tuginema teaduslikult dokumenteeritud faktidele ning realistlikele lahendustele.

Franz Obermayr (NI), *kirjalikult. – (DE)* On viimane aeg, et mõelda tõsiselt järgi tuumaenergia kasutamise üle Euroopas. Peame hakkama tegutsema, sulgema ohtlikke reaktoreid ja leidma keskpikas perspektiivis võimaluse tuumaenergia täielikuks kasutuselevõtmiseks. Peame hülutama lõplikult eksliku tõdemuse, et inimene suudab tuumaenergia ohtusid kontrollida. Seetõttu hääletasin selle resolutsiooni ettepaneku poolt.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult. – (IT)* Hääletasin tuumaohutust käsitleva resolutsiooni poolt, sest pärast Jaapani sündmusi me lihtsalt peame seda teemat vastutustundlikult ja objektiivsete kriteeriumidega käsitlema. Arvan, et Euroopa peab igal juhul vaatama läbi oma eeskirjad tuumaelektrijaamade ohutuse valdkonnas, et tagada absoluutne ohutustase, mille saavutamiseks on võimalik kasutada stressiteste, mis näitavad tuumaelektrijaama kasutamisel esinevaid võimalikke riske ja piiranguid. Resolutsiooni eesmärk on näidata, et kõigest hoolimata on võimalik katastroofidest õppida ning reageerida selgelt ja tõhusalt, et nende kordumist tulevikus ära hoida. Samuti rõhutatakse resolutsioonis, et on vaja pöörata tähelepanu alternatiivsetele energiaallikatele, nagu taastuvenergia, kuid et tuumaenergia on siiski asendamatu madala süsihappegaasi tasemega energiaallikas.

Vincent Peillon (S&D), *kirjalikult. – (FR)* Hääletasin vastu resolutsioonile Jaapani tuumaavarii õppetundide kohta Euroopa tuumaohutuse jaoks, sest minu arvates ei ole võimalik lahendada meie kodanike jaoks väga tähtsat küsimust tuumaenergia tuleviku kohta siin täiskogul vaid paari tunni jooksul muudatusettepanekutega, mille üle ei ole korralikult arutatud. Kõik probleemid tuleb lagedale tuua ja mitte ühtegi võimalust ei tohi välistada ning just see nõuabki aega. Kaalul on parlamendi usaldusväärsus ja meie kaaskodanike heaolu ning on täiesti arusaadav, et nad ei mõistaks seda, kui nõuaksime, et nad toetaksid pikemas perspektiivis tegevusviise, mille üle me eelnevalt rahulikult ja põhjalikult ei arutlenud, võttes arvesse eri riikide olukorda ning piiranguid, mis on seotud ühise võitlusega kliimamuutuste vastu. Viimaseks soovin öelda, kui kahju mul on, et arutelu

kõigil pooltel olevate äärmuslaste tõttu ei suutnud parlament kiita praegu heaks viivitatamatut tuumaelektrijaamade ohutuse tõstmist, olgugi et meie fraktsioon saavutas üksmeele ning nõudis võimalikult rangeid, läbipaistvaid ja sõltumatuid kontrole.

Frédérique Ries (ALDE), *kirjalikult*. – (FR) Mind teeb vihaseks asjaolu, et Euroopa Parlament lükkas täna tagasi resolutsiooni nii tähtsa teema kohta nagu seda on Fukushima tuumaavarii õppetunnid. Meie institutsiooni jaoks ei olnud aega enne või pärast 11. märtsi 2011, kuid sellegipoolest oli tugevaid märguandeid. Ei oleks olnud ju raske leppida kokku mõned lihtsad põhimõtted:

- põhimõte, et komisjoni tuleb toetada, et komisjon saaks koos liikmesriikidega teha need stressitestid 143 töötava tuumareaktori juures Euroopas;

- põhimõte, et 15. aprilliks tuleb esitada täpne ajakava vastu võetud kriteeriumide kohta: sõltumatud eksperdid; esmatähtsaks peetakse tuumarajatisi, mis on juba oma olemuselt ohtlikumad, näiteks geograafilise asukoha tõttu seismiliselt aktiivsetes või rannikupiirkondades; ohutust käsitlevad aruanded avalikkusele;

- põhimõte, et stressitesti mitteläbinud elektrijaamad tuleb viivitatamatult sulgeda.

Euroopa avalikkus eeldab, et meie institutsioonid on vastutustundlikud ja arukad, seda veel eriti nii palju vaidlusi tekitanud teema puhul nagu aatomienergia. Ehk ei olegi see siiski nii halb energiaallikas ning seepärast peabki jääma otsus selle üle, kas loobuda tuumaenergiast või mitte, ainult liikmesriikide enda teha.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult*. – Ma hääletasin vastu. Mul on väga hea meel, et lõpuks jäi tuumaenergia eest võitlev huvirühm alla. On täiesti arusaamatu, et fraktsioon PPE ja teised hääletasid selle vastu, et nullriski ei ole olemas; tuumaenergia kasutamisest järkjärgulise loobumise vastu; selle vastu, et peame liikuma 2050. aastaks peaaegu 100% energiatõhusa taastuvenergiaallikatel põhineva majanduse loomise suunas; Euroopa tuumaenergiast vaba tuleviku vastu ja nii edasi. Lõplik tekst oli täiesti vastuvõetamatu ja mul on hea meel, et täiskogu enamus toetas meid, rohelisi, ja lükkas ühisresolutsiooni tagasi.

Licia Ronzulli (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Fukushima Daiichi tuumaelektrijaamas 11. märtsil toimunud ränga tuumaavarii tagajärjel hukkus tuhandeid inimesi ja õnnetus põhjustas ettekujutatamatut kahju kogu Jaapani majandusele.

Need tapatalgud sunnivad igat riiki maailmas mõtlema järele oma seisukoha üle tuumaenergiaga seotud tehnoloogia kohta. Kahjuks kiirendavad viimase aja traagilised sündmused selliste valikute tegemist paljudes kohtades ning paljudest suundadest tulevad üleskutsed tuumaelektrijaamade täielikuks ja otsekoheseks laialilammutamiseks.

EL on mõelnud juba mõnda aega järele kogu oma lähenemisviisi üle tuumaenergia puhul, kuid tähtis on arvestada asjaoluga, et see tehnoloogia kuulub veel mõnda aega eri liikmesriikide energiaallikate valikusse. Võib-olla on võimalik tulevikus rahuldada meie energiavajadused taastuvenergiaallikaid kasutades, aga praegu ei ole see veel võimalik ja see ei ole võimalik veel pikka aega.

Pooldan tuumaelektrijaamade jaoks palju piiravamate ohutusmeetmete kasutuselevõtmist, mis on kooskõlas uusima põlvkonna rajatiste puhul kehtivate ohutusmeetmetega. Arvan aga, et võimalus peatada tuumaenergia kasutamine päeva pealt on lühinägelik ja mõttetu. See lähtub rohkem emotsioonidest kui reaalsest vajadusest ning see võib maailma juhtivate tööstusriikide majanduse põlvili suruda.

Oreste Rossi (EFD), kirjalikult. – (IT) Pärast Jaapanit tabanud tuumaavariid ei jää üle midagi muud peale Euroopa energiakava läbivaatamise. Erilist tähelepanu tuleb pöörata nii praegu töötavatele kui ka kavandatavatele tuumaelektrijaamadele. Euroopa Liit nägi juba ette stressitestide läbiviimise kõigis tuumaelektrijaamades, kaasa arvatud nendes naaberriikides, millel on suhted Euroopa Liiduga.

Resolutsioonis on nähtud ette ka uute elektrijaamade ehitamisele moratooriumi kehtestamine, et nendega seotud riske oleks võimalik nõuetekohaselt hinnata. Me ei tohi unustada, et tulevatel aastakümnetel sõltuvad veel paljud riigid tuumaenergiast, kuid samal ajal ei saa me lubada, et Euroopas oleks tuumaelektrijaamu, mis inimesi ohustavad. Enne 1980. aastat ehitatud tuumaelektrijaamad tuleb dekomisjoneerida.

Mõnes riigis, nagu Itaalias, tehakse hindamisi, et otsustada, kas loobuda tuumaenergiast või mitte, ning väga tähtis on viia ühiseid otsuseid ellu ka Euroopa tasandil. Uskumatu on asjaolu, et Euroopa Parlament ei suutnud teha otsust täna arutamisel oleva väga tähtsa ja meie kodanike jaoks väga palju muret tekitava küsimuse kohta. Tegelikult lükati tagasi kõik resolutsioonid, mida me toetasime, kaasa arvatud ühisresolutsioon.

Marco Scurria (PPE), kirjalikult. – (IT) Paar päeva tagasi ühel ettevõtjate kohtumisel sõna võttes lõi Itaalia finantsminister Giulio Tremonti uue mõiste: „tuumavõlg”. Kõige suurem riigivõla tase on nendel liikmesriikidel, mis investeerisid tuumaenergiasse. Kui palju maksab esimese ja teise põlvkonna tuumaelektrijaamade sulgemine? Kui palju maksavad need stressitestid, mida me täna nii põhjalikult arutame? Kui stressitest näitab, et tuumaelektrijaam ei täida nõudeid, siis kui palju maksab selle probleemi lahendamine? Ja kui palju maksab radioaktiivsete jäätmete käitlemine? Seda ei ole meile veel keegi öelnud.

Meie kui Euroopa Liit võiksime mõelda välja erinevaid võimalusi, mida liikmesriikidele välja pakkuda. Kui arvestada sellega, et komisjon peab esitama meile tegevuskava, siis miks mitte mõelda reaalsele investeringutele neljanda põlvkonna tuumaenergiasse – puhtasse tuumaenergiasse või termotuumasünteesi – või isegi kaaluda üldise energiakava loomist? Ootame komisjonilt teatist, milles on esitatud tegevuskava selle teema jaoks ning üritatud anda Euroopa Liidule selget suunda vähemalt selle sektori jaoks.

Debora Serracchiani (S&D), kirjalikult. – (IT) Tuumaavariid Fukushima elektrijaamas põhjustas tohutu katastroofi, millest valla pääsenud radioaktiivne saaste mõjutas paljusid inimesi, kes elektrijaama läheduses viibisid ja kannatada said. Saastumisohu tõttu keelduvad paljud haiglad neid vastu võtmast ja ravimast.

Kuigi Jaapani peaminister andis teada, et Fukushima elektrijaam dekomisjoneeritakse, on olukord ikka veel lahendamata, sest ühe reaktori jahutussüsteem ei tööta ning keskkonda pääseb suur hulk radioaktiivsust. Selles valguses on oluline tagada vajaliku humanitaar- ja rahalise abi osutamine ning sätestada võimalikult kindlad rahvusvahelised ohutuseeskirjad, et hoida Jaapanis ära samasuguste katastroofide kordumine tulevikus.

Sel põhjusel hääletasin resolutsiooni vastu, sest sellest olid jäetud välja muudatusettepanekud, milles kutsuti liikmesriike üles koostama võimalikke strateegiaid tuumaenergiast loobumiseks ning teavitama viivitamatult piirkondlikke ja kohalikke piiriüleseid ametiasutusi oma riiklikest programmidest, kui nende elluviimisel võib olla piiriülene mõju.

Peter Skinner (S&D), kirjalikult. – Vaatamata praegusele väga tundlikule perioodile pärast tohutuid probleeme tuumaohutusega Jaapanis, annab tuumaenergia nii ELi kui ka maailma tasemel väga suure panuse energiavarustusse. Vaatenurkade tõttu, mida väljendasid

täiskogu liikmed, kes nõuavad tuumaelektrijaamade varajast sulgemist ja tuumaenergiast loobumist, oli väga raske hääletada selle raporti osade poolt just nimelt pragmaatilistel kaalutlustel, mitte nii väga tuumaenergia poolt või vastu olemise seisukohalt. Ma ei saanud toetada selliseid argessiivseid muudatusettepanekuid, mis oleksid kahjustanud energiaallikate valikuga iseloomustatavat energiavarustuse poliitikat, mille tulemuseks on süsihappegaasi heitkoguste vähendamine ja taastuenergiaallikate kasvu suurendamine.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjalikult. – (NL) Me ei ole saavutanud praeguseks veel kokkulepet selles resolutsioonis, mille eesmärk oli tuua esile Fukushima tuumaavarii õppetunnid. Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon on propageerinud juba mitu aastat tuumaenergia kasutuselt võtmist, sest sellega kaasnevad ohud inimestele ja keskkonnale on vastuvõetamatult kõrged ning olemas on piisavalt alternatiive. Seda näitas eriti hästi Fukushima avariid. On kahju, et Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon ja Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsioon usuvad endiselt oma tuumaunelmatesse, kuigi Jaapani ja Tšornobõli avariid on nüüdseks näidanud, et need lõpevad tõeliste luupainajatena. Sellele vaatamata on ikka veel palju inimesi, kes oma tuumaenergia õudusunenäost üles ärgata ei taha.

Ainus võimalus tõelise tuumaohutuse tagamiseks on tuumaenergiast täielikult loobuda. Muudatusettepanek, milles nõuti tuumaenergia kasutuselt võtmist, hääletati maha. Enamik siin täiskogul nähtavasti ei mõista, et 40aastase perioodi jooksul on nii tehniliselt kui ka majanduslikult täiesti reaalne hakata tootma kogu meie energiat jätkusuutlikult selliste meetmetega nagu energiatõhusus ning tuginedes sellistele energiaallikatele nagu päike, tuul, geotermiline energia, vesi ja biomass. Hetkel paistab, et tuumaenergia poolt võitlev huvirühm võtab võimust. Seepärast hääletasin lõpphääletusel vastu.

Catherine Stihler (S&D), kirjalikult. – Hääletasin lõpphääletusel resolutsiooni vastu, sest minu arvates peame arutama seda probleemi üldise ELi energiasüsteemiga kontekstis, mitte Jaapani tuumatragöödia kontekstis.

Michèle Striffler (PPE), kirjalikult. – (FR) Jaapanis äsja toimunud tuumaavariile peab järgnema põhjalik arutelu Prantsusmaal ja Euroopas paiknevate elektrijaamade üle. Kõikides töötavates tuumaelektrijaamades tuleb teha stressitestid, eriti nendes elektrijaamades, mis paiknevad seismiliselt aktiivsetes piirkondades. Pean ennekõike silmas Fessenheimi elektrijaama Ülem-Reini piirkonnas. Lisaks olen arvamusel, et määramata tähtajaga moratooriumi kehtestamine uute tuumareaktorite arendamisele ja kasutuselevõtule ei ole majanduslikult elujõuline lahendus ning ohustaks paljusid töökohti ja nõrgendaks ohtlikul tasemel meie energiatootmist.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjalikult. – (RO) Andsin poolthääle Euroopa Parlamendi resolutsioonile, mis käsitleb Jaapani tuumaavarii õppetunde Euroopa tuumaohutuse jaoks, sest resolutsiooni eesmärk on suurendada tuumaohutust ELis ja mitte keelustada tuumaenergia tootmist ning kasutust. Seepärast hääletasin kõikide muudatusettepanekute vastu, mille eesmärk oli kaotada tuumaenergia Euroopa energiaallikate valikust. Kuigi ma ei hääletanud tuumareaktorite ehitamisele moratooriumi kehtestamise poolt, olen arvamusel, et sellise moratooriumi kehtestamise puhul peaks see piirduma ainult ELi tuumareaktorite stressitestide tegemise perioodiga. Nii saaks uute reaktorite ehitamisel kasutada nendest stressitestidest tehtud järeldusi, mis suurendaks tuumaohutust.

Hetkel moodustab tuumaenergia 30% Euroopa energiaallikate valikust. See, kas Euroopa Liit suudab saavutada oma 20-20-20 eesmärgi, sõltub suurel määral just liikmesriikide energiaallikate valikust. Me ei saa otsustada, et lõpetame tuumaenergia kasutamise, tegemata

kindlaks, milline taastuenergiaallikas on saadaval, mis täidaks ELi energiavajaduse tulevikus ja seda kodanike jaoks taskukohase hinnaga. EL peab investeerima meetmetesse energiatõhususe suurendamiseks, eriti hoonete ja transpordi puhul, ning samuti taastuenergiaallikate kasutamisse.

Traian Ungureanu (PPE), kirjalikult . – Jaapani tuumakriis päästis valla hulga ideid, mis moodustasid ühe suure irratsionaalsuse tsunami. Tuumaenergia on saanud pahareti maine ja üha rohkem nõutakse täielikku üleminekut tuumaenergia kasutamisele nn alternatiivsete energiaallikate kasutamisele. Selline mõtlemine hakkab aga juba ebausuga sarnanema. Fukushima tuumareaktorit tabas enneolematu katastroofide kombinatsioon. See tõestab, et loodus on etteaimamatu ja et tsunamisid ei saa ära keelata, kuid see ei tõesta, et süüdi on tuumaenergia. Tuumaenergia on olnud palju ohutum kui kõik teised energiaallikad. Kui nafta kohta võib öelda, et see on põhjustanud ekspluateerimist, sõltuvust, sõdasid ja diktatuure, siis tuumaenergia on ajalooliselt palju ohutum. Põhiasi, mille üle me tuumaenergia puhul muret tundma peaksime, on riski hindamine ja Euroopa tasandil ühtlustatud ohutusmenetlused. Kui neid kriteeriume täidetakse ja neist kinni peetakse, võib tuumaenergia teha lõpu või vähemalt piirata olulisel määral energiasõltuvuse poliitikat. Ja kui loodusõnnetusi ei ole võimalik ära hoida, siis vähemalt tuumaenergia iseenesest ei ole suur oht. Tõeline oht ei tule heas korras hoitud tuumareaktoritest, vaid vale poliitilise kontrolli all olevatest tuumareaktoritest. Teisisõnu – vaadake Iraani, mitte Jaapanit!

Derek Vaughan (S&D), kirjalikult . – Minu arvates oli see resolutsioon automaatne reaktsioon traagilisele olukorrale Jaapanis ja ELi tuumaelektrijaamade ohutuse teema üle arutamiseks ei olnud piisavalt aega. Tuumaenergia on tähtis energiaallikas igal pool Euroopas ja mõned liikmesriigid saavad kuni 75% oma elektrist just tuumaenergiast. Seepärast peab tuumaelektrijaamade ohutuse läbivaatamine ning olemasolevates elektrijaamades stressitestide tegemine olema prioriteet. See ei tohi aga tähendada olemasolevate elektrijaamade sulgemist, kui seal ei ole probleeme ohutusega, või uute tuumarajatiste avamise takistamist, et asendada nendega vanemaid elektrijaamu. Peame neid probleeme täiskasvanute viisil arutama, et tagada tasakaalustatud valik taastuenergiaallikaid ja muid väheses koguses süsihappegaasi tootvaid energiaallikaid, et tagada Euroopa elektrivarustus.

Resolutsiooni ettepanek B7-0237/2011 (Jaapani tuumaavarii õppetunnid Euroopa tuumaohutuse jaoks)

David Martin (S&D), kirjalikult . – Pärast seda, kui resolutsiooni ühisettepanek tagasi lükati, hääletasin selle teksti poolt. See ei ole küll ideaalne, aga selles on hea tasakaal tuumaohutuse ja probleemile pragmaatilise lähenemisviisi vahel.

Resolutsiooni ettepanek B7-0242/2011 (Jaapani tuumaavarii õppetunnid Euroopa tuumaohutuse jaoks)

David Martin (S&D), kirjalikult . – Hääletasin selle fraktsiooni Verts/ALE esitatud resolutsiooni poolt, sest kõik teised selle teema kohta esitatud resolutsioonid lükati tagasi. Toetasin resolutsiooni, et toetada ohutust käsitlevaid ettepanekuid, kuid mulle valmistas ebamugavust resolutsiooni äärmiselt tugev tuumaenergiavastane hoiak.

Resolutsiooni ettepanek B7-0243/2011 (Jaapani tuumaavarii õppetunnid Euroopa tuumaohutuse jaoks)

David Martin (S&D), *kirjalikult* . – Hääletasin selle resolutsiooni vastu, sest see oli minu arvates peaaegu naiivselt tuumaenergiat pooldav.

Resolutsiooni ettepanek B7-0249/2011 (Olukord Süürias, Bahreinis ja Jeemenis)

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult* . – (LT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt. Meeleavaldajad Bahreinis, Süürias ja Jeemenis on väljendanud õiguspäraseid demokraatlikke püüdlusi ning rahva tugevat nõudmist poliitiliste, majanduslike ja sotsiaalsete reformide järele, mille eesmärk on tõelise demokraatia saavutamine, võitlus korruptsiooni vastu, õigusriigi põhimõtete, inimõiguste ja põhivabaduste järgimise tagamine, sotsiaalse ebavõrdsuse vähendamine ning paremate majanduslike ja sotsiaalsete tingimuste loomine. Nende riikide valitsused surusid inimeste õiguspäraseid püüdlusi jõuliselt ning meelevaldsete vahistamiste ja piinamistega maha, mille tagajärjeks oli palju surmasaanuid, vigastatuid ja vangistatuid. Kuna nende riikide valitsused kasutasid oma rahva vastu vägivalda, peavad sellele järgnema otsesed tagajärjed kahepoolsetes suhetes Euroopa Liiduga. EL saab kasutada sellise tegevuse ärahoidmiseks mitut vahendit, nagu varade külmutamine, reisikeelud jms. EL peab vaatama läbi oma poliitika nende riikide suhtes ja kasutama täiel määral ning tõhusalt Euroopa naabus- ja partnerlusinstrumendi, demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi ning stabiliseerimisvahendi kaudu juba antavat abi, et toetada kiireimas korras Lähis-Ida ja Pärsia lahe piirkonna riikide ja kodanikuühiskondade liikumist demokraatia ja inimõiguste austamise suunas.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *kirjalikult* . – (FR) Tuneesia, Egiptus ja Liibüa olid 2011. aasta alguses tähtsamate uudiste seas, kuid need riigid ei ole ainsad, mille rahval on demokraatlikud püüdlused. Ka Bahreinis, Jeemenis ja Süürias on tekkinud laiaulatuslikud liikumised. Kahjuks vastasid ka nende riikide valitsusvõimud vägivald ja rõhumisega. See on vastuvõetamatu! Ükski riik ei saa kasutada jõudu oma rahva vastu negatiivsete tagajärjedeta kahepoolsetes suhetes Euroopa Liiduga. Selle resolutsiooniga toetab Euroopa Liit Süüria rahva püüdlusi 1963. aastast kehtinud erakorralise seisukorra tühistamiseks, väljendab oma solidaarsust kõigi nende riikide elanikega ning kutsub Euroopa Liitu üles määratlema uuesti oma suhted nende riikidega, võttes aluseks reformide elluviimisel tehtud edusammud.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), *kirjalikult* . – (RO) Minu arvates peab Euroopa Liit edendama demokraatlikke väärtusi rohkem kui kunagi varem ja väljendama solidaarsust Vahemere lõunapiirkonna inimeste püüdlustega luua demokraatlikku ühiskonda.

Praegune olukord araabia maades meenutab mulle Kesk- ja Ida-Euroopa kommunistlike režiimide langemist. Ka meie elasime läbi sarnased sündmused ja mõistame nende inimeste nõudmisi ning seepärast on meil moraalne kohustus väljendada solidaarsust nende inimestega.

Nendes riikides viimastel nädalatel toimunud meeleavaldused näitavad selgesti, et sealsed mittedemokraatlikud režiimid ei täida rahva ootusi ega suuda tagada nendele ühiskondadele poliitilist stabiilsust ja heaolu.

Kõrge esindaja ja komisjon peavad mõistma rangelt hukka vägivalda kasutamise meeleavaldajate vastu ja avaldama Süüria, Jeemeni ja Bahreini ametivõimudele survet, et need alustaksid tõhusat poliitilist dialoogi olukorra lahendamiseks.

Lisaks olen arvamisel, et ELi ja Süüria vahelise assotsieerimislepingu sõlmimine peab sõltuma Süüria ametivõimude valmisolekust viia ellu vajalikud reformid demokraatia kehtestamiseks.

Euroopa Liidu käsutuses on selline vahend ja ma arvan, et seda tuleks võimalikult palju kasutada, et toetada demokraatia kehtestamist araabia maades.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Hiljutised protestid mitmes Araabia riigis, näitavad, et ebademokraatlikud ja autoritaarsed režiimid ei saa tagada usaldusväärset stabiilsust ja et demokraatlikel väärtustel on majanduslikus ja poliitilises partnerluses keskne roll. Kutsun Bahreini, Süüria ja Jeemeni ametivõime üles austama rahvusvahelist õigust inimõiguste ja põhivabaduste osas. On väga tähtis, et need riigid alustaksid võimalikult kiiresti avatud ja sisulist poliitilist dialoogi kõigi demokraatlike poliitiliste jõudude ja kodanikuühiskonnaga, et sillutada teed tõelisele demokraatiale, tühistada erakorraline seisukord ning rakendada tõelisi kaugeleulatuvaid ja sisulisi poliitilisi, majandus- ja sotsiaalreforme, mis on olulised pikaajalist stabiilsust ning arengut silmas pidades.

Corina Crețu (S&D), kirjalikult. – (RO) On oht, et Bahreinis toimub konfrontatsioon Iraani ja Saudi Araabia vahel. Selles olukorras ei saa me jätta seelses piirkonnas toimuvate sündmuste juures tähelepanuta religioosset külge, kui šiiitide opositsiooni toetab Iraan, sunni dünastiat toetavad aga seevastu sealse piirkonna monarhiad. Lisaks peaksime olema ettevaatlikud tihedate sidemete tõttu Iraani, Süüria, Hamasi ja Hezbollah' vahel ning religioossete pingete pärast Süürias sunnide ja alaviitide vahel, sest on suur oht, et suurema vägivalda puhkemine tõukab ka Süüria kodusõja poole välissekkumisega. 1982. aasta Hama veresaun, mille ohvrite hulgas oli 20 000 süürlast, ja ka läbikukkumised Somaalias, Afganistanis ja Iraagis on vapustav hoiatus selle kohta, kuidas lääneriigid peavad tegutsema piirkonnas, mille eripärasid ei saa ignoreerida. Minu arvates vajame rohkem diplomaatiat ja vähem relvajõudusid, peame tundma rohkem muret inimõiguste ja tsiviilelanikkonna kaitsmise pärast ning olema vähem mures välissekkumise valimispotentsiaali pärast. Samuti vajavad rohkem tähelepanu vaesus ja korruptsioon nendes ühiskondades, eriti just Jeemenis.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest mõistan hukka julgeolekujõudude vägivaldsed repressioonid rahumeelsete meelevaldajate vastu Bahreinis, Süürias ja Jeemenis. Soovin väljendada solidaarsust nende riikide elanikega, kes õiguspärastest demokraatlikest püüdlustest motiveerituna näitavad üles suurt julgust ja meelekindlust, ning neid toetada.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Süürias, Bahreinis ja Jeemenis toimunud meelevaldused suruti metsikult maha. Kutsun nende riikide valitsusi üles alustama tulemusrikast dialoogi meelevaldajatega. Kindlasti ei takista nende inimeste vastu kasutatud vägivald neid nõudmast seda, mida nad õigusega enda omaks peavad. Sellega ainult lükatakse edasi aega, mil need õigused kätte saadakse, seisukohti veelgi äärmuslikumaks muudetakse ja tulevikus palju nõudlikumaid reaktsioone edendatakse. Isegi Machiavelli, kes arutas pikalt selle üle, et parem on olla kardetud kui armastatud, hoiatas maailma vürste, et vihatud olla on ebavajalik ja toob kahju. Oleks parem, kui nende riikide ametivõimud rakendaksid konkreetseid reforme ja lubaksid oma riigi kodanikel nautida samasuguseid demokraatlikke, vabaduse ja õiguslikke standardeid, nagu naudib ülejäänud maailm.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Eeskuju, mida Euroopa Liit kogu oma olemasolu ajal andnud on, annab ELile ajaloolise kohustuse võtta sõna kõikide inimõiguste rikkumiste vastu ning võidelda inimeste enesemääramise õiguse eest nii nende rikkumise

hukkamõistmisega kui ka arenguabiga. Praegune olukord Bahreinis – riigis, mis on Pärsia lahe piirkonna stabiilsuse jaoks strateegiliselt väga tähtis – on näilisest normaalsusest hoolimata tegelikult väga pingeline. Jätkuvalt peetakse kinni inimesi, keda süüdistatakse vaid selles, et nad rikkusid sõnavabaduse õigust. Süürias suruti mitmes linnas brutaalselt maha meelevaldused vaatamata sellele, et EL nõuab väljendus- ja ühinemisvabaduse austamist. Ka olukord Jeemenis on väga murettekitav ja EL on juba mõistnud hukka repressioonid meelevaldajate vastu, mille suhtes me ei saa olla ükskõiksed. Olen seetõttu nõus resolutsioonis pakutud meetmetega ning nendes riikides toime pandud tohutute tapmistest eest vastutavate isikute hukkamõistmisega ning loodan, et need meetmed avaldavad kiiresti mõju, et nende riikide inimeste alandamisele tuleks ükskord lõpp. Toetan ka algatust kutsuda ÜRO Inimõiguste Nõukogu üles mõistma hukka neid inimõiguste rikkumisi.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Meil on siin taas hea näide Euroopa Parlamendi liikmete silmakirjalikkusest. Esiteks selle pärast, et nad panevad samas resolutsioonis ühte rühma eri olukorrad ja riigid. Nad teevad seda tahtlikult, tehes ettepaneku üleminekulise dialoogi algatamiseks, et aidata oma liitlasi (Bahrein ja Jeemen) ja avaldada survet nendele, kes nende huvisid ei kaitse (Süüria). On olulisi erinevusi võrreldes Liibüas juhtunuga, kus dialoog asendati sõjaväelise agressiooniga, mis muutis konflikti rahumeelse lahendamise täiesti võimatuks. Eesmärk on selge: varjata vägede liikumist Saudi Araabiast ja Araabia Ühendemiraatidest Bahreini, et aidata sealsel oligarhilisel režiimil koos Ameerika Ühendriikide abiga – Ameerika hoiab oma peamist laevastikku Pärsia lahes Bahreinis – suruda maha Bahreini rahva võitlus sotsiaalsete muutuste ja demokraatia eest. Sama toimub ka Jeemenis, kus nad kaitsevad režiimi, mis surub vägivaldselt maha oma rahvast ja nende võitlust demokraatlike muutuste ning paremate elamistingimustest eest, et kaitsta liitlast nn terrorivastases sõjas.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) See resolutsioon on veel üks hea näide Euroopa Parlamendi liikmete silmakirjalikkusest. Kõigepealt selle pärast, et nad panevad samas resolutsioonis ühte rühma eri olukorrad ja riigid. Nad teevad seda tahtlikult, tehes ettepaneku üleminekulise dialoogi algatamiseks, et aidata oma liitlasi (Bahrein ja Jeemen) ja avaldada survet nendele, kes nende huvisid ei kaitse (Süüria). Kas on mõtet küsida, miks Liibüas pommitamise asemel dialoogi ei edendatud?

Eesmärk on selge: varjata vägede liikumist Saudi Araabiast ja Araabia Ühendemiraatidest Bahreini, et aidata sealsel oligarhilisel režiimil koos Ameerika Ühendriikide abiga – Ameerika hoiab oma peamist laevastikku Pärsia lahes Bahreinis – suruda maha Bahreini rahva võitlus sotsiaalsete muutuste ja demokraatia eest.

Sama toimub ka Jeemenis, kus nad kaitsevad režiimi, mis surub vägivaldselt maha oma rahvast ja nende võitlust demokraatlike muutuste ning paremate elamistingimustest eest, et kaitsta liitlast nn terrorivastases sõjas.

Nüüd üritatakse Süürias varjata välist sekkumist nn rahumeelsete meelevaldajate rahastamise ja relvadega varustamisega riigis, mille suhtumine on olnud anti-imperialistlik, mõistes hukka Iisraeli ja USA poliitikat selles piirkonnas.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjalikult. – (LT) Hääletasin dokumendi poolt, sest pärast sarnaseid sündmusi teistes araabia maades on meelevaldajad Bahreinis, Süürias ja Jeemenis väljendanud õiguspäraseid demokraatlikke püüdlusi ning rahva tugevat nõudmist poliitiliste, majanduslike ja sotsiaalsete reformide järele, mille eesmärk on tõelise demokraatia saavutamine, võitlus korruptsiooni ja onupojapoliitika vastu, õigusriigi põhimõtete,

inimõiguste ja põhivabaduste järgimise tagamine, sotsiaalse ebavõrdsuse vähendamine ning paremate majanduslike ja sotsiaalsete tingimuste loomine. Seepärast peavad Euroopa Liit ja liikmesriigid toetama Bahreini, Süüria ja Jeemeni rahva rahumeelseid demokraatlikke püüdlusi ning nende riikide valitsused ei tohi reageerida üha vägivaldsemate repressioonidega. Võimatu on õigustada raskeid kuritegusid, nagu kohtuvälised hukkamised, röövid ja kadumised, meelevaldsed vahistamised, piinamised ning ebaõiglasel kohtuprotsessid.

David Martin (S&D), *kirjalikult* . – Hääletasin resolutsiooni poolt. Minu arvates peab EL hindama uuesti oma vastastikuseid suhteid Süüria, Bahreini ja Jeemeniga, pidades silmas vägivaldseid repressioone meelevaldajate vastu. Peatada tuleb ka läbirääkimised ELi ja Süüria vahelise assotsieerimislepingu allkirjastamise üle. Mulle valmistab muret ka rahvusvaheliste väeüksuste viibimine Bahreinis. Samuti nõuan juurdlust 54 Jeemenis tapetud meelevaldaja surma uurimiseks.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (FR) ELi juhtiva enamuse välispoliitikat iseloomustab ikka veel kaksikmoraal. See resolutsioon on hea näide selle kohta. Selles kritiseeritakse õigusega Ali Abdullah Saleh'd ja Bashar al-Assad, aga mitte Bahreini kuningat. Jeemeni ja Süüria valitsuste repressioonide tapetuid ja haavatuid mainitakse, Bahreini valitsuse omi aga mitte. Sellise austuse ülesnäitamine ei ole õigustatud. Ma ei ole nõus toetama sellist silmakirjalikku teksti, milles ühtede hukkamõistmise ettekäändel antakse armu teistele.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Süürias, Bahreinis ja Jeemenis toimuvad rahvaülelõusud, mis surutakse jõuga maha. Minu arvates ei ole see kõige parim viis olukorra lahendamiseks, sest vägivald põhjustab ainult rohkem vägivalda. Nende riikide valitsused peavad otsima võimalusi dialoogi pidamiseks meelevaldajate juhtidega, et saavutada teineteisemõistmine, mis väldiks surma ja verevalamist. Nende riikide ametivõimud peavad rakendama konkreetseid reforme, et tagada oma kodanikele demokraatia, vabadus ja õigus, mis on olemas enamikus maailma riikides.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest minu arvates on Euroopa Liit heas positsioonis, et pürgida diplomaatilisi vahendeid kasutades demokraatliku ja rahumeelsete muutuste protsessi edendamise poole Bahreinis, Jeemenis ja Süürias. Olen nende riikide elanike poolt, kes nõuavad, nagu me kõik, paremaid majandustingimusi, väiksemat sotsiaalset ebavõrdsust, võitlust korruptsiooni ja onupojapoliitika vastu, demokraatlike reformide rakendamist ja põhiliste inimõiguste tagamist.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult* . – Olen poolt. Toetan seda, et Euroopa Parlament mõistab teravalt hukka julgeolekujõudude vägivaldsed repressioonid rahumeelsete meelevaldajate vastu Bahreinis, Süürias ja Jeemenis ning avaldab kaastunnet ohvrite perekondadele, väljendab solidaarsust nende riikide elanikega, tunnustab nende julgust ja meelekindlust ning toetab kindlalt nende õiguspäraseid demokraatlikke püüdlusi. Samuti nõuab parlament tungivalt, et Bahreini, Süüria ja Jeemeni ametivõimud hoiduksid vägivalda kasutamisest meelevaldajate vastu ning austaksid nende õigust kogunemis- ja sõnavabadusele; mõistab hukka Bahreini ja Jeemeni ametivõimude sekkumise arstiabi osutamisesse ning raviasutustesse juurdepääsu tõkestamise ja piiramise; rõhutab, et need, kes vastutavad inimohvrite ja põhjustatud vigastuste eest, tuleks vastutusele võtta ning kohtu alla anda; kutsub ametivõime üles viivitamata vabastama kõik poliitvangid,

inimõiguste kaitsjad, ajakirjanikud ja kõik isikud, kes on kinni peetud rahumeelse tegevuse pärast meelevalduste käigus.

Licia Ronzulli (PPE), kirjalikult. – (IT) Praegu paljudes Aafrika maades, sealhulgas ka Bahreinis, Süürias ja Jeemenis toimuvate sündmuste põhjus on inimeste nõudmised poliitiliste, majanduslike ja sotsiaalsete reformide järele, mille eesmärk on tõelise demokraatia saavutamine. On teada fakt, et nendes riikides on alati olnud jõus repressiivsed seadused, mis piiravad kodanike vabadust oma kodaniku- ja poliitiliste õiguste kasutamiseks. Selle tulemusel nõuab rahvas poliitilisi ja sotsiaalseid reforme.

Kahjuks reageerivad valitsused nendele õiguspärasele nõudmistele vägivaldsete repressioonide ja terrorismivastaste seaduste rakendamisega, et õigustada paljude meelevaldajate hukkamist, piinamist, röövimist ja kadumist. Surnute, ohvrite ja vahistatute arv Süürias, Bahreinis ja Jeemenis on nüüdseks äärmiselt suur. Protestimeelevaldajate vastu ülemäärast jõudu kasutades rikkusid nende valitsused igat rahvusvahelist konventsiooni kodaniku- ja poliitiliste õiguste kohta.

Nagu raportöör, nii mõistan ka mina hukka nende riikide julgeolekujõudude vägivaldsed repressioonid rahumeelsete meelevaldajate vastu, millega purustati nende õiguspärased demokraatlikud püüdlused. Peame väljendama täielikku solidaarsust ning toetama julgust ja otsusekindlust, mida need inimesed kogu maailmale näitavad.

Traian Ungureanu (PPE), kirjalikult. – Olukord Süürias, Bahreinis ja Jeemenis on etteaimamatu ja jätkuv protsess, mitte verine, kuid takistamatu marss demokraatia suunas. Süüria ja Jeemeni poliitiline taust on olnud juba pikemat aega autoritaarne või lausa diktaatorlik. See ei tee aga opositsioonist veel täiesti demokraatlikku alternatiivi. Eriti seadusetus ja killustunud poliitikaga Jeemenis toetavad või võivad hakata toetama opositsiooni lipu alla kogunevad jõud terroriste või radikaalseid demokraatiavastaseid jõudusid. Minevikus tähendas stabiilsus Lähis-Ida välispoliitika kontekstis tegevusetust või *status quo*'d. Igal juhul oli see ülehinnatud põhimõte. Nüüd võib see aga saada alahinnatuks. Euroopa ja peamiselt demokraatlike huvide jaoks oleks parem kasutada ratsionaalset mitteemotsionaalset lähenemisviisi. Vajadus demokraatia järele kaua kestnud poliitilise rõhumisega riikides ei tohi tühistada tulevast demokraatlikku protsessi. See ei tähenda, et Assadi või Saleh' režiime tuleks toetada, kuid see tähendab, et lahenduseks peaks olema läbirääkimistele tuginev väljumisstrateegia, mitte vägivaldne ja kontrollimatu režiimivahetus. Ettevaatlikkus ja kaine mõistusest lähtuv poliitika on palju asjakohasemad riikides ja piirkondades, kus üks rõhuv režiim võib asendada teisega.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Euroopa Parlament võttis täna vastu resolutsiooni, milles kutsutakse ELi üles hindama ümber oma suhteid Süüria, Bahreini ja Jeemeniga nendes riikides toimuvaid rahvaülestõususeid silmas pidades. Kui ma usuksin, et see on tõepoolest Euroopa institutsioonide kavatsus, siis oleksin resolutsiooni täielikult toetanud. Selle resolutsiooni põhipunkt on üleskutse peatada edasised läbirääkimised ELi ja Süüria ikka veel sõlmimata assotsieerimislepingu allkirjastamise üle ning asjaolu, et niisuguse lepingu sõlmimine peaks sõltuma Süüria ametivõimude suutlikkusest vajalikud demokraatlikud reformid tegelikult ellu viia. Ma saan sellest täiesti aru. Pean aga rõhutama, et selle lepingu allkirjastamist on alates 2009. aasta oktoobrist Süüria palvel edasi lükatud, nagu tunnistatakse ka resolutsioonis. Võib ainult spekuloida, millist mõju see deklaratsioon tegelikult avaldab. Seetõttu jäin teksti üle hääletamisel erapooletuks.

Dominique Vlasto (PPE), kirjalikult. – (FR) Kõne all olev Euroopa Parlamendi hääletus, mis järgneb mitmele Tuneesia jasmiinirevolutsioonist alates esitatud resolutsioonile,

tõestab, et araabia maades toimuvad sündmused moodustavad laine, mille suurust ja kestust ei suuda keegi ennustada. Kuigi olukord on igas riigis erinev, väljendavad need rahvaliidumised lõpuks ikkagi inimeste vankumatut soovi demokraatia, vabaduse ja õigluse järele. Euroopa Liit ei saa lubada, et inimeste õiguspäraseid ja rahumeelselt väljendatud nõudmisi vägivaldselt maha surutakse, mis paistab kahjuks olevat nende nurka surutud režiimide ainus reaktsioon. Euroopa peab oma seisukohta kindlameelselt väljendama, ennekoike kõrge esindaja ning Euroopa Komisjoni asepresidendi kaudu, et kinnitada toetust avalikele meeleavaldustele, milles nõutakse ELi edendatud ja kaitstud põhiväärtuste austamist nendes riikides. Meie parlament, mida peetakse demokraatia templiks, peab kordama solidaarsuse avaldamist nende inimestega ning toetama neid selles demokraatiale ülemineku protsessis. Seepärast on väga tähtis, et vaataksime läbi oma suhted Põhja-Aafrika ja Lähis-Ida riikidega, et meil õnnestuks luua üheskoos stabiilsuse, rahu ja heaolu ala.

Resolutsiooni ettepanek RC-B7-0228/2011 (ÜRO neljas vähim arenenud riikide teemaline konverents)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult*. – (PT) Hääletan selle resolutsiooni ettepaneku poolt. Minu arvates on arenguabi tõhususe suurendamine oluline ja samuti on vaja ühtset poliitilist toetust sellistes valdkondades nagu kaubandus ja arengukoostöö, kliimamuutused, põllumajandus jmt. EL peab lähtuma vähim arenenud riikide puhul ühisest seisukohast ning ei tohi lubada majandus- ja finantskriisidel ohustada partnerlussuhete arendamist vähim arenenud riikidega. On väga tähtis, et sellel konverentsil kinnitataks ülemaailmseid lubadusi, mis on antud vähim arenenud riikide konkreetsete vajaduste rahuldamiseks kõikide nende riikide majanduslike, sotsiaalsete ja keskkondlike aspektide arengu jätkusuutlikkust silmas pidades ning samuti nende pingutustele toetamiseks vaesuse kaotamise alal.

Roberta Angelilli (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Mais toimuva Istanbuli konverentsi eel kinnitas EL uuesti oma toetust aastatuhande arengueesmärkide saavutamisele arengumaades ning samuti oma pühendumust konkreetsete abiprogrammide pakkumisele. Kuigi mõnedes riikides ja piirkondades on täheldatud märgatavat edu, ei ole eesmärk vähendada maailmas vaesust pooleni ikka veel saavutatud. Igal aastal sureb ikka veel üksteist miljonit last ravitavate haiguste tõttu, suurem osa neist enne viiendat eluaastat. Ühel inimesel viiest ei ole juurdepääsu joogiveele. 114 miljonil lapsel ei ole ikka veel ligipääsu algharidusele. Ligikaudu 600 miljonit naist on veel kirjaoskamatud ning sama paljudel inimestel puuduvad arenguvõimalused.

See et 2001. aastal sätestatud eesmärgid ei ole veel saavutatud, ei heiduta tööstusriike, hoopis vastupidi. Nad kannavad jätkuvalt hoolt selle eest, et abivajavad riigid on rahvusvahelise päevakorra tipus, edendavad uute sihtotstarbeliste rahastamisallikate olemasolu ja koostööprogrammide loomist. Nende riikide arendamine ja tuhandetele inimestele tulevikuväljavaadete andmine nõuab pühendumust, palju poliitilist sihikindlust ja pidevat rahaliste vahendite mobiliseerimist ning EL täidab kõik need tingimused.

Pino Arlacchi (S&D), *kirjalikult*. – Hääletasin ÜRO neljandat vähim arenenud riikide teemalist konverentsi käsitleva ühisettepaneku vastu, sest selles ei ole pööratud piisavalt palju tähelepanu rahvusvahelise abi ebatõhususe probleemile. Ühisettepanekus ja parlamendis peetud arutelu jooksul tehtud komisjoni avaldustes ignoreeritakse hetkel käivat kriitilist arutelu viimase 50 aasta jooksul ülemaailmselt lõunapoolsetele riikidele antud rahvusvahelise abi üle ning samuti ignoreeritakse mineviku läbikukkumistest ja edulugudest saadud õppetunde. Miks on Aafrikale antud abi nii põhjalikult läbi kukkunud?

Miks on maailmapanga poliitika arenguks ja vaesuse vähendamiseks nii põhjalikult läbi kukkunud? Miks on Afganistanile välisabi osutamisega viimase kümne aasta jooksul nii suur skandaal? Miks on poliitika vaesuse vähendamiseks olnud nii edukas Hiinas, Vietnams ja Brasiilias? Kui me nendele keerulistele küsimustele vastust ei leia, ei suuda me ealeski kasutada arenguabiks ette nähtud 60 miljardit eurot vähim arenenud riikide abistamiseks.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult*. – (LT) Olin selle resolutsiooniga nõus. ÜRO neljandal vähim arenenud riikide teemalisel konverentsil tuleb keskenduda poliitikavaldkondade arengusidususele, sest see on oluline tegur vaesuse vähendamise jaoks. Lisaks olemasolevatele probleemidele on vähim arenenud riikide olukorda halvendanud hiljutised ülemaailmsed finants-, toidu-, kliimamuutuse- ja energiakriisid. Seetõttu peaks eelseisev ÜRO vähim arenenud riikide teemaline konverents olema tulemustele suunatud, tuginedes selgetele näitajatele ja eesmärgile vähendada 2020. aastaks vähim arenenud riikide arvu pooleni koos tõhusate ning läbipaistvate järelevalve- ja järelemeetmete mehhanismidega.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult*. – (PT) On kahetsusväärne, et hetkel on maailmas 48 riiki, mis kuuluvad vähim arenenud riikide kategooriasse, ja et 75% nende riikide 800 miljonist elanikust peab elama ära alla 2 USA dollariga päevas. Pikemas perspektiivis peab arengukoostöö eesmärk olema tingimuste loomine jätkusuutliku majandusarengu jaoks ja rikkuse õiglane ümberjagamine. Rahu ja julgeolek on arengupoliitika tõhususe jaoks väga tähtsad ja EL peaks oma lähenemisviisi paremini kooskõlastama, et lahendada stabiilsuse küsimusi vähim arenenud riikides, ning toetama jõupingutusi rahumeelsete, demokraatlike ja kaasavate riikide rajamise suutlikkuse omandamiseks. Samuti on oluline pidada vähim arenenud riikides esmatähtsaks toiduga kindlustatust, põllumajandust, infrastruktuure, suutlikkuse suurendamist, eriti aga kaasavat majanduskasvu, tehnoloogiat kättesaadavust ning inim- ja sotsiaalset arengut.

Corina Crețu (S&D), *kirjalikult*. – (RO) Kui eelmisel konverentsil keskenduti põhimõtetele, siis loodan, et neljas ÜRO konverents on suunatud tulemuste määratlemisele ja selgete näitajate koostamisele eesmärgiga vähendada 2020. aastaks vähim arenenud riikide arvu pooleni. 51st vähim arenenud riigist, kus 78% elanikkonnast peab tulema toime vähem kui 1,25 USA dollariga päevas, on viimastel aastatel ainult kolm sellest kategooriast välja saanud. Olukord on murettekitav, sest need riigid on finants- ja toidukriiside ning kliimamuutuste tagajärgede suhtes kõige haavatavamad ning lisaks kannatavad nad äärmise vaesuse, puuduliku infrastruktuuri ja kasvava töötuse all.

See reaalsus näitab, et kahjuks ei ole rahvusvaheline kogukond suutnud täita Brüsseli tegevusprogrammis võetud kohustusi. Loodan, et konverentsil, kus ma esindan Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni Euroopa Parlamendis, keskendutakse kooskõla tagamisele arengupoliitikas ning meetoditele uuenduslike rahastamisvahendite rakendamiseks eesmärgiga pakkuda tõhusamat abi nendele riikidele, mida tuleb innustada sobivaid poliitikameetmeid rakendama.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult*. – (PT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest minu arvates tuleb ÜRO neljandal vähim arenenud riikide teemalisel konverentsil esitada meetmeid, mis võimaldaks nende riikide integreerimist maailmamajandusse ning parandaks nende juurdepääsu ELi turgudele. Euroopa Komisjon võiks kaaluda nendele riikidele antava abi suurendamist, et vähendada nende riikide turgude liberaliseerimisest tulenevaid kulusid.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Hoolimata tehnilisest ja rahalisest abist, mida on aastate jooksul vähim arenenud riikidele antud, tuleb igal juhul tunnistada, et need riigid

ei ole sellest staatusest pääseda suutnud ning neil on jätkuvalt alalised nõrkused ja vajadused. Oleks ainult aus mainida Roheneemesaarte erakorralist olukorda, nagu vastuvõetud resolutsioonis tehaksegi, sest see riik suutis vahendite puudumisest hoolimata ületada mõned riigi ees seisnud katsumused ning parandada rahvastiku elamistingimusi. Soovin kiita selle eest Roheneemesaarte inimesi, nende valitsust ja nende erakondi, sest nad suutsid tegutseda vastutustundlikult ja ausalt. Praegu on see portugali keelt rääkiv riik eeskujuks teistele vähim arenenud riikidele. Hoolimata piirangutest kaubandusele ja probleemidest koolitusega ning juurdepääsuga teabele, ressurssidele ja tootmisüksustele, ei saa rõhutada piisavalt, et vähim arenenud riikide madal arengutase tuleneb peamiselt sealsete otsuste tegijate puudulikest oskustest ja nende institutsioonide ebatõhususest, sest nende riikide rahval on palju teisi võimekusi.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) ÜRO neljas vähim arenenud riikide teemaline konverents toimub selle aasta 9.–13. mais Türgis Istanbulis. EL, mis on olnud alati eestvedajaks, toetades arengumaid vaesuse vähendamiseks ette nähtud programmidega – mille jaoks on viimaste aastate jooksul tehtud rahalisi eraldisi –, mängib selle kohtumise korraldamisel põhirolli. Ka parlamenti esindab delegatsioon, mis esitab hästi läbimõeldud ettepanekuid, kuigi oma vaatlejastaatuse tõttu ei saa parlament palju mõju avaldada, kuid loodan, et see aitab oluliselt kaasa nende riikide võitlusele jätkusuutliku arengu ja õiglase kasvu eest. Arvestades sellega, et kõik riigid vastutavad vähim arenenud riikide toetamise eest, et saavutada aastatuhande arengueesmärgid, olen nõus selles resolutsiooni ühisettepanekus esitatud ettepanekutega ning tahan näha, et saavutatakse eesmärk vähendada 2020. aastaks vähim arenenud riikide arvu pooleni. ÜRO neljandal vähim arenenud riikide teemalisel konverentsil tuleb toetada konkreetseid meetmeid, mis aitavad leida lahendusi vähim arenenud riikide arenguvajadustele, võidelda vaesuse vastu ning tagada inimestele väärikas sissetulek ja elu.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) ÜRO neljanda vähim arenenud riikide teemalise konverentsi kontekstis on asjakohane võtta arvesse aastatuhande arengueesmäärke, mis ÜRO Peaassamblee 2000. aastal vastu võttis, ning hinnata nende rakendamist, ennekõike selliste eesmärkide puhul nagu vaesuse ja nälja kaotamine, meeste ja naiste võrdsuse edendamine, emade ja imikute tervishoiu parandamine ning täiendamine, võitlus HIV/AIDSi vastu, keskkondliku jätkusuutlikkuse arendamine ning üldise alghariduse tagamine. Arengupoliitika puhul valitseb selge ebavõrdsus ELi sõnade ja tegude vahel. Meil on olemas vahendid vaesuse kaotamiseks. Neid vahendeid võimendavad omalt poolt veel teaduslikud ja tehnoloogilised uuendused. Sellegipoolest täheldame ülemaailmsel tasemel vaesuse kasvu. Selle põhjuseks on maailmas valitsev süsteem: kapitalism, mis on sisemiselt ebauus ja ebavõrdne. Rõhutame tähtsat Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsiooni esitatud alternatiivset resolutsiooni ning samuti tähtsaid muudatusettepanekuid, mis esitati resolutsiooni ühisettepanekule – kuid mille enamus hääletusel kahjuks tagasi lükkas –, mis keskendusid muu hulgas sellistele probleemidele nagu toiduainetega kindlustatus, põllumajanduse arendamine ja sellele, et EL peab lõpetama teatud arengumaade šantažeerimise nn majanduspartnerluslepingute alusel.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Maailma kõige vaesemate ja hapramate riikide toetamine on tähtis. Sellesse loetelusse kuulub peaaegu 50 riiki, mille elanikud kannatavad selle pärast, et katsed rakendada üksteisele järgnevate ÜRO konverentside järeldusi on üksteise järel läbi kukkunud.

Enamikul juhtudel on olukorra põhjuseks kolonialism ning nende riikide varade ja rahva ekspluateerimine. Nende riikide vaesuse põhjuseks ei ole saatuse paratamatus ega möödapääsmatud looduslikud piirangud või takistused. Hoopis vastupidi – paljud nendest riikidest on väga rikkad loodusvarade poolest.

Muudel juhtudel loob ja säilitab ebavõrdsust jätkuv kapitalistlik ekspluateerimine, mille ebaõiglast ja ebainimlikku süsteemi – mis on maailma valitsev majandusliku ja ühiskondliku korralduse viis – peavad üleval asümmeetrilised suhted.

Selle põhjuseks on vabakaubandus, finantsvaldkonna dereguleerimine, kapitali ebaseaduslik, kuid samas lubatud rändamine maksuparadiisidesse ning sõjad ja konfliktid, mida õhutavad vaidlused loodusvarade pärast.

Nende inimeste vabanemine ja nende riikide areng on võimalik ainult siis, kui loobutakse selle süsteemi põhimõtetest ning võetakse kasutusele tõeline ja solidaarsusel põhinev koostöö- ja arenguabi poliitika.

Monika Flašíková Beňová (S&D), kirjalikult. – (SK) Vähi arenenud riikide kategooriasse kuulub üle 40 riigi maailmas. Mul on hea meel ELi püüdluste üle osaleda aktiivselt ÜRO kõrgetasemelisel konverentsil ning ootan konkreetseid lubadusi. Viimase kümne aasta jooksul on kõige vaesemad riigid teinud suuremaid edusamme kui eelmisel aastakümnel. Sellele vaatamata on veel palju probleeme: suurenev sõltuvus imporditud toodetest, vaesus, inimkapitali madal tase ning haavatavus kliimamuutustele ja loodusõnnetustele. Neid probleeme tuleb igati lahenda, aga on kaks eriti tähtsat punkti. Esiteks peavad need riigid saama investeeringuid majanduse tootvatesse sektoritesse. Teiseks vajavad need riigid abi demokraatlike struktuuride ülesehitamisel, mis võimaldaks neil otsustada sõltumatult strateegiliste prioriteetide üle ilma välise sekkumiseta. Kõikumised tooraineturul ja nende tagajärjed on konkreetseid probleeme, mis tuleb lahendada. Pikemas perspektiivis on vastuseks majanduse mitmekesistamine. Lühemas ja keskpikas perspektiivis on oluline kontrollida hinnatõusu šokke, eriti toiduainete puhul. Mis ELi seisukohta puudutab, siis on vaja igal juhul keskenduda sidusale välispoliitikale. Dokument, mille komisjon 16. veebruaril esitas, on põhjalik, aga komisjoni lähenemisviis peab olema palju kritiseerivam. Peame tunnistama, et kõik ELi tegevused kaubanduse või välismaiste otseinvesteeringute valdkonnas ei ole kooskõlas arengukoostööga. Minu arvates peaksid need aga sellest lähtuma.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjalikult. – (LT) Hääletasin dokumendi poolt, sest alates ÜRO kolmandast vähi arenenud riikide teemalisest konverentsist ja Brüsseli tegevusprogrammi vastuvõtmisest on astutud positiivseid samme, näiteks algatus „Kõik peale relvade” ja ametliku arenguabi suurendamine, mis on ajavahemikul 2000–2008 kahekordistunud, samuti otsesed välisinvesteeringud, mis on kasvanud kuuelt miljardilt USA dollarilt 33 miljardile USA dollarile, võimaldades 19 riigil saavutada 3% majanduskasvu. ÜRO neljas vähi arenenud riikide teemaline konverents peaks olema tulemustele suunatud, tuginedes selgetele näitajatele ja eesmärgile vähendada 2020. aastaks vähi arenenud riikide arvu pooleni koos tõhusate ning läbipaistvate järelevalve- ja järelmeetmete mehhanismidega. Rõhutan, et vähi arenenud riikides tuleb pidada esmatähtsaks toiduga kindlustatust, põllumajandust, infrastruktuure, suutlikkuse suurendamist, kaasavat majanduskasvu, tehnoloogia kättesaadavust ning inim- ja sotsiaalset arengut.

David Martin (S&D), kirjalikult. – Hääletasin resolutsiooni poolt. Olen arvamisel, et neljas vähi arenenud riikide teemaline konverents peaks keskenduma poliitikavaldkondade arengusidusele riiklikul ja rahvusvahelisel tasandil kui poliitika muutuse olulisele tegurile.

Nõuan seepärast, et poliitika kujundamise raames toetataks kõikides valdkondades – nagu kaubandus, kalandus, keskkond, põllumajandus, kliimamuutus, energia, investeeringud ja rahandus – vähim arenenud riikide arenguvajadusi, et võidelda vaesusega ning tagada inimväärsed sissetulekud ja elatised. Nõuan tungivalt, et EL austaks oma kohustusi turule juurdepääsu ja võlakoorma leevendamise teemal ning kinnitaks, kui oluline on saavutada eesmärk, mille kohaselt peaks vähim arenenud riikide puhul ametlik arenguabi moodustama 0,15–0,20% kogurahvatulust, võttes selleks kasutusele riigisiseseid ressursse ja täiendava meetmena uuenduslikke rahastamismehhanisme.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Minu arvates tuleb ÜRO neljandal vähim arenenud riikide teemalisel konverentsil esitada vajalikke meetmeid, mis võimaldaks nende riikide integreerimist maailmamajandusse ning parandaks nende juurdepääsu ELi turgudele. Kõigi pingutustest hoolimata ei ole neid eesmärke veel aga saavutatud. Siin paistavad välja ainult Roheneemesaared, sest seal on tehtud mõned edusammud ja kodanike elukvaliteet seal on tõusnud kõrgemale tasemele kui teistes vähim arenenud riikides.

Georgios Papanikolaou (PPE), *kirjalikult*. – (EL) Majanduskriis arenenud maailmas tõi endaga kaasa kaubanduspiirangud, mis avaldavad omakorda suurt survet vähem arenenud riikide majandusele. Absoluutse vaesuse äärel elavate perede jaoks on toidu hind tõusnud viimase kuue kuu jooksul 15%. Võrreldes 2009. aastaga on Maailmapanga andmetel on toidu hind tõusnud 29%. Seetõttu ei saa ignoreerida hiljuti esitatud ametlikku taotlust, mille vaesed riigid ekspordipiirangute kaotamise kohta esitasid. Kindlasti takistab ka majanduskriisi läbirääkimisi, kuid rasked läbirääkimised, mis koormavad absoluutses vaesuses elavaid inimesi, on igal juhul moraalselt kaheldavad.

See konkreetne resolutsiooni ettepanek, mida ma toetasin, rõhutab ja selles tuuakse esile konkreetseid poliitikameetmeid olukorra muutmiseks nii riiklikul kui ka rahvusvahelisel tasandil sellistes eri sektorites nagu kaubandus, kalandus, keskkond, põllumajandus, kliimamuutused, energia, investeeringud ja finantssektor.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Selle resolutsiooniga tahab Euroopa Parlament anda oma panuse ÜRO neljandal vähim arenenud riikide teemalisel konverentsil. Toetan seda panust, sest sellel konverentsil tuleb tugevdada sidusat arengupoliitikat, edendades meetmeid kõikides valdkondades, nagu kaubandus, kalandus, keskkond, põllumajandus, kliimamuutused, energia, investeeringud ja rahandus, et toetada vähim arenenud riikide arenguvajadusi, võidelda vaesusega ning tagada inimväärsed sissetulekud ja elatised. Nagu rõhutatakse resolutsioonis, mille poolt ma hääletasin, rõhutan ka mina asjaolu, et 2007. aastal kuulusid Roheneemesaared kolme riigi hulka, mis jõudsid vähim arenenud riikide hulgast välja. See väheste ressurssidega riik suutis sellegipoolest tagada majanduskasvu ja võidelda vaesuse vastu. Soovin seetõttu õnnitleda Roheneemesaarte elanikke ja nende valtsust.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult*. – Olen poolt. Selle resolutsiooniga avaldab Euroopa Parlament järgmisi seisukohti: esiteks peaks ÜRO neljas vähim arenenud riikide teemaline konverents olema tulemustele suunatud, tuginedes selgetele näitajatele ja eesmärgile vähendada 2020. aastaks vähim arenenud riikide arvu pooleni koos tõhusate ning läbipaistvate järelevalve- ja järelmeetmete mehhanismidega. Teiseks peaks neljas vähim arenenud riikide teemaline konverents keskenduma poliitikavaldkondade arengusidusele riiklikul ja rahvusvahelisel tasandil kui poliitika muutuse olulisele tegurile ning nõuab seepärast, et poliitika kujundamise raames toetataks kõikides valdkondades – nagu kaubandus, kalandus, keskkond, põllumajandus, kliimamuutus, energia,

investeeringud ja rahandus – vähim arenenud riikide arenguvajadusi, et võidelda vaesusega ning tagada inimväärsed sissetulekud ja elatised. Kolmandaks peab EL austama oma kohustusi turule juurdepääsu ja võlakoorma leevendamise teemal ning kinnitama, kui oluline on saavutada eesmärk, mille kohaselt peaks vähim arenenud riikide puhul ametlik arenguabi moodustama 0,15–0,20% kogurahvatulust, võttes selleks kasutusele riigisiseseid ressursse ja täiendava meetmena uuenduslikke rahastamismehhanisme.

Licia Ronzulli (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Alates tänasest on maailmas 48 vähim arenenud riikide kategooriasse kuuluvat riiki, mille ligikaudu 800 miljonit elanikku peavad elama ära vähem kui 2 USA dollariga päevas. Vahemikus 2000–2010 kasvas vähim arenenud riikide keskmine inimarengu indeksi reiting kõigest 0,04%. See tühine kasv viib neid üha kaugemale kaheksa aastatuhande arengueesmärgi saavutamisest, mis ÜRO 2000. aastal vastu võttis.

Õnneks on pärast kolmandat vähim arenenud riikide teemalist konverentsi tehtud positiivseid samme ametliku arenguabi valdkonnas, võimaldades 19 riigil saavutada 3% majanduskasvu. Jagan raportööri seisukohta ja rõhutan neljanda ÜRO konverentsi tähtsust. Konverentsi põhieesmärgid peavad olema arengupoliitika, põllumajandus ja kalandus ning tuleb keskenduda konkreetsete tulemuste saavutamisele ja uuenduslike rahastamismehhanismide leidmisele. Loodan, et panustamine säästvasse arengusse aitab kaasa ka tervishoiu ja hariduse toetamisele ning demokraatia edendamisele, lähtudes inimõiguste ja põhivabaduste austamisest kui Euroopa Liidu arengupoliitika olulistest komponentidest.

Joanna Senyszyn (S&D), *kirjalikult*. – (PL) Maailmas on hetkel 48 vähim arenenud riiki, mis tähendab, et sellesse kategooriasse kuulub iga viies riik maailmas. ÜRO Peaassamblee lõi vähim arenenud riikide kategooria 1970ndate alguses, üle 40 aasta tagasi. Sellest ajast peale on vähim arenenud riikide arv kahekordistunud ja ainult kolm neist (Botswana, Roheneemesaared ja Maldiivid) on sellest kategooriast välja jõudnud. See näitab, et vaesus levib ja et seniste meetmete tõhusus on olnud vaevumärgatav. Majanduskriis on selle kriitilise olukorra veel rängemaks teinud. Kriisi tagajärjed on vähim arenenud riikidele suurt mõju avaldanud ja sealseid probleeme veelgi süvendanud. Peamiselt tulevad need probleemid võlast, kõrgest toiduainete ja kütuse hinnast ning kliimamuutustest. Seepärast toetasin ÜRO neljandat vähim arenenud riikide teemalist konverentsi käsitlevat resolutsiooni täieliku veendumuse ja teadlikkusega selle tähtsusest.

Vähim arenenud riikide olukorda on vaja põhjalikult ja kõikehõlmavalt analüüsida ning diagnoosida. Samuti on vaja teha konkreetseid ettepanekuid lühemas perspektiivis nende riikide kodanike elamistingimuste parandamiseks ja pikemas perspektiivis sellest kategooriast välja saamiseks. AKV-ELi parlamentaarse ühisassamblee liikmena tahan juhtida erilist tähelepanu asjaolule, et tehtud töö kontrollimise jaoks puuduvad vajalikud kontrollimehhanismid. Meil ei tule puudu poliitilisest tahtest ja valimisolekust abi anda, aga kahjuks ei jälgi me oma pingutusi piisavalt ning selle tulemusena ei ole need eriti tõhusad.

Michèle Striffler (PPE), *kirjalikult*. – (FR) Olen ühena ÜRO neljandat vähim arenenud riikide teemalist konverentsi käsitleva resolutsiooni autoritest seisukohal, et Euroopa Parlament peab igal juhul näitama üles vankumatut pühendumust vähim arenenud riikide elanike toetamisele. Asjaolu, et sellesse kategooriasse kuuluvate riikide arv on kasvanud (alates 1971. aastast on vähim arenenud riikide arv tõusnud 25 riigilt 48 riigile), tähendab, et rahvusvaheline kogukond peab kahekordistama oma pingutusi, et saavutada eesmärk

vähendada 2020. aastaks vähim arenenud riikide arvu pooleni. Sellest seisukohast on oluline tagada tõeline poliitikavaldkondade sidusus vähim arenenud riike vahetult mõjutavates poliitikavaldkondades, nagu arenguabi, kaubandus, kalandus, keskkond, põllumajandus, kliimamuutused, energia, investeeringud ja finantsvaldkond, et võidelda vaesusega ning tagada vähim arenenud riikide elanikele inimväärsed sissetulekud ja elatised.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Hääletasin ÜRO neljandat vähim arenenud riikide teemalist konverentsi käsitleva Euroopa Parlamendi resolutsiooni poolt. Selles resolutsioonis toetab Euroopa Parlament eri arenguabi ja koostööd käsitlevate ELi poliitikavaldkondade sidususe põhimõtet. See tähendab, et ELi suhetes vähim arenenud riikidega peab poliitika kujundamine toetama kõikides valdkondades – nagu kaubandus, kalandus, keskkond, põllumajandus, kliimamuutus, energia, investeeringud ja rahandus – vähim arenenud riikide arenguvajadusi. Lisaks tuletatakse resolutsioonis meelde, kui oluline on saavutada eesmärk, mille kohaselt peaks vähim arenenud riikide puhul ametlik arenguabi moodustama 0,15–0,20% kogurahvatulust. Samuti hoiatatakse resolutsioonis põllumajandusmaa ülesostmise kahjulikku mõju eest, nagu põllumajanduslike väiketootjate väljaränne ning maa ja vee mittesäästlik kasutamine. Sidususe põhimõtte eesmärk on vältida olukorda, kus tehakse avaldusi heade kavatsustega, mida ei muudeta aga kunagi reaalseks meetmeteks, ning konflikte sektoripoliitikas. Nüüd on vaid vaja see rakendada.

Dominique Vlasto (PPE), kirjalikult. – (FR) Tahtsin kasutada hääletust, et rõhutada oma kindlat pühendumust võitlusele nii vaesuse põhjuste kui ka selle tagajärgede vastu. Vähim arenenud riikide ja maailmamajanduse vahele on tekkinud halastamatu lõhe, mis tekitab nõiaringi, mille ohvrid on riikide elanikud. Me kõik vastutame viivituste eest aastatuhande arengueesmärkide saavutamisel, mistõttu on vaja kiireimas korras ELi ja ÜRO vahelisi kooskõlastatud meetmeid. Me kõik teame, millised on prioriteetsed valdkonnad: toiduga kindlustatus, joogivee kättesaadavus, tervishoid ja haridus. Ka lahendused on kõigile teada, kuid mul on väga kahju, et neid heade kavatsustega avaldusi muudetakse vaid harva reaalseks tegudeks. Need äärmiselt haavatavad riigid pääsevad vaesuse nõiaringist siiski ainult siis, kui liigutakse parema rikkuse jaotumise suunas, toetatakse vähim arenenud riike teel majanduskasvu ja demokraatia poole ning võideldakse toorainete hindadega spekulatsioonide vastu, mis on meeletu. See ei ole ainult kohustus, vaid see on lausa vajalik Euroopa Liidu julgeoleku jaoks, sest kahjuks on vaesus tihti ka ebastabiilsuse põhjus.

Resolutsiooni ettepanek B7-0226/2011 (Islandi 2010. aasta eduaruanne)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjalikult. – (PT) Hääletan selle raporti poolt, sest ma toetan Islandi ühinemist ELiga, kuid tingimusel, et riigi kodanikud toetavad riigi valitsust selle riikliku poliitilise kohustuse võtmisel.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – (LT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt. Mul on hea meel väljavaate üle, et Island saab uueks ELi liikmesriigiks, sest Islandil on tugev demokraatlik traditsioon ja kodanikukultuur ning seetõttu ei takista Islandit miski ühinemast teiste ELi liikmesriikidega. Minu arvates suurendaks Islandi ühinemine ELiga liidu väljavaateid täita Põhja-Euroopas ja Arktika piirkonnas aktiivsemat ja tõhusamat rolli ning anda oma panus selle piirkonna mitmepoolsesse haldamisse ja jätkusuutlikesse poliitilistesse lahendustesse. Island osaleb aktiivselt Põhjamaade Nõukogus ja ELi põhjamõõtme poliitikas, Barentsi Euroarktilises Nõukogus ja Arktika Nõukogus, mis on Arktika piirkonna peamine mitmepoolse koostöö foorum. Islandi ühinemine ELiga tugevdaks veelgi Euroopa esindatust Arktika Nõukogus. Island võib anda väärtusliku panuse ELi keskkonna- ja energiapoliitika valdkondadesse tänu oma kogemusele taastuvenergia valdkonnas, eelkõige geotermilise

energia kasutamise, keskkonnakaitse ja niisuguste meetmete osas, mille eesmärk on tulla toime kliimamuutusega.

Elena Băsescu (PPE), *kirjalikult*. – (RO) Hääletasin oma kolleegi Cristian Dan Preda koostatud Islandi 2010. aasta eduaruande poolt, sest minu arvates on õige aeg hinnata Islandi ELiga ühinemise väljavaateid. ELiga läbirääkimisi pidades on Islandi ametivõimud näidanud üles tõelist pühendumust sellele protsessile ja tugevat poliitilist tahet täita kiiresti kõik ühinemiskriteeriumid.

Esiteks on Islandil pikaajaline demokraatiatradsioon. Inimõiguste kaitsmine ja koostöö juhtivate rahvusvaheliste organisatsioonidega on Islandi poliitilise päevakorra tipus. Majandusvaldkonnas on ametivõimud koostanud juba ühinemiseelse strateegia, et tagada riigi äri sektorite mitmekesistamine ja majanduslangusest väljumine. Minu arvates suudab Island võtta endale ELi liikmesriigiks olemisega kaasnevad kohustused. Tahan mainida, et hetkel on täidetud kümne läbirääkimispeatüki tingimused. Selles kontekstis toetan Euroopa Komisjoni algatust alustada Islandiga ühinemisläbirääkimiste pidamist selle aasta juulis.

Dominique Baudis (PPE), *kirjalikult*. – (FR) See raport annab hea ülevaate Euroopa Liidu ja Islandi praegustest suhetest. Juba ESTÜ asutamislepingu sõlmimisest saati oleme pidanud selle riigiga sõbralikke lähedasi sidemeid, mida on iseloomustanud koostöö. Majandus-, finants ja panganduskriis andsid riigile tugeva hoobi. Vaja on reforme ning me peame neid edendama.

Ühinemisprotsessi algusest peale oleme pidanud Islandi valitsusega avatud ja tõhusat dialoogi ning nad on avaldanud ka soovi euroalaga ühinemiseks. Laienemine Islandi kaasamisega tagab parema Euroopa poliitikavaldkondade sidususe Arktika piirkonnas, eriti kalanduse, meretranspordi, teadusuuringute ja keskkondlike kaalutluste puhul. Kuid Euroopast ei ole tuge või ravimit majanduskriisi vastu. Island ise peab selgelt võtma ette tõelise protsessi ülejäänud Euroopaga integreerumiseks.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Mul on hea meel väljavaate üle, et uueks ELi liikmesriigiks saab riik, millel on tugev demokraatlik traditsioon ja kodanikukultuur. Island on saavutanud häid tulemusi inimõiguste kaitsmisel ning taganud kõrgetasemelise koostöö inimõiguste kaitseks loodud rahvusvaheliste mehhanismidega. Seetõttu tugevdab Islandi ühinemine ELiga veelgi liidu rolli inimõiguste ja põhivabaduste edendaja ning kaitsjana kogu maailmas. Tänu oma kogemustele võib Island anda väärtusliku panuse ELi poliitikasse taastuvenergia valdkonnas, eelkõige geotermilise energia kasutamise, keskkonnakaitse ja kliimamuutustega võitlemise osas. Islandi ühinemine ELiga suurendaks ELi väljavaateid täita Põhja-Euroopas ja Arktika piirkonnas aktiivsemat ja tõhusamat rolli ning anda oma panus selle piirkonna mitmepoolsesse haldamisse ja jätkusuutlikesse poliitilistesse lahendustesse.

Diane Dodds (NI), *kirjalikult*. – Hääletasin selle raporti vastu. Kardan, et laienemistuhinas ignoreerivad Euroopa Parlament ja ELi institutsioonid liikmesriikide jaoks strateegiliselt tähtsaid probleeme. On väga kahetsusväärne, et Island ja Fääri saared on taas kehtestanud 2011. aastaks tohutu suured makrelli püügikvoodid, millega nad ohustavad kalavarusid ja meie pelaagiliste liikide püügisektori elujõulisust. See skandaalne käitumine paljastab vale, et Island on säästlikku kalavarude majandamise alal esirinnas. Vastuseks Islandi lepitamatule hoiakule selles küsimuses öeldi meile eelmisel suvel, et komisjon kaalub Islandi ELiga ühinemise läbirääkimiste peatamist, kuid selles osas ei ole eriti midagi juhtunud. Islandi ELi klubiga ühinemise protsessi ei saa ja ei tohi jätkata, kuni Island eirab jultunult selle klubi eeskirju. Üks ajaleht kirjutas väga hästi: kas kavatsime tõesti lubada Islandil

pöörduda oma pankade kokkukukutamisel meie kõige väärtuslikumate kalavarude hävitamisele?

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin Islandi 2010. aasta eduaruande poolt, sest minu arvates peame toetama ühe vanima Euroopa demokraatia ühinemist ELiga, kuid seda tingimusel, et täidetakse teatud tingimused, nagu vaalapüügi ja vaalatoodetega kauplemise lõpetamine.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Kõikidest Euroopa Liiduga ühinemist ootavatest riikidest on Island selleks kõige paremini ette valmistunud ning valmis võtma omaks väärtused ja põhimõtted, millest EL oma tegevustes lähtub. Minu arvates saab EL Islandi panusest palju kasu. Üldiselt on Islandil samad standardid ja mõned juhul isegi kõrgemad standardid kui need, millest EL lähtub. Minu arvates ei too seni veel tegemata kohandused endaga kaasa ühinemisprotsessis suuri edasilükkamisi.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) See resolutsiooni ettepanek käsitleb 2010. aasta aruannet Islandi edusammude kohta Euroopa Liidu liikmeks saamise protsessis. Ühinemisläbirääkimisi Islandiga alustati 2010. aasta juulis. Minu arvates on vaja luua vajalikud tingimused Islandi ühinemisprotsessi lõpetamiseks ja eduka ühinemise tagamiseks. Islandil on tugev demokraatlik traditsioon ja kodanikukultuur ning Islandi ühinemine ELiga tugevdab liidu rolli inimõiguste ja põhivabaduste edendaja ning kaitsjana kogu maailmas. Island on Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsiooni liige ning riigi turumajandus annaks ELile teatud eelised, eeskätt taastuenergia valdkonnas. Sellegipoolest peab Island näitama üles tõelist huvi ja tegema koostööd, et lahendada praeguseks veel lahendamata probleemid kalavarude majandamisel. Esitatud raporti kohaselt on tehtud küll mõned edusammud, aga sellegipoolest on veel palju teha, eriti mis kalandussektorit puudutab. Loodan, et need lahendamata probleemid lahendatakse kiiresti, et Islandi ühinemisprotsess oleks edukas.

João Ferreira (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Kõik teavad meie põhimõttelist seisukohta uute riikide Euroopa Liiduga ühinemise protsessi kohta: kui see otsus tehakse, peab see lähtuma riigi inimeste tahtest ning seda tuleb austada. Seepärast ootame, milline on Islandi kodanike seisukoht ühinemise kohta, et me saaksime sellega edaspidi arvestada. Lisaks sellele põhimõttele jääme ka hääletusel erapooletuks, kui võtta arvesse ELi laienemise protsessi põhimõttelist alust, integratsiooniprotsessi kapitalistlikku iseloomu ja selle eesmärgi. Kui eelmiste laienemiste käigus ühinenud ääre poolsed piirkonnad on ammendatud, on vaja edasi kasvada ja saada juurdepääs uutele turgudele.

Me ei ole rahul mõnede kohustustega, mida Euroopa Liit Islandile esitab, kaasa arvatud siin raportis esitatud kohustustega, nagu kohustus liberaliseerida teatud sektorid, eriti finantssektor. See kohustus on eriti tõsine just selle pärast, et just finantssektor vastutas Islandil puhkenud kriisi eest, millest oli võimalik pääseda ainult tänu selgele riigi sekkumisele.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Lähtudes meie seisukohast Euroopa Liidu laienemise kohta, jääme hääletusel erapooletuks. Ootame nüüd, milline on Islandi kodanike seisukoht ühinemise kohta, et me saaksime sellega edaspidi arvestada.

Sellegipoolest ei ole me rahul mõnede kohustustega, mida Euroopa Liit Islandile esitab, kaasa arvatud siin raportis esitatud kohustustega, millega me üldse nõus ei ole, nagu kohustus liberaliseerida teatud sektorid, eriti finantssektor. See kohustus on eriti tõsine

just selle pärast, et just finantssektor vastutas Islandil puhkenud kriisi eest, millest oli võimalik pääseda ainult tänu selgele riigi ja rahva sekkumisele.

Ootame edasist arengut, eriti 9. aprillil 2011. aastal toimuvat rahvahääletust, et kujundada selgem seisukoht Islandi ELi liikmeks saamise kohta.

Bruno Gollnisch (NI), kirjalikult. – (FR) Tahan selgitada, miks ma selle teksti puhul erapooletuks jäin, nagu ma alati teen, kui me siin mõne Euroopa riigiga peetavaid ühinemisläbirääkimisi käsitleva raporti üle hääletame. Ma ei jäänud erapooletuks selle pärast, et vaidlustan Islandi õigust ühineda Euroopa Liiduga, vaid selle pärast, et minu arvates ei ole Islandi ühinemine hea mõte. Ja suurem osa Islandi rahvast paistab olevat samal arvamusel. Otsus ELi liikmesuse taotlemiseks tehti paanikahetkel pärast Islandi pangandussüsteemi kokkuvarisemist, et saada kasu Euroopa toetusest.

Kõik teavad, et Island tahab eurot kasutusele võtta ilma liikmesriigiks saamata, mis on rumal tegu, kui arvestada sellega, mis sellega kaasneks, ja et Island on Euroopa Majanduspiirkonna ning Schengeni ala liige. Lõppude lõpuks teeb selle otsuse aga Islandi rahvas. Ma loodan, et kui nad otsustavad, siis võetakse neid kuulda.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjalikult. – (LT) Hääletasin selle dokumendi poolt, sest ühinemisläbirääkimised Islandiga algasid 2010. aasta juulis ja on väga tähtis, et luuakse vajalikud tingimused, et lõpetada ühinemisprotsess Islandiga ja tagada selle ühinemise edukus. Island võib anda väärtusliku panuse ELi poliitikavaldkondadesse tänu oma kogemusele taastuvenergia valdkonnas, eelkõige geotermilise energia kasutamise, keskkonnakaitse ja niisuguste meetmete osas, mille eesmärk on tulla toime kliimamuutusega. Islandi ühinemine ELiga suurendaks liidu väljavaateid täita Põhja-Euroopas ja Arktika piirkonnas aktiivsemat ja konstruktiivsemat rolli ning anda oma panus selle piirkonna mitmepoolsesse haldamisse ja jätkusuutlikesse poliitilistesse lahendustesse. Samuti on väga tähtis anda ELi kodanikele Islandi ühinemisega seotud tagajärgede kohta selget ja põhjalikku faktipõhist teavet. Selle nimel tuleb teha jõupingutusi ning minu arvates on sama oluline kuulata ära kodanike mured ja küsimused ning nendega tegeleda ja reageerida kodanike huvidele ja seisukohtadele.

Giovanni La Via (PPE), kirjalikult. – (IT) Pidin toetama täielikult parlamendile hääletamiseks esitatud resolutsiooni Islandi 2010. aasta eduaruande kohta. Möödunud aasta jooksul näitas Island, et on valmis lähtuma mitmes valdkonnas Euroopa poliitikast ja selle aluspõhimõtetest. Islandi tugev kodanikukultuur ja demokraatlik traditsioon, edusammud kohtusüsteemi sõltumatuse tugevdamisel ning erilise tähelepanu pööramine majanduslikule aspektile, mis vastab üha rohkem Euroopa esitatud kriteeriumidele, teevad Islandist riigi, mille ühinemine ELiga on igas mõttes hea, seda mitte ainult selle pärast, et see tugevdaks liidu rolli Arktika Nõukogus. Inimõiguste kaitsmine, õiguskeskkonna tugevdamine sõnavabaduse ja teabele juurdepääsu valdkonnas ning suuremahulised investeeringud haridusse ning teadus- ja arendustegevusse, mille eesmärk on lahendada noorte tööpuuduse kõrge taseme probleem, näitavad Islandi ettevõtlikust ja kindlat soovi ühineda Euroopaga. Lõpliku otsuse teeb Islandi rahvas. Nad peavad hääletama rahvahääletusel ja ma loodan, et nad otsustavad meie suure Euroopa perega ühinemise kasuks.

David Martin (S&D), kirjalikult. – Hääletasin selle resolutsiooni poolt, milles avaldatakse muu hulgas heameelt kokkuleppe üle, mille Islandi, Madalmaade ja Ühendkuningriigi valitsuste esindajad saavutasid Icesave'i küsimuses, nimelt Ühendkuningriigis ja Madalmaades panga Landsbanki Íslands hf. harude hoiustajatele miinimumtagatiste

maksmisega tekkinud kulude tagasimaksmise tagamisel. Samuti väljendatakse selles heameelt selle üle, et Islandi parlament kiitis kokkuleppe 17. veebruaril 2011. aastal kolmeneljandikulise häälteenamusega heaks; võetakse teadmiseks Islandi presidendi otsus panna kokkulepe rahvahääletusele ning avaldatakse lootust, et lõpetatakse rikkumismenetlus, mille EFTA järelevalveamet algatas Islandi valitsuse vastu 26. mail 2010. aastal.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (FR) Selles tekstis mõistetakse hukka Islandi rahva keeldumine maksta tagasi erapankade kogutud võlg, olgugi et nad hääletasid suure enamusega selle võla tagasimaksmise vastu. Tekstis kohustatakse neid rakendama rangelt Kopenhaageni kriteeriume. Tekstis väljendatakse heameelt Islandile mõeldud Rahvusvahelise Valuutafondi programmi üle. Lisaks tehakse selles ettepanek, et Islandil tuleb enne riiklikku rahvahääletust ELi liikmeks saamise üle korraldada komisjoni juhitud kampaania, lähtudes lirmaal korraldatud kampaania mudelist. Hääletasin nende korduvate Islandi rahva vastu suunatud surveavalduste vastu ja samuti teksti toore liberaalse normimise loogika vastu.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Island on astunud konkreetseid samme tulevase ELiga ühinemise suunas ning on ühinemistingimuste täitmise poolest kõigist kandidaatriikidest kõige paremas olukorras. Hiljutine probleem tagasimaksetega Madalmaade ja Ühendkuningriigi kodanike kaotatud rahaga, mille nad olid investeerinud ühte pankrotti läinud Islandi panka, võib aga Islandi ühinemisele takistuseks saada.

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Island teeb ELiga juba tihedat koostööd Euroopa Majanduspiirkonna, Schengeni lepingute ja Dublini määruse osalisena. Samuti saavutab Island häid tulemusi inimõiguste kaitsmisel. Tehakse suuremahulisi investeeringud hariduse ning teadus- ja arendustegevuse valdkonnas, mille tõttu Island on nendes valdkondades rahvusvaheliselt heal tasemel. Enne Islandi ühinemist ELiga on aga vaja selleks Islandi rahva nõusolekut.

Oleks soovitatav teha lõpp ELi propagandale, mille eesmärk on veenda Islandi kodanikke ELiga ühinemise eelistes. Mis majandust puudutab, on 2010. aasta mais esitatud OECD aruandes öeldud, et Island on suutnud oma majanduse kindlustada ja kriisist hoolimata on riigi sissetulek elaniku kohta ikka veel maailma kõrgeim. Seepärast toetan ma seda projekti.

Franz Obermayr (NI), *kirjalikult.* – (DE) Kõigepealt tahan rõhutada, et Islandi võimalik ühinemine Euroopa Liiduga sõltub Islandi rahva nõusolekust. Selle otsuse peavad tegema islandlased ise ja EL ei tohi seda edasi mõjutada. Eduaruanne näitab, et Island on paljudes valdkondades võrreldav rahvusvahelise tasemega ning on mõnedes valdkondades isegi eesotsas – pean siin silmas selliseid valdkondi nagu sissetulek elaniku kohta, haridus, teadus- ja arendustegevus ning inimõiguste kaitsmine. Seetõttu hääletasin selle resolutsiooni ettepaneku poolt.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Island on üks vanimaid demokraatiaid Euroopas. Kõigist Euroopa Liiduga ühineda soovivatest riikidest on Island selleks kõige paremini ette valmistatud, mitte ainult selle pärast, et Islandil on Euroopa Liidu liikmesriikidega sarnased demokraatlikud põhimõtted ja väärtused, vaid ka selle pärast, et Islandil on samad või isegi kõrgemad arengustandardid. Hääletasin 2010. aasta eduaruande poolt, sest olen veendunud, et kui vajalikud ühinemistingimused on täidetud, mille seast tahan tuua esile vaalapüügi ja vaalatoodetega kauplemise lõpetamist, saab EL selle riigi ühinemisest palju kasu.

Islandi ühinemise küsimus peab aga langema igal juhul ELi ühiste poliitikavaldkondade raamesse, pean ennekõike silmas ühist kalanduspoliitikat. Arvestades sellega, millist tähtsat rolli mängib kalandussektor Islandi majanduses, võib tekkida probleeme selle sektori jaoks omaste poliitikmeetmete ühtlustamisega.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult . – Olen poolt. Selle resolutsiooniga väljendab Euroopa Parlament muu hulgas heameelt väljavaate üle, et uueks ELi liikmesriigiks saab riik, millel on tugev demokraatlik traditsioon ja kodanikukultuur; rõhutab, et Islandi ühinemine ELiga tugevdab veelgi liidu rolli inimõiguste ja põhivabaduste edendaja ja kaitsjana kogu maailmas; avaldab Islandile kiitust selle eest, et ta on edukalt kaitsnud inimõigusi ning taganud kõrgetasemelise koostöö inimõiguste kaitseks loodud rahvusvaheliste mehhanismidega; avaldab toetust käimasolevale tööle õiguskeskkonna tugevdamiseks sõnavabaduse ja teabele juurdepääsu valdkonnas; tunneb sellega seoses heameelt Islandi moodsa meedia algatuse (*Icelandic Modern Media Initiative*) üle, mis võimaldab nii Islandil kui ka ELil end sõna- ja teabevabaduse õiguskaitset jõuliselt positsioneerida.

Licia Ronzulli (PPE), kirjalikult. – (IT) Island on olnud Euroopa Liidu kandidaatriik juba 2010. aastast. Hääletasin resolutsiooni ettepaneku poolt, sest olen veendunud, et Islandil on tugev demokraatlik traditsioon ja kodanikukultuur ning et Islandi ühinemine ELiga tugevdab veelgi liidu rolli inimõiguste ja põhivabaduste edendaja ja kaitsjana kogu maailmas.

Catherine Stihler (S&D), kirjalikult . – Hääletasin raporti poolt, sest toetan Islandi ühinemist ELiga.

Resolutsiooni ettepanek B7-0225/2011 (Endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi 2010. aasta eduaruanne)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjalikult. – (PT) Hääletan selle resolutsiooni poolt, milles tehakse ettepanek ELiga sõlmitud stabiliseerimis- ja assotsieerimislepingu rakendamise kohta, kuid avaldatakse samas kahetsust asjaolu üle, et nõukogu ei ole vastu võtnud otsust läbirääkimiste alustamise kohta, nagu seda on soovitanud komisjon. Tahan väljendada ka muret kasvavate etniliste pingete ning poliitilise dialoogi ja pressivabaduse puudumise pärast. Poliitilised parteid peavad lõpetama riigi parlamendi boikoteerimise ning alustama institutsioonidega dialoogi. Samuti on väga kahetsusväärne, et nimevaidlus Kreekaga on endiselt takistuseks riigi ELiga ühinemisele. Asjaomased pooled peavad lahendama oma kahepoolsed küsimused heanaaberlikkuse põhimõtet järgides, võttes ennekõike arvesse Euroopa huve.

Pino Arlacchi (S&D), kirjalikult . – Hääletasin ettepaneku poolt, et lõpetada arutelu endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi 2010. aasta eduaruande kohta tehtud Euroopa Ülemkogu ja Euroopa Komisjoni avalduste üle. Minu arvates on see väga tasakaalustatud ettepanek. Selles väljendatakse muret endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi praeguse poliitilise olukorra pärast, kaasa arvatud asjaolu pärast, et opositsiooniparteid boikoteerivad riigi parlamenti, ning samuti ohu pärast, et need sündmused võivad avaldada negatiivset mõju riigi ELi tegevuskavale. Samuti õnnitletakse ettepanekus riiki sealsete etniliste rühmade vaheliste suhete nurgakiviks oleva Ohridi raamlepingu aastapäeva puhul ja kutsutakse valitsust üles edendama kõikehõlmavat dialoogi etniliste rühmade vahel. Hindasin ka ettepanekus antud positiivset hinnangut endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi jätkuvatele pingutustele piirkonna stabiliseerimiseks.

Sophie Auconie (PPE), kirjalikult. – (FR) Euroopa Parlamendi endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi delegatsiooni liikmena jälgin tähelepanelikult edusamme selles riigis ja samuti edusamme, mis on seotud riigi taotlusega Euroopa Liiduga ühinemise kohta. Olgugi et riigis on vaja teha veel palju tööd poliitika, kohtusüsteemi, avaliku halduse, korruptsioonivastase võitluse ja sõnavabaduse valdkonnas, on endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariik teinud siiski märkimisväärsed edusamme sellistes valdkondades nagu detsentraliseerimine, haridus ja vanglasüsteemi reform. Endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi ja Kreeka kahepoolsed probleemid ei tohi takistada ühinemisläbirääkimiste alustamist. Hääletasin nende läbirääkimiste alustamise poolt. Lisaks tahan tuua välja asjaolu, et juunis toimuvad riigis ennetähtaegsed valimised. Kutsun seepärast riigi poliitilisi parteisid üles tegema tihedat koostööd, et tagada riigi ühinemine Euroopa Liiduga.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – (LT) Olen raportis öelduga nõus. Euroopa Ülemkogu andis 2005. aastal endisele Jugoslaavia Makedoonia Vabariigile ELi kandidaatriigi staatuse, ent ei ole siiani kindlaks määranud läbirääkimiste alguskuupäeva, hoolimata olulistest edusammudest, mida see maa ELiga ühinemise suunas on teinud. Tehtud edusammudest hoolimata võib Makedoonia poliitiline ebastabiilsus mõjutada Euroopa integratsiooniprotsessi. Riigi valitsuse ja opositsiooniparteide dialoogi puudumine takistab kokkuleppele jõudmist struktuurireformide rakendamises. Kohtusüsteemi reformimine ei ole veel lõppenud, meedia ja avalik haldus on politiseeritud ning etniliste rühmade integreerimise lahendamata probleem takistab Makedooniat tegemast edasisi edusamme ja rakendamist vajalikke reforme, et tagada õigusriigi ning demokraatia põhimõtete järgimine. Minu arvates peab Makedoonia valitsus kaasama opositsiooniparteisid rohkem otsuste tegemise protsessi ning tagama avatud ja tõhusa dialoogi pidamise kõikide riigi ees seisvate probleemide üle.

Elena Băsescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Hääletasin endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi 2010. aasta eduaruande poolt, sest Balkani riikide ELi väljavaated on väga tähtsad piirkonna stabiilsuse tagamiseks. Selles kontekstis on koostöö Kreekaga väga oluline.

Vaidlus endise Jugoslaavia vabariigi nime üle mängib ühinemisläbirääkimisi käsitlevates aruteludes kesket rolli, sest see on üks takistustest, mis seisab läbirääkimiste alustamise ees. ELi liikmesriigiks saamise protsessis on heanaaberlikud suhted väga tähtsad. Seepärast peavad endine Jugoslaavia Makedoonia Vabariik ja Kreeka leidma lahenduse riigi nimeküsimusele. Seni on Kreeka olnud läbirääkimistel teiste peatükkide üle usaldusväärne koostööpartner. On viimane aeg, et mõlemad riigid jõuaksid kokkuleppele, et tulevased ühinemisläbirääkimised saaksid toimuda kõigi liikmesriikide toetusega. Sel puhul võib olla abiks üleskutse neutraalsete välisvahendajate kaasamiseks, nagu ÜRO peasekretäri kaasamine vaidluse arutamisel.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Vastavalt eelmistele parlamendi resolutsioonidele avaldan kahetsust asjaolu üle, et nõukogu ei ole vastu võtnud otsust ühinemisläbirääkimiste alustamise kohta, nagu seda on teist aastat järjest soovitanud komisjon. ELi laienemisprotsess on rahu, stabiilsuse ja leppimise oluline edasiviiv jõud piirkonnas. Olen eriti mures püsiva ja väga suure töötuse pärast eriti noorte hulgas, mis on tavapärane selle piirkonna paljudes riikides. Kutsun valitsust üles kiiresti rakendama tõhusamaid meetmeid riiklike investeeringute parandamiseks, mis oleksid suunatud tööhõivepoliitikasse ning tööjõule kvaliteetsete, stabiilsete ja inimväärsede töökohtade pakkumisele. Tunnen seevastu heameelt hiljuti vastuvõetud energiaseaduse üle, mille eesmärk on riigi energiaturu liberaliseerimine ja mis on kooskõlas asjaomaste Euroopa direktiividega. Toetan säästva arengu riikliku strateegia vastuvõtmist, kuid

keskkonnaseaduste rakendamine nõuab suuremaid pingutusi ja selle saavutamiseks on vaja tagada piisav rahastamine. Nõuan ELi standarditel põhinevat tihedamat koostööd piiriülestes keskkonnaküsimustes, eriti vee kvaliteedi, jäätmekäitluse ja looduskaitse valdkonnas.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsioon on põhimõtteliselt Lääne-Balkani riikide suunas laienemise poolt, kuid tingimusel, et see on nende riikide elanike soov. Jäin hääletusel selle konkreetse raporti üle erapooletuks, sest muu hulgas on probleeme pakutud majandusreformidega ja sellega, kuidas lahendada nimeküsimus. Seni laienemisprotsessi käigus saadud kogemustele tuginedes peaks koostöö Lääne-Balkani riikidega ning nende integratsiooniprotsess – eriti just majanduskriisi ajal – aitama kaasa laienemisprotsessis osalevate riikide ja ELi kodanike säästvate arengule ning majanduslikule ja sotsiaalsele heaolule.

Raport paneb aga rõhku selliste valikute tasustamisele nagu vägede saatmine Afganistani ja mujale või majanduspoliitika meetmete edendamine, näiteks erastamised, mis teravdavad majanduslangust töötuse ja sotsiaalse ebavõrdsuse suurendamisega ning sotsiaalsete õiguste piiramisega. Samuti peab integratsiooniprotsess toimuma rahvusvahelisest õigusest ja rahvusvahelistest menetlustest lähtudes. Antud juhul peaks raport edendama nimeküsimuse puhul austust ja toetust menetluse osas, mille eesmärk on leida kõigi jaoks vastuvõetav lahendus ÜRO egiidi all.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest selles kutsutakse uuesti nõukogu üles võtma vastu otsust endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigiga ühinemisläbirääkimiste alustamise kohta. Nõukogu andis 2005. aastal sellele riigile ELi kandidaatriigi staatuse, ent ei ole siiani kindlaks määranud läbirääkimiste alguskuupäeva, hoolimata olulistest edusammudest, mida see riik ELiga ühinemise suunas on teinud.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi integreerimisprotsessis on esinenud viivitusi. Sellele vaatamata on Makedoonia teinud edusamme ühenduse õigustiku vastuvõtmise alal ning samuti oma institutsioonidele ELi toetatud usaldusväärsete struktuuride ja heade tavade loomise alal. Riiki vaevanud poliitiline kiis näitab väga selgelt, et veel on vaja teha kõvasti tööd ja et läheb veel mõnda aega, enne kui riik täidab objektiivselt kõik kriteeriumid, mis on vajalikud tõelisteks väljavaadeteks ühineda ELiga. Kutsun Kreekat ja endist Jugoslaavia Makedoonia Vabariiki üles oma erimeelsustest üle saama ja näitama, et nad on ustavad ELi üllastele aluspõhimõtetele, mida me tänapäeval kõik väga vajame.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Resolutsiooni ettepanekus keskendutakse edusammudele, mida endine Jugoslaavia Makedoonia Vabariik on viimase aasta jooksul ELiga ühinemise suunas teinud. Nõukogu andis 2005. aasta 16. detsembril endisele Jugoslaavia Makedoonia Vabariigile ELi kandidaatriigi staatuse. 2008. aastal sätestati ühinemisprotsessi põhimõtted, prioriteedid ja tingimused, mille üle teostab järelevalvet komisjon. Kuigi hinnang oli positiivne, on aspekte, mille käsitlemist on vaja kiirendada, nagu dialoog Kreekaga uue liikmesriigi staatuse üle, avaliku halduse ja kohtusüsteemi reform, võitlus organiseeritud kuritegevuse ja korruptsiooni vastu, sõnavabaduse austamine ning riigiasutuste koostöö. Praegune poliitiline olukord riigis, muu hulgas ka opositsiooniparteide boikott riigi parlamendis, võib avaldada negatiivset mõju riigi ELi tegevuskavale. Huvitatud pooled peavad lahendama oma kahepoolsed küsimused

heanaaberlikkuse põhimõtet järgides. Kõik pooled peavad tõhustama oma jõupingutusi ning näitama üles vastutustunnet ja otsustavust, et leida lahendus kõikidele lahendamata probleemidele, mis takistavad kandidaatriikide ühinemisprotsessi ja ELi enda poliitikat selles piirkonnas.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjalikult. – (LT) Hääletasin selle dokumendi poolt, sest Euroopa Ülemkogu andis 2005. aastal endisele Jugoslaavia Makedoonia Vabariigile ELi kandidaatriigi staatuse, ent pole siiani kindlaks määranud läbirääkimiste alguskuupäeva, hoolimata olulistest edusammudest, mida see maa ELiga ühinemise suunas on teinud. Samuti selle pärast, et kahepoolsed küsimused ei tohiks kujutada endast takistust ning neid ei tohiks kasutada takistusena laienemisprotsessis, ehkki need tuleb enne ELi liikmeks saamist lahendada. Viimaks veel seepärast, et ühinemisprotsessi jätkumine aitaks kaasa endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi stabiilsusele ja tugevdaks veelgi etniliste rühmade vahelist dialoogi. Asjaomased pooled peavad lahendama oma kahepoolsed küsimused heanaaberlikkuse põhimõtet järgides ja võttes arvesse kogu ELi huve. Kõik põhilised osalejad ja asjaomaseid pooled peavad tõhustama jõupingutusi ning näitama üles vastutustunnet ja otsustavust, et leida lahendus kõikidele lahendamata probleemidele, mis ei takista üksnes kandidaatriikide ühinemisprotsessi ja ELi enda poliitikat selles piirkonnas, vaid võivad mõjutada negatiivselt ka etniliste rühmade vahelisi suhteid, piirkondlikku stabiilsust ja majandusarengut. Dokumendis nõutakse tungival, et pädevad ametiasutused tugevdaksid meedia sõltumatust ja vabadust, rakendades kõikidele võrdseid standardeid ning parandades omandisuhete läbipaistvust. Olen veendunud, et dialoog valitsuse ja opositsiooniparteide vahel on ebapiisav ning üldist õhustikku iseloomustab umbusaldus ja vastasseis. Kohtusüsteemi reformi on vaja jätkata, et tagada selle professionaalsus, tõhusus ja sõltumatus poliitilisest survest. Samuti tuleb süvendada võitlust korruptsiooni vastu ning parandada ettevõtluskeskkonda.

Sandra Kalniete (PPE), kirjalikult. – (LV) ELi laienemisprotsess on rahu, stabiilsuse ja leppimise oluliseks edasiviivaks jõuks piirkonnas. Makedoonia on teinud riigi demokratiseerimise alal märkimisväärsed edusamme, mille otsene põhjus on poliitiline tahe saada Euroopa riikide pere täisväärtuslikuks liikmeks. Euroopa Komisjon on neid edusamme hinnanud ja juba teist aastat järjest kutsunud Euroopa Ülemkogu üles alustama ühinemisläbirääkimisi Makedooniaga. Ja juba teist aastat järjest ei ole nõukogu sellekohast otsust teinud. See jätab mulje, et üks ühinemisläbirääkimiste alustamise teel olevatest õigustamatutest takistustest on vastastikused tüliõunad, kaasa arvatud suhted Kreekaga. Need vaidlused ei tohi takistada Makedoonia ühinemisprotsessi, eriti just selle pärast, et ühinemisprotsessi jätkamine edendaks riigis stabiilsust ja tugevdaks veelgi etniliste rühmade dialoogi Makedoonias.

Loomulikult on Makedoonias vaja teha veel palju tööd valitsusasutuste ja kohtusüsteemi reformimiseks, edukaks võitluseks kuritegevuse ja korruptsiooni vastu ning demokraatliku dialoogi arendamiseks ühiskonnas. Loomulikult võetakse iga uus liikmesriik, Makedoonia kaasa arvatud, ELi ainult siis, kui kõik tingimused on täidetud ning ainult ELi institutsioonide ja ELi liikmesriikide selgesõnalisel nõusolekul. Just seepärast on tähtis alustada ühinemisläbirääkimisi, sest ma olen veendunud, et need edendavad positiivseid muutusi nii Makedoonias kui ka piirkonnas tervikuna.

Giovanni La Via (PPE), kirjalikult. – (IT) Resolutsiooni ettepanek endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi 2010. aasta eduaruande kohta, mille üle parlament hääletas, kiideti heaks suure häälteenamusega ja mitme fraktsiooni nõusolekul. Avaldan riigile kiitust pingutuste eest, mis on tehtud selleks, et tagada kooskõla Euroopa standarditega.

Kohtureform, võitlus korruptsiooni vastu ning avaliku halduse ja vanglasüsteemi reform on vaid mõned tähtsad saavutused, mis on tehtud ühenduse õigustikuga vastavuse tagamiseks. Sama palju tunnustust väärrib ka tähelepanu pööramine kohaliku autonoomia tagamisele, diskrimineerimisvastse seaduse vastuvõtmine ning pühendumus soolise võrdõiguslikkuse tagamisele. Ikka veel on probleeme sõnavabaduse ja meedia sõltumatusega. Lisaks tekitavad muret riigi eri rahvusrühmade vahel kasvavad pinged. Seepärast olen arvamusel, et positiivsetest tulemustest hoolimata tuleb pöörata jätkuvalt tähelepanu institutsioonide küsimusele, mis on väga tundlik ja mida pannakse hetkel tõsiselt proovile. Loodan siiski, et Euroopa ja Makedoonia vastastikuse lähenemise protsessi tugevdatakse meetmetega, mille eesmärk on lahendada praegu veel olemasolevad probleemid.

Monica Luisa Macovei (PPE), kirjalikult . – Hääletasin resolutsiooni poolt, et tunnustada Makedoonia edusamme Euroopa integratsiooni suunas ja tuua esile veel allesjäänud eesmärgid, mis tuleb saavutada riigi rahva heaolu nimel. Oluline on saata Makedooniale positiivne märguanne riigi tuleviku kohta Euroopa Liidus, et säilitada senist hoogu Euroopaga ühinemise protsessis ja edendada alustatud poliitilist dialoogi. Nimeküsimus Makedoonia ja Kreeka vahel on ainult nende kahe riigi probleem, mis ei tohiks takistada ühinemisläbirääkimiste alustamist. Lisaks nõustus Kreeka 13. septembril 1995. aastal Kreeka ja Makedoonia vahel sõlmitud vahelepingus mitte vaidlema vastu taotlustele, mis Makedoonia rahvusvahelistele institutsioonidele esitab ning see hõlmab ka ELi ja Makedoonia läbirääkimisi. Esitasin väliskomisjonis muudatusettepanekuid avaliku halduse, kohtusüsteemi ja korruptsioonivastaste meetmete kohta.

Avaliku halduse reformi hõlmava riikliku strateegia vastuvõtmine ning stabiliseerimis- ja assotsieerimislepingu allkomitee asutamine on positiivsed sammud avaliku halduse suutlikkuse ja professionaalsuse tagamiseks. Rõhutan, et kohtu pädevuste ühtlustamine ja kõikide kohtuotsuste avaldamine on väga tähtsad selleks, et tagada ootustekohane kohtusüsteem ja üldsuse usaldus.

David Martin (S&D), kirjalikult . – Hääletasin Makedooniat käsitleva raporti poolt ning mul on hea meel jätkuvate jõupingutuste üle korruptsioonivastases võitluses, mida näitab muu hulgas teise vooru GRECO soovitude rakendamine ja kriminaalkoodeksi muudatuste jõustumine. Julgustan ametivõime jätkama korruptsioonivastaste õigusaktide rakendamist ning parandama kohtusüsteemi sõltumatust, tõhusust ja vahendite kasutamist. Sellegipoolest on korruptsioon endiselt laialt levinud ja nõuan intensiivseid lisapingutusi selle väljajuurimiseks.

Rõhutan, et kiiresti on vaja tõhusalt ja erapooletult jõustada korruptsioonivastased õigusaktid, eelkõige need, mis käsitlevad parteide rahastamist ja huvide konflikte. Juhin tähelepanu sellele, kui oluline on tagada, et kohtusüsteem toimiks ilma poliitilise sekkumiseta, ning tunnustan pingutusi kohtusüsteemi tõhususe ja läbipaistvuse suurendamise alal. Rõhutan vajadust koostada ülevaade, mis näitaks täideviidud vastutuselevõtmisi ja süüdimõistmisi ning mille abil saaks edasiminekut mõõta. Samuti nõuan kohtu pädevuse ühtlustamist, et tagada ootustekohane kohtusüsteem ja üldsuse usaldus.

Kyriakos Mavronikolas (S&D), kirjalikult . – (EL) Endises Jugoslaavia Makedoonia Vabariigis on ajakirjanduse ja kohtusüsteemi sõltumatuse ning linnaplaneeringu kava „Skopje 2014” rikkumine igapäevane asi. Samal ajal on poliitiline dialoog täielikult

seiskunud. Kui lisada sellele õnnetule sisekeskkonnale nüüd ka veel nimeküsimus, siis on igati selge, et selle riigi Euroopa väljavaated pannakse korralikult proovile.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (FR) Selles resolutsioonis kutsutakse endist Jugoslaavia Makedoonia Vabariiki üles tegema kõik, mis võimalik, oma majanduse ja elektrituru liberaliseerimiseks. Selles antakse riigile õppetunde demokraatia ja isegi ajakirjanduse alal. Hääletasin selle ülbe ja ebakvaliteetse teksti vastu.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Endisel Jugoslaavia Makedoonia Vabariigil on teel ELiga ühinemise poole tekkinud mõned raskused. On tehtud küll edusamme terve ühenduse õigustiku vastuvõtmisel ning riigiasutustele usaldusväärsete struktuuride ja heade tavade andmisel, kuid sellele vaatamata ei ole eesmärk veel kaugeltki saavutatud. Nagu näitab riiki vaevanud poliitiline kriis, on veel vaja palju tööd teha.

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult*. – (DE) Makedoonia oli esimene Lääne-Balkani riik, mis sõlmis 9. aprillil 2001. aastal ELiga stabiliseerimis- ja assotsieerimislepingu. 2001. aastast alates tehtud reformide seisu võib mitmes mõttes positiivselt hinnata. Kohtusüsteemi reformimiseks on võetud vastu õiguslikud sätted, et tagada selle tõhusus ja sõltumatus poliitilisest survest. Kiiduväärt on ka kohtusüsteemi läbipaistvuse tagamiseks tehtud täiendused, eriti kui arvestada paljude seni lahendamata kohtuasjadega väga paljudes kohtutes. On juba näha, et riik teeb edusamme toimivale turumajandusele ülemineku suunas, kuid palju tööd seisab veel ees. Makedoonia ühinemist ELiga takistab ainult nimevaidlus Kreekaga ja loodetavasti suudetakse ka see probleem lähitulevikus lahendada. Sellele vaatamata jäin aga hääletusel erapooletuks, sest mõned raporti aspektid on väga tasakaalustamata.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Hääletasin endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi 2010. aasta eduaruande poolt. Vaatamata riigi poliitilistele ja sotsiomajanduslikele edusammudele on endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi ühinemisprotsessis toimunud suuri viivitusi. Loodan, et olemasolevad erimeelsused ja piirkondlikud probleemid suudetakse Euroopa ühised huve silmas pidades lahendada.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult*. – Olen poolt. Põhimõtteliselt on resolutsioonis öeldud, et Euroopa Parlament jagab hinnangut, mille komisjon on andnud endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi 2010. aasta eduaruandes, ning peab kahetsusväärseks asjaolu, et nõukogu ei ole vastu võtnud otsust ühinemisläbirääkimiste alustamise kohta, nagu seda on teist aastat järjest soovitanud komisjon ning parlament oma varasemates resolutsioonides nõudnud. Parlament tunneb muret praeguse poliitilise olukorra pärast riigis, muu hulgas ka opositsiooniparteide boikoti pärast riigi parlamendis ning ohu pärast, et selline areng võib avaldada negatiivset mõju riigi ELi tegevuskavale. Samuti tuleb parlament meelde oma eelmist soovitusi nõukogule alustada viivitamata ühinemisläbirääkimisi.

Licia Ronzulli (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Hääletasin selle raporti poolt, sest minu arvates on nüüd õige aeg, et alustada endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigiga tõelisi ja nõuetekohaseid ühinemisläbirääkimisi. Tegelikult ei ole tehtud selles märkimisväärsed edusamme sellest ajast peale, kui Euroopa Ülemkogu andis riigile 2005. aasta 16. detsembril ELi kandidaatriigi staatuse. Selle põhjuseks on peamiselt endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi siseprobleemid, ennekõike opositsiooniparteide boikott riigi parlamendis. See ja teised probleemid, nagu stabiilse demokraatia arengu jaoks vajaliku vaba ja sõltumatu meedia olemasolu, tuleb lahendada esimesel võimalusel, et mõlemad pooled saaksid jätkata ELi laienemisega idasuunas.

Nikolaos Salavrakos (EFD), *kirjalikult.* – (EL) Hääletasin selle konkreetse raporti vastu. Nagu ma juba varem täna selgitan, esitati 20. märtsil ajalehes Sunday Times esialgse teksti koostaja Zoran Thaleri vastu väga ranged süüdistused, kuid ta esitas teksti väliskomisjonile hääletamiseks 16. märtsil, enne seda, kui tema vastu need süüdistused esitati, ning hoolimata sellest, et tema puhul kehtib süütuse presumptsioon ja et on määratud uus raportöör, ei kehti minu arvates selle resolutsiooni ettepaneku puhul usaldusvääruse presumptsioon. Minu arvates oleks täiskogu usaldusvääruse ja aususe seisukohalt väga hääletada selle ettepaneku üle enne seda, kui lepitusmenetluse alguse järel avaldatakse uuringute tulemused.

Resolutsiooni ettepanek B7-0256/2011 (Olukord Côte d'Ivoire'is)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Olen selle resolutsiooni poolt, sest Côte d'Ivoire'i kriisilukord tuleb kiiresti lahendada, sest selle tõttu on juba väga palju inimesi surma saanud. Rahvusvaheline kogukond tunnustab president Alassane Ouattara demokraatlikku võitu ja nüüd peab rahvusvaheline kogukond kahekordistama oma pingutusi, et aidata tal võim rahumeelselt üle võtta. Kuna tegemist on keerulise olukorraga, mis ei ohusta ainult rahva õiguspäraseid valimisotsuseid, vaid millel on ka inimõiguste rikkumise tagajärjed, peab EL tegutsema diplomaatiliselt ja kasutama kõiki oma käsutuses olevaid vahendeid, et aidata taastada riigis normaalne olukord ning – mis veelgi tähtsam – et vältida edasist verevalamist.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest viimase nelja kuuga on Côte d'Ivoire langenud sügavasse poliitilisse kriisi, mis on tingitud sellest, et ametisolev president Laurent Gbagbo on keeldunud andmast võimu üle seaduslikult valitud presidendile Alassane Ouattarale, hoolimata asjaolust, et viimane võitis 2010. aasta novembris toimunud presidendivalimised ning pärast tulemuste kinnitamist ÜRO poolt tunnustab teda presidendina rahvusvaheline üldsus. ÜRO allikate andmeil on Côte d'Ivoire'is alates 2010. aasta detsembrist hukkunud sadu inimesi, kuid hukkunute tegelik arv on tõenäoliselt palju suurem, sest riigi siseosas toimuv vägivald ei kajastu alati ajakirjanduses. ÜRO rahuvalvajate ja institutsioonide vastu pannakse tahtlikult toime rünnakuid. Olen nõus, et vaja on kiireid rahvusvahelisi poliitilisi meetmeid, et lahendada humanitaarolukord Côte d'Ivoire'is ja ennetada uut rändekriisi piirkonnas. Komisjon ja liikmesriigid peavad kooskõlastama oma jõupingutusi teiste rahvusvahelise abi andjatega, et reageerida Côte d'Ivoire'i ja tema naaberriikide elanikkonna kiireloomulistele vajadustele. Toetan ÜRO Julgeolekunõukogu, Aafrika Liidu ja Euroopa Liidu nõukogu täiendavaid sanktsioone, mis hõlmavad viisakeeldu ja varade külmutamist, kõikide isikute ja asutuste suhtes, kes seisavad vastu seadusliku presidendi võimule, ning asjaolu, et sanktsioonid jäävad kehtima seni, kuni seaduslik valitsus tagasi võimule tuleb.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Mõistan tugevalt hukka endise presidendi Gbagbo ja tema toetajate katsed Côte d'Ivoire'i inimeste tahet vägivaldselt alla suruda ning ühinen Gbagbole esitatud üleskutsega astuda viivitamatult tagasi. On kahetsusväärne, et Côte d'Ivoire'i inimesed on pidanud maksma nii kõrget hinda oma poliitiliste veendumuste eest, mida nad 2010. aasta novembris presidendivalimistel väljendasid. Toetan täielikult president Ouattarat, tema valitsust ja Côte d'Ivoire'i inimesi, kelle ees seisab raske ülesanne lepitamise, taastamise ja säästva arengu tagamise kujul. Kutsun üles alustama läbirääkimisi, et taastada riigi taasühinemise nimel kord, rahu, stabiilsus ja julgeolek.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin Côte d'Ivoire'i olukorda käsitleva resolutsiooni poolt, milles mõistetakse hukka endise presidendi Laurent Gbagbo ja tema toetajate katsed vägivaldselt võimu omastada ning milles rõhutatakse, et ta peab andma võimu üle demokraatlikult valitud presidendile Alassane Ouattarale, et taastada riigis rahu ja demokraatia.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Félix Houphouët-Boigny suurejoonelisest visioonist hoolimata on Côte d'Ivoire'ist saanud riik, mida lõhestab konflikt endise presidendi Gbagbo ja president Ouattara ning mille lõppu hetkel veel ei paista. Côte d'Ivoire'i inimesed on jälginud murelikult ja hirmu tundes asjaomaste klikkide sõjaväelisi liikumisi, kartes julgeoleku kadumist ning riigi täiendavat destabiliseerumist. Côte d'Ivoire on järjekordne näide sellest, kui ohtlik on see, kui pikka aega püsinud diktaatorliku valitsuse kadumise järel jääb sellest järgi institutsiooniline vaakum ning puuduvad igasugused demokraatlikud tavad ja vabadused.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Lähtudes eeskujust, mida on Euroopa Liit kogu oma olemasolu ajal andnud, kannab EL ajaloolist kohustust võtta sõna kõikide inimõiguste rikkumiste vastu ning tugevdada inimeste enesemääramise õigust nii nende rikkumise hukkamõistmisega kui ka arenguprogrammidega. Oleme täheldanud viimasel ajal kasvavat vägivalda ja kinnitatud veresaunu Côte d'Ivoire'is, kus kõik Côte d'Ivoire'i elanikud ei ole valmis leppma demokratiseerumise protsessiga. Parlament on võtnud Côte d'Ivoire'i olukorra kohta vastu mitu resolutsiooni, eriti 16. detsembri 2010. aasta resolutsioon. Teised ELi ja rahvusvahelised institutsioonid, nagu ÜRO Julgeolekunõukogu ja Lääne-Aafrika riikide majandusühendus (ECOWAS), on mõistnud hukka inimõiguste rikkumisi, mis pandi riigis toime pärast seda, kui endine president Laurent Gbagbo keeldus tunnistamast ÜRO kontrollitud valimistulemusi, vallandades riigis vägivald, mille tõttu on hukkunud sadu inimesi ja pidanud põgenema ligikaudu miljon inimest. Seepärast olen nõus siin esitatud meetmetega ning hääletan selle ettepaneku poolt, sest minu arvates peab parlament edendama välispoliitikat, mille aluseks on väärtused, mitte ainult majandushuvid.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Me ei hääletanud selle resolutsiooni poolt ja oleme endiselt mures sõja pärast Côte d'Ivoire'is nagu ka riigi majandusliku halvatuse ning tohutu vägivalda pärast, mille all riigi inimesed kannatavad ning mis on muutnud sealse olukorra humanitaarkriisiks.

Teame, et riigi keerulisel olukorral on kauaaegsed põhjused, eriti vaesus ja sotsiaalne ebavõrdsus, mis on endise kolonialismi või Rahvusvahelise Valuutafondi poolt aastaid peale surutud struktuurilise kohandamise kavade tagajärg.

Valimistele järgnenud viimased neli kannatusrohket kuud on näidanud, kui kahetsusväärne on asjaolu, et rahvusvaheline kogukond, kaasa arvatud EL, ei ole kasutanud piisavalt poliitilisi kanaleid, et leida kriisile rahumeelne poliitiline lahendus. Eriti kahetsusväärne on Prantsusmaa roll, sest riik eelistas sõnaväelist sekkumist diplomaatilistele kanalitele.

Seepärast nõuame, et kõik osalised peaksid lõpetama sõja ja vägivalda ning kutsuma ELi üles vastavalt tegutsema.

Bruno Gollnisch (NI), *kirjalikult.* – (FR) See resolutsioon on ehe näide halvast tahtest. On lausa hämmastav, kuidas selles ei ole öeldud midagi negatiivset president Ouattara leeri kohta, kelle toime pandud hirmutegude ulatust ÜRO sellegipoolest kohapeal kontrollib. On aga täiesti loomulik, et toetate president Ouattarat, moslemit, kes ei ole pärit Côte

d'Ivoire'ist ja keda on koolitatud Rahvusvahelises Valuutafondis Washingtonis. Resolutsioonis kiidetakse taevani ÜRO operatsioone Côte d'Ivoire'is (UNOCI), olgugi et ÜRO ise oli sunnitud küsima Prantsusmaalt abi missiooni julgeoleku tagamiseks ja ennekõike välisriikide kodanike kaitsmiseks.

Milline suurepärane näide tõhususest ja kasulikkusest see küll on! Kui rääkida nüüd valvsusest, millega te valmistulemuste kaitsmise eest seisate, siis oleks hea, kui oleksite sama valvsad ka siis, kui Euroopa inimesed lükkavad tagasi lepingud, mis te neile hääletamiseks esitate. Te toetate ainult neid tulemusi, mis teile sobivad. Sellist lühinägelikkust ja mustvalget arusaama ei saa toetada ning samuti ei saa toetada resolutsiooni, mis tugineb veel piiratumale teabele, kui need Euroopa ajalehtede artiklid, mille alusel see nähtavasti koostatud on.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjalikult. – (LT) Hääletasin selle dokumendi poolt, sest viimase nelja kuuga on Côte d'Ivoire langenud sügavasse poliitilisse kriisi, mis on tingitud sellest, et ametisolev president Laurent Gbagbo on keeldunud andmast võimu üle seaduslikult valitud presidendile Alassane Ouattarale, hoolimata asjaolust, et viimane võitis 2010. aasta novembris toimunud presidendivalimised ning pärast tulemuste kinnitamist ÜRO poolt tunnustab teda presidendina rahvusvaheline üldsus. Kõik diplomaatilised jõupingutused, sh Aafrika Liidu, Lääne-Aafrika riikide majandusühenduse ja Lõuna-Aafrika Vabariigi presidendi püüded saavutada valimistjärgsele poliitilisele ummikseisule rahumeelne lahendus, on jäänud edutuks. Kuna alates veebruari keskpaigast on kokkupõrked ägenenud nii pealinnas kui ka riigi lääneosas ning murettekitavate teadete kohaselt kasutatakse üha enam raskerelvastust tsiviilelanike vastu. Côte d'Ivoire'is on toime pandud hirmutegusid, sh seksuaalvägivalla juhtumid, sunniviisilised kadumised, kohtuvälised hukkamised ning ülemäärase ja valimatu jõu kasutamine tsiviilelanike vastu, mida võib pidada inimsusevastasteks kuritegudeks. Seepärast kutsub Euroopa Parlament president Ouattarat üles töötama rahu ja rahvusliku leppimise nimel.

Giovanni La Via (PPE), kirjalikult. – (IT) Côte d'Ivoire'i juba mitu kuud raputanud raske institutsiooniline ja poliitiline kriis on vallandanud vägivaldala, mille lõpp veel ei paista. Mõistan tugevalt hukka endise presidendi Laurent Gbagbo katse lükata vägivaldselt ümber seaduspärane valimistulemus, millega Alassane Ouattara ta üle võidu saavutas. Juba paar kuud on Côte d'Ivoire'is kestnud partisanisõda endise presidendi Laurent Gbagbo toetajate ja riigi rahva vahel. Ma arvan, et just sellistes olukordades, kus suures ohus on inimeste põhiõigused ja demokraatia ideaal, peab Euroopa oma hääle kuuldavaks tegema, sellised teod hukka mõistma ning oma pahameelt ja põlastust väljendama.

David Martin (S&D), kirjalikult. – Mul on hea meel selle resolutsiooni üle, millega kutsutakse kõiki Côte d'Ivoire'i poliitilisi jõudusid üles austama rahva tahet, mida väljendati vabalt 2010. aasta 28. novembri presidendivalimistel, mille kuulutas välja sõltumatu valimiskomisjon ning mida kinnitas ÜRO peasekretäri eriesindaja ja milles tunnustati Alassane Dramane Ouattarat Côte d'Ivoire'i valitud presidendina. Resolutsioonis kutsutakse kõiki Côte d'Ivoire'i pooli üles hoiduma igat liiki ebaseaduslike sunnivahendite kasutamisest ning inimõiguste rikkumisest, palutakse neid ennetada ja kaitsta tsiviilelanikke nende eest.

Samuti mõistetakse resolutsioonis tugevalt hukka endise presidendi Gbagbo ja tema toetajate katsed suruda alla Côte d'Ivoire'i inimeste tahet vägivalda provotseerides ja valmisprotsessi usaldusväärsust õõnestades. Resolutsioonis rõhutatakse, et kõik pooled, kaasa arvatud valimised kaotanud kandidaadid, peavad austama demokraatlike valimiste

tulemusi. Samuti rõhutatakse, et nende tulemuste mitteaustamine ohustaks veelgi enam Côte d'Ivoire'i rahu ja stabiilsust.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Demokraatia austamine on ELi võõrandamatu põhimõte. Seepärast peame Côte d'Ivoire'is toimuvat tugevalt hukka mõistma. Asjaolu, et endine president Gbagbo kasutas pärast valimiste kaotamist Côte d'Ivoire'i tsiviilelanike vastu vägivalda, on vastuvõetamatu ning ta peab tagasi astuma ja loovutama võimu viivitamatult Alassane Ouattarale. Toimepandu eest vastutavad isikud ei tohi karistamata jääda ja peame tegema kõik, mis meie võimuses, et tuvastada ning võtta vastutusele, vajaduse korral rahvusvahelisel tasandil, kõik tsiviilelanike vastu kuritegusid toime pannud isikud ning EL saab neid uurimisi igakülgselt toetada.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Pärast valimistulemuste avaldamist ei olnud Côte d'Ivoire'i president Laurent Gbagbo, kes kaotas demokraatlikud valimised, nõus ametist lahkuma. Nii katsed alustada läbirääkimisi kui ka rahvusvaheline kriitika osutusid edutuks ning seetõttu puhkes kriis, millega kaasnesid ka vägivaldsed intsidendid. Väga tähtis on avaldada edasi rahvusvahelist survet, näiteks väga tugevalt inimõiguste ja humanitaarõiguse rikkumisi hukka mõistes ning samuti sanktsioonide kehtestamisega.

Sama tähtsad on ka pingutused röövitud tsiviilelanike nimel, kelle hulka kuulub ka ELi kodanikke. Selles resolutsioonis pööratakse tähelepanu aga ainult valimistel kaotajaks jäänud presidendi Gbagbo vägede toime pandud hirmutegudele, mitte aga valitud presidendi Ouattara vägede vastu esitatud süüdistustele. Vägivallaaktide puhul ei tohi olla mingit vahet, kes need toime pani.

Franz Obermayr (NI), *kirjalikult.* – (DE) EL peab mõistma tugevalt hukka valimistel kaotajaks jäänud endise presidendi Gbagbo toime pandud rängad inimõiguste rikkumised ja vägivallaaktid. Kui humanitaarõiguse rikkumised jätkuvad, on vaja rakendada konkreetseid sanktsioone. Samuti on tähtis karistada vägivaldseid kuritegusid mõlemal poolel, see tähendab, et ka neid kuritegusid, mille toimepanemises süüdistatakse valitud presidenti Ouattarat. Vägivaldsete rünnakute ohvritele ei ole tähtis see, kes seda vägivalda nõudis. Sel teemal on resolutsioon minu arvates liiga ühekülgne.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Arvestades poliitilise kriisiga ja selle ränkade sotsiaalsete tagajärgedega Côte d'Ivoire'i jaoks, tunnen heameelt selle üle, et volinik Georgieva sõnul on EL võtnud kohustuse aidata lahendada sealne humanitaarkriis.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Olen poolt. Lisan ka oma hääle üleskutsetele ning väljendan esiteks kahetsust, et kõik püüded ja diplomaatilised jõupingutused saavutada valimistejärgsele poliitilisele ummikseisule rahumeelne lahendus on jäänud edutuks. Teiseks mõistan hukka traagilised inimelude ja vara kaotused pärast valimiste järel puhkenud vägivalda ning kutsun Laurent Gbagbot ja Alassane Ouattarat üles austama inimõigusi ja õigusriigi põhimõtteid. Kolmandaks kutsun Laurent Gbagbot ja Alassane Ouattarat üles võtma vastutust, et vältida edasist vägivalda ja sõjategevusele järgnevat kättemaksu, ning näitama üles pühendumust rahumeelsel poliitilisel üleminekul demokraatiale.

Licia Ronzulli (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Viimase nelja kuuga on Côte d'Ivoire langenud sügavasse poliitilisse kriisi. Asjaolu, et endine president Laurent Gbagbo on keeldunud andmast võimu üle 2010. aasta novembris toimunud presidendivalimistel võitjaks tulnud Alassane Ouattarale, on vallandanud üleriigilise vägivallalaine, mille lõpp veel ei paista. Alates veebruari keskpaigast on kokkupõrked ägenenud nii pealinnas kui ka riigi lääneosas

ning meieni jõuavad jätkuvalt murettekitavad teated sellest, et üha enam kasutatakse tsiviilelanike vastu raskerelvastust. Seni on rahvusvahelise kogukonna diplomaatilised pingutused jäänud edutuks hoolimata sellest, et ÜRO valimiste tulemused kinnitas. On aeg mõista hukka endise presidendi Gbagbo ja tema toetajate katsed Côte d'Ivoire'i inimeste tahet vägivaldselt alla suruda. Laurent Gbagbo peab tagasi astuma ja loovutama võimu viivitamatult seaduslikult valitud presidendile Alassane Ouattarale.

Michèle Striffler (PPE), *kirjalikult*. – (FR) Viimase nelja kuuga on Côte d'Ivoire langenud sügavasse poliitilisse kriisi, mis on tingitud sellest, et endine president Laurent Gbagbo on keeldunud andmast võimu üle seaduslikult valitud presidendile Alassane Ouattarale. Sellel olukorral on eriti katastroofilised tagajärjed rahvale. Valimistele järgnenud vägivalda tõttu on riigis üle miljoni riigisisese ümberasustatud isiku ja pagulase. Kõigele lisaks võib selline massiline pagulaste sissetõule suurendada selles piirkonnas loomulikke pingeid. Seepärast on kriisi jätkumine väga tõenäoline. Kuigi mul on hea meel, et komisjon otsustas viiekordistada humanitaarabi, mis tähendab, et Euroopa annab abi 30 miljoni euro ulatuses, on oluline, et Euroopa Liit teeks kõik, mis võimalik, et aidata kõige haavatavamaid rahvastikurühmasid ja jälgida nende muutuvaid vajadusi.

Dominique Vlasto (PPE), *kirjalikult*. – (FR) Tahtsin väga toetada seda resolutsiooni, milles mõistetakse selgelt hukka hirmuteod, mis Côte d'Ivoire'i endisele presidendile Laurent Gbagbole ustavad väed tsiviilelanike vastu toime panid. Konflikti lõpetamine diplomaatilisi vahendeid kasutades oleks olnud eelistatav, aga tohutu vägivald Abidjanis ja endise presidendi järeleandmatu ning enesehävituslik hoiak nõudsid ÜRO sekkumist, et kaitsta tsiviilelanikke ja aidata seaduslikult valitud presidendil Alassane Ouattaral võimu üle võtta. Seepärast toetab resolutsioon ÜRO juhtimise alla kuuluvate Prantsuse vägede sekkumist, tänu millele oli võimalik tagada kord ja valimistulemuse austamine ning kaitsta tsiviilelanikke ja Euroopa kodanike elu. Kui riigid on kord taastatud, peavad Côte d'Ivoire'i õiguspärased ametivõimud koos rahvusvahelise kogukonna abiga kandma hoolt selle eest, et Côte d'Ivoire'i presidendivalimised kaotanud Laurent Gbagbo ja kõik teised inimõiguste rikkumistes kahtlustatavad riigiametnikud võetakse nende tegude eest vastutusele. Viimaks tahan öelda, et minu arvates peab EL pidama kinni lubadusest anda Côte d'Ivoire'ile pikaajalist toetust, et aidata kaasa rahvuslikule lepitamisele ning aidata riiki uuesti üles ehitada ja stabiliseerida.

Resolutsiooni ettepanek B7-0198/2011 (Euroopa naabruspoliitika idamõõtmel läbivaatamine)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult*. – (PT) Hääletan selle raporti poolt, sest sellel on tähtsad eesmärgid, nagu viisanõude kaotamine, vabakaubanduslepingud, kontaktid kodanikuühiskonnaga, jõu mittekasutamine ELi sekkumise korral konfliktidesse, enesemääramine ja territoriaalne terviklikkus.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult*. – (LT) Alates 2004. aastast, kui Euroopa naabruspoliitika (ENP) kasutusele võeti, on see aidanud tugevdada sidemeid partnerriikidega. Idapartnerlus on oluline poliitiline raamistik, mis võimaldab vastutuse, jagatud vastutuse ja tingimuslikkuse põhimõtete alusel süvendada suhteid partnerriikidega. Idapartnerluse prioriteetide hulka kuuluvad muu hulgas demokraatia areng, hea valitsemistava ja stabiilsus, majandusintegratsioon ja ühtivus ELi poliitikaga, eriti keskkonna-, kliimamuutuste ja energiavarustuse kindluse valdkonnas. ENP rakendamiseks on probleeme ja seepärast tuleks ENP läbivaatamise käigus tegevusprioriteedid selgelt kindlaks määrata, kriteeriumid peaksid olema selged ja vahetegemise aluseks peaksid olema saavutused. ENP aluseks

peavad olema jätkuvalt põhiväärtused, nagu demokraatia, õigusriigi põhimõte, inimõiguste ja põhiväärtuste austamine ning see peab toetama meie lähimate partnerite poliitilisi, sotsiaalseid ja majandusreforme.

Elena Băsescu (PPE), *kirjalikult*. – (RO) Andsin poolthääle komisjoni ja nõukogu algatusele Euroopa naabruspoliitika idamõõtme läbivaatamise kohta. Tänu oma paindlikkusele on see poliitika olnud tulemusrikas ja nüüd on vaja see viia vastavusse uue olukorraga Euroopas. Just seepärast tuleb see kohandada vastavalt konkreetsete idapartnerluses osalevate riikide oludele.

Minu arvates peaks olema kõige tähtsam kaalutlus partnerriikide kohustused, mitte geograafiline asukoht. Riigis elluviidavate reformide puhul on aga keskel kohal inimesed. Idapoolsetel ja lõunapoolsetel riikidel peavad olema samad võimalused ning seepärast on vaja naabruspoliitika tasakaalustada. Ka endise Nõukogud Liidu riigid vajavad koostööd ELiga ning seda arvamust toetas ka Joe Biden hiljutisel visiidil Chişinăusse. Soovin veel rõhutada, et Moldova Vabariik on idapartnerluses osalevatest riikidest kõige rohkem reforme ellu viinud.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult*. – (LT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest Euroopa naabruspoliitika idamõõtme läbivaatamise juurde kuuluvad sellised tähtsad eemärgid nagu demokraatlikud protsessid, hea valitsemistava ja stabiilsus, majandusintegratsioon, keskkond, kliimamuutused ja energiavarustuse kindlus. Euroopa Parlament on seisukohal, et ELi jaoks peaks suhetes idanaabruse partnerriikidega olema prioriteet võitlus korruptsiooniga, eriti kohtusüsteemis ja politseis. Lisaks on vaja tõhustada pingutusi võitluses organiseeritud kuritegevuse rahvusvaheliste võrgustike vastu ning tihendada pädevate ELi ametitega politsei- ja õiguskooostööd. On tähtis, et kodanikuühiskonna organisatsioonid töotaksid tõhusalt, eriti inimõiguste, demokraatlike protsesside edendamise ja meediavabaduse tagamise valdkonnas. Tahan rõhutada sõnavabaduse ning vaba ja sõltumatu meedia, sealhulgas Interneti tähtsust demokraatlike süsteemide arengule. Samuti tahan rõhutada ametiühingute ja sotsiaalse dialoogi tähtsust idapoolsete partnerriikide demokraatliku arengu osana.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), *kirjalikult*. – (RO) Komisjoni raportid Euroopa naabruspoliitika kohta toovad esile heanaaberliku poliitika eelised, kuid samuti selle probleemid. Euroopa naabruspoliitika on vaja läbi vaadata ning Euroopa Liit peab võtma teistsuguse lähenemisviisi reageerimiseks naaberriikide edusammudele sotsiomajanduslike reformide valdkonnas, andes neile rahalist ja poliitilist toetust ning kohandades seda iga riigi konkreetseid vajadusi silmas pidades.

Idapartnerlus pakub poliitilist raamistikku ELi ja tema idanaabrite suhete tugevdamiseks ning partnerriikide sotsiomajanduslike reformide jätkamiseks.

Iga riigi edusamme tuleb hinnata põhjaliku analüüsiga eelnevalt selgelt määratletud kriteeriumide alusel, võttes samal ajal arvesse ka iga riigi konkreetseid omadusi. Euroopa Liiduga ühinemise perspektiiv, mis on sätestatud ka Euroopa Liidu lepingu artiklis 49, võiks olla nende riikide reformide üheks liikumapanevaks jõuks. Parlament peab mängima tähtsat rolli nii hindamiskriteeriumide määratlemises kui ka naabruses asuvate partnerriikide vabaduse ja demokraatia tugevdamises.

Mário David (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Soovin kõigepealt õnnitleda oma kaasparlamendiliiget Marek Siwieci suurepärase töö eest ja samuti koostöö või pigem ideede sünteesi eest, mille me saavutasime, käsitledes Euroopa naabruspoliitika (ENP)

põhimõttelist läbivaatamist! Lisaks sellele, mida ma juba ütlesin lõunamöödet käsitleva resolutsiooni kohta, mille raportöör ma olin, tahan rõhutada, et mõlemad ENP mõõtmed peavad pooldama edaspidi alt-üles lähenemisviisi. Samuti rõhutan, et EL tagab ENP rakendamisel suurima võimaliku tõhususe ainult kohalike kogukondade ja kodanikuühiskonna suurema osalemisega. Samuti loodan, et EL ei too lühiajalise stabiilsuse edendamise nimel ohvriks rahva parimaid huvisid ja pidevat kaitset ning nende individuaalset ja kollektiivset vabadust, pidades eeskätt silmas naiste õigusi, nagu ma ka oma sõnavõttus mainisin. Kuigi mul on väga hea meel nendes kahes raportis saavutatud tulemuste üle, on mul ka kahju, et parlament ja komisjon ei kasutanud seda võimalust, et eristada paremini ENP riike idas nendest riikidest, millest saavad potentsiaalselt ELi ENP lõunapartnerid.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa naabruspoliitika (ENP) idamöödet käsitleva resolutsiooni eesmärk on teha ettepanek, et järgmise ENP strateegilise läbivaatamise käigus on vaja eristada selgemalt riike, lähtudes nende vastavatest kavatsustest ja võetud kohustustest ning nendele järgnevatel sisulistest saavutustest ja konkreetsetest sammudest. Arvesse tuleb võtta iga partneri erisusi, ka nende erinevaid eesmärke ja potentsiaali. Euroopa põhiväärtused, sealhulgas demokraatia, õigusriigi põhimõte, inimõiguste ja põhivabaduste austamine, kohtusüsteemi sõltumatus ja korruptsioonivastane võitlus on ENP alused ja need peaksid jääma põhiliseks mõõdupuuks, millega hinnatakse idapartnerite rolli. Pressivabadus ja võitlus korruptsiooni vastu peaks ELi suhete arendamisel nende riikidega olema üks esmatähtsaid valdkondi ning seda tuleks arvesse võtta ka terviklikus institutsioonide väljaarendamise raamistikus.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) ELi eesmärgid on väga laiaulatuslikud ja need hõlmavad ka meie naaberriike, et luua suurem ala, kus inimesed ja kaubad saaksid vabalt liikuda. Nendes oludes mängib ELi Euroopa naabruspoliitika (ENP) ülitähtsat rolli ELi majanduskasvu ja arengu strateegias. Selle jaoks on võetud vastu mitu vahendit ja resolutsiooni, täpsemalt Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrument (ENPI) ning samuti ühise välis- ja julgeolekupoliitika põhivalikud. Olen seetõttu rahul, et võeti vastu nii see raport kui ka esitatud meetmed, nagu eri sektorite rahastamise ja koostöö tugevdamine ning idapartnerluse riikide teise tippkohtumise korraldamine 2011. aasta teisel poolel. Rõhutan, et EL peab intensiivistama dialoogi nende riikide kodanikuühiskonna organisatsioonidega, edendama vabakaubandust ja stabiilsust, innustama kogemuste jagamist ning liikuvust liikmesriikide ja nende riikide vahel ning edendama mitmepoolset mõttevahetust.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjalikult. – (LT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest Euroopa naabruspoliitika idamöötmelise läbivaatamise juurde kuuluvad sellised põhieesmärgid nagu demokraatia, õigusriigi põhimõte, inimõiguste ja põhivabaduste kaitsmine, turumajandus, säästev areng ning hea valitsemistava. Resolutsioonis rõhutatakse, et ENP on endiselt strateegiliselt tähtis raamistik lähimate partneritega suhete tihendamiseks ja tugevdamiseks, et toetada nende riikide poliitilisi, sotsiaalseid ja majandusreforme, ning rõhutab, et programmide ja tegevuse kavandamisel ja rakendamisel on oluline säilitada ühise vastutuse põhimõte. Idapartnerlus käivitati poliitilise raamistikuna ENP idamöötmelise arenguks, mille eesmärk on süvendada ja tugevdada ELi ja tema idanaabrite suhteid, edendada poliitilist assotsieerumist, majanduslikku integreerumist ja õigusaktide ühtlustamist ning samas toetada partnerriikide poliitilisi ja sotsiomajanduslikke reforme. Tahan rõhutada, et majanduslikud reformid peavad toimuma koos poliitiliste reformidega ning et head valitsemistava võib saavutada üksnes demokraatlikele institutsioonidele tugineva avatud

ja läbipaistva otsustusprotsessi kaudu. Väga oluline on jätkata piirkondliku koostöö edendamist Musta mere piirkonnas ning Musta mere piirkonda käsitleva ELi poliitika tõhustamist, milleks tuleb eelkõige käivitada terviklik ELi Musta mere strateegia ning tagada asjakohased rahalised ja inimressursid selle tulemuslikuks rakendamiseks.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *kirjalikult*. – Olen Euroopa Liidu naabruspoliitika idamöödet alati toetanud ja seda on näha ka mu eelnevatest tegevustest. Toetan Euroopa naabruspoliitika läbivaatamist peamiselt seepärast, et seda on vaja selleks, et tagada inimõiguste ja poliitiliste põhimõtete jõulisem integreerimine kolmandate riikide poliitilise olukorra analüüsidesse. Selles rõhutatakse, et mõnes partnerriigis on toimunud positiivne areng inimõiguste ja demokratiseerumise valdkonnas, kuid teistes riikides, eriti Valgevenes, on muutused olnud negatiivsed. Minu jaoks oli tähtis ka asjaolu, et erilist tähelepanu pööratakse üliõpilaste, õppejõudude, teadlaste ja ettevõtjate liikuvusele, tagades selleks vajalikud rahalised vahendid ning tugevdades ja laiendades olemasolevaid stipendiumiprogramme. Kõikidel nendel põhjustel toetan Euroopa naabruspoliitika läbivaatamist.

Petru Constantin Luhan (PPE), *kirjalikult*. – (RO) Naabruspoliitika läbivaatamise käigus tuleb jätkata Euroopa Liidu piiridel paiknevate piirkondade konkreetsete probleemide lahendamist. Minu arvates nõuab nii erinevate probleemide lahendamine väga suurt haldussuutlikkust. Lisaks demograafilistele probleemidele, kliimamuutustele, majanduse konkurentsivõimele ja elukvaliteedile, peavad piirkonnad, mis jagavad piire riikidega, mis ei ole ELi liikmesriigid, tegelema ka erinevate tagajärgedega, mis tulenevad korralikult lahendamata jäänud probleemidest. Nii tegeletakse näiteks looduskatastroofide haldamise korral. Sekkumine eriolukordades on väga keeruline, kui naaberriikidel ei ole endal suutlikkust reageerimiseks ja mitte ükski piirkond ei saa tervele olukorrale üksinda reageerida. Seepärast tegin ettepaneku, et ELi piiridel paiknevaid piirkondi, mis piirduvad riikidega, mis ei kuulu ELi, tuleks käsitleda nn platvormipiirkondadena ning neid ka vastavalt toetada. Naabruspoliitikas tuleb võtta arvesse ELis paiknevate, kuid välisriikidega piire jagavate piirkondade suutlikkust, et lahendada palju komplekssemaid probleeme. Selleks on vaja ka vastavat rahalist toetust.

David Martin (S&D), *kirjalikult*. – Hääletasin selle resolutsiooni poolt ning soovitan piirkonna riikidel teha üksteisega tihedamat koostööd ning alustada kõigil asjakohastel tasanditel tõhustatud pikaajalist dialoogi, mis hõlmaks selliseid valdkondi nagu vabadus, turvalisus ja õigus, eelkõige aga piirihaldust, rännet ja varjupaigaküsimusi, võitlust organiseeritud kuritegevuse vastu, inimkaubandust, ebaseaduslikku sisserännet, terrorismi, rahapesu, uimastiäri ning politsei- ja õigusala koostööd. Resolutsioon tuletab meelde, et heanaaberlikud suhted on kõikidele ENP riikidele üks tähtsamaid eeltingimusi, mis tuleb täita Euroopa Liidu liikmeks pürgides.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (FR) Uus Euroopa naabruspoliitika, mida meile lubati, on sama vana asi, millele on lihtsalt lisatud mõned ilusad täiendavad punktid demokraatlikust selgusest. Idamöödme jaoks on seal kõik olemas: vabakaubanduspiirkonnad, toetus Nabucco ja AGRI projektidele ning nn rändevoogude juhtimise väljastellimine. Midagi ei ole muutunud. Ma hääletasin vastu. EL ei ole ei riik ega demokraatia, kuid käitub juba imperialistliku suurriigina.

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult*. – (DE) Esialgselt ei kuulunud kolm Lõuna-Kaukaasia riiki Euroopa naabruspoliitika raamesse ning nad olid kaasatud ainult naabruspoliitika tegevusalasse. Tegevuskavad kahepoolsete suhete süvendamiseks on Euroopa

naabruspoliitika oluline vahend ja nende üle lepitakse iga riigiga eraldi kokku, sest praktikas on igal riigil omaenda arengusuund. Lõuna-Kaukaasia piirkonda iseloomustavad eriti just paljud konfliktid, mille lõpplahenduse leidmine on isegi asjatundjate arvates mõnel juhul äärmiselt raske.

Selles kontekstis on tähtis selgitata korduvalt, et ELi naabruspoliitika ei tähenda automaatselt liikumist ELiga ühinemise suunas (nagu laienemisprotsessis). Naabruspoliitika eesmärgid on hoopis julgeolekupoliitika aspektid ja stabiilsuse suurendamine. Resolutsioonis ei ole seda piisavalt rõhutatud ning seepärast ei hääletanud ma selle poolt.

Franz Obermayr (NI), kirjalikult. – (DE) Euroopa naabruspoliitika on vahend stabiilsuse tagamiseks, rahumeelsete ja demokraatlike struktuuride edendamiseks ning samuti ELi ja selle naaberriikide kahepoolsete suhete süvendamiseks. Lõuna-Kaukaasia riikides on vaja eriti kõvasti tööd teha just seepärast, et selles piirkonnas on palju konflikte. Euroopa naabruspoliitika ei ole ega peakski olema laienemispoliitika esialgne staadium. Minu arvates ei ole seda piisavalt selgitatud ning seepärast ei saa ma seda resolutsiooni toetada.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa naabruspoliitika (ENP) on osutunud tõhusaks välispoliitiliseks vahendiks, mis on tugevdanud ELi suhteid kolmandate riikidega ning toonud konkreetset kasu. Tõhusa naabruspoliitika põhieesmärk on stabiilsuse tagamine. Idapartnerlus on poliitiline raamistik, mis võimaldab jagatud vastutuse ja kohustuste põhimõtete alusel süvendada suhteid partnerriikidega ja nende vahel. Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest ka minu arvates nõuab suhete süvendamine kõikide riikidega, mida selles soovitatakse, suuremat ühist pühendumist ning edasist arengut hea valitsemistava ja demokraatlike normide suunas.

Paulo Rangel (PPE), kirjalikult. – (PT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt, milles kinnitatakse vajadust Euroopa naabruspoliitika (ENP) läbivaatamise järele, lähtudes ELi põhiväärtustest ja põhimõtetest ning kohalike kogukondade ja kodanikuühiskonna suuremast osalemisest. Samuti rõhutatakse resolutsioonis ENP idamõõtmelise tähtsust vahendina ELi ja selle idapoolsete partnerriikide vaheliste suhete süvendamiseks, toetades nendes riikides poliitilisi, sotsiaalseid ja majanduslikke reforme ning süvendades Euroopa integratsiooniprotsessi kontekstis pühendumust ühistele väärtustele ja põhimõtetele, nagu demokraatia, õigusriigi põhimõte, inimõiguste kaitsmine ning hea valitsemistava.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Olen poolt. Lisan oma hääle üleskutsetele, millega väljendatakse heameelt ELi ja selle naaberriikide suhetes Euroopa naabruspoliitika raames saavutatud edu üle. Kinnitatakse veel kord väärtusi, põhimõtteid ja kohustusi, millel ENP rajaneb, sealhulgas demokraatiat, õigusriigi põhimõtet, inimõiguste ja põhivabaduste kaitset, turumajandust, säästvat arengut ja head valitsemistava. Väljendatakse seisukohta, et ENP on endiselt strateegiliselt tähtis raamistik lähimate partneritega suhete tihendamiseks ja tugevdamiseks, et toetada nende riikide poliitilisi, sotsiaalseid ja majanduslikke reforme. Rõhutatakse, et programmide ja tegevuse kavandamisel ning rakendamisel on oluline säilitada ühise vastutuse põhimõte.

Licia Ronzulli (PPE), kirjalikult. – (IT) Vastavalt ELi lepingu artiklile 8 arendab liit naabruses asuvate riikidega privilegeeritud suhteid, mille eesmärk on luua heaolu ja heanaaberlikkuse ala. Nagu võime näha, on Euroopa naabruspoliitika tugevdanud suhteid partnerriikidega ning toonud kõikidele osalejatele konkreetset kasu. Probleemid aga püsivad ja nüüd on vaja keskenduda prioriteetsetele tegevussuundadele, kasutades just idapartnerluse puhul tõhusamaid võrdlusaluseid. Partnerlus meie idanaabritega on Euroopa heaolu jaoks väga tähtis poliitiline raamistik ning selle tööplatvorm on suunatud neljale valdkonnale:

demokraatia, hea valitsemistava, majandusintegratsioon ja ühtivus ELi poliitikaga. Kahjuks on nendes riikides puhkenud konfliktid suur takistus nende riikide majanduslikule, sotsiaalsele ja poliitilisele arengule ning ka suur tõke koostööle ja piirkondlikule julgeolekule, nagu näitavad hiljutised ülestõusud Tuneesias ja Egiptuses. Tahan näha Euroopa naabruspoliitika strateegilist läbivaatamist, mis lähtub Euroopa Liidu väärtustest, mis on vastu rõhuvatele režiimidele ja mis toetab idapoolsete riikide rahvaste õiguspäraseid demokraatlikke püüdlusi.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *kirjalikult.* – (PL) Alates Euroopa naabruspoliitika (ENP) käivitamisest on see toonud konkreetset kasu kõikidele osalejatele. ENP loob koostööraamistiku, millel on strateegiline tähtsus meie lähimate partnerite poliitiliste, sotsiaalsete ja majanduslike reformide toetamise jaoks. Idapartnerluse eesmärgid on demokraatia arendamine, hea valitsemistava ja stabiilsus, majandusintegratsioon ja suhete tihendamine ELi poliitikaga. Alates ENP käivitamisest on paljudes partnerriikides tehtud edusamme inimõiguste, avaliku elu demokratiseerimise ja majandusreformide valdkonnas. Valgevene on ainus riik, mis teeb vaid piiratud koostööd ELiga ning Valgevene edasine osalemine ENPs peaks sõltuma sellest, kui väga riik on valmis austama demokraatia ja vabaduse aluspõhimõtteid.

Tähelepanu tuleb pöörata korruptsioonivastasele võitlusele, valimisseadusele ja valimiste korraldamisele, et viia need kooskõlla rahvusvahelises õiguses sätestatud standarditega. Toetada tuleb ka Euronesti parlamentaarset assambleed, rõhutades selle rolli demokraatia tugevdamisel ja selle tähtsust koostöö arendamisel idapartnerluse riikidega.

Bogusław Sonik (PPE), *kirjalikult.* – (PL) Euroopa naabruspoliitika (ENP) idamõõtme läbivaatamist käsitleva Euroopa Parlamendi resolutsiooni eesmärk on reageerida probleemidele, mis on kerkinud esile meie ida- ja lõunamõõtme naaberriikides viimase paari kuu jooksul. Need sündmused näitasid, et ELi praegune osalemine naaberriikides on ebapiisav. Euroopa Parlamendi väljapakutud paradigma muutus stabiilsust esikohale seadvalt lähenemisviisilt demokratiseerimist ja inimõigusi esikohale seadvale lähenemisviisile ELi poliitikas on vajalik. Ei tohi enam teeselda, et poliitiline *status quo*, see tähendab autoritaarsete režiimide alalhoidmine, on parem Euroopa jaoks, parem Euroopa julgeoleku jaoks. On aeg väljendada solidaarsust meie naabritega.

Erinevustest hoolimata on suuremal osal meie naaberriikidest mõned ühised omadused: piiratud vabadus või vabaduse täielik puudumine ning puuduv edu nüüdisajastamisel. Täiendavate mahukate rahaliste vahendite eraldamine ELi naabruse stabiliseerimiseks paistab vältimatuna. Seepärast peaks ENP lähtuma ka edaspidi tingimuslikkusest ning kahe- ja mitmepoolsest koostööst ning seda tuleks laiendada institutsioonilise integratsiooni, viisanõude kaotamise, Euroopa turu avamise ja kodanikuühiskonna toetamise kaudu. Taas võiks siinkohal meenutada Poola seisukohta. Poola on toetanud järjekohaseid ELi laienemisi ning nõudis kahe aasta eest tungivalt, et liikmesriigid tugevdaksid koostöös Rootsi ja idapartnerluse algatuse raames ENP idamõõdet.

Praeguste sündmuste valguses saab Poola roll sümboolse tähenduse. Poola võib olla oma ajalooliste kogemustega poliitilise ja majandusliku süsteemi ümberkorraldamisel praeguse poliitika raames hea teejuht ja mudel nii ELi idanaabritele kui ka lõunanaabritele.

Nuno Teixeira (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa naabruspoliitika (ENP) on osutunud tõhusaks ELi välispoliitika vahendiks, mis on tugevdanud partnerriikide suhteid ning toonud konkreetset kasu kõigile pooltele. Lissaboni lepingu jõustumisega tehtud muudatuste eesmärk on suurendada ELi poliitika välismõõtme järjepidevust, tõhusust ja õiguspärasust.

Sellegipoolest on aga tähtis minevikus tehtud vigu läbi vaadata ja esile tuua. Euroopa naabruspoliitika (ENP) ja idapartnerluse läbivaatamisega tuleb sätestada iga partnerriigi jaoks konkreetsed tegevusprioriteedid koos võrdlusaluste ja eristustega, mille aluseks on tulemuslikkus ja saavutused. Nn alt-üles lähenemisviis, milles toetatakse kodanikuühiskonda ja demokratiseerimisprotsessi, on püsiva jätkusuutlikkuse ja majanduskasvu eeltingimus.

Piirkonna sotsiomajanduslike probleemide lahendamiseks on vaja panna rõhku õppele, haridusele, teadustegevusele ja liikuvusele. Viimaks soovin tuua esile toetuse, mida EL on andnud Valgevene kodanikuühiskonnale demokraatlike ja sotsiaalsete reformide tugevdamiseks, et võimaldada riigi osalemist ENPs ja teistes sektoripoliitika valdkondades.

Resolutsiooni ettepanek B7-0199/2011 (Euroopa naabruspoliitika lõunamõõtme läbivaatamine)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Olen nende avalduste poolt, mille kohaselt tuleb arvesse võtta uut arengut, minevikus tehtud vigu ja tuge demokraatiale üleminekul, kaasa arvatud piirkonna majanduslikke ja sotsiaalseid reforme, korrupsioonivastast võitlust ning inimõiguste ja põhivabaduste edendamist. Kõige tähtsam on see, et arendataks mitmepoolset mõõdet ning et partnerluse kahepoolsete ja mitmepoolsete mõõtmete vahel tagatakse koostoime, kaasa arvatud Vahemere Liidu taaselavdamine ja ametiühingute tähtsuse suurendamine tsiviilelanikkonna jaoks. Samuti on tähtis rõhutada, et selle poliitika jaoks eraldatavaid rahalisi vahendeid on vaja suurendada ja nende kasutust parandada.

Dominique Baudis (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Meie Vahemere lõunapiirkonda käsitlev poliitika vajab läbivaatamist. Euroopa naabruspoliitika eesmärk oli edendada demokraatlikke väärtusi ja inimõigusi, kuid alates selle aasta algusest Vahemere lõunapiirkonnas toimuvad sündmused näitavad, et selle eesmärgi saavutamine on ebaõnnestunud. Tuleb tunnistada, et hariduse ja majanduse nüüdisajastamise valdkonnas on koostöö olnud tõepoolest tulemusrikas. Sama ei saa aga öelda hea valitsemistava, kohtureformi ja demokraatia kohta, mis on sellegipoolest Euroopa naabruspoliitika põhieesmärgid. Selle teksti hea omadus on see, et selles pakutakse välja lahendusi selle poliitika põhjalikuks ümbermõtestamiseks. Loodan, et Euroopa Komisjon ja nõukogu lähtuvad sellest.

Mário David (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Täna täiskogu arutelu siin Strasbourgis tehti Euroopa naabruspoliitikas (ENP) tähtsaid strateegilisi muudatusi. See näitas, et soovi korral suudab Euroopa tegutseda ennetavalt ja lähtuda üksmeelselt ühest kindlast ideaalist. Täna tõestasime seda taas. Mul on hea meel näha seda just selle resolutsiooni puhul, mille raportöör oli mul au olla. Mul oli tõesti hea meel näha, et volinik Füle nõustus peaaegu kõikide meie ettepanekutega, nagu võisid näha kõik istungisaalis olijad hääletusele eelnenud arutelu ajal. Kutsun nüüd komisjoni üles näitama vajalikku innukust 10. mai läbivaatamisprotsessis ja looma naabruspoliitika, mis on iga riigi jaoks kohandatud ning milles on selged võrdlustasemed ja mis on hoolikalt läbi mõeldud. Nii on koostöös uute demokraatlike riikidega lõunas võimalik luua tulevane Vahemere kaubanduspiirkond ja ma loodan, et selle teema puhul tehtud tööd iseloomustanud hea õhkkond ja koostöövalmidus viivad selleni, et parlamenti hakatakse kaasama alaliselt selle poliitika kavandamises ja hindamises. Minu arvates on väga tähtis, et EL pooldaks resolutsioonis välja toodud põhjustel Euroopa naabruspoliitikas edaspidi nn alt-üles lähenemisviisi.

Diane Dodds (NI), *kirjalikult.* – Hääletasin selle resolutsiooni ettepaneku vastu. Kui ühest küljest on tähtis edendada Vahemere piirkonnas rahu ja demokraatiat, siis teisest küljest on täiesti selge, et Euroopa naabruspoliitika aluseks olev strateegia on seni

ebaõnnestunud. See strateegia läheb maksumaksjatele aastas ligikaudu poolteist miljardit eurot maksuma, kuid seni ei ole see tulemusi andnud. Piirkonnas on pagulaskriis ja paljud režiimid kasutavad oma rahva vastu vägivalda. Kahtlemata palutakse meil varsti täiendavaid rahastamisvahendeid heaks kiita. Ilma selgete eesmärkide ja tööprogrammita jääb see segane poliitika piirkonna kõige haavatavamaid ka edaspidi alt vedama. Sama selge on see, et kõrge esindaja ei ole suutnud kooskõlastada edukalt reageerimist jätkuvalle julgeoleku- ja humanitaarkriisile.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Viimased sündmused Vahemere lõunapiirkonnas, mis said alguse 2010. aasta detsembris Tuneesias, on näidanud taas tungivat vajadust Euroopa naabruspoliitika (ENP) läbivaatamise järele. Parlament peaks jälgima Vahemere lõunapiirkonna riikide demokraatiale ülemineku protsessi ja toetama seda koos teiste Euroopa institutsioonidega, et see toimuks nii kiiresti ja rahumeelselt kui võimalik, pakkudes olulist toetust oma käsutuses olevate vahenditega, mille eesmärk on edendada poliitilisi, majanduslikke ja sotsiaalseid reforme. Demokraatia tugevdamine, õigusriigi põhimõte, hea valitsemistava, korruptsioonivastane võitlus ning inimõiguste ja põhivabaduste austamine on ELi ja selle lõunanaabrite vahelise dialoogi üliolulised osad. Neid sündmusi arvesse võttes vajab Vahemere Liit läbivaatamist ja seda tuleks tugevdada ENP lõunamõõdet silmas pidades.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Mul on hea meel selle resolutsiooni kvaliteedi ning selle vastuvõtmise üle ja soovin tänada oma kolleegi Mário Davidit! ELi eesmärgid on väga laiaulatuslikud ja need hõlmavad ka meie naaberriike, et luua suurem ala, kus inimesed ja kaubad saaksid vabalt liikuda. Nendes oludes mängib ELi Euroopa naabruspoliitika (ENP) ülitähtsat rolli ELi majanduskasvu ja arengu strateegias. Selle jaoks on võetud vastu mitu vahendit ja resolutsiooni, täpsemalt Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrument (ENPI) ning samuti ühise välis- ja julgeolekupoliitika põhivalikud. Nüüd on ENP läbivaatamisel Lõuna- ja Ida-Vahemere piirkonna sündmuste kontekstis aga palju suurem tähtsus. EL peab Vahemere lõunapiirkonnas, eriti Tuneesias ja Egiptuses toimuvatest sündmustest õppust võtma ning vaatama läbi oma demokraatia ja inimõiguste toetamise poliitika, et võtta kasutusele inimõiguste klausli rakendusmehhanism kõigis lepingutes kolmandate riikidega. ENP läbivaatamisel tuleb seada esikohale kohtusüsteemi sõltumatuse, põhiõiguste austamise, pluralismi ja ajakirjandusvabaduse ning korruptsioonivastase võitlusega seotud kriteeriumid.

Elisabetta Gardini (PPE), kirjalikult. – (IT) Arvestades viimaste sündmustega Vahemere piirkonnas ning nende sündmuste vahetute ja kaudsete tagajärgedega Euroopa riikidele, on vaja kiiremas korras Euroopa naabruspoliitika põhjalikku läbivaatamist. Euroopa uue strateegia aluseks peab olema Vahemere piirkonna jaoks saadavalolevate vahendite uuestimääratlemine, selles tuleb suurendada finantskohustusi poliitiliste, majanduslike ja sotsiaalsete reformide toetamiseks selle piirkonna riikides ning see peab nõudma sisserände küsimustega seotud vahendeid. Lisaks olen seisukohal, et arvestades meie lõunapoolsetes naaberriikides toimuvate põhjalike muutustega, on nüüd paras aeg, et töötada välja uus Euroopa lähenemisviis, mille eesmärk on nii demokraatia kaitsmine kui ka konkreetsete meetmete võtmine rändesurve vähendamiseks ja energia varustuskindluse tagamiseks. Selles kontekstis on väga tähtis panna võimalikult kiiresti alus uuele ja tugevamale partnerlusele meie lõunanaabritega, et edendada Vahemere piirkonnas stabiilsust, majanduslikku arengut ja demokraatiale üleminekut. Sel põhjusel usun, et Euroopa Liit peab mängima piirkonna geopolitilises kontekstis põhirolli.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjalikult. – (LT) Hääletasin selle dokumendi poolt, sest selles rõhutatakse, et tähtis on luua parlamenti kaasav töökond, et reageerida demokraatlikke muutusi pooldavate osalejate üleskutsele teostada järelevalvet demokraatiale ülemineku protsessi üle, eelkõige vabade ja demokraatlike valimiste ja institutsioonide, sealhulgas sõltumatu kohtuvõimu väljaarendamise osas. Samuti kutsutakse selles ELi üles toetama kindlalt piirkonna poliitilisi ja majandusreforme, kasutades selleks kõiki Euroopa naabruspoliitika raames olemasolevaid instrumente ja võtma vajaduse korral vastu uusi, et aidata kõige tõhusamal viisil kaasa demokraatiale ülemineku protsessile, keskendudes põhivabaduste austamisele, heale valitsemistavale, kohtuvõimu sõltumatusele ja korruptsioonivastasele võitlusele ning reageerides nii lõunanaabrite elanikkonna vajadustele ja ootustele. Peame tagama, et pakume sihipärasemat abi, mis on suunatud eelkõige kodanikuühiskonnale ja kohalikule tasandile, järgides alt-üles lähenemisviisi. Rohkemate vahendite eraldamine peaks aga põhinema vajaduste täpsel hindamisel ja sellega peaksid kaasnema tõhusamad programmid, mida rakendatakse, kohandatakse ja mille prioriteedid seatakse vastavalt abi saava riigi vajadustele.

David Martin (S&D), kirjalikult. – Hääletasin selle resolutsiooni poolt, mis tuletab meelde, et Vahemere lõunapiirkonnas, eelkõige Tuneesias ja Egiptuses praegu aset leidvad sündmused tõid esile ENP suutmatuse edendada ja kaitsta inimõigusi kolmandates riikides; nõuab tungivalt, et EL võtaks nendest sündmustest õppust ja vaataks läbi oma demokraatia ja inimõiguste toetamise poliitika, et võtta kasutusele inimõiguste klausli rakendusmehhanism kõigis lepingutes kolmandate riikidega; nõuab, et ENP läbivaatamisel seataks esikohale kohtusüsteemi sõltumatuse, põhiõiguste austamise, pluralismi ja ajakirjandusvabaduse ning korruptsioonivastase võitlusega seotud kriteeriumid; nõuab nende riikide suhtes teostatava liidu poliitika paremat koordineerimist.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Uus Euroopa naabruspoliitika, mida meile lubati, on sama vana asi, millele on lihtsalt lisatud mõned vajalikud demokraatlikud täiendused. Kõige ülejäänul puhul jäävad diktatuuridega sõlmitud kokkulepped endiselt püsima: vabakaubanduspiirkonnad, nn rändevoogude juhtimise väljasttellimine, ELi energiavarustuse kindlus – kõik on olemas. EL ei saaks tärkavatest demokraatiatest vähem hoolida. Ma hääletasin vastu.

Andreas Mølzer (NI), kirjalikult. – (DE) Juba aastaid on EL pööranud oma naabruspoliitikas põhitähelepanu majanduslikule liberaliseerimisele, lootes et sellel on head poliitilised kõrvalmõjud. Autoritaarsed režiimid on kahjustanud majanduslike reformide dünaamilisust juba pikemat aega pidevalt kasvava riikliku represseerimisega. Võttes arvesse Liibüa konflikti eskaleerumist, on kaheldav, kas Euroopa naabruspoliitika suudab tõesti aidata kaasa suurema stabiilsuse tagamisele.

Paistab, et Magribi riikides saavad Barcelona protsessi ootused vähemalt osaliselt täidetud, kuid siiski kõrvalmõjudega, mida EL ette näha ei osanud ja milleks ta ettevalmistatud ei olnud – olgugi et need kõrvalmõjud tihti üleminekuprotsessidega kaasnevad. Barcelona protsess on iseenesest hea asi ja ma võtsin seda ka hääletamisel arvesse.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa naabruspoliitika (ENP) on osutunud tõhusaks välispoliitika vahendiks. Euroopa Parlament peab parlamentidevaheliste delegatsioonide ja Vahemere Liidu parlamentaarse assamblee kaudu mängima otsustavat rolli mõtte edendamisel, mille kohaselt on Euroopa stabiilsus ja heaolu tihedalt seotud lõunapoolsete naaberriikide demokraatliku valitsemistava ning majandusliku ja sotsiaalse eduga, ning edendama poliitilist mõttevahetust, täielikke vabadusi, demokraatlikke reforme

ja õigusriigi põhimõtete järgimist partnerriikides. Resolutsioonis nimetatud põhjustel hääletasin poolt.

Paulo Rangel (PPE), kirjalikult. – (PT) ELi lõunapoolsetes naaberriikides, eriti Tuneesias, Egiptuses ja Liibüas viimasel ajal toimunud meeleavaldused on näidanud, et EL peab oma naabruspoliitikat muutma ning võtma selle raames kasutusele palju ulatuslikumad ja tõhusamad vahendid, millega innustada ja toetada vajalikke poliitilisi, majanduslikke ja sotsiaalseid reforme. Seepärast on väga tähtis, et neid sündmusi võetaks arvesse ka Euroopa naabruspoliitika (ENP) läbivaatamisel, millega tuleb tagada, et ENP raames saab nendele probleemidele adekvaatselt reageerida, pannes rõhku demokraatlike väärtuste ning põhiõiguste ja põhivabaduste kompromissitule kaitsmisele ning tagades ka kohalike kogukondade ja kodanikuühiskonna suurema osalemise. Raportöör Mário David on seda oma raportis väga hästi väljendanud ja ma kiidan teda suurepärase töö eest!

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult . – Olen poolt. Euroopa Parlament kinnitab veel kord väärtusi, põhimõtteid ja kohustusi, mis on ENP aluseks, sealhulgas demokraatiat, õigusriigi põhimõtteid, inimõiguste ja põhivabaduste järgimist, naiste õiguste järgimist, head valitsemistava, turumajandust ja säästvat arengut, ning rõhutab, et ENPst peab saama sobiv raamistik suhete süvendamiseks ja tugevdamiseks meie lähimate partneritega, et ergutada ja toetada nende poliitilisi, sotsiaalseid ja majandusreformi, millega kehtestada ja kindlustada demokraatia, areng ning sotsiaalsed ja majanduslikud võimalused kõigile; rõhutab, et ENP programmide kavandamisel ja rakendamisel on oluline jääda kindlaks ühise vastutuse põhimõttele; on seisukohal, et alates ENP käivitamisest 2004. aastal on see nii ühtse poliitilise raamistikuna kui ka tulemuspõhise kohtlemise ja vajadustekohase abi näol toonud otsest kasu nii Euroopa naabruspoliitika partnerriikidele kui ka ELile.

Licia Ronzulli (PPE), kirjalikult. – (IT) Vastavalt ELi lepingu artiklile 8 arendab liit naabruses asuvate riikidega privilegeeritud suhteid, mille eesmärk on luua heaolu ja heanaaberlikkuse ala. Demokraatia ja inimõiguste, eelkõige naiste õiguste edendamine on Euroopa Liidu aluspõhimõtted ning peavad olema Euroopa naabruspoliitika partnerriikide ühised väärtused. Praegused rahvaülestõusud Tuneesias, Egiptuses ja Liibüas said alguse rahva üldisest rahulolematusest nende riikide totalitaarsete režiimidega ning see rahulolematuse levib terves piirkonnas. Seda muutunud sotsiaalset ja poliitilist maastikku arvesse võttes peab EL tegema konkreetseid muudatusi oma naabruspoliitikas, et toetada tõhusamalt reformimisprotsesse inimõiguste ja demokraatia valdkonnas. EL peab partnerluses ida- ja lõunanaabritega määratlema täpselt oma strateegilised prioriteedid. Tahan, et liit tegutseks lähtuvalt eesmärgist panna algus demokratiseerumise protsessile, pidades eelkõige silmas suuremat osalemist avalikus elus ja sotsiomajandusliku arengu paremat korraldamist.

Tokia Saïfi (PPE), kirjalikult. – (FR) Hääletasin selle raporti poolt, sest praegused sündmused peaksid innustama meid naabruspoliitikat reformima, mitte ainult selle prioriteete muutma. Majanduslikust, kaubanduslikust ja poliitilisest seisukohast peaks meie koostöö tingimus ning eesmärk aga olema õiguste ja vabaduste austamine. Rahalist abi, mida EL selleks annab, tuleb märgatavalt suurendada ning selle puhul peavad kehtima samad tingimused ja eesmärgid. Samuti peaksime taaselavdama Vahemere Liidu, vähemalt moraalselt selle nõuetest ning praktiliselt selle saavutustest lähtudes. Meie koostöö ei tohiks edaspidi piirduda ainult mõttevahetustega valitsusvõimudega, vaid Euroopa Liidu prioriteediks peaks saama eri kodanikuühiskonna liikmetega suhtlemine ning piirkonnas poliitilise pluralismi väljakujunemise ja korraldamise edendamine. Õiguspärase ja organiseeritud võimuvahetuste edendamisega ei satu me raskesse olukorda, kus peame

valima valitsuste tingimusteta toetamise puhul stabiilsuse või kaose vahel. Ja kui seekord on meie koostöö aluseks väärtused, siis omandab see rahva silmis õigusjärgsuse ja järjepidevuse, mis on vajalik piirkonna ajalooliste probleemide lahendamiseks.

Vilja Savisaar-Toomast (ALDE), kirjalikult . – (ET) Lugupeetud juhataja, lugupeetud kolleegid! Täna sel hääletusel toetasin resolutsiooni, mis käsitlesid Euroopa naabruspoliitika läbivaatamist nii ida- kui ka lõunamõõtme osas. Käesolevad resolutsioonid on eriti olulised, arvestades lõunapiirkonna hiljutiste sündmuste käiku. Eriti tuleb arvestada mitme ELi lõunanaabruses asuva riigi elanikkonna kindlameelset nõuet diktatuuri kukutamise suhtes ning püüdlusi demokraatia järele. Euroopa naabruspoliitika strateegilisel läbivaatamisel peab neid sündmusi täielikult arvesse võtma ja kajastama.

Mõlema resolutsiooni, nii lõuna- kui idamõõtme puhul on oluline vastastikku kasulik koostöö EL ja erinevate naabermaade vahel, et tagada vajalikud arengud nii demokraatia, inimõiguste kui ka majanduse ja turvalisuse suhtes. Euroopa stabiilsus ja heaolu tihedalt seotud ENP lõunapoolsete naaberriikide demokraatliku valitsemistava ning majandusliku ja sotsiaalse eduga, mistõttu on oluline poliitilise mõttevahetuse, täielike vabaduste, demokraatlike reformide ja õigusriigi põhimõtete toetamine naabruspoliitika partnerriikides. Aitäh!

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), kirjalikult. – (FR) Ülestõusud Tuneesias, Egiptuses ja Liibüas tulid Euroopale nii suure üllatusena, et kõik on nõus vajadusega vaadata läbi Euroopa koostöötingimused Vahemere piirkonna riikidega. Meie lõunapoolsete naaberriikide demokraatiale ülemineku, majandusarengu ja piirkondliku integratsiooni püsivaks toetamiseks on juba praegu mitu võimalust. ELi käsutuses on kaks vahendit: Vahemere Liit ning Euroopa naabus- ja partnerlusinstrument. Mõlema puhul on tulnud ilmsiks nõrgad küljed, aga tõeliste poliitiliste pingutustega oleks võimalik need vead parandada. Seepärast toetangi seda resolutsiooni, mis loob selge raamistiku ja seab konkreetsed eesmärgid järgmise Euroopa naabruspoliitika jaoks. Soovin sellegipoolest juhtida kaasparlamendiliikmete tähelepanu naabruspoliitika piiriülesele mõõtmele. See moodustab küll kõigest 5% Euroopa naabus- ja partnerlusinstrumendi eelarvest, seda kontrollib keskvalitsus ning selle programmides esineb murettekitavaid viivitusi. Siiski saaks seda mõõdet kasutada katalüsaatorina paljude struktuuriliste koostööalgatuste käivitamiseks Vahemere piirkonnas. Tõelise ELi-Vahemere piirkonna riikide partnerluse loomine ei tähenda ainult seda, et rohkem on vaja arvestada inimeste püüdlustega, vaid ka investeerimist konkreetsetesse projektidesse.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjalikult. – (PL) Toetasin resolutsiooni Euroopa naabruspoliitika lõunamõõtme läbivaatamise kohta. Naiste õiguste komisjoni liikmena tahaksin juhtida erilist tähelepanu sellele, kui tähtis on soolise võrddõiguslikkuse poliitika inimõiguste lahutamatu osana, mis on üks Euroopa Liidu aluspõhimõtteid. Naiste õigused peavad olema prioriteetne teema läbirääkimistel Euroopa naabruspoliitika (ENP) partnerriikidega.

Resolutsiooni kohaselt tuleb naiste õigusi võtta arvesse ühtlustatud õiguse (põhiseaduste, karistusseadustike, perekonnaseaduse ja muude tsiviilõigusaktide) läbivaatamisel, nagu ka ENP partnerriikidega peetavas inimõiguste dialoogis. Samuti peame pöörama rohkem tähelepanu meetmetele, mis süvendavad naiste integreerimist ühiskonda. Meil on vaja programme, mis edendavad naiste haridust ning peame edendama naiste tööhõivet ja suurendama nende osalemist avalikus elus. ENP riikides soolise võrddõiguslikkuse

parandamiseks võetud meetmete mõju tuleb pidevalt kontrollida ja jälgida ning puudusi selles valdkonnas tuleb tugevalt hukka mõista ja isegi karistada.

Olen selle poolt, et EL ei tohiks tugevdada suhteid nende kolmandate riikidega, mis ei kaasa kodanikuühiskonda käsitlevate poliitikameetmete ja institutsioonide puhul piisavalt naisi, eelkõige inimõiguste organisatsioonides ja naisorganisatsioonides.

Catherine Stihler (S&D), *kirjalikult*. – Hääletasin selle raporti poolt, mis on väga oluline, kui võtta arvesse viimase aja sündmusi ELi lõunapoolsetes naaberriikides. On ülitähtis, et uus poliitika toetaks demokratiseerumist ja tõelisi reforme asjaomastes riikides.

Nuno Teixeira (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Põhja-Aafrika ja Lähis-Ida sündmused näitavad Euroopa naabruspoliitika (ENP) ebatõhusust, kuid samuti uusi probleeme, millega EL piirkondliku poolena silmitsi seisab. Heaolu ja heanaaberlikkuse ala loomine, mis rajaneb ELi väärtustel, peaks olema ka edaspidi aluseks suhete arendamisel ENP partnerriikidega – praegusel juhul Vahemere piirkonna riikidega. Esiteks on minu arvates oluline vaadata läbi 2011.–2013. aasta riiklikud näidisprogrammid, võttes arvesse kõige kiireloomulisemaid vajadusi. Samal ajal on vaja muuta palju paindlikumaks rahastamisvahendid, eelkõige Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrument (ENPI) ning demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahend (EIDHR), et pakkuda otsest toetust kodanikuühiskonna organisatsioonidele.

Samuti kutsun üles tugevdama nii rahastamises kui ka liikmesriikide kohustustes Vahemere Liitu kui eelistatud foorumit heade tavade jagamiseks, kus tuleks luua selge Vahemere piirkonna poliitika, mille aluseks on partnerluspoliitika ning ühise vastutuse ja tingimuslikkuse põhimõte. Lõpetuseks olen veendunud, et kiireimas korras tuleb leida lahendused sõja lõpetamiseks Liibüas, samuti on vaja koostada meetmete pakett riigi ülesehitamiseks pärast konflikti lõppu.

Dominique Vlasto (PPE), *kirjalikult*. – (FR) Mul on hea meel, et parlament võttis vastu selle resolutsiooni, milles Euroopa-Vahemere piirkonna riikide partnerlus läbi vaadatakse ja selle tulevase suuna üle otsustatakse. Olen pühendunud mõlema Vahemere kalda vastastikusele lähenemisele ning esitasin seepärast mitu ettepanekut ja mul on väga hea meel, et minu kaasparlamendiliikmed need heaks kiitsid. Rõhutasin eriti, et araabia maades toimunud sündmuste valguses vajab Euroopa naabruspoliitika (ENP) läbivaatamist: on vaja süvendada dialoogi kodanikuühiskonnaga, edendada heade tavade vahetamist, tagada assotsieerimislepingutes inimõiguste kaitsmine ning toetada demokraatiale ülemineku protsessi nende riikides. ENP annab meile suurepärase võimaluse meie väärtuste edendamiseks ja suhete tugevdamiseks Euroopa lävepakul olevate riikidega. Seepärast loodan, et meie partnerlusest Vahemere lõunapiirkonna riikidega saab meie välispoliitika prioriteet. Teen kõik tagamaks, et töötame võrdsel tasemel ja et meie eesmärgi jaoks, milleks on Vahemere piirkonna muutmine rahu, heaolu ja koostöö alaks, eraldatakse piisavaid vahendeid.

Resolutsiooni ettepanek RC-B7-0244/2011 (Seksuaalvägivalla kasutamine Põhja-Aafrika ja Lähis-Ida konfliktides)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult*. – (PT) Olen selle resolutsiooni poolt, sest see kaitseb põhilisi kodanikuõigusi, eriti sõnavabaduse õigust. Sellisel käitumisel peavad olema tagajärjed suhetele ELi ja iga riigi vahel, mis vabadusi sellisel viisil ründab. Ilma nende riikidele tugevat poliitilist survet avaldamata on rahu tagamine väga raske. Võitluses selliste

rünnakute vastu peab EL olema alati eesliinil ning jälgima valvsalt edasist arengut selles piirkonnas.

Laima Liucija Andrikiene (PPE), kirjalikult . – (LT) Hääletasin seksuaalvägivalla kasutamist Põhja-Aafrika ja Lähis-Ida konfliktides käsitleva resolutsiooni poolt. Naised, kes on aktiivselt osalenud ülestõusudes, milles nõutakse suuremat demokraatiat ning rohkem õigusi ja vabadusi Põhja-Aafrikas ja Lähis-Idas, väärivad meie austust ja toetust. Euroopa Liit ei saa vaikida, kui neid vapraid naisi, kes võitlevad demokraatia ja vabaduse eest, nii julmalt koheldakse. Seepärast kutsume komisjoni ja liikmesriikide valitsusi üles mõistma tugevalt hukka naistevastased seksuaalrünnakud ning naiste hirmutamise ja nende vastu suunatud tegevuse Liibüas ja Egiptuses, sest nendes riikides võimul olevad valitsused on kasutanud nende revolutsioonide käigus tekkinud konfliktides naiste vastu suunatud seksuaalvägivalda relvana. Egiptuse ametivõimud peavad võtma kiiresti meetmed, et lõpetada piinamine, uurima kõikide rahumeelsete meelevaldajate kuritarvitamise juhtumeid ja lõpetama tsiviilelanike sõjatribunalide alla andmise. Olen sügavalt veendunud, et Põhja-Aafrikas ja Lähis-Idas toimuvad muutused peavad aitama kaasa naiste diskrimineerimisele lõpu tegemisele ja nende täielikule ühiskonnaelust osavõtule võrdselt meestega.

Roberta Angelilli (PPE), kirjalikult . – (IT) See et Põhja-Aafrikas puhkenud konfliktides on viimase paari nädala jooksul pandud naiste ja laste vastu toime vägivallaakte, ei ole mingi üllatus, sest kahjuks on hakatud relvakonfliktides üha sagedamini kasutama naiste alandamist, piinamist, omamist ja kontrollimist, et mõnda konkreetset rühma täielikult või osaliselt hävitada.

Asi läheb sellest siiski palju kaugemale: mitte kellelgi ei ole õigust rüvetada naiste vääriskust ainult selle pärast, et nad julgevad nõuda õigust oma mõtete väljendamiseks, osaleda aktiivselt rahumeelse ja demokraatliku maailma loomises ning et nad nõuavad üle kõige soolist võrdsõiguslikkust. Ebainimlik ning alandav kohtlemine, nagu elektrošokid, süütusekontrollid, füüsiline ja psühholoogiline vägivald, vägistamine ja orjus, on vastuvõetamatud kombad, mille kohta peame ütleva, et nüüd aitab.

Nendes Põhja-Aafrika riikides toimunud sündmustega arvestades on ainult õige, et nende ränkade rikkumiste eest vastutavaid isikuid karistatakse samamoodi nagu kõigi teiste konfliktide puhul, sest tegemist ei ole ainult tsiviilisikutega, vaid ka sõduritega, mis on veel laiduväärsem. Loodan südamest, et ELil õnnestub survet avaldada, et need riigid ratifitseeriks kiireimas korras paljud rahvusvahelised õigusaktid, sealhulgas Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuudi ja 1951. aasta pagulasseisundi konventsiooni.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjalikult . – (LT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest naiste vastu suunatud vägivallale ja naiste seksuaalsele kuritarvitamisele tuleb teha kiireimas korras lõpp. Euroopa Komisjon ja liikmesriigid peavad mõistma jõuliselt hukka naiste seksuaalse kuritarvitamise, naiste hirmutamise, piinamise ja nende vastu suunatud vägivalla Liibüas ja Egiptuses. Peame kutsuma Egiptuse sõjaväe ülemkohut üles võtma viivitamata meetmed, et lõpetada see naistevastane vägivald. Peame tagama, et kõikidele julgeoleku- ja relvajõududele antakse selged juhised, et piinamine ja muu väärkohtlemine on lubamatud, et nende puhul tehakse igakülgne uurimine ja et nende kuritegude toimepanijad võetakse vastutusele. Samuti on kõikidel inimestel õigus avaldada seisukohti oma riigi demokraatliku tuleviku kohta, ilma et neid peetaks kinni, piinataks või et neid koheldaks alandavalt ja diskrimineerivalt.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Naised on aktiivselt osalenud meeleavaldustes, milles nõutakse suuremat demokraatiat ning rohkem õigusi ja vabadusi Põhja-Aafrikas ja Lähis-Idas. Kahjuks kasutavad Liibüa ja Egiptuse režiimid vägivalda, et naisi hirmutada ja alandada, muutes naised kaitsetuks. Mõistan teravalt hukka Egiptuse sõjaväe poolt Tahriri väljakul kinnipeetud naissoost meeleavaldajate vastu toime pandud teod. Kiireimas korras on vaja võtta meetmed, et lõpetada selline alandav kohtlemine ning tagada, et kõikidele julgeoleku- ja relvajõududele antakse selged juhised, et piinamise ja muu väärkohtlemise puhul tehakse põhjalik uurimine. Egiptuse ametivõimud peavad võtma kiiresti meetmed, et lõpetada piinamine, uurima kõikide rahumeelsete meeleavaldajate kuritarvitamise juhtumeid ja lõpetama tsiviilelanike sõjatribunalide alla andmise. Kutsun komisjoni ja liikmesriikide valitsusi üles mõistma tugevalt hukka naiste vastu seksuaalvägivalla kasutamise, naiste hirmutamise ja nende kuritarvitamise Liibüas ja Egiptuses!

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult. – (PT)* Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest selles mõistetakse tugevalt hukka asjaolu, et Liibüa ja Egiptuse režiimid on kasutanud sealsete revolutsioonide ümber toimuva konflikti osana naiste vastu suunatud seksuaalvägivalda. Naised on nendes ülestõusudes aktiivselt osalenud ja võidelnud ning riskinud oma eluga, nõudes rohkem demokraatiat, rohkem õigusi ja vabadusi. Väga tähtis on tagada, et Põhja-Aafrikas ja Lähis-Idas toimuvad muutused aitavad kaasa naiste diskrimineerimise lõpetamisele ja nende täielikule osavõtule ühiskonnaelust võrdselt meestega.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Kahjuks teame kõik väga hästi, et ülestõusude ja relvakonfliktide perioodidel muutub naiste ja laste vastu suunatud vägivalla probleem palju teravamaks ning suureneb ka seksuaalse kuritarvitamise juhtude arv. Selline tava on täiesti laiduväärne ning seda on ka piinamine, rühmaviisilised vägistamised, süütusekontrollid, ähvardused ja ahistamine, olgu see siis füüsiline või psühholoogiline, mida kasutatakse naiste vastu nende hirmutamiseks või ehmatamiseks või neilt poliitilise osalemise õiguse äravõtmiseks, nagu tehakse praegu Egiptuses ja Liibüas. EL – ja eriti parlament – peab olema bastion, mis seisab põhiõiguste ja inimväärikuse kaitsmise eest ning mõistma selgelt ja ühtselt hukka kõik nende väärtuste rikkumise juhtumid. Mõistan tugevalt hukka vägivalla kasutamise naiste ja laste vastu Põhja-Aafrikas ja Lähis-Idas hetkel toimuvates konfliktides ning nõuan vastavate meetmete võtmist, et kaitsta naiste ja laste põhiõigusi ja inimväärikust.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Võitlus inimõiguste rikkumise vastu on ELi ja selle institutsioonide põhieesmärk. Seepärast on need organisatsioonid öelnud lahti seksuaalvägivalla kasutamisest ja mõistnud selle hukka kõikides konfliktides. Parlament on võtnud vastu palju resolutsioone, milles on mõistnud hukka vägivalla kasutamise naiste vastu. Ka selle resolutsiooni ühisettepanek käsitleb seda vägivalda, eelkõige seksuaalvägivalda, mida kasutatakse naiste vastu Põhja-Aafrikas ja Lähis-Idas. Meieni jõudnud teated vägivalla kasutamisest sõja ja repressiooni kontekstis on erakordselt kohutavad ning need on põhjustanud suurt tülgaust ja pahameelt. Selliste tegude toimepanek ei tohi jääda karistusest isegi siis, kui neid kaitsevad diktaatorid või kui neid tegusid õigustatakse konservatiivse mõtlemisega. Seepärast hääletan selle raporti poolt, mis mõistab hukka igat liiki naistevastase vägivalla olenemata piirkonnast, nõuab kuritegude toimepanekutele karme karistusi ja seab prioriteediks ELi toetuse naistele rohkemate õiguste andmise protsessis, eriti neid naisi silmas pidades, kes julgesid osaleda nn araabia kevade ülestõususes ning innustada neid osalema täiel määral oma koduriikide kodanikuelus.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Arutelus, milles käsitleti seksuaalvägivalla kasutamist Põhja-Aafrika ja Lähis-Ida konfliktides, lubas komisjon võidelda vankumatult selle eest, et teha lõpp seksuaalsele vägivallale ja orjusele, mida peetakse Genfi konventsiooni kohaselt inimsusevastasteks kuritegudeks ja sõjakuritegudeks.

Nagu on öeldud meie esitatud resolutsiooni projektis, on tähtis nõuda tõhusaid diplomaatlikke meetmeid, mis on jõuliselt vastu seksuaalvägivalla kasutamisele ning naiste hirmutamisele ning kuritarvitamisele Põhja-Aafrikas ja Lähis-Idas või igal pool mujal.

Rõhutame, kui tähtis on tunnustada naiste rolli nendes revolutsioonides ning kui oluline on naiste õiguste tagamine, kaasa arvatud nende õigus osaleda nende riikide uutes demokraatlikes, õiguslikes, majanduslikes ja poliitilistes struktuurides, ja teha lõpp diskrimineerimisele, mille all nad on sajandeid kannatanud.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjalikult. – (LT) Hääletasin seksuaalvägivalla kasutamist Põhja-Aafrika ja Lähis-Ida konfliktides käsitleva resolutsiooni poolt. Resolutsioon kutsub komisjoni ja liikmesriike üles mõistma jõuliselt hukka naistevastased seksuaalrännakud ning naiste hirmutamise ja nende vastu suunatud tegevuse Liibüas ja Egiptuses. Olen arvamusel, et kõikidel on õigus avaldada seisukohti oma riigi demokraatliku tuleviku kohta, ilma et neid peetaks kinni, piinataks või et neid koheldaks alandavalt ja diskrimineerivalt. Naiste osa nendes revolutsioonides ja demokratiseerimisprotsessides tuleb tunnustada ning samuti tuleb rõhutada neid varitsevaid spetsiifilisi ohtusid ja vajadust nende õigusi toetada ja kaitsta.

David Martin (S&D), kirjalikult. – Toetasin seda resolutsiooni, mis kutsub komisjoni ja liikmesriikide valitsusi üles mõistma jõuliselt hukka naistevastased seksuaalrännakud ning naiste hirmutamise ja nende vastu suunatud tegevuse Liibüas ja Egiptuses; mõistab teravalt hukka Egiptuse sõjaväe poolt Tahrii väljakul kinnipeetud naissoost meeleavaldajatele pealesunnitud süütusekontrolli ning on arvamusel, et selline tava ei ole vastuvõetav, kuna see võrdub piinamisviisiga; kutsub Egiptuse sõjaväe ülemkohut üles võtma viivitamata meetmed, et lõpetada selline väärkust alandav kohtlemine ning tagada, et kõikidele julgeoleku- ja relvajõududele antakse selged juhised, et piinamine ja muu väärkohtlemine, sealhulgas sunniviisilised süütusekontrollid, on lubamatud ning nende puhul toimub igakülgne uurimine.

Andreas Mølzer (NI), kirjalikult. – (DE) Tihti on sõjaväeliste konfliktide tõelised ohvrid just naised ja lapsed. On ammu teada tõsiasi, et vägistamine ja piinamine on sagedased juhtumid. Piirkonnas olevate väliskorrespondentide sõnul ei ole olukord erinev ka Liibüas ja Egiptuses. Egiptuses vahistati naissoost meeleavaldajaid ning neid sunniti läbi tegema süütusekontrolli, mis ka dokumenteeriti. Liibüas vägistati ja piinasid sõdurid naisi. Veel üks olukorda halvendav tegur on asjaolu, et need naised, kes oma loo rääkisid, peavad nüüd arvestama tugeva kättemaksuga, nagu süüdistused laimamise eest. Taas toimub siin ränk inimõiguste rikkumine, mille vastu tuleb midagi ette võtta ning seda peavad muu hulgas tegema ka lääne suurriigid.

Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest ka EL ei tohi nende hirmutegude ees oma silmi sulgeda ning on igati õige nõuda Egiptuse ja Liibüa valitsustelt, et neid juhtumeid uuritakse eranditult ning et nende kuritegude toimepanijad võetakse vastutusele, et need riigid saaksid liikuda edasi teel demokraatia ja vabaduse poole.

Franz Obermayr (NI), kirjalikult. – (DE) Egiptuse ja Liibüa rahutuste käigus teatati rahvusvahelises meedias korduvatest naiste vastu suunatud traagilistest rännakutest ja

vägivallaaktidest. Piinamise ja vägistamise toimepanijad jäävad tihti karistamata, sest ametivõimud lõpetavad vaikselt juurdluse või halvimal juhul esitatakse naiste enda vastu süüdistused laimamise eest. Ohvri ja kurjategija rollid vahetatakse ära patriarhaalse ühiskonna huvides. EL ei tohi tegevusetult kõrval seista, vaid peab tegema rohkem, et kaitsta Egiptuse ja Liibüa naisi ja lapsi ning tagada, et kõigi jaoks kehtivad õigusriigi põhimõtted. Seetõttu hääletasin selle resolutsiooni ettepaneku poolt.

Georgios Papanikolaou (PPE), *kirjalikult*. – (EL) Resolutsiooni ühisettepanek seksuaalvägivalla kasutamise kohta Põhja-Aafrika ja Lähis-Ida konfliktides mõistab üldiselt hukka Egiptuses ja Liibüas toime pandud kuriteod. Naiste vastu suunatud tegevus Liibüas ja Egiptuses ning kaebused Tahriri väljakul kinnipeetud naissoost meeleavaldajatele pealesunnitud süütusekontrollidest, mille ajal neid piinati ja vägistati, et saata nad sõjaväekohtu ette süütusekontrollist läbikukkumise pärast, on ebainimlikud kuriteod, mis rikuvad täielikult Genfi konventsiooni inimsusevastaste kuritegude ja sõjakuritegude kohta.

Lisaks nende tegude üldisele hukkamõistmisele kutsutakse resolutsioonis – mida toetasin – komisjoni ja liikmesriikide valitsusi üles mõistma jõuliselt hukka naistevastased seksuaalrännakud ning naiste hirmutamise ja nende vastu suunatud tegevuse Liibüas ja Egiptuses ning võtma konkreetseid ja kooskõlastatud meetmeid selle tegevuse viivitamatuks lõpetamiseks.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest see mõistab hukka soolise ja loomulikult ka seksuaalvägivalla kasutamise konfliktides. Olen nõus resolutsiooni seisukohaga, et Euroopa naabruspoliitika (ENP) meetmetes tuleb tähtsustada inimõigusi, mis on demokratiseerimisprotsessi lahutamatu osa. Samuti olen nõus sellega, et ELi kogemusi soolise võrdõiguslikkuse poliitika ja soolise vägivalla vastase võitluse alal tuleb jagada nende riikidega.

Licia Ronzulli (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Ülestõusudes Põhja-Aafrikas ja Lähis-Idas on naised aktiivselt väljendanud oma ühiseid nõudmisi suurema demokraatia ning põhiõiguste järele. Kahjuks on Liibüas ja Egiptuses võimul olevad režiimid kasutanud nagu alati seksuaalrännakuid relvana naiste vastu. Peame mõistma hukka seksuaalvägivalla kasutamise naiste hirmutamiseks ja alandamiseks, pidades meeles, et tekkinud võimuvaakum võib põhjustada naiste õiguste olukorra halvenemist. Üks kaalukas juhtum on seotud ühe Liibüa naisega, kes rääkis märtsis ühes Tripoli hotellis ajakirjanikele, kuidas sõdurid vägistasid teda rühmaviisiliselt. Nüüd kaebasid samad mehed, kes teda vägistasid, ta laimamise eest kohtusse. Peame mõistma tugevalt hukka relvakonfliktide ebaproportsionaalse mõju naistele ja suurendama naiste rolli rahu tagamisel. Usun, et EL mõistab väga karmilt hukka naiste ja laste vastu suunatud vägivalla, eelkõige relvakonfliktides, ning nende igasuguse diskrimineerimise, nagu on sätestatud Genfi konventsioonis.

Joanna Senyszyn (S&D), *kirjalikult*. – (PL) Toetan kogu südamest resolutsiooni, mis käsitleb võitlust seksuaalvägivalla vastu Põhja-Aafrika ja Lähis-Ida konfliktides. Tohtutu seksuaalvägivalla kasutamine on Põhja-Aafrika ja Lähis-Ida relvakonfliktide alaline osa. ÜRO Lastefond (UNICEF) toob muu hulgas näiteks Kenya, suhteliselt stabiilse riigi, kus valimiseelsete meeleavalduste tagajärjel seksuaalvägivalla ohvrite arv vaid paari päeva jooksul kahekordistus.

Seksuaalvägivallast on saamas pandeemia. Sellest on tegelikult saanud sõjaktika. Euroopa Liit ei tohi selle probleemi puhul neutraalseks jääda. Seepärast on vaja võtta soolise võrdõiguslikkuse aspekti arvesse ka Euroopa naabruspoliitikas (ENP) ning anda sellele keskne koht meie pingutustes luua tõhus ja struktureeritud lähenemisviis soolisele

võrdõiguslikkusele ENP partnerriikides. Inimõigused, mille lahutamatu osa on ka meeste ja naiste võrdõiguslikkus, peab olema demokraatliku protsessi oluline osa kolmandates riikides. On täiesti šokeeriv, et vaatamata seksuaalvägivalla levikule Aafrikas, ei kuulu sellevastane võitlus valitsuste prioriteetide hulka, nagu on näha näiteks Lõuna-Aafrikas.

EL peab suunama oma pingutused konkreetselt naistele. Resolutsioonis tehtud ettepanekud naiste ühiskonda integreerimise, nende tööhõive edendamise, naiste kirjaoskamatus ja traditsiooniliste kuritahtlike tavade vastu võitlemise kohta on väga olulised. Naiste ja tüdrukute hariduse juurde peavad kuuluma ka teadmised nende õiguste kohta.

Michèle Striffler (PPE), *kirjalikult*. – (FR) Hiljutiste sündmuste ajal Põhja-Aafrikas kasutasid Liibüa ja Egiptuse režiimid seksuaalrännakuid relvana sealsetes meeleavaldustes osalenud naiste hirmutamiseks ja tagakiusamiseks. Esiteks on väga tähtis, et nende tegude toimepanijad antaks nende kuritegude eest kohtu alla. Teiseks tuleb nende hirmutegude ohvriks langenud naisi kaitsta kättemaksu eest. Olen käinud isiklikult Kongo Demokraatliku Vabariigi idaosa Kivu piirkonnas, kus sõdurid ja relvastatud rühmituste liikmed selliseid kõlvatuid tegusid pidevalt toime panevad. Olin tunnistajaks vägistamise ohvriks langenud naiste suurtele kannatustele ja nende hirmutegude toimepanijate karistamatusele. Rahvusvaheline kogukond peab tegema kõik selleks, et nende hirmutegude toimepanijad ei pääseks karistusest.

Dominique Vlasto (PPE), *kirjalikult*. – (FR) Paljastused aukuritegude ja alanduse kohta, mida naised araabia maades toiminud ülestõusudes kannatama pidid, olid minu jaoks šokeerivad ja ärritavad ning mul on hea meel, et meie parlament nende naiste vastu toime pandud hirmuteod hukka mõistis. Euroopa ei saa lubada, et selliseid inimõiguste ja Euroopa põhiväärtuste rikkumisi pannakse karistamatult toime tema enda lävepakul, partnerriikides ja rahumeelsete meeleavalduste taustal. Seepärast nõuan, et neid barbaarseid tegusid uuritaks ja et nende eest vastutavaid karistataks. Meie resolutsioon käsitleb nende riikide tuleviku jaoks olulist tingimust: naistele keske rolli andmine araabia ühiskonna demokratiseerimisprotsessis. Naised mängisid vabastamisliikumistes juhtivat, vaikset ja isegi alahinnatud rolli ning ma arvan, et oli oluline tekstis sellele tähelepanu pöörata. Euroopa on võttis kohustuse toetada Põhja-Aafrika ja Lähis-Ida riike demokratiseerimisprotsessis. Nüüd peame tagama, et selle lähenemisviisi juurde kuuluksid ka tagatised inimõiguste austamise ning meeste ja naiste võrdõiguslikkuse kohta.

Raport: George Sabin Cutaş (A7-0073/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult*. – (PT) Olen selle raporti poolt, mis käsitleb sobivalt selliseid tähtsaid probleeme nagu Euroopa Investeeringispanga (EIP) uus põhikiri pärast Lissaboni lepingu jõustumist, projektide võlakirjad, majanduskriisi mõju EIP kavandatud rahastamisele, EIP rahastamine pärast 2013. aastat ja EIP tegevused väljaspool ELi, eriti arenguprojektid, keskkonnaprojektid ja see, kuidas olla tugevam maksuvabade finantskeskuste suhtes.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult*. – (LT) Hääletasin selle raporti poolt. EIP täidab olulist rolli VKEdes toetamisel eelkõige finantskriisi ja majandussurutise ajal. Võttes arvesse VKEdes olulisust Euroopa majanduse jaoks, lepi kokku, et VKEdele antakse aastatel 2008–2011 laenu kokku 30 miljardi euro ulatuses. 2010. aasta märtsis loodi Euroopa mikrokrediidirahastu, mida komisjon ja EIP on rahastanud umbes 200 miljoni euroga. Sellele vaatamata on VKEdel ikka veel probleeme laenu taotlemisel. Nagu on öeldud Bankwatchi aruandes, ei saa VKEd, eriti just Kesk- ja Ida-Euroopa liikmesriikides, neile mõeldud abi kasutada. EIP peab sätestama laenu andvatele finantsvahendajatele selged

rahastamistingimused ja rangemad laenuandmise tõhususe kriteeriumid. Riiklikele finantsvahendajatele anti kaheaastane periood laenude andmiseks, kuid aruanne näitab, et mõned finantsvahendajad andsid ainult väikese osa nendest laenudest või ei andnud üldse laenu, kuigi rahalised vahendid olid nende arvetel olemas. Lisaks ei ole EIP veebisaidil ikka veel avalikult kättesaadavat teavet rahastamise kasutamise ja abisaajate kohta. Olen seisukohal, et EIP peab muutma finantsvahendajate kaudu laenu andmise veelgi läbipaistvamaks ning esitama igal aastal VKEdele laenamise kohta aruande, mis sisaldab ka hinnangut laenude kättesaadavuse ja tõhususe kohta ning abisaajate loetelu.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Kõigepealt tahan kiita Euroopa Investeeringuspanka (EIP) kogu tehtud töö eest, pidades eelkõige silmas VKEde toetamist, keda on rahastatud alates 2008. aastast järjest suuremas mahu ning kelle toetamiseks loodi 2010. aasta märtsis Euroopa mikrokrediidirahastu. Samuti olen veendunud, et projektide võlakirjade idee, mille eesmärk on parandada äriühingute endi emiteeritud võlakirjade krediidireitingut ja rahastada Euroopa transpordi-, energia- ja infotehnoloogia infrastruktuure, on väga hea. Komisjon ja EIP peaksid esitama nüüd konkreetsed ettepanekud projektide võlakirjade loomiseks. Samuti tasub rõhutada tähtsat tööd, mida EIP saab teha ELi 2020. aasta strateegia raames menetluste lihtsustamisega ning kordistavate tegurite suurendamisega, et pakkuda huvi riigi- ja erasektori investoritele. Mis EIP rahastamist väljaspool ELi puudutab, siis olen seisukohal, et EIP, EBRD ja komisjoni vastastikuse mõistmise memorandumid allkirjastamine oleks soovitatav, et tugevdada koostööd kõigis riikides, kus nad tegutsevad, ning muuta laenupoliitika üksteisega ning ELi poliitiliste eesmärkidega sidusaks.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa Investeeringuspank (EIP), mis loodi 1958. aastal EÜ asutamise lepinguga, on ELi finantseerimisasutus, mille põhieesmärk on aidata majandusintegratsiooni ja territoriaalse ühtekuuluvusega kaasa ELi tasakaalustatud arengule. Mul on hea meel Lissaboni lepinguga tehtud muudatuste üle, mis muudavad EIP rahastamise paindlikumaks. Tuletan meelde Lissaboni lepinguga tehtud muudatusi, mis täpsustavad EIP rahastamise eesmärke kolmandates riikides, kes peavad toetama horisontaalseid põhimõtteid ELi suhetes muu maailmaga, nagu on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artikli 3 lõikes 5, ja peavad tagama ELi välistegevuse eesmärgid vastavalt Euroopa Liidu lepingu artiklile 21. See finantseerimisasutus on kohustatud esitama parlamendile igal aastal aruande oma tegevuse kohta. See resolutsiooni ettepanek käsitleb 2009. aasta aruannet. See dokument ei käsitle ainult uue põhikirja vastuvõtmisega kaasnenud täiendusi, vaid ka EIP tegevust.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Me tunnustame, kui tähtis on laenamine Euroopa Investeeringuspankalt (EIP) arengu ja sotsiaalse progressi seisukohalt, kui arvestada EIP madalate intressimäärade ja pikkade makseperioodidega. Need võimalused ei ole aga alati piisavalt läbipaistvad ja selged. Samuti ei saa EIP-lt kõige soodsamaid laenusid need riigid ja piirkonnad, mis EIP laenusid kõige enam vajaksid. See raport, mida me toetame, sisaldab seetõttu nii kriitikat kui ka ettepanekuid ja soovitusi.

Me ei poolda aga EIP muutmist lihtsaks vahendiks, mille abil viiakse ellu ELi poliitikaeesmärgid, ning samuti selle kasutamist sotsiaalse ning majandusliku ühtekuuluvuse ja sotsiaalse arengu probleemide lahendamiseks, mida tuleb teha ELi eelarve ja ELi struktuuri- ja ühtekuuluvusfondide vahenditega. Loomulikult võib EIP neid pingutusi jälgida ja täiustada, aga EIP ei saa asendada ELi eelarvepoliitikat.

Monika Flašíková Beňová (S&D), kirjalikult. – (SK) Euroopa Investeeringuspank (EIP) mängib hetkel asendamatu rolli, andes laene ELis ja mujal maailmas. Esitatud raport hindab

positiivselt asjaolu, et EIP tegutses õigesti, kui toetas kriisi ajal VKEsid ELis. EIP toetas VKEsid nelja-aastase perioodi jooksul ametlikult 30 miljardi euroga. Probleem seisneb aga selles, et kõik sellest rahast ei jõua VKEdeni. Kui konkreetsemaks minna, siis Visegradi rühma riikides jõudis esimesel perioodil ainult ligikaudu pool eraldatud rahast VKEdeni. EIP andis pankadele seletamatult pika kaheaastase perioodi raha jaotamiseks ning ei määranud ka sanktsioone juhuks, kui pangad sellest tähtajast kinni ei pea. Kesk-Euroopa pangad, mida kriis raskelt tabanud oli, hoidsid seda raha hea meelega enda käes. Nii saigi VKEde toetuseks ette nähtud rahast tegelikult toetus välismaa pankade esindustele Kesk-Euroopas. On piisavalt põhjusi arvata, et see ei juhtunud juhuslikult, vaid oligi nii kavandatud.

Kokkuvõtteks veel nii palju, et EIP-l on probleeme ka arenguvaldkonnas. EIP peab võtma tööle rohkem inimesi, kelle eriala on areng. Hetkel on EIP-l liiga vähe töötajaid, seda vaatamata mõjule, mis on EIP-l nn arengumaadele. Samuti olen nõus raportööriaga, et EIP peab muutma põhjalikult rahastamist finantsvahendajate kaudu, sest nii võib see raha sattuda maksuparadiisidesse.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE), kirjalikult. – (HU) Mul on hea meel, et Euroopa Parlament väärtustab Euroopa Investeerimispanka (EIP) aastaaruannet, kuigi ta teeb seda natuke pealiskaudselt. EIP mängib otsustavat rolli kriisivastases võitluses. Sellegipoolest tekitavad läbipaistvuse ja mõõdetavate tulemuste probleemid minu jaoks endiselt kahtlusi. EIP tegevus on suunatud kolmele valdkonnale, mida kriis kõige rängemalt tabas: VKEd, lähenemispäringkonnad ja kliimameetmed. VKEd mängivad kesksel rollil Euroopa majanduse taastumises ja võitluses tööpuudusega ning seepärast on kasulik lihtsustada nende juurdepääsu kapitalile, mida nad arenguks vajavad. Sellest lähtuvalt oleks hea, kui meile esitatakse igal aastal hinnang kõne all olevate laenude kättesaadavuse ja tõhususe kohta, mis tagaks laenude lõppeesmärgi läbipaistvuse ning parandaks haldusprotsessi. Siinkohal on minu arvates ka väga tähtis, et EIP ajakohastab ja karmistab oma poliitikat maksuvabade finantskeskuste suhtes.

EIP mängib väga tähtsat rolli Euroopa Liidu lähenemise suurendamisel ning tänu EIP tehnilisele abile ja kaasrahastamisele suudavad lähenemiseesmärgi alla kuuluvad piirkonnad kasutada üha suuremat osa nende kasutada olevatest rahalistest vahenditest. Seepärast olen arvamusel, et selle rolli edasine suurendamine on praktiline ning seda tuleb toetada.

Viimaks soovitan kaaluda ka ettepanekut, milles soovitatakse kehtestada usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve EIP finantsseisundi kvaliteedi, tulemuste mõõtmise täpsuse ja hea äritava eeskirjade järgimise jaoks.

Lorenzo Fontana (EFD), kirjalikult. – (IT) Olen nõus, et praegusel kriisiajal peab Euroopa Investeerimispanka tegevus olema suunatud VKEde aitamisele, sest nemad on meie ühiskonna selgroog. Kohalike finantsvahendajate kaasamine ja dialoog nendega on igati teretulnud. Mis kandidaatriikidesse puutub, siis minu arvates on väga tähtis panna rõhku taastuenergiale. Sel põhjusel hääletan raporti poolt.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjalikult. – (LT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest Euroopa Parlament toetab Lissaboni lepinguga tehtud muudatusi, mis teevad EIP rahastamise paindlikumaks, sealhulgas osalused aktsiakapitalis panga tavapärase tegevuse täiendusena, võimalus luua haruettevõtteid ja muid üksusi, et korraldada eritegevust ja osutada laiemalt tehnilise abi teenuseid, ning auditikomisjoni tugevdamine. Parlament soovib kaaluda ettepanekut, et kehtestataks usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve seoses EIP finantsseisundi kvaliteedi, tulemuste mõõtmise täpsuse ja hea äritava eeskirjade järgimisega. Samuti toetab parlament projektide võlakirjade ideed, mille eesmärk on parandada

äriühingute endi poolt Euroopa 2020. aasta strateegia raames emiteeritud võlakirjade krediidireitingut ja rahastada Euroopa transpordi-, energia- ja infotehnoloogia infrastruktuure ning majanduse keskkonnahoidlikkuse suurendamist. Projektide võlakirjade emiteerimine avaldaks positiivset mõju kapitali kättesaadavusele, mille abil suurendatakse majanduskasvu ja tööhõivet edendavaid jätkusuutlikke investeeringuid, mis täiendavad riikide ja Ühtekuuluvusfondi investeeringuid.

David Martin (S&D), kirjalikult . – Hääletasin selle raporti poolt, milles tehakse EIP rolli tugevdamiseks arengu edendamisel järgmised ettepanekud: a) leida suur hulk pühendunud ja asjatundlikke töötajaid, kellel on kogemusi arengu ja arengumaade valdkonnas, ja suurendada töötajate arvu kolmandates riikides; b) suurendada kohalike osalejate osalust projektides; c) eraldada täiendavaid vahendeid arengule suunatud projektidele; d) suurendada toetusi; e) uurida võimalust koondada EIP tegevus kolmandates riikides ühe omaette üksuse alla.

Barbara Matera (PPE), kirjalikult. – (IT) Tahan väljendada oma heameelt selle üle, et George Sabin Cutasi koostatud raport Euroopa Investeerimispanka (EIP) 2009. aasta aruande kohta pälvis heakskiidu. Soovin rõhutada EIP suurepärase tööd VKEd toetamiseks praegusel majanduslikult keerulisel perioodil, kus laenudele juurdepääsu saamine on väga raske. Lisaks olen selle poolt, et EIP peaks koostöös Euroopa Komisjoniga arendama projektide võlakirjade kasutust suurte infrastruktuuriprojektide rahastamiseks transpordi-, energia- ja telekommunikatsiooni valdkonnas, mis on vajalikud ELi kasvu ja ühtekuuluvusega seotud eesmärkide saavutamiseks.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa Investeerimispanka (EIP) 2009. aasta aruanne toob esile ülitähtsa rolli, mida EIP VKEd toetamisel on mänginud, eriti veel praeguse finants- ja majanduskriisi ajal. EIP on pööranud tähelepanu kolmele valdkonnale, mida kriis Euroopas kõige rängemalt tabas: VKEd, lähenemisperioodid ja kliimameetmed. Kahtlemata on VKEd Euroopa majanduse jaoks äärmiselt tähtsad ja seepärast on mul hea meel, et EIP suurendas VKEd rahastamist perioodil 2008–2010 kokku 30,8 miljardi euron. Samuti on mul hea meel Euroopa mikrokrediidirahastu loomise üle, mille jaoks komisjon ja EIP kokku 200 miljonit eurot eraldasid.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult . – Olen poolt. Olgugi et meie, rohelised, ei oleks sellist teksti ise koostanud, oli see meie arvates piisavalt vastuvõetav, et selle poolt hääletada.

Licia Ronzulli (PPE), kirjalikult. – (IT) Täna vastu võetud dokument rõhutab, et Euroopa Investeerimispank (EIP) peab andma täiendavat toetust Euroopa majanduse taastumiseks vajalikele valdkondadele, nagu VKEd, keskmise kapitaliseeritusega ettevõtted, infrastruktuur ning teised olulised majanduskasvu ja tööhõivet suurendavad projektid, mis kuuluvad Euroopa 2020. aasta strateegia raamesse.

Raportis nõutakse tungivalt, et EIP investeeriks Euroopa raudteevõrgu ning teiste üleeuroopaliste kaubatranspordivõrkude kaudu toimuvasse kaubatransporti, keskendudes seejuures Vahemere, Musta mere ja Läänemere sadamatele, et ühendada need kindlalt Euroopa turgudega.

Lisaks peaks EIP toetama rohkem üleeuroopaliste transpordivõrkude rajamist eesmärgiga luua nii avaliku kui ka erasektori investeeringutele võimendav mõju. Selle eesmärgi saavutamiseks võivad projektide võlakirjad investeerimisvahendina täiendada üleeuroopaliste transpordivõrkude fondi eelarvet.

8. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

(Istung katkestati kell 13.20 ja jätkus kell 15.00)

ISTUNGI JUHATAJA: Libor ROUČEK

asepresident

9. Eelmise istungi protokoll kiinnitamine (vt protokoll)

10. Inimõiguste, demokraatia ja õigusriigi põhimõtete rikkumise juhtumite arutamine (arutelu)

10.1. Ai WeiWei juhtum Hiinas

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu kuue resolutsiooni ettepaneku üle, mis käsitlevad Ai WeiWei juhtumit Hiinas ⁽¹⁾.

Guy Verhofstadt, *autor* . – Austatud juhataja! Täna on esimene kord, kui osalen neljapäeva pärastlõunasel arutelul, mistõttu arvan, et on mõned õppetunnid, mis saan siit esimeeste konverentsile kaasa võtta, et istungit atraktiivsemas muuta.

Mul on hea meel, et see punkt on päevakorda võetud, sest Ai Weiwei juhtum on üsna keeruline, sest viimase teabe kohaselt ei ole Hiina ametivõimudel kindlasti kavatsust teda vabastada. Parim, mis me teha saame, on kiita heaks kiireloomuline resolutsioon, milles oleme kõikide fraktsioonidega kokku leppinud, et saaksime suurendada survet Hiina ametivõimudele.

Pean ütlema, et mul on oma kahtlused selles, et suudame resolutsiooniga muuta midagi Hiina Kommunistliku Partei ja Hiina ametivõimude suhtumises. See, mida me tegelikult hiinlastega inimõiguste valdkonnas teeme, on mäng. Räägime inimõigustest – nad ütlevad, et avavad dialoogi ja me arvame, et asjad on muutunud. Mitte midagi ei muutu. See on reaalsus. Meil on Nobeli preemia laureaat, kes ei saanud osaleda koosolekul Oslos. Nüüd on meil härra Ai Weiwei, kes on tuntud kunstnik ja oli üks viimaseid dissidente, kellel oli võimalus midagi öelda.

Ainuke asi, mida oskame öelda, on kirjas kiireloomulises resolutsioonis, milles mõistame toimuva hukka. Igal juhul lootsin, et saaksin küsida, miks peaksime jätkuvalt osalema foorumites, mida Hiina Kommunistlik Partei koos meie erakondadega korraldab. Mõistan hukka selle, et teistelt fraktsioonidelt ei tulnud piisavalt toetust, et küsimuses kokkuleppele jõuda. Oleksime vähemalt võinud kokku leppida põhimõttes mitte jätkuvalt osaleda foorumites Hiina Kommunistliku Parteiga, kui härra Weiweid ja teisi dissidente ei vabastata. Vähemalt sel põhjusel lootsin kõikide fraktsioonide toetusele siin – koos veel ühe muudatusettepanekuga, mille esitasid rohelised, ehkki parim osa sellest kõrvaldati. Jah, see on tõsi, nad esitasid fantastilise muudatusettepaneku ja seejärel kõrvaldasid parima osa! Hea küll, see polnud nende süü, vaid nähtavasti teiste süü!

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

⁽¹⁾ Vt protokoll

Mul läheb võib-olla minut rohkem kui tavaliselt, aga tundub, et härra Ai Weiwei jaoks läheb kümme aastat kauem. Kui räägime kellegi poolt, kes võib aastaid vangistuses olla, ei ole üks minut kauem liiga palju, austatud juhataja!

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Ma ei tea, kui sageli Guy Verhofstadt siin kohal on. Tahtsin temalt küsida, et ehk peaks ta sagedamini siin käima, sest siis ta näeks, et siinsed istungid on alati väga atraktiivsed. Kahjuks on nii, et on mõned inimesed, kes kohal ei käi, aga seda saab muuta. Istungid on äärmiselt atraktiivsed.

Rui Tavares, autor. – (PT) Austatud juhataja, head kolleegid! Mäletan elavalt esimest korda, mil nägin Hiina kunstnik Ai Weiwei tööd. Tol ajal, umbes 2000. aastal, olin kunstiajaloo lektor Lissabonis ja seal, nüüdisaegsete kunstnike antoloogias, oli tema tohutu suur kroonlühter, toasuurune, kummuli ja katkine. See oli kunagi väga ilus ja mõnevõrra liigutav ja kurb. See pilt peegeldab pisut ka pilti Hiinast: suuteline näitama end luksusliku, rikka, arenenu ning suutelisena end maailmale esitlema, nagu olümpiamängude avatseremoonial. See on uhke Hiina, ent siiski on selle sees midagi tõsiselt katki. See midagi on Hiina rahva enda tahe, sõnavabadus ja vaim.

Täna oleme kokku saanud, et arutada kunstnik Ai Weiwei juhtumit, ning oleme palunud Hiina ametivõimudel ta vabastada, lubada tal rääkida oma juristi ja naisega ning esitada süüdistusi, kui on selliseid, mis vastavad tõele, ja mitte kohapeal fabritseeritud süüdistusi. Eelkõige oleme kogunenud siia ütlema, et selle kunstniku loovuse vaim, kujutlusvõime ja huumor elavad kindlasti palju kauem kui tema vangistajate oma.

Charles Tannock, autor. – Austatud juhataja! Taas kord arutleme Hiina ja selle valitsuse eriarvamuste sallimatuse teemal. Nagu teame oma eelmise kuu arutelust kommunistliku režiimi vandalismi kohta vanas Kashgari linnas, üritab Hiina jõuliselt alla suruda kultuurilist väljendust, mis ei vasta sellele, mida tema kommunistlikud juhid sobilikuks peavad.

Ai Weiwei on Hiina suursuguse ja igipõlise kunstitraditsiooni pärija. Samuti on ta kasutanud oma kunstiannet teadlikkuse suurendamiseks Hiina sünge inimõiguste olukorra ja poliitilise vabadusnappuse kohta. On selge, et Hiinas puudub ka sõnavabadus. Kuidas muidu saab režiim seletada härra Ai arreteerimist majanduslike kuritegude ja selle eest, et ta ei suutnud täita nõuetekohaseid väljasõidumenetlusi Taiwani reisimiseks. See on lihtsalt suitsukate. Tegelikult selgitati tõelist põhjust hiljem riikliku ajalehe Global Times kurjakuulutavas juhtkirjas, milles öeldi, et härra Ai saab oma vastupanu eest karistada.

Jälestame Hiina valitsust selle silmapaistva kunstniku häbiväärse kohtlemise pärast. Meie siin täiskogul nõuame tema viivitamatut vabastamist ning väljendame taas kord kahetsust selle üle, et Hiina võtab kasutusele nii äärmuslikud abinõud nende vastu, kes julgevad võtta sõna oma põhiliste inimõiguste eest.

Cristian Dan Preda, autor. – (RO) Austatud juhataja! Üle aasta tagasi rääkisime siin istungisaalis sellest, et Liu Xiaobo mõistetakse vangi. Siin me nüüd oleme, arutamas teist „Harta 2008“ allkirjastajat, kelle Hiina ametivõimud kinni pidasid.

Nagu on juba öeldud, Ai Weiwei ei ole üksnes väga kuulus kunstnik, vaid ka üks suurimaid kommunistliku režiimi kritiseerijaid. Ta arreteeriti pühapäeval ja väljavaated tema vabastamiseks puuduvad. Tõepoolest, lisaks sellele nägime täna, et Hiina ametivõimud väitsid, et tema arreteerimine oli majanduslik, mitte poliitiline küsimus, mis on jultunult häbitu vale.

Nagu teatakse, ei lastud Ai Weiwei osaleda Nobeli preemia jagamise tseremoonial. Tema arresterimine on osa laiemast inimõiguste aktivistide piiramise trendist. Oleme lisanud oma resolutsiooni nimekirja inimestest, keda minu arvates Catherine Ashton peab igal võimalusel mainima. Usun, et peame oma dialoogi inimõiguste kohta üldisemalt ümber hindama.

Heidi Hautala, autor. – Austatud juhataja! Ei ole kokkusattumus, et üha rõhuvamad meetmed Hiina ajakirjanike, dissidentide, inimõiguste aktivistide ja juristide vastu toimuvad pärast Põhja-Aafrika revolutsioone või nende toimumise keerises. Hiljuti keelati Hiina Internetis sõna „jasmiin” kasutamine.

Tänane uudis, nagu Cristian Dan Preda rõhutas, on väga märkimisväärne, sest nüüd näeme, kuidas diktaatorid üksteist jäljendavad ja andmeid vahetavad. Näeme, et meetodeid, mida Venemaa kasutas Hodorkovski ja Lebedevi vastu, on Venezuela ja Kasahstan kasutanud ärimeeste vastu, kes tulevad liiga lähedale poliitilisele mõjule, kes tahavad luua opositsiooniparteisid: neid kõiki karistatakse majanduskriisi tõttu. Majanduskuritegude karistamine on nimetus, mis antakse poliitilisele repressioonile. Peame oleme teadlikud, et seda ei ole enne Hiinat juhtunud: see on pöördepunkt, mis ei tööta head.

On oluline, et Euroopa Parlamendi liikmed tõstataksid tagakiusatud aktivistide nimed, kui nad reisivad Hiina ja kohtuvad oma Hiina kolleegidega, ning et nad nõuaksid vangla külastust. Teame, et paljud tagakiusatutest kannatavad kohutava piinamise käes Hiina vanglates, mida mõnikord nimetame mustadeks türmideks, mis on täielikult tuvastamata kohad.

See on meeldetuletus kõikidele Euroopa Parlamendi delegatsioonidele, et kõigil neil on õigus ja kohustus täita oma inimõigustega seotud ülesannet, kui nad külastavad eri riike. Nõuame Ai Weiwei viivitamatut vabastamist!

Ana Gomes, autor. – (PT) Ai Weiwei kadumist tuleb mõista üha meeleheitlikuma poliitilise repressiooni kontekstis, mida juhivad Hiina ametivõimud. Kõik see toimub nende hirmu tõttu, et araabia maailma revolutsiooniline vaim nakatab Hiina ühiskonda. EL saab siiski midagi muuta. Hiina ametivõimude inimõiguste rikkumised peavad olema poliitilises dialoogis Hiinaga pidevaks teemaks ja see dialoog tuleks läbi mõelda, et tagada konkreetseid tulemusi, eriti nende kohtumääruste läbivaatamine, mis hoiavad inimõiguste aktiviste vangistuses.

Läbirääkimistel uue raamlepingu üle ei saa kõrvale jätta inimõiguste teemat, allutades kõik ärihuvidele. Pidades silmas oma majandushuvisid, on ELil endal kohustus toetada selliseid aktiviste nagu Ai Weiwei, Liu Xiaobo ja Hu Jun, kes on võidelnud vapralt kiire poliitilise reformi eest Hiinas, rõhumise vastu ning inimõiguste ja põhivabaduste eest. Hiinal on ÜRO Julgeolekunõukogu alalise liikmena erilised kohustused inimõigustega, mis on sätestatud ÜRO hartas, ning ta peab nende eest vastutama mitte ainult oma kodanike, vaid ka ülejäänud maailma ees.

Sari Essayah, fraktsiooni PPE nimel. – (FI) Austatud juhataja! Mul on väga hea meel, et meil Euroopa Parlamendis õnnestus nii kiiresti lisada aktuaalne inimõiguste rikkumine kiireloomuliste petitatsioonide nimekirja.

Nagu me teame, ei ole Ai Weiwei juhtum tegelikult ainuke ränk inimõiguste rikkumine, milles Hiina Kommunistlik Partei pidevalt süüdi on, aga nagu Heidi Hautala on siin juba varem maininud, on demokraatlik liikumine Hiinas saanud uue tõuke ülestõusudest Põhja-Aafrikas.

Viimase paari nädala jooksul on ametnikud tõhustanud järelevalvet valitsuse kriitikute ja paljude dissidentide üle, aktivistid ja inimõiguste juristid on pandud kas koduaresti või võetud politsei järelevalve alla. Nagu Amnesty International ütles, on Ai Weiwei arreteerimine murettekitav sündmuste käik Hiina ametivõimude üha sagenevate vastulöökide tingimustes dissidentide vastu. Majanduslikel huvidel ei tohi nüüd lasta hägustada inimõiguste küsimust ja takistada nõuet veendumusvõngide viivitamatuks vabastamiseks.

Rosario Crocetta, *fraktsiooni S&D nimel.* – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Pekingi õigustus kunstnik Ai Weiwei arreteerimisele majanduskuritegude eest ei ole veenev, veenev ei ole ka vajadus kohelda vaba teisitimõtlevat kunstnikku nii karmilt. See ei ole veenev, sest arreteerimine on üks sadadest oponentide arreteerimistest ja osa süstemaatilisest mis tahes eriarvamuse märkide repressioonist.

Ajal mil araabia maailmas puhkevad ülestõusud, mõtleme tagasi julma vägivalda piltidele Tiananmeni väljakul noorte hiinlaste vastu, kes täpselt nagu tänapäeva jasmiini revolutsionäärid nõudsid vabadust ja demokraatiat.

Hiina on avanud ennast Läänele majanduslikus mõttes, seostamata siiski tootmist austusega keskkonna vastu ja tööohutusega ning ta ei ole suuteline võtma omaks demokraatiat ega mitmekesisust mis tahes vormis. See ei ole meie sekkumine Hiina siseküsimustesse, nagu Peking väidab, vaid meeste ja naiste, liikumiste ning fraktsioonide pöördumine, kes kavatsevad ehitada maailma, mis on vaba sallimatusest igal mandril.

Pekingi valitsus peaks vaatama, mis toimub maailmas, et sellest aru saada, ning kui ta ei muutu, on Hiina muutjateks ajaloolised sündmused ja Hiina kodanikud.

Kristiina Ojuland, *fraktsiooni ALDE nimel.* – Austatud juhataja! Raportid murettekitava inimõiguste olukorra kohta Hiina Rahvavabariigis muutuvad üha sagedasemaks. Parlamendis on meil see küsimus päevakorras peaaegu igal istungil. Nagu tavaliste repressioonitsüklite puhul, on hiljutine haarang kestnud juba tükk aega, mis võib olla märguanne võimuvõitluse kohta uuendajate ja karmi joone järgijate vahel kommunistlikus parteis.

Hiina valitsus on muutnud keerulisemaks võõrastele veebisaitidele sisenemise, blokeerinud krüpteerimise tarkvara, mida kasutatakse hüppamaks üle sellest, mida kõnekeeles tuntakse suure Hiina tulemüürina, takistanud juurdepääsu rakendusele Gmail ja intensiivistanud arreteerimisi – teiste hulgas on arreteeritud rahvusvaheliselt tuntud kunstnik ja režiimi kriitik Ai Weiwei. Vaja on võtta otsustavaid meetmeid. Seega kutsun kõrgemat esindajat paruness Ashtonit üles esitama Pekingile surveavaldust. Ai Weiwei tuleb kohe vabastada!

Eva Lichtenberger, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (DE) Austatud juhataja! Ai Weiwei oli – ja see on väga kurb tõde – üks viimaseid allesjäänud julgeid Hiina juhtkonna kritiseerijaid. Tema arreteerimine oli lisaks paljude kriitikute arreteerimiste kulminatsioonile kahtlemata ka sõnum kõikidele teistele, et isegi mitte rahvusvaheline tuntus ei taga kaitset Hiina ametivõimude poolse vanglasse saatmise eest või isegi täielikult kadumise eest. Samal ajal eiratakse regulaarselt meie avaldusi inimõiguste dialoogis, mis toimub Euroopa Liidu ja Hiina esindajate vahel kõikidel tasanditel – sõbraliku naeratuse saatel, mida siiski eiratakse ja tähelepanuta jäetakse.

Meie jaoks tekib küsimus, millist strateegiat saame kasutada, et sellele reageerida. Usun, et peame reageerima oma Hiina delegatsioonis ja tegema Hiinale oma järgmisel külastusel väga selgeks, et tahame külastada ka neid kriitikuid, et tahame neid näha, sest vastasel

korral ei ole enam mingit mõtet jätkata oma inimõiguste dialoogi. Me ei soovi rääkida kiviseinaga.

Paul Murphy, fraktsiooni GUE/NGL nimel. – Austatud juhataja! Mõistan hukka Ai Weiwei aresteerimise ja nõuan tema viivitamatut vabastamist. Tema kinnipidamine on osa kõige karmimast politseihaarangust Hiinas mitme aastakümne jooksul. Alates 2008. aastast on Hiina sisejulgeolekueelarve hämmastaval kombel sõjalisest eelarvest suuremaks kasvanud. Praegu on see uskumatu 95 miljardit USA dollarit. Sellega makstakse massiivse riikliku rõhumise aparaadi eest, mille hulka kuulub üle 40 000 politseiniku, kelle ainuke tööülesanne on otsida Internetis erimeelsusi.

Repressiooni tõhustatakse, sest režiim kardab revolutsiooni levimist Lähis-Idast ja Põhja-Aafrikast. Režiimil on põhjust karta. Sealsed revolutsioonid näitavad, et tõusnud töölisklass ja tõusnud vaesed on võimsamad kui isegi kõige julmemad repressiivsed meetodid, kõige repressiivsemad režiimid.

Vaja on massivõitlust, eriti iseseisvate demokraatlike töölisklassi massiorganisatsioonide loomist. Võitlus diktatuuri vastu Hiinas peab olema seotud võitlusega tõeliste sotsialistlike muutuste eest, mille kohaselt tohutu jõukus ja ressursid Hiinas võetakse demokraatlikku avalikku omandivormi ning majandust planeeritakse demokraatlikult, et tõsta tavainimeste elatustaset.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Kunstnikuna on Ai Weiwei andnud näod Sichuani maavärina lapsohvritele. Tsiviilõiguste aktivistina on ta andnud näo dokumendile „Harta 2008”. Nüüd annab ta näo neile inimestele, kes on kadunud Hiina türmidesse ja vanglatesse – tuhanded neist on anonüümsed. Sada nende seast on meile siin täiskogul teada, peame andma hääle neile inimestele, kes kaitsevad inimõigusi, kuid kes on ajutiselt vaigistatud.

Seega ütlen üsna selgelt, et loomulikult on need arutelud ja dialoog inimõiguste üle vajalikud. Ma saan aru nendest, kes ütlevad, et neil ei ole soovi rääkida kiviseinaga. Siiski, kui lõpetame selle kiviseinaga rääkimise, saavad diktaatorid selle, mida nad tahtsid.

Kunagi elas suur uuendaja Zhou Enlai. Zhou Enlai ei olnud mingi demokraat, aga ta oli Hiina patrioot ja avas oma riigi. Praegu vajame demokraatlikku Zhou Enlaid, kes korraldaks oma riigi demokraatliku avamise. Kui riik ei suuda rakendada demokraatlikke reforme, satub see samasugustesse kriisidesse, mille all see kannatas 1930ndatel.

Hiina huvides on aidata kaasa läbimurdele inimõiguste valdkonnas ja peame seega toetama ka neid algatusi.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Austatud juhataja! Kunstnik Ai Weiwei, kes on saavutanud rahvusvahelise tuntuse, on keegi, kes on rikastanud Hiina kultuuri ja kunsti. Selle asemel et teda premeerida ja teda austusega kohelda, on Hiina ta vangi luku taha pannud.

Inimõigused ei ole üksnes Euroopa idee: need on üldpõhimõtted, mis on inimväärikuse aluseks. Euroopa Liidu välisteenistuse esindajad ja ELi Hiina delegatsioon peavad rõhutama Ai Weiwei juhtumit Hiina ametivõimudele kõrgeimal diplomaatilisel tasandil.

Inimõiguste dialoogil Hiinaga ei tohi siiski lubada jääda diplomaatliste kõnede tasandile. Arvestades korduvaid inimõiguste rikkumisi ja inimõigustega seotud olukorda, mis ebaõnnestus, peab Euroopa Liit tegema oma järeldused ja oma suhted Hiinaga uuesti läbi vaatama. Inimõiguste dialoog ei saa tähendada lihtsalt tühje sõnu: tuleb astuda positiivseid samme ning tuleb võtta järeelmeetmeid ja pidada kahepoolset arutelu.

Pealegi, kultuur ja kunst on ressursid, mis rikastavad ühiskonda ja viivad seda edasi nii siin, Läänes, kui ka Idas, Lõunas ja Põhjas.

Seán Kelly (PPE). – Austatud juhataja! Hiina on mõistatus. Ühest küljest on see muutunud nüüdisaegsemaks ja võtnud kasutusele palju Lääne tavaid, nagu nägime olümpiamängudel, kus mul oli privileeg kohal viibida, ning tõepoolest, see oli suur õnnestumine. Olles aga muutunud mõnes valdkonnas läänelikuks, on see arhailine teistes valdkondades, eriti põhiõiguste ja just sõnavabaduse mõttes. Ai Weiwei juhtum on ideaalne näide. Tegemist on kuulsal kunstnikuga, kes ilma selge põhjusega 3. aprillil arreteeriti. Sellest ajast alates ei ole keegi temast eriti midagi kuulnud ning see on loomulikult täielikult vastuvõetamatu. Nõuame täna siin tema naasmist oma naise, sõprade ja abiliste juurde. Sest üks on kindel – ja hiinlased peaksid sellega arvestama –, Ai Weiweid mäletatakse ja ta on kuulus kaua pärast seda, kui tema arreteerimise eest vastutavad isikud unustatakse.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Arvan, et see, mida hiinlased praegu teevad, on tahtlik poliitiline provokatsioon või teiste sõnadega poliitiline katse. See on ette nähtud selleks, et panna proovile demokraatlike riikide tugevust, otsusekindlust ja usaldusväarsust. See on rünnak inimõiguste vastu. On õige, et peab olema dialoog, aga just sel põhjusel peame Hiina Rahvavabariigile selgeks tegema, et edasine majanduslik koostöö peab toimuma koos riigi edasise demokratiseerimisega. Seega nõuame Ai Weiwei vabastamist.

Muide, kui diktaatorid tahavad vältida seda, et neid süüdistatakse poliitilistes kohtumenetlustes, võtavad nad alati kasutusele maksudest kõrvalehoidmise või majanduskuritegude kaardi. Nii oli see endise SDV, nii on see Venemaa ja kahjuks nii on see ka Hiina Rahvavabariigi puhul. Sel põhjusel olen rõhutatult selle raporti poolt.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Austatud juhataja! Tahaksin esmalt nõustuda Guy Verhofstadtiga. On tõepoolest häbiväärne, et need arutelud inimõiguste üle, mis on tegelikult väga olulised meie eurooplastele, kes usuvad väärtustesse, toimuvad alati neljapäeva pärastlõunati, kui enamik inimesi on juba lahkunud. Tahaksin, et see veel kord protokollis kantakse. See on midagi, mida peame muutma.

Hetkel aga räägime Hiinast ja sel puhul oleme enam-vähem jõuetud, nagu on juba öeldud. Eva Lichtenberger rääkis kiviseinast. Bernd Posselt, ma ei usu muide, et on tõepoolest Hiina huvides, nagu te ütlesite, aidata kaasa läbimurdele inimõiguste valdkonnas. See ei ole ilmselt Hiina valitsuse huvides, kuigi see on kahtlemata Hiina rahva huvides.

Räägime paljudest inimestest: Ai Weiweid ja Liu Xiaobod on juba mainitud. Oleme varem sageli arutanud, kuidas saaksime saavutada läbimurret inimõiguste valdkonnas. Küsimus ei ole üksnes selles, et anname paruness Ashtonile juhiseid, kuidas igal võimalusel kõneleda inimõiguste rikkumiste vastu Hiinas. Kõik meie välisministrid ja esindajad peavad seda tegema ja me peame kokku hoidma. Arvan, et see on ainus viis, kuidas saame Hiinat natukenegi mõjutada. Vastasel juhul paneb Hiina meid tugeva majandusliku jõuna üksteise vastu mängima ja me ei saavuta mitte midagi. See oleks väga halb, seda just asjaga seotud inimeste jaoks.

Maroš Šefčovič, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Silmapaistva Hiina kunstniku Ai Weiwei kinnipidamine Pekingi lennujaamas 3. aprillil, kui ta üritas reisida Hong Kongi, on õigustatult põhjustanud rahvusvahelist muret. Euroopa Liidu Hiina delegatsioon ja avalik deklaratsioon mõistsid viivitamatult hukka omavoliliste kinnipidamiste sageneva kasutamise inimõiguste kaitsjate, juristide ja aktivistide vastu Hiinas ning rõhutasid ELi muret Ai Weiwei pärast.

Hetkel ei ole meil teavet Ai Weiwei asukoha kohta ning tahan täna rõhutada, et ELi seisukoht omavolilise kinnipidamise ja kadumise kohta on, et tegemist on ränga inimõiguste rikkumisega ja see on vastuvõetamatu kõigis olukordades. Nõuame Ai Weiwei viivitamatut vabastamist!

Lisaks sellele, nagu täiskogu ees olevast resolutsioonist selgub, on Ai Weiwei kinnipidamine ainult üks paljudest hiljutistest omavolilise kinnipidamise ja kadumise juhtudest Hiinas. Politseiametnikud arreteerisid alates veebruarist väidetavalt mitu silmapaistvat Hiina juristi, kes sageli töötavad kaitsealuste heaks inimõiguste juhtumite korral, ja neid ei ole sellest ajast saadik nähtud.

Muret nende kohtlemise pärast suurendab veelgi jurist Gao Zhishengi jätkuv kadumine, kes on nüüd olnud kadunud üle kahe aasta, kui välja arvata hetkeline taasilmumine 2010. aasta aprillis. Kõrge esindaja mureseb raportite pärast, mille aluseks on intervjuud Gao Zhishengiga 2010. aasta aprillis, et tema esialgsel kadumise perioodil hoiti teda isolatsioonis mitmesugustes ebaseaduslikes kinnipidamiskohtades ja teda koheldi sobimatu.

Lisaks sellele on raporteid selle kohta, et viimastel nädalatel on kas esitatud süüdistusi märkimisväärsele arvule blogijatele ja poliitilistele aktivistidele kriminaalkuritegude eest, nagu riigivõimu kukutamine, või nad on ilma süüdistuseta kinni peetud.

Võin siin täiskogule kinnitada, et asepresident / kõrge esindaja Catherine Ashton jälgib arengut väga tähelepanelikult ning tõstatab need küsimused Hiina ametivõimudega esimesel võimalusel ning ka EL annab Hiina ametivõimudele teada oma murest inimõiguste dialoogi järgmises voorus ELi ja Hiina vahel, milleks oleme pakkunud välja paar kuupäeva mais. Lubage mul toetada Gesine Meissneri avaldust, et tegelikult vajame ühte häält, ühtset sõnumit, mis ei tule ainult ELi institutsioonidest, vaid kõikidest ELi liikmesriikidest!

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub mõne aja pärast.

10.2. Tiibeti eksiilvalitsuse valimiste keelustamine Nepalis

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu kuue resolutsiooni ettepaneku üle, mis käsitlevad Tiibeti eksiilvalitsuse valimiste keelustamist Nepalis ⁽²⁾.

Jaroslav Paška, autor. – (SK) Austatud juhataja! Usun, et oleme kõik heakskiidu ja imetlusega jälginud Tiibeti rahva jõupingutusi võita õigus juhtida oma riiki. Eksiilvalitsuse või tiibetlaste vaimse juhi dalai-laama paljud jõupingutused leida mõistlik lahendus, pidades läbirääkimisi Hiina võimulolijatega, on alati ebaõnnestunud lõppenud. Hiinlased ei pea tiibetlasi ilmselgelt partneriteks jagatud riigis, vaid takistuseks, mistõttu ei saa nad okupeeritud territooriumi täielikult enda valdusesse võtta.

Nepali valitsuse olukord on seega keeruline. Ühelt poolt peab ta täitma oma rahvusvahelisi kohustusi ja tagama universaalsed õigused Tiibeti kogukonnale, kuid teisalt ei saa ta eirata oma suure naabri arvamust. Nepali valitsuse olukord Tiibeti eksiilvalitsuse valimiste suhtes näitab meile selgelt, kes on tegelik tähtsaim osaline selles piirkonnas. Nepali valitsuse jaoks on see Hiina.

(2) Vt protokoll

Meie, eurooplased, võime teha sümboolseid žeste ja teatada oma reservatsioonidest nõrga Nepali valitsuse kohta. Kui me tahame aga tõepoolest muuta Tiibeti rahva olukorda, peab meie partneriks dialoogis olema Hiina valitsus, sest ta on piirkonna poliitiline juht, mõjutades regionaalpoliitika juhte. Me võime muidugi esitada deklaratsiooni Nepali valitsusele, aga see ei lahenda probleemi.

Charles Tannock, *autor*. – Austatud juhataja! Alates Nepali monarhia ümberlükkamisest ja maoistide juhitud valitsuse valimisest Katmandus, on Nepal ja Hiina paratamatult palju lähedasemaks saanud. Seega ei ole üllatav, et Nepali ametivõimud takistasid Nepalis elavatel Tiibeti põgenikel peaministri või eksiilparlamendi poolt hääletamast.

Veel enam, eelmisel aastal sekkus sarnasesse valimiskavasse Nepali politsei, reageerides kahtlemata Pekingi survele. Asjaolu, et Hiina on püüdnud sekkuda mitteametlikes valimistes, mis toimuvad teises suveräänses naaberriigis, viitab selle juhtide põlgusele demokraatia vastu ja nende paranoiale Tiibeti kohta.

Hiina jaoks on selgelt ebaoluline, et Tiibeti vaimne juht dalai-laama on korduvalt rõhutanud, et ta soovib Tiibetile maksimaalset autonoomiat, mitte iseseisvust. Loodan, et kõrge esindaja, keda täna siin ei ole, tõstatab selle teema Hiina ja ka Nepaliga, kelle enda tärkavat demokraatiat hoiab osaliselt pinnal ELi maksumaksja raha finantsabi kaudu.

Samuti tahaksin kasutada võimalust anda au Tiibeti rahva vaprusse, vankumatusele ja rahumeelsele vastupanule – nende eeskuju on meile kõigile inspiratsiooniks. Nepal on tõepoolest geopoliitilises ja geograafilises mõttes hapras olukorras, aga ta peaks leidma inspiratsiooni oma demokraatlikult naabrilt Indialt lõunas, mitte repressiivselt diktatuurilt põhjas, nimelt Hiina Rahvavabariigilt. Loodan, et demokraatia saab ühel päeval normiks kogu Aasias.

Juhataja. – Lugupeetud Charles Tannock! Kasutasite ära ainult poolteist minutit. Järgmisel korral annan teile pool minutit lisaks!

Eva Lichtenberger, *autor*. – (DE) Austatud juhataja, head kolleegid! Ilmselgelt ei piisa sellest, et Tiibeti kultuuri allasurumine Hiinas on alates 2008. aasta olümpiamängudest üha enam suurenenud. Sellest ajast alates on asjad tegelikult ainult hullemaks läinud. Ei ole astutud mitte ühtegi sammu edasi. Nüüd avaldatakse survet ka välismaal, et tiibetlastel oleks nii keeruline kui võimalik või peaaegu isegi võimatu kasutada oma õigust hääletada eksiilparlamendi valimistel. Oleme juba mitu aastat näinud, kuidas Nepalile tohutut survet avaldatakse – puudutagu see siis kas põgenike vastuvõtmist või selliseid küsimusi nagu tiibetlaste hääletusõigus. Peaksime siiski rahul olema, et sellised asjad on tagatud. Euroopa Liit peaks sellest õppima.

Hiina juhtkond avaldab survet oma sõsarparteile, isegi Nepalile tervikuna, et nad võtaksid meetmeid tiibetlaste vastu – ja Nepal lepib sellega. Peame suunama oma jõupingutused selle vastu võitlemiseks ja see tähendab igasuguse abi peatamist.

Kristiina Ojula, *autor*. – Austatud juhataja! Tahaksin rääkida kolmest punktist, mis on seotud fraktsiooni ALDE esitatud resolutsiooni muudatusettepanekutega.

Esiteks on muudatusettepanekute selgituse aluseks Tiibeti okupeerimise põhjuslik iseloom Hiina Rahvavabariigi poolt Tiibeti valimiste nurjamisel Nepalis. Ehkki resolutsioonis käsitleti Tiibeti eksiilvalitsuse valimiste keelustamise küsimust Nepalis, ei saa seda välja rebida Tiibeti staatuse laiemast kontekstist.

Teiseks, kui puuduks viide Tiibeti okupeerimisele Hiina poolt, mis ongi põhjus, miks Peking avaldab survet Nepali valitsusele, oleks see sama hea, kui rääkida Esimesest maailmasõjast, mainimata Franz Ferdinandi mõrvamist.

Lõpuks, tähendusliku autonoomia nõudmine Tiibetile on ainuke asjalik ettepanek, mida Euroopa Parlament saab teha, et vältida Tiibeti valimiste keelustamise kordumist Nepalis. Kutsun enda kolleege üles seda toetama!

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, autor. – (PL) Austatud juhataja! Minu kodumaal on eksiilivalitsustega palju rikkalikke kogemusi. 1939. ja 1990. aasta vahel valitses poliitilisest eksiilist kokku 15 Poola peaministrit ja kuus presidenti. Poolakad ei loobunud püüdlustest demokraatia suunas ja lõpuks sai solidaarsuse punane värv ühineda valimissedelite valge värviga, et luua 1989. aastal uus demokraatlik riik.

Täna on ka Nepali Demokraatlikul Liitvabariigil võimalus uueks alguseks tänu põhiseadusele, mis jõustub 28. mail. Oleks kahju, kui Nepal rikuks selle tähistamise, jätkates Tiibeti vähemuse õiguste piiramist, ja saaks selle tulemusena rahvusvaheliselt kogukonnalt punase kaardi. Arvan, et Nepali tiibetlaste osalemise takistamine hiljutistel eksiilpeaministri valimistel on põhiliste kodanikuõiguste vastuvõetamatu rikkumine. Euroopa Liit peaks kasutama kõiki diplomaatilisi ja rahalisi vahendeid, et neutraliseerida Hiina survet Nepalile ning pikemas perspektiivis tagada, et tiibetlastel on õigus hääletada, koguneda ja arvamust avaldada.

Olen veendunud, et just nagu Poola puhul, kus oli võimatu takistada 21 eksiilis oleva valitsuse esindaja tööd, ei lõpeta ka dalai-laama järeltulijad oma tegevust. Nepal ja Hiina peaksid seda silmas pidama.

Thomas Mann, autor. – (DE) Austatud juhataja! 20. märtsil osales 80 000 pagendatud tiibetlast üle kogu maailma uue peaministri ja parlamendiliikmete otsestel valimistel. Euroopa Parlamendi liikmed, sealhulgas Euroopa Parlamendi Tiibeti töörühma liikmed, osalesid valimiste jälgijatena. Minu kogemus Sveitsis oli samasugune kui kaasparlamendiliikmete kogemus teistes riikides: valimised toimusid õiglaselt, konfidentsiaalselt ja täielikult kooskõlas demokraatlike reeglitega. Ainuke erand oli Nepalis, kus julgeolekujõud takistasid Hiina valitsuse surve tõttu kümneid tuhandeid tiibetlasi valimistel osalemast. Seda tehes jätkasid nad eelmisel aastal võetud tahtlikke meetmeid, kui konfiskeeriti hääletuskastid ja suleti valimispunktid. Nepal ei ole siiski vasallriik.

Katmandu valitsus peab tõestama, et suudab end Hiina mõjust vabastada. Põhiõigused hõlmavad sõnavabadust, ühinemisvabadust ja ka valimisvabadust. Volinik, Euroopa välis teenistus peab jõuliselt nõudma, et neid inimõigusi austatakse.

Elena Băsescu, fraktsiooni PPE nimel. – (RO) Austatud juhataja! Keeld, mis Nepali ametivõimud kehtestasid Tiibeti eksiilvalitsuse valimiste korraldamise kohta, tõstatab küsimuse inimõiguste olukorra kohta selles riigis. Tahaksin juhtida tähelepanu sellele, et Tiibeti kogukonna liikmed korraldasid selle protsessi eesmärgiga muuta oma institutsioonid demokraatlikuks. Sellisele algatusele tuleb kaasa aidata, ükskõik kus see toimub. Nepalil on nüüd aeg näidata, et tema demokraatia toimib nii riigisiselt kui ka rahvusvaheliselt, eelkõige selleks, et antud hääled saaks 15. aprilliks valimiskomisjoni keskusesse kinnitamiseks saata.

Pöördun Nepali valitsuse poole, et nad kasutaksid ära seda võimalust oma riigi põhiõiguste olukorda parandada. See aspekt on tõhusa naabruspoliitika tagamiseks hädavajalik.

Kriton Arsenis, *fraktsiooni S&D nimel.* – (EL) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Peame võitlema demokraatlike õiguste eest kõikjal, mitte ainult oma naabruses, mitte ainult Põhja-Aafrikas. Meil peab olema Euroopa poliitika standard mittedemokraatlikult valitud valitsuste kohta, valitsuste vastu, kes ei austa demokraatlikke õigusi.

Guy Verhofstadt ütles, et me oleme teatud määral silmakirjatsejad. See on tõsi, sest sageli ei pea me mitte mingeid põhimõtteid kaubandusest tähtsamaks. Üks tüüpiline näide on Mercosuri kokkulepe, milles ohverdame kaubanduse avanemiseks rõõmuga 11% Amazonasest ja miljoneid Euroopa põllumajandustootjaid.

Kõiges selles on süüdi komisjon, volinik. Kaubandusvolinik on sageli ükskõikne teiste Euroopa poliitikate suhtes. Siiski, kui me niimoodi jätkame, oleme jätkuvalt silmakirjalikud. Nepal peab austama Tiibeti põgenike demokraatlikke õigusi ja Euroopa Liit peab kasutama mis tahes olemasolevaid vahendeid ning tõstatama selle küsimuse kõikides raamistikes, mitte ainult inimõiguste teemal. See ei ole ainult paruness Ashtoni probleem; see on ka Karel De Guchti ja kogu komisjoni probleem.

Nathalie Griesbeck, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (FR) Austatud juhataja, head kolleegid! Olles liiga palju aastaid Hiina ametivõimude poolt tagakiusatud, jätab täna Nepal tiibetlased ilma poliitilisest põhiõigusest: õigusest hääletada. Kui midagi on kindel, siis see, et Peking on leidnud uue liitlase Tiibeti rahva tagakiusamisel – see uus liitlane on Nepal. Tegelikult on selle kõige tagamaa palju kaugemal kui valimised, sest nüüd juba mitu aastat on Nepali valitsus Hiina ametivõimude surve all kehtestanud üha rohkem piiranguid selle pinnal eksiilis elavate tiibetlaste sõnavabadusele.

Eelmise aasta juunis andis Katmandu Hiina ametivõimudele üle Tiibeti põgenikke. Ennetav arreteerimine ning meelevalduste, kogunemiste ja isegi liikumise keelud on Nepalil elavate tiibetlaste jaoks tavaliseks muutunud.

Meie parlament peab seega lõpetama silmakirjalikkuse ja lisaks nõrdimusele peame jõuliselt hukka mõistma need Nepali repressiooniaktid ning üldisemalt väga paljud – liiga paljud – inimõiguste ja kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti rikkumised. Lisaks kutsume Nepali üles lõpetama poliitiliste põgenike tagakiusamise ja väärkohtlemise ning lihtsalt austama nende õigusi. Kui vaatame Nepali ajalugu vastuvõtva riigina, mida ta on kuni viimase ajani tiibetlaste jaoks alati olnud, on lõppkokkuvõttes väga kurb näha, mida see valitsus poliitilistele põgenikele põhjustab.

Raül Romeva i Rueda, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – Austatud juhataja! Minu arvates on täiesti ennekuulmatu, et Katmandus elavad tiibetlased ei saanud Hiina surve tõttu luba valimistel hääletada. Hiina surve Nepalile, mis takistab põgenikke kasutamast minimaalseid õigusi rahvusvahelise õiguse kohaselt, on miski, mida meie Euroopa Liiduna hukka mõistma peaksime. Samuti peaksime väljendama muret asjaolu pärast, et hiinlased takistavad teisel riigil inimestele humanitaarabi anda.

On oluline, et kõrge esindaja jälgiks ELi delegatsiooni kaudu Katmandus tähelepanelikult olukorda. See on midagi, mida oleme juba kaua aega taotlenud. Pidades silmas hetkeolukorda, ei saa me kauem oodata. Hiina surve on miski, mille vastu peame igati võitlema, ning kui me ei tee seda nüüd, kui püüame käivitada dialoogi Hiinaga, siis kardan, et me ei tee seda kunagi.

Rui Tavares, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (PT) Austatud juhataja! Minu arvates on piisavalt halb, et tiibetlastel ei ole õigust enesemääratlemiseks oma sünnimaal, aga avaldatakse ka survet, et keelata neile nende demokraatlikke põhiõigusi väljaspool oma

kodumaad, sest paljud neist valisid piinarikkalt elu eksiilis või sunniti neid selleks. Üks argumentidest, mida kasutasid alati need, kes olid kriitilised tiibetlaste vastupanu suhtes, oli see, et sellel vastupanul, mis keskendus dalai-laama kujule, oli palju mittedemokraatlikke aspekte. Nüüd mil Tiibeti vastupanu on demokratiseerimise protsessis, on väga kahetsusväärne, et Nepal riigina, kus elab nii palju tiibetlasi, on takistanud demokraatlikke valimisi tavapärasel viisil. Tahaksin siiski paluda, et mõistaksite üht asja: sageli on meie valitsused esimesed, kes annavad järele Hiina valitsuse survele luua reaalsus, mis sobib kokku Hiina juhtide unistuste ja soovidega. Peame aru saama, et Nepalil tahtis valitsus tõenäoliselt samamoodi toimida. Seega, kui tahame avaldada Nepali valitsusele survet teisiti toimida, peame alustama sellest, et avaldame survet ka oma valitsustele näitamaks, et neil on selgroogu aruteludes Hiina ametivõimudega.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (RO) Austatud juhataja! Nepali ametivõimud takistasid Hiina valitsuse surve all umbes 20 000 Nepalil elaval tiibetlasel hääletada Tiibeti eksiilvalitsuse peaministri valimistel. Õigus hääletada ja ka õigus vabadele valimistele ja rahumeelsele meelevaldusele on iga indiviidi ja kogukonna põhiõigused. Mida rohkem tõkkeid, mis takistavad inimestel neid õigusi kasutada, seda suurem on nende sihikindlus neid kasutada. Usun kindlalt, et Nepalil elavate tiibetlaste soov valida oma eksiilvalitsuse juht on samuti suurem. Tõepoolest, Nepali ja Hiina ametivõimude püüdlused neid hirmuga valitseda on andnud täpselt vastupidise tulemuse.

Kutsun Euroopa Liidu kõrget esindajat üles dialoogis Nepali või Hiina ametivõimudega neid Euroopa Liidu nõudeid ja meetmeid selgelt väljendama.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Austatud juhataja! Hiina on suurendanud survet Tiibeti eksiilvalitsusele. Üle 10 000 Nepalil elaval tiibetlasel ei lubatud hääletada eksiilvalitsuse peaministri ja parlamendiliikmete valimisel. Hiina surve all toetavad Nepali peamised parteid nn ühe Hiina poliitikat ja nad peavad Tiibetit Hiina lahutamatuks osaks. Seetõttu hoitakse Tiibeti põgenikke Nepalil pidevalt range kontrolli all.

Kuigi resolutsioonis käsitletakse valimiste keelustamist, on selle taustal Tiibeti okupeerimine Hiina poolt. Hiina mõjuvõim ja surve suurenevad pidevalt selle majandusliku mõjuvõimu kasvades.

See näitab – nagu eelmine resolutsioon Ai Weiwei kohta –, kui sünge on Hiina Kommunistliku Partei poliitika. Nagu volinik ütles, peab Euroopa oma poliitikas Hiina suhtes olema ühehääline.

Seán Kelly (PPE). – Austatud juhataja! Ma ei kavatsenud sel teemal sõna võtta, aga kuna dalai-laama külastab minu kodumaad järgmisel neljapäeval ja räägib minu valimispiirkonnas Limericki Ülikoolis, kus – ma olen kindel – tal on palju öelda selle ja muude küsimuste kohta. Ilmselgelt on Nepali siseministeeriumi käitumine hääletuskastide konfiskeerimisel täiesti laiduväärne. Katmandus – koht, mis on tuntud laulude ja lugude poolest ning see muudab asja veel kurvemaks – juhtus aga see, et kuni 10 000 häält ei lubatud lugeda.

Saame loota ainult sellele, et kui väljendame Euroopa Liidus oma häält üksmeelselt, suudame avaldada survet, mitte üksnes Nepalile vaid nende juhtidele hiinlastele püüda olla natuke mõistvamad, eriti Tiibeti ja dalai-laamaga.

Lõpuks tahan öelda, et ta on lirimaaal sama teretulnud kui Inglismaa kuninganna ja president Obama, kes on samuti tulemas.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Austatud juhataja! Õigus osaleda demokraatlikel valimistel on universaalne põhiõigus. Praegu käimasolevad valimised on olulised Tiibeti identiteedi ja kultuuri säilimise seisukohast. Tiibetlased valivad uut vaimset juhti, sest praegune dalai-laama astub tagasi.

2009. aastal leppisime kokku, et EL toetab oma välissuhetes demokraatiat ja osalusel põhinevat valitsemist. Peame olema järjekindlad ja jääma kindlaks oma poliitikale.

Ilmselt on Nepal surve all Hiina poolel. Nepalile tuleb meelde tuletada tema rahvusvahelisi inimõiguste kohustusi tagada tiibetlaste demokraatlikud õigused ja ta ei tohiks takistada vabade valimiste toimumist.

Maroš Šefčovič, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Nagu teate, elab Nepalis umbes 20 000 tiibetlast, enamik neist vanast ajast. Neil on olnud majandusliku tegevuse vabadus, õigus elada Nepalis ja kuni viimase ajani ka mõnevõrra poliitilist ruumi arutada omavahel Tiibeti tuleviku üle.

Hiljutised valimised 20. mail oli oluline sündmus kogukonna jaoks väljaspool Tiibetit ja esindas olulist sammu edasi pikas reformiprotsessis, mille kavandas dalai-laama.

Selle taustal märgime murega, et Nepali ametivõimud muutuvad rangemaks tiibetlaste poliitilise tegevuse suhtes Nepalis. 20. märtsil takistasid ametivõimud tulemuslikult 10 000 inimesel nende seast hääletada. See ei ole esimene kord, kui midagi sellist on juhtunud. Varasema, eelmise aasta 3. oktoobril Nepalis toimunud hääletusvooru ajal piirasid Nepali ametivõimud valimised ning konfiskeerisid hääletuskaste ja sulgesid Tiibeti kogukonna valimispunkte.

Euroopa Liit on oma delegatsiooni kaudu Katmandus ja ELi liikmesriikide saatkondade kaudu jälginud arengut tihedas kontaktis Tiibeti kogukonna ja valitsusega. EL on seisukohal, et Tiibeti põgenikel tuleb lubada kasutada oma ühinemisvabadust kooskõlas rahvusvaheliste inimõiguste standarditega. Seda tuleks teha viisil, mis võimaldab nende õiguste sujuvat rakendamist.

Juurdepäas Nepali territooriumile tuleks säilitada ning kinni tuleks pidada aumeeste kokkuleppes Nepali valitsuse ja ÜRO põgenike ülemvoliniku vahel. Uued Tiibetist saabujad, kelle Nepali ametivõimud vahistavad teel Katmandusse, tuleks kohe ja tõketeta üle anda UNHCRi hoole alla. Enne 1990. aastat saabunud tiibetlastele, keda Nepali valitsus põgenikena tunnistab, tuleks tagada piisav registreerimine Nepalis.

Tahaksin kinnitada täiskogule, et EL kavatseb jätkuvalt seda küsimust ametivõimudega tõstatada ja jätkata selle jälgimist ning anda aru edasisest arengust.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub mõne aja pärast.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Eija-Riitta Korhola (PPE), kirjalikult. – (FI) Tiibeti dalai-laama on otsustanud poliitilisest elust erru minna ja jätkata oma rahva vaimse juhina. Ta on loomulikult üks tuntumaid juhtide seas ja inimesed kogu maailmas on saanud jõudu ning lohutust tema ideedest headuse, mõistmise ja patsifismi kohta.

Tema vaimne roll jääb kehtima, aga poliitilised kohustused kanduvad nüüd üle Tiibeti eksiilvalitsuse peaministrile. Sellega kaasnevad siiski oma probleemid. Hiina valitsuse

suureneva surve tõttu ei ole umbes 20 000 Nepalis elaval tiibetlasel lubatud hääletada. Nepali valitsus on öelnud, et tiibetlaste meeleavaldused on vastuolus nn ühe Hiina poliitikaga ning on kinnitanud, et ta ei luba oma pinnal Pekingi-vastaseid aktsioone. Seega on ta kehtestanud hääletamise keelu tiibetlaste rühmadele.

See ei ole mingi üllatus, sest Nepali ametivõimud on olnud korduvalt süüdi Tiibeti pagulaste sõnavabaduse ja inimõiguste rikkumises. Seda sõltumata asjaolust, et Nepal on allkirjastanud ÜRO rahvusvahelised inimõigusi käsitlevad lepingud kodaniku- ja poliitiliste õiguste kohta.

Oma Katmandu esinduse kaudu peaks Euroopa välisteenistus hoolikalt jälgima Nepali poliitilist olukorda, eriti Tiibeti pagulaste kohtlemist, ning tagama, et nende õigusi austatakse. Demokraatlike põhimõtete järgimine on oluline, kui tahame säilitada ja tugevdada Tiibeti identiteeti nii Tiibetis kui ka väljaspool Tiibetit.

Tadeusz Zwiefka (PPE), kirjalikult. – (PL) Kogu maailm on teadlik sellest, kui keeruline on Tiibeti rahva olukord, kes on aastakümneid nõudnud mitte enam niivõrd iseseisvust, vaid vähemalt põhiõiguse autonoomia austamist Hiina valitsuselt. Nii rikka ja ainulaadse kultuuriga rahvas elab võimsa naabri pideva hirmu all. Nüüd mil dalai-laama on loobunud poliitilisest juhtimisest uue põlvkonna demokraatlike juhtide kasuks, on tiibetlastel olnud võimalus tugevdada demokraatlikke traditsioone sõltumata asjaolust, et Tiibeti valitsus on endiselt sunnitud töötama eksiilis. Tuhandetelt Nepalis elavatelt tiibetlastelt on see õigus siiski ära võetud. Hiina surve näib olevat väga tõhus ja need, mis seni on olnud rahumeelsed meeleavaldused sõnavabaduse ja põhiõiguste kaitseks, võivad muutuda olukorraks, mida on keeruline kontrolli all hoida ning sellel on kindlasti rahvusvahelised tagajärjed. Võime ju ette kujutada, kui tõhusalt Hiina valitsus tahab tegeleda nendega, kes Tiibetis n-ö rahu häirivad. Hiljutised sündmused peaksid maailmale meelde tuletama, et Tiibeti rahva õigusi rikutakse pidevalt ning Tiibeti küsimus ei ole lõpetatud peatükk, sest tiibetlased nõuavad kindlasti jätkuvalt austust nende iseseisvuse vastu ja nad teevad seda üha häälekamalt.

10.3. Zimbabwe

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu kuue resolutsiooni ettepaneku üle, mis käsitlevad Zimbabwe⁽³⁾.

Jaroslav Paška, autor. – (SK) Austatud juhataja! See ei ole esimene kord, kui arutame Robert Mugabe ja tema partei juhtumismeetodit. Euroopa Parlament võttis 2008. aasta juulis vastu resolutsiooni, milles kehtestati sanktsioonid Robert Mugabe ja tema kaaskonna vastu. Põhjus selleks otsuseks oli sama nagu praegu: inimõiguste rängad rikkumised riigi juhtkonna poolt.

Uued hirmutamise, arreteerimise ja ka juhtiva partei poliitiliste rivaalide uurimata kadumisjuhtumid kinnitavad meile, et Robert Mugabe ja tema poliitiline partei teavad, et õiglane ja läbipaistev poliitiline võitlus võtaks neilt võimu ning tõstataks karistuste võimaluse elanikkonna terroriseerimise ja riigi vara röövimise eest paljude aastate vältel.

Oleme kindlasti kõik nõus resolutsiooni projekti vastuvõtmises, lootes, et ELi algatatud meetmed aitavad Zimbabwe rahval, keda nende valitsus terroriseerib, muuta kodanike ja opositsioonijuhtide abiga praegust keerulist olukorda riigis nii rahumeelsete vahenditega kui võimalik. Kui Euroopa Liit praeguses olukorras saadiku Robert Mugabe õigeks tunnistaks, oleks see kindlasti solvang korralikele inimestele. Seega, head kolleegid, püüame

(3) Vt protokoll

vähemalt oma poliitilise käitumise kaudu edendada olulisi poliitilisi muudatusi Lõuna-Aafrikas.

Geoffrey Van Orden, autor. – Austatud juhataja! Alates sellest, kui ma olen siin parlamendis olnud, mis on nüüd umbes 12 aastat, oleme üritanud aidata Zimbabwe rahval saavutada paremat elu ja rohkem optimismi tulevikuks.

Oleme kahes asjas selged olnud. Esiteks: seni kuni võimul on Robert Mugabe, keda kaitsevad väike omakasupüüdlik element parteis Zanu-PF ja julgeolekujõud, rõõvides oma jõukuse huvides rahva vara, on vähe väljavaateid tõelisteks muutusteks. Teiseks: Zimbabwe rahvast koos nende Aafrika naabritega sõltub – ja siinkohal nimetan eelkõige loomulikult Lõuna-Aafrikat – vajalike muudatuste tegemine.

Võib-olla, ainult võib-olla, toimub lõpuks liikumine õiges suunas. On aru saada, kui Mugabe mures on: ta hakkab paanitsema. Tema politseinikud ja miilitsad hakkavad ründama kõiki, keda nad peavad oponentideks. Liikumine Demokraatlike Muutuste Eest (MDC) peaks olema võimu jagav koalitsioon, aga viimastel päevadel on läbi pekstud ja arreteeritud MDC ministreid ning parlamendiliikmeid ja ka inimõiguste aktiviste.

Arvan, et Mugabe on üha närvilisem kahel põhjusel. Ta on näinud, mis juhtus tema sõbra ja põhirahastaja Gaddafiga; ning ainult nädal tagasi, 31. märtsil, väljendas Lõuna-Aafrika Arenguühendus, mis hõlmab Lõuna-Aafrikat ja kõiki Zimbabwe naabreid, lõpuks oma sügavat muret vägivalda uuestipuhkemise pärast Zimbabwe. Ühendus nõudis lõppu vägivallale ja kõikide üldise poliitilise kokkuleppe punktide rakendamist. Ta määras meeskonna, kes töötaks välja kava rahumeelseteks vabadeks ja õiglasteks valimisteks Zimbabwe, ning nüüd asub see meeskond Harares.

Kutsume Euroopa valitsusi ja ELi üles elavdama oma osalemist, kasutades kogu poliitilist mõjuvõimu Lõuna-Aafrikas, et aidata luua kiire muutus parema Zimbabwe nimel ning sillutada tee nõuetekohaselt jälgitavate valimiste pidamiseks hirmutamisest vabas õhkkonnas.

Enne kui on tõendusmaterjali tõeliste muutuste kohta, peavad säilima piiravad meetmed Mugabe ja tema lähedaste liitlaste vastu. Sellega seoses ei tohiks EL kindlasti tunnistada Mugabe ühepoolset määratud erisaadikut suursaadikuna. Kui Zimbabwe rahvas saab oma vabaduse tagasi ning kehtestatakse tõeline demokraatia ja õigusriik, olen kindel, et rahvusvaheline kogukond, sealhulgas EL, on valmis lahkelt oma abi osutama.

Judith Sargentini, autor. – (NL) Austatud juhataja! Olen Zimbabwe olukorraga nüüd juba oma arvestuse järgi umbes kümme aastat seotud olnud. Töötasin kunagi Amsterdamis arenguorganisatsioonis ja aeg-ajalt tõime Zimbabwe inimõiguste aktiviste Euroopasse Madalmaadesse, et neile natuke hingamisruumi anda. Mitte ainult selleks, et nad saaksid õppida tundma teisi aktiviste ja jagada oma lugusid, vaid ka selleks, et anda neile võimalus saada natukeseks ajaks Zimbabwe eemale.

Üks inimestest, keda ma tollal kohtasin, oli Abel Chikomo, keda oleme maininud ka selles resolutsioonis. Inimõiguste aktivist, kes ei ole kunagi kogu nende aastate jooksul kaotanud enda entusiasmi ega motivatsiooni see eesmärk saavutada. Just temasuguste inimeste tõttu võtame vastu selliseid resolutsioone, sest tõttõelda ei usu ma, et härra Mugabe sellest ennast häirida laseb. Nende resolutsioonide eesmärk on tagada, et temal ja tema kolleegidel parteist MDC on uut motivatsiooni oma tööd jätkata. Mida muud saaksime nende resolutsioonidega taotleda kui sanktsioonide jõustamist?

Seega nõuan, et karmistaksime Kimberley protsessi ebaseaduslike teemantidega kauplemise kohta nii, et Zimbabwe teemante ei saa enam üldse müümiseks pakkuda, sest need on põhjuseks, miks valitsus on rikkunud inimõigusi, rõhunud inimesi, kasutanud lapstööjõudu jne. Meie sekkumine Zimbabwe on hästi teada, aga peaksime seda jätkuvalt ikka ja jälle mainima, just selliste inimeste pärast nagu Abel Chikomo.

Kristiina Ojuland, *autor* . – Austatud juhataja! On väga murettekitav, et inimõiguste olukord Zimbabwe on halvenenud just viimastel kuudel, ning see mure on seotud Zimbabwe rahvusliku ühtsuse valitsuse tahtliku takistamisega partei Zanu-PF poolt.

Euroopa Parlament peab nõudma viivitamatut lõppu poliitilise opositsiooni tagakiusamisele partei Zanu-PF poolt, kodanikuühiskonna aktivistide arreteerimisele ja piinamisele ning valitsusväliste organisatsioonide läbiotsimisele ja selle liikmete omavolilisele kinnipidamisele. EL peaks säilitama Mugabe režiimiga seotud füüsiliste ja juriidiliste isikute vastased piirangud, kuni saadakse selgeid tõendeid Zimbabwe olukorra paranemisest.

Zimbabwe rahvale tuleks tagada ka sõnavabadus, kartmata vägivaldset tagakiusamist, meelevaldset vahistamist või piinamist, ning need, kes on toime pannud süstemaatilist poliitilist tagakiusamist, tuleb vastutusele võtta.

Ana Gomes, *autor* . – (PT) Rõhumise laine, mis vallutab Zimbabwe, on selge märk probleemidest, mis eelnevad saabuvatele valimistele. Rahvusvaheline kogukond ja eriti poliitilised osalejad piirkonnas, nagu Lõuna-Aafrika Arenguühendus, ei kannata tagakiusamist ja omavolilisi arreteerimisi, mille taga on partei Zanu-PF ning julgeolekujõud kodanikuühiskonna aktivistide ja MDC liikmete ja toetajate vastu, ning nad peavad nõudma suuremat austust inimõiguste vastu enne, kui valimised toimuvad.

Politseihaarangud inimõiguste organisatsioonide kontorites, nagu Zimbabwe Inimõiguste Foorum ja mitu teist, otsides väidetavalt saboteerivat materjali, ning mitme valitsusvälise organisatsiooni töötajate ja MDC liikmete arreteerimised koos üliõpilaste ja noorte aktivistidega, mis on alates veebruarist sagenenud, on vastuvõetamatu hirmutamise kampaania taktika. Selle asemel et alustada põhjaliku terroriga nende vastu, kes keelduvad allkirjastamast petitsiooni ELi kehtestatud piiravate meetmete vastu juhtidele, kes on Mugabega seotud, peaksid Zanu-PF juhid pöörama rohkem tähelepanu õppetundidele, mida on võimalik saada araabia kevadest, ja lubada tõeliselt vabadel valimistel toimuda.

Seán Kelly, *autori asendaja* . – Austatud juhataja! Esiteks tahan öelda, et räägin oma kolleegi Alain Cadeci nimel, kes pidi täna siin sõna võtma. Kolmest teemast, mida arutame, on see kaugeltki kõige hullem ja tõenäoliselt kõige korduvam, nagu sõnavõtjad on öelnud. Robert Mugabe on nüüdseks maailmalaval liiga kaua ringi käinud ning käitunud kõige diktaatorlikumal ja julmemal viisil oma rahva suhtes ning eelkõige oponentide suhtes oma riigis.

Nagu näha, siis 2009. aastal demokraatia kehtestamiseks loodud rahvusliku ühtsuse valitsus ei toimi, kuigi ta on teinud selle tagamiseks jõupingutusi. Oponentide hirmutamine, meelevaldne vahistamine ja kadumine, mis tõenäoliselt on teisisõnu kiirhukkamine, eelkõige viimastel kuudel, on täiesti vastuvõetamatu. Isegi valitsusvälised organisatsioonid pole pääsenud: nende kontorid on läbi otsitud ja nende töötajaid kinni peetud, mistõttu on üsna selge, et selle diktaatori vastu tuleb võtta meetmeid.

Nagu Geoffrey Van Orden ütles, hakkab vähemalt Aafrika Liit nüüd moodustama mingit tüüpi opositsiooni tema vastu. See annab meile siin Euroopa Liidus võimaluse asuda selle poolele ja võtta kõik meie kasutuses olevad diplomaatilised jõud selles küsimuses kasutusse

tagamaks, et esiteks lõpetab Mugabe arreteerimised ja hukkamised ning teiseks võetakse Zimbabwe rahva vabaduse heaks vastu põhiseadus, mis viib vabade valimiste ja tõeliselt demokraatliku valitsuse loomiseni Zimbabwe.

Rui Tavares, *autor.* – (PT) Austatud juhataja! Me kõik teame, et 2008. aasta kokkulepe, mis rakendati 2009. aastal võimu jagamiseks Robert Mugabe ja Morgan Tsvangirai või Zanu-PF ja MDC vahel, ei olnud ideaalne kokkulepe ega ka selline, mis looks ideaalse maailma, aga see oli ainus võimalik kokkulepe, et üritada parandada inimõiguste ja demokraatia olukorda Zimbabwe. Tõsi on see, et Mugabe ja tema liitlased on teinud kõik tagamaks, et see kokkulepe ei toimiks. Nad on kasutanud survet ja hirmutamistehnikat, püüdes murda opositsiooniliikumist, kellel on nüüd parlamendi alamkoja enamus. Kõigest mõned minutid tagasi teatati, et toimusid rünnakud ja vägivald inimeste vastu, kes olid kogunenud mälestusmärgi ümber, kus oli MDC sõjaväelasi.

On oluline, et EL ei pööraks oma pilku ära Zimbabwe toimuvalt, et ta ei lubaks Mugabel pääseda oma viimase trikiga määrata ametisse suursaadik, läbimata riigi põhiseaduslikke mehhanisme, ning et ta tagaks ka selle, et Mugabe ja tema liitlased ei saaks teemantide müügist kasu.

Filip Kaczmarek, *fraktsiooni PPE nimel.* – (PL) Austatud juhataja! Mitte kõik Zimbabwe ei ole rõõmsad tänase arutelu üle, sest mõne päeva pärast, 18. aprillil, on Zimbabwe iseseisvuspäev. Nende jaoks, kes selles riigis valesid asju teevad, rikutakse tähistamine ära.

Võimu jagamisega seotud kokkulepped on sageli problemaatilised. Seda asjaolu tõttu, et üldiselt ei peegelda need kodanike demokraatliku otsuse tulemust, vaid olukorra tõttu sunnitud kompromissi. Just nii juhtus Zimbabwe. Kokkulepped võimu jagamise kohta võivad siiski vastuvõetavad olla ja neil võib olla positiivne mõju ühiskonnale, juhul kui täidetakse teatavaid tingimusi. Üks neist on inimõiguste olukorra parandamine, mistõttu käsitlemegi inimõigusi selles riigis. Näiteks on küsitav, kas piiravad meetmed on vajalik ja tõhus vahend. Siiski ei tohi me lasta peksta ja taga kiusata inimesi, kes ei taha allkirjastada petitsiooni, milles nõutakse nende meetmete tühistamist. See on põhjus, miks kaitseme neid, kes võitlevad inimõiguste eest.

Kriton Arsenis, *fraktsiooni S&D nimel.* – (EL) Austatud juhataja! Mugabe partei ja selle mehhanismid, nagu kaasp Parlamendiliikmed ütlesid, on praegu ähvardavad, piinavad ja ründavad kõigi vastu, kes võitlevad demokraatia, demokraatlike vabaduste ja ülemineku eest sujuvasse demokraatlikkusse režiimi Zimbabwe.

Meie vastutame selle eest, mis Aafrikas toimub. Oleme mitmel korral sekkunud demokraatia ajalukku sellel mandril, eelkõige alguses, kui need uued riigid loodi, ning oleme takistanud demokraatlikke menetlusi, kui need ohustasid meie huve. Seetõttu on meil topeltkohustus aidata Zimbabwe saavutada demokraatlikult valitud valitsus.

Emotsionaalselt on see olukord kreeklastele äärmiselt oluline. Meil valitses alates 1967. aastast 1974. aastani väga karm diktatuur ja sellel ajal andis mis tahes hukkamõist Euroopa Nõukogult või rahvusvaheliselt organisatsioonilt lootust Kreeka kodanikele.

Seetõttu ei tohi me taluda mis tahes suhteid ebaseaduslikult määratud Zimbabwe esindajate ning Mugabe režiimi endiste liikmetega ning Euroopa Liit peab koos piirkonnas asuvate riikidega tagama Zimbabwe ülemineku demokraatiale ja Kimberley protsessi kohaldamise.

Charles Tannock, *fraktsiooni ECR nimel.* – Austatud juhataja! EL toetab Kimberley protsessi, mille eesmärk on kaotada Aafrika ebaseaduslikud teemandid – või nn vereteemandid –

maailmaturult. Hiljutine areng Zimbabwe on siiski murettekitav. Kimberley protsessi esimees Mathieu Yamba Kongo Demokraatlikust Vabariigist on otsustanud ühepoolselt ilma konsulteerimiseta lubada teemantide turustamise Marange kaevandusest Zimbabwe. Selle kaevanduse, mida eelmisel aastal täiskogul arutati, võttis oma valdusse president Robert Mugabe oma semudega. Sadadelt inimestelt võeti ära kodud ning on usaldusväärset teavet selle kohta, et tema julgeolekujõud piinasid, vägistasid ja isegi tapsid kohalikke elanikke.

Teemantide müümine Marange kaevandusest aitab Mugabel tugevdada oma türanlikku mõjuvõimu Zimbabwe ja muidugi rikastada tema Zanu-PF kõriloikajaid. Seega kutsun Euroopa Liitu Kimberley protsessi osalisena tõstatama seda skandaali kõrgeimal tasandil ja nõudma konsensusel põhineva otsustamise taastamist Kimberley protsessis. Üldisemalt rääkides olen kaua nõudnud sarnast süsteemi, sertifitseerimist, mis hõlmab teisi Aafrika maavarasid, tagamaks, et julmad valitsused või partisanirühmitused relvade ostmise rahastamiseks mineraale ei müüks. Mul on hea meel töötada selles ettevõtmises koos Londonis asuva rahvusvaheliselt tuntud valitsusvälise inimõiguste organisatsiooni Global Witness juures, kus USA valitsus juhatab teed Dodd-Frank Akti vastuvõtmisega.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Austatud juhataja! Lubage mul alustada, öeldes, et kui ma kuulen, et räägitakse Robert Mugabest, näen enda ees Rumeenia diktaator Nicolae Ceaușescu. Tegelikult oli Mugabe 1980ndatel koos Gaddafi Ceaușescu' sage külaline. Ma olen tänulik Geoffrey Van Ordenile, sest ta tuletas mulle meelde, miks Mugabe ja Gaddafi seotud on.

Tegelikult arvan, et Mugabe on Ceaușescu'lt midagi õppinud, nimelt viha kodanikuühiskonna aktivistide vastu. 46 kodanikuühiskonna liiget, kelle julgeolekujõud 19. veebruaril Zimbabwe arreterisid, süüdistatakse hetkel riigireetmises. Nüüd ohustab neid surma mõistmine. See on karistus. Ainuke nn kuritegu on see, et nad arutasid teemat, mis juhtus Egiptuses ja Tuneesias.

Lahendus Mugabe režiimile on põhimõtteliselt õiglased ja vabad valimised. Loodame siis, et seekord on see võimalik!

Sari Essayah (PPE). – (FI) Austatud juhataja! Veebruaris võttis ELi välisasjade nõukogu vastu järeldused olukorra kohta Zimbabwe. ELi sanktsioonide jõus olemise perioodi jätkatakse, sest riigi sisereformides ei ole tehtud piisavaid edusamme.

Piirangute kaotamine eeldab käegakatsutavate edusammude tegemist 2008. aasta poliitilise võimu jagamise kokkuleppe rakendamises. See näiline võimu jagamise kokkulepe ei suutnud takistada Mugabe oponentide jätkuvat tagakiusamist julgeolekujõudude poolt ning praegu neid arreteritakse, piinatakse ja mõrvatakse, isegi ministrite tasandini.

Kuna ELi sanktsioonid ei ole suunatud Zimbabwe rahvale, on EL praegu endiselt riigi suurim abiandja, andes abi peamiselt põllumajanduse ja toiduainete tootmise toetamiseks. EL peab jätkuvalt Mugabele survet avaldama ja kui tehakse otsus valimised pidada, peaks EL olema kaasatud jälgijana.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Austatud juhataja! Alates meie viimasest arutelust Zimbabwe kohta eelmise aasta oktoobris ei ole olukord selles riigis Aafrika lõunaosas muutunud. Tööpuuduse tase on kasvanud 90%ni, keskmine eluiga on 44 aastat ja selle riigi kodanikel puudub juurdepääs põhilistele tervishoiuteenustele. On ilmselge, et poliitiline kokkulepe, mille kaks aastat tagasi sõlmisid president Mugabe ja peaminister Tsvangirai, ei ole suutnud täita sellele pandud ootusi ning on vaja uut täiesti

demokraatlikku lahendust. Riigisisene olukord Zimbabwe ei ole viimase kuue kuu jooksul muutunud, kuid väline olukord on. Täna arutame riigi üle rahvaste ülestõusu kontekstis Aafrikas ning kuigi Harare asub Tunisest 6000 kilomeetri kaugusel, näitab kõige hiljutisem Côte d'Ivoire juhtum, et mõnikord ei tunne demokraatia üldse takistusi. Seega kutsub Euroopa Parlament Zimbabwe valitsust üles võtma arvesse praegust rahvusvahelist olukorda ja tugevat ümberorienteerumist riigisiseses poliitikas ning eelkõige lõpetama poliitilise opositsiooni rõhumist, vabastama selle esindajad vanglatest ja lubama neid valimistel osalema.

Kuus kuud tagasi ütlesin, et selline vaene riik nagu Zimbabwe ei saa endale lubada alternatiivsete probleemide otsimist. Täna arvan, et Aafrika nn rahvaste ülestõus lisab lisakoorma president Mugabe poliitilisele võlale.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE) . – (RO) Austatud juhataja! Üleaafrikalise parlamendi delegatsiooni liikmena usun kindlalt, et Euroopa Liit ja eelkõige Catherine Ashton peaksid astuma jõuliselt vastu Mugabe režiimi tegevusele, mis hõlmab inimõiguste aktivistide hirmutamist ja tagakiusamist, ning edendama austust avalike õiguste ja vabaduste vastu, sealhulgas sõnavabadus ja ühinemisvabadus, milleks Zimbabwe on ametlikult globaalsel tasandil kohustuse võtnud. Zimbabwe peab järgima oma rahvusvahelisi kohustusi, sealhulgas inimõiguste ja rahvaste õiguste Aafrika harta, tühistades kõik riigisisised seadused, mis on vastuolus rahvusvaheliste tekstidega inimõiguste kaitsmise kohta.

Samuti usun siiralt, et piirkonna riigid ja peamiselt Lõuna-Aafrika võiksid osaleda demokraatia juurde tagasi pöördumise ja inimõiguste austamise toetamisel Zimbabwe.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Austatud juhataja! Praegused Zimbabwe sündmused on kui häirekell, mis heliseb inimõiguste olukorra pärast Aafrika mandril. Juunis toimuvate valimiste lootuses viib president Mugabe läbi hirmutamise kampaaniat oma rivaalidest kandidaatide vastu. Sadu valitsusametnikke, inimõiguste aktiviste ja režiimi oponente on viimase kahe kuu jooksul arreteeritud. See olukord on vastuvõetamatu!

Lisaks on Mugabe demokraatliku põhiseaduse koostamise aasta edasi lükanud. Uus põhiseadus oleks taganud, et valimised toimuvad läbipaistvates tingimustes.

Peaksin juhtima tähelepanu sellele, et riigi majanduslik olukord on sügavalt kannatada saanud. President toetab kaevandussektori riigistamist, mis on Zimbabwe peamine majandussektor. Selline meede on kahjulik, sest just välisinvesteeringud sellesse sektorisse on säilitanud riigi stabiilsuse pärast majanduskriisi.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Austatud juhataja! President Mugabe ja Zanu-PF partei ei ole suutnud Zimbabwe pidada kinni 2009. aastal sõlmitud üldise poliitilise kokkuleppe tingimustest. Zimbabwe ei ole suutnud liikuda demokraatiale lähemale. Vastupidi, viimase mõne kuu jooksul on selgelt saenenud poliitiliste oponentide hirmutamine ning omavolilised arreteerimised ja kadumised. Jõupingutused luua stabiilsust ei kanna praeguses poliitilises kliimas vilja.

Zimbabwe on endiselt riik, kus inimest võidakse taga kiusata või piinata poliitiliste arvamuste tõttu. Õigussüsteem, mis surub alla vaba ja avatud ajakirjandust, piirab õigust sõnavabadusele. Ajakirjanikke kiusatakse taga. Tuleks teha kõik, mis võimalik, et toetada riigi samme tõelise demokraatia ja majandusarengu suunas.

On üksnes õige ja sobiv, et selle aasta veebruaris otsustas Euroopa Ülemkogu pikendada piiravaid meetmeid inimeste ja organisatsioonide suhtes, kes on seotud Mugabe valitsusega,

ning pidada arvestust musta nimekirja üle. Arvan ka seda, et neid tuleks jätkata seni, kuni on selgeid tõendeid Zimbabwe olukorra paranemisest. Meetmed peavad siiski olema suunatud ainult Zimbabwe korrumppeerunud valitsusele ja need ei tohi halvendada Zimbabwe rahva probleeme.

Albert Deß (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Kui ma olin laps, sain kirju kohast, mis oli tollal Rodeesia. Kolm minu vanaisa õde olid katoliku nunnad tolleaegses Rodeesias ja Lõuna-Aafrikas. Nad ei kirjutanud kunagi sellest, et Rodeesia inimesed peavad nälja all kannatama. See, mida me sellest riigist praegu kuuleme, on lihtsalt talumatu. Rodeesia – ja hiljem Zimbabwe – oli Aafrika lõunaosa leivaisa. Mugabe – kommunist ja sotsialistlik diktaator – on suutnud selle leivaisa näljapiirkonnaks muuta.

Tahaksin tänada kõiki kaasparlamendiliikmeid, kes on selle küsimuse taas päevakorda võtnud! On vastuvõetamatu, et sellel diktaatoril Mugabel on lubatud Zimbabwe inimesi nii kaua terroriseerida. Usun, et lahendus selle peatamiseks on Aafrika lõunaosas. Mul on kahju öelda, et seni kui Lõuna-Aafrika ei pane seda diktaatorit paika, jätkab ta oma rahva terroriseerimist.

Maroš Šefčovič, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Arvan, et nõustume kõik, et Zimbabwe ja selle inimõiguste rikkumised on olnud meie päevakorras juba liiga kaua. Iga lootusekiir mõnest positiivsest arengust põrmustatakse kohe poliitilise mahasurumise ja vägivalda puhangutega. Just see juhtus taas paar kuud tagasi. Euroopa Liit pidi seega jätkama ja uuendama oma piiravaid meetmeid, kaheksandat korda, selle aasta veebruaris.

Selle selge žestiga tahtsime rõhutada valitsuse parteidevahelise kokkuleppe kriitilist tähtsust vajalike sammude kohta, mis viivad valimiseni riigis. Selles kontekstis rõhutas EL valmisolekut vaadata läbi oma otsus vastusena edasisele konkreetsele arengule kohapeal.

EL tunneb sügavat muret poliitilise vägivalda järsu sagenemise pärast viimastel kuudel Zimbabwe. EL väljastas 11. märtsil koos 21 saatkonna ja esindusega avalduse, et väljendada oma muret selle pärast, mis näib olevat poliitiliselt motiveeritud hirmutamise ja vägivalda sagenemine.

Selles kontekstis on ELil hea meel hiljutise 31. märtsil 2011. aastal toimunud SADCi tippkohtumise tulemuse üle. Lõuna-Aafrika Arenguühenduse kommünikees nõutakse viivitamatut lõppu vägivaldale, hirmutamisele, vihakõnedele ja tagakiusamisele ning kutsutakse Zimbabwe valitsust üles täitma kõik vajalikud sammud valimiste pidamiseks. Selles pakutakse abi, et valimised saaks korraldada vastavalt SADCi põhimõtetele ja suunistele, mis kehtivad demokraatlike valimiste puhul. Sel põhjusel määrab SADC ametnikud, kes liituvad Lõuna-Aafrika vahendusmeeskonnaga ning töötavad ühises järelevalve- ja rakenduskomisjonis.

EL usub, et SADCi ja Lõuna-Aafrika tugevdatud hõlbustus- ja lepituspingutused aitavad edaspidi Zimbabwe ebastabiilsust vältida. ELil on hea meel näha piirkonna jõupingutusi olla Zimbabwe kriis vahendajaks.

Lõuna-Aafrika kui vahendaja on otsustanud koos SADCi kui üldise poliitilise kokkuleppe tagajaga tunnistada Zimbabwe suursaadikut. Praeguses etapis on oluline hoida ametlikku suhtlemiskanalit Zimbabwega avatuna ja säilitada dialoog laiapõhjalise valitsusega ning me ei tohiks seada ohtu ELi suursaadiku positsiooni Harares. EL tegutseb ja jätkab tihedas koostöös kõikide ELi liikmesriikidega.

EL on endiselt suurim arenguabi pakkuja Zimbabwele. Tahame selgelt väljendada, et oleme režiimis karmid, aga üritame inimesi aidata. Umbes 365 miljoni suuruse väljamaksega alates üldise poliitilise kokkuleppe loomisest 2009. aastal oleme – nagu ma ütlesin – suurim abiandja.

Ressursid liiguvad ainult ÜRO organite ja spetsialiseerunud valitsusväliste organisatsioonide kanalite kaudu. Alates 2009. aastast on EL toetanud ka juhtimisreforme, nagu on sätestatud üldises poliitilises kokkuleppes, sealhulgas põhiseaduse reformimise protsess. EL rahastab ka inimõiguste programme, sealhulgas programme inimõiguste kaitsjatele. Peame lihtsalt lootma, et kogu rahvusvaheline surve viib lõpuks vabade ja õiglaste valimiseni Zimbabwe ning väga raske olukorra järkjärgulise normaliseerumiseni selles riigis.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Alain Cadec (PPE), kirjalikult. – (FR) Viimastel kuudel on Zimbabwe ametivõimud arreteerinud omavoliliselt paljud Mugabe režiimi oponendid ja valitsusväliste organisatsioonide esindajad. Mugabe partei on süstemaatiliselt takistanud Zimbabwe rahvusliku ühtsuse valitsusel, mis moodustati 2009. aastal, sillutada teed üleminekuks demokraatiale ja usutavatele valimistele. Viivitamatult tuleb lõpetada mis tahes poliitiline vägivald, mida panevad toime Mugabe toetajad. Euroopa Liit ja liikmesriigid peavad tegema aktiivset koostööd Aafrika Liidu ja Lõuna-Aafrika Arenguühendusega tagamaks, et Zimbabwe tulevastel valimistel ei valitseks hirmutamise ega vägivalda õhkkond. Mul on hea meel, et Euroopa Parlamendi resolutsioonis kutsutakse kõiki Zimbabwe poliitilisi parteisid üles koos töötama, et koostada uus demokraatlik Zimbabwe rahvale vastuvõetav põhiseadus, mis tuleks vastu võtta enne järgmisi valimisi.

Monica Luisa Macovei (PPE), kirjalikult. – (RO) Taas kord näeme, et hirmutamine, arreteerimine, vägivald ning isegi piinamine on relvad, mida Mugabe kasutab oma poliitiliste oponentide ja kodanikuühiskonna vastu. Mugabele lojaalsed jõud on hirmutanud opositsiooniministreid rahvusliku ühtsuse valitsuses. Nad on taga kiusanud inimõiguste organisatsioonide juhte ja arreteerinud 46 kodanikuühiskonna esindajat, keda süüdistatakse riigireetmises, sealjuures on mõnda neist vahi all olles pekstud ja isegi piinatud. Jätkusuutlikku struktuuri ei saa ehitada üles hirmule ja terrorile või kodaniku- ja poliitiliste vabaduste vastu.

Kutsun Euroopa Liidu kõrget esindajat üles toetama jõupingutusi vabade valimiste pidamiseks Zimbabwe, kus puudub vägivald ja hirmutamine! Vaja oleks õigusjärgset valitsus, kes austab õigusi ja põhivabadusi, teisisõnu austab inimesi. Euroopa Liidu piirangute karmistamine Mugabe liitlaste puhul peab olema üks meede.

11. Hääletused

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletused.

(Hääletuse tulemused ja muud üksikasjad (vt protokoll))

11.1. Ai WeiWei juhtum Hiinas (B7-0274/2011) (hääletus)

11.2. Tiibeti eksilvalitsuse valimiste keelustamine Nepalis (B7-0238/2011) (hääletus)

11.3. Zimbabwe (B7-0239/2011) (hääletus)

Juhataja. – Hääletused on lõppenud.

12. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)**13. Teatud dokumente puudutavad otsused (vt protokoll)****14. Registrisse kantud kirjalikud deklaratsioonid (kodukorra artikkel 123) (vt protokoll)****15. Istungil vastu võetud tekstide edastamine (vt protokoll)****16. Järgmiste istungite ajakava (vt protokoll)****17. Istungjärgu vaheaeg**

Juhataja. – Kuulutan Euroopa Parlamendi istungjärgu katkestatuks.

(Istung lõppes kell 16.30)

LISA (kirjalikud vastused)

KÜSIMUSED NÕUKOGULE (Nende vastuste eest vastutab üksnes Euroopa Liidu Nõukogu eesistujariik)

Küsimus nr 1, mille esitas Bernd Posselt (H-000106/11)

Teema: Ukraina poliitiline areng

Millise hinnangu annab nõukogu Ukraina poliitilisele arengule, pidades iseäranis silmas õigusriigi põhimõtteid ja vähemuste õigusi, ning milliseid meetmeid kavatseb nõukogu Ukraina lähendamiseks Euroopa Liidule võtta, sealhulgas Musta mere piirkonna ja Doonau strateegia raames?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastust (mis ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv) ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2011. aasta aprilli osaistungjärgul Strasbourgis.

Inimõiguste austamine, demokraatlikud põhimõtted ja õigusriigi printsiip on ELi põhiväärtused, mida EL suhetes kolmandate riikidega järjekindlalt edendab.

22. novembril 2010. aastal Brüsselis toimunud ELi-Ukraina 14. tippkohtumisel tuletasid riigijuhid meelde, et ELi ja Ukraina suhted põhinevad ühistel väärtustel ja ühisel ajalool ning et EL on tunnustanud Ukraina Euroopa-suunalisi püüdlusi ning toetanud tema Euroopaga seotud valikuid. Ühtlasi märgiti, et ELi ja Ukraina suhete sügavuse määrab ära reformide elluviimine ning ühiste väärtuste edasine kinnistamine.

Pooled arutasid inimõiguste, põhivabaduste, demokraatlike väärtuste ning sõltumatul ja erapooletul kohtusüsteemil põhineva õigusriigi põhimõtte austamisega seotud küsimusi. Eelkõige rõhutati vaba ajakirjanduse tähtsust. Hiljutiste kohalike valimiste valguses tuletasid juhid meelde vajadust tugevdada veelgi demokraatlikku arengut Ukrainas, eelkõige valimisraamistikku.

Liidrid märkisid ära hiljutise põhiseadusliku arengu Ukrainas. ELi pool julgustas Ukraina ametivõime teostama tihedas koostöös Euroopa Nõukogu Veneetsia komisjoniga kaasavat ja ulatuslikku põhiseadusliku reformi.

Nad väljendasid rahulolu ELi ja Ukraina suhetes saavutatud edusammude üle. Sel puhul toonitasid nad ELi ja Ukraina vahel praegu läbiräägitava assotsieerimislepingu tähtsust ning lootsid läbirääkimiste võimalikult kiiret lõpetamist, säilitades samal ajal assotsieerimislepingu kvaliteedi ja elujõulisuse.

Pidevad ja laialtlevinud teated põhivabaduste ja demokraatlike põhimõtete järgimise allakäigust Ukrainas valmistavad nõukogule muret. Eriti murettekitavad on kaebused ajakirjandusvabaduse ning kogunemis- ja ühinemisvabaduse kohta. EL kasutab jätkuvalt iga võimalust, et rõhutada õigusriigi põhimõtte täieliku järgimise tähtsust, sealhulgas kriminaaluurimise ja kohtu alla andmise korral, ning eriti õiglase, erapooletu ja sõltumatu kohtusüsteemiga seoses, ning vajadust tagada, et kriminaalõigust ei kasutataks poliitilisteks eesmärkideks.

EL jälgib ühtlasi tähelepanelikult vähemuste sekka kuuluvate inimeste õigustega seotud olukorda Ukrainas ning teostab järelevalvet Ukraina edusammude üle nüüdisaegse

õigusraamistiku loomisel, millega tagatakse vähemuste sekka kuuluvate isikute õigused, ning Euroopa Nõukogu vähemusrahvuste kaitse raamkonventsiooni elluviimisel. EL tõstatab Ukraina ametivõimude ees korrapäraselt nimetatud küsimusi Ukrainaga peetavas dialoogis.

*
* *

Küsimus nr 2, mille esitas Marian Harkin (H-000109/11)

Teema: Mercosuri läbirääkimised

Millisel seisukohal on nõukogu käimasolevatel Mercosuri läbirääkimistel põllumajandusküsimustes?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastust (mis ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv) ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2011. aasta aprilli osaistungjärgul Strasbourgis.

Nagu kõigis kaubandusläbirääkimistes, jälgib nõukogu oma kaubanduspoliitika komitee kaudu Mercosuriga peetavates läbirääkimistes tähelepanelikult arengusuundi. Nõukogu keskendub eelkõige nõukogu 1999. aasta 13. septembril vastuvõetud läbirääkimisvolituses sätestatud tingimuste täitmisele. Nõukogu on hoolikalt arvestanud komisjoni kohustusega püsida volituse piirides ning olla valvel võimaliku lepingu negatiivsete mõjude suhtes, eriti mis puudutab kõige tundlikumaid tooteid.

Siinkohal tuleb toonitada, et volinik Ciolos on korduvalt tunnistanud Mercosuri läbirääkimiste tundlikkust ELi põllumajandussektori jaoks. Ta kinnitas viimati nõukogu 17. märtsi 2011. aasta istungil nõukogule, et komisjon läheneb läbirääkimistele ettevaatlikult, võttes arvesse ELi põllumajandussektori kaitse- ja kahju saada võivaid huvisid.

Põllumajandus- ja kaubanduspoliitika järjepidevuse ning Mercosuriga peetavate läbirääkimiste taaskäivitamise teemal juhime austatud parlamendiliikme tähelepanu nõukogu 2010. aasta juunis vastuvõetud järeldustele Euroopa põllumajandus- ja toiduainetesektori mudeli kohta ⁽⁴⁾.

*
* *

Küsimus nr 3, mille esitas Silvia-Adriana Țicău (H-000113/11)

Teema: Toidukriisi tagajärgede leevendamist võimaldavad meetmed

ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioon teatas 3. veebruaril 2011. aastal, et pärast seitse kuud kestnud pidevat tõusu jõudsid toiduhinnad jaanuaris ajaloo kõrgeimale tasemele ning hinnatõus jätkub ka järgnevatel kuudel. Võttes arvesse, et 21. veebruaril 2011 toimus põllumajandusministrite kohtumine, milliseid konkreetseid meetmeid näeb nõukogu ette, et ergutada liikmesriike investeerima põllumajandusse ja eelkõige teraviljatootmisse, et ülemaailmne toidukriis ei mõjutaks ELi elanikkonda ning põhitoiduainete hinnad jääksid ELi kodanikele kättesaadavaks? Milliseid meetmeid soovitab nõukogu võtta, et EL võiks teravilja eksportides toetada toidukriisi all kõige rohkem kannatavaid riike?

(4) Dok 11409/10 ADD 1

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastust (mis ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv) ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2011. aasta aprilli osaistungjärgul Strasbourgis.

Maailma rahvastiku suurenemise tulemuseks on kasvav nõudlus toidu järele. Lisaks tõusvatele energiahindadele ja mõnede meie globaalsete partnerite ekspordipiirangutele on oma roll olnud põudadel, üleujutustel ja loodusõnnetustel. Hindade liigne kõikumine võib destabiliseerida põllumajandusriike ning kahjustada toiduga kindlustatust kohalikul ja piirkondlikul tasandil.

Selles valguses on eriti tähtsad asutamislepingus sätestatud kaks ÜPPi eesmärki. Esiteks – tagada, et mõistliku hinnaga toodang jõuab tarbijani. Teiseks – suurendada põllumajanduse tootlikkust tehnilise progressi edendamise ja põllumajandustootmise ratsionaalse arengu ning tootmistegurite, eelkõige tööjõu optimaalse ärakasutamise tagamise teel.

2010. aasta juuni Euroopa Ülemkogul järeldati, et jätkusuutlik, tootlik ja konkurentsivõimeline põllumajandussektor aitab oluliselt kaasa Euroopa 2020. aasta strateegia täitmisele, võttes arvesse maapiirkondade kasvu- ja tööhõivepotentsiaali ning tagades samal ajal ausa konkurentsi.

Eesistujariigi järeldustes ÜPPi eesmärkide kohta 2020. aastaks⁽⁵⁾, mida eelmisel kuul toetas nõukogu liikmete enamus, tõdetakse, et majanduslikult elujõuline ja keskkondlikult jätkusuutlik toidutootmine jääb tulevase ÜPPi põhieesmärgiks.

Nõukogu on arvestanud Euroopa Parlamendi hiljutistes resolutsioonides väljendatud vaateid, eriti mis puudutab põllumajanduse tunnistamist strateegiliselt tähtsa sektorina toiduga kindlustatuse tagamisel, ELi valgupuudust ning ELi põllumajanduse ja rahvusvahelise kaubanduse seost. Nõukogu ootab sel aastal koos parlamendiga peetavat arutelu komisjoni ettepanekute üle ÜPPi tulevikusuundade kohta pärast 2013. aastat.

*
* *

Küsimus nr 4, mille esitas Pat the Cope Gallagher (H-000118/11)**Teema: Väheste CO2-heitega majanduse arendamine**

Euroopa Liit saab täita kliimamuutusega seotud kohustused ja vähendada töötust väheste CO2-heitega majanduse arendamise teel.

Kas nõukogu annaks ülevaate ELi meetmete kohta, mida võetakse, et soodustada investeerimist nn rohelistesse innovatsiooni ja infrastruktuuri investeerimisse?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastust (mis ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv) ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2011. aasta aprilli osaistungjärgul Strasbourgis.

Nõukogu tervitas oma 20. detsembril 2010. aastal vastuvõetud järeldustes keskkonnapoliitika vahendite täiustamise kohta seda, et keskkonnakaalutlusi on suuremal määral integreeritud strateegilistesse algatustes, näiteks Euroopa 2020. aasta strateegia,

⁽⁵⁾ Dokument 7921/11

mis tõstab esile ressursitõhusama, rohelisema ja konkurentsivõimelisema majanduse edendamise ⁽⁶⁾. Nõukogu kutsus ühtlasi muutma ELi finantsraamistikku rohelisemaks, muu hulgas edendama üleminekut turvalisele ja säästvale, süsinikdioksiidivähesele, ressursitõhusale, bioloogilist mitmekesisust soodustavale ja kliimamuutustele vastupanuvõimelisele majandusele ⁽⁷⁾.

Euroopa Nõukogu toonitas oma 4. veebruari 2011. aasta ⁽⁸⁾ järeldustes, et väga tähtis on edendada investeerimist soodustavat reguleerivat raamistikku. Tõsteti esile, et EL ja selle liikmesriigid edendavad investeerimist taastuvenergiasse ning ohutusse ja säästvasse vähese süsinikdioksiidiheitega tehnoloogiasse ning keskenduvad Euroopa energiatehnoloogia strateegilises kavas (SET-kava) kehtestatud tehnoloogiaprioriteetide elluviimisele. ⁽⁹⁾ Lisaks sedastatakse, et riigisisel tasandil tuletavad liikmesriigid meelde oma valmisolekut suunata vähemalt 50% heitkogustega kauplemise süsteemist saadud tulust kliimateemaliste meetmete, sealhulgas innovatiivsete projektide rahastamisse. Euroopa Nõukogu rõhutas ka seda, et energiatõhususse investeerimine tõstab konkurentsivõimet ning sellega toetatakse madalate kuludega energiavarustuse kindlust ja jätkusuutlikkust ning et vaja on otsusekindlaid meetmeid, et kasutada ära märkimisväärne energia kokkuhoidmise potentsiaal ehitiste, transpordi, toodete ja protsesside puhul. ⁽¹⁰⁾

Nõukogu rõhutas ühtlasi oma järeldustes „Energia 2020: säästva, konkurentsivõimelise ja kindla energia strateegia” ⁽¹¹⁾, mis võeti vastu 28. veebruaril 2011, et tuginedes SET-kava meetmetele, tuleks käivitada algatused elektrienergia salvestamise, säästvate biokütuste, arukate võrkude ja arukade linnade, samuti keskkonnasõbralike sõidukite ning ookeani- ja mereenergeetika tehnoloogiate kohta. Nõukogu rõhutas, et ELi konkurentsipositsioon peaks kajastuma nii majandusharu rahastamiskohustustes kui ka avaliku sektori rahastamiskohustustes kui ka avaliku sektori rahastamistingimustes ning peaks saama kasu erinevatest rahastamisvahenditest. Ohutu ja säästliku vähese süsihappegaasiheitega tehtav teadus- ja arendustöö ning selle kasutuselevõtmine peaks tulevastes kavades olema prioriteetsel kohal. Nõukogu leidis ka, et finantsvõimenduse pakkumist olemasolevatele vahenditele võiks soodustada innovaatiliste rahastamismehhanismide kasutamise teel. Võimalikke innovatiivseid rahastamisvahendeid tuleks täiendavalt analüüsida ja need peaksid olema paindlikud, et võtta arvesse siseriiklikku olukorda.

Euroopa majanduse elavdamise energeetikakava (EEPR) ⁽¹²⁾ näeb ette energeetikaprojektide rahastamise, muu hulgas selleks, et aidata kaasa kasvuhooonegaaside vähendamisele. 2010. aastal vastuvõetud täiendava meetmega ⁽¹³⁾ loodi rahastamisvahend, millega toetatakse energiatõhususe ja taastuva energiaga seotud algatusi.

⁽⁶⁾ 5302/11

⁽⁷⁾ idem

⁽⁸⁾ EUCO 2/1/11

⁽⁹⁾ idem

⁽¹⁰⁾ idem

⁽¹¹⁾ 6207/1/11

⁽¹²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 663/2009, millega luuakse abikava majanduse elavdamiseks ühenduse finantsabi andmisega energeetikaprojektidele (ELT L 200, 31.07.2009, lk 31)

⁽¹³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2010. aasta määrus (EÜ) nr 1233, millega muudetakse 13. juuli 2009. aasta määrust (EÜ) nr 663/2009, millega luuakse abikava majanduse elavdamiseks ühenduse finantsabi andmisega energeetikaprojektidele (ELT L 346, 30.12.2010, lk 5)

Ajavahemikul 2007–2009 oli ELi tasandi finantstoetus taastuvatele energiaallikatele kokku ligikaudu 3,26 miljardit eurot aastas ⁽¹⁴⁾. Programm NER 300 on oluline uus allikas taastuenergia rahaliseks toetamiseks ELi tasandil ⁽¹⁵⁾.

Investeeringuid nn rohelistesse algatustesse ja infrastruktuuridesse toetatakse ka ühtekuuluvuspoliitika ⁽¹⁶⁾, Euroopa aruka energiakasutuse programmi ⁽¹⁷⁾ (sealhulgas rahastu ELENA kaudu) ja teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmenda raamprogrammi (2007–2013) ⁽¹⁸⁾ kaudu.

2011. aasta märtsis esitas komisjon teatise „Konkurentsivõimeline vähese CO₂-heitega majandus aastaks 2050 – edenemiskava” ⁽¹⁹⁾ (2050. aasta CO₂-heite vähendamise edenemiskava) ja teatise „Energiatõhususe kava 2011” ⁽²⁰⁾, mis on praegu nõukogus arutlusel.

Lähikuudel võetakse vastu tähtsad otsused, näiteks mitmeaastase finantsraamistiku, transpordi valge raamatu, energiatõhususe kava ja ühise põllumajanduspoliitika elluviimise kohta. Seetõttu on tähtis, et keskkonnanõukogu lepiks oma juuni istungil kokku järeldustes, milles kehtestatakse edasiminekuks strateegilised ja tegevuslikud suunad.

Eelõeldu valguses toetas keskkonnanõukogu 14. märtsil komisjoni esitatud 2050. aasta CO₂-heite vähendamise edenemiskava ja teatas, et kavatseb energianõukogu juuni istungil võtta vastu nõukogu järeldused, et need esitada 2011. aasta juunis kokkutulevale Euroopa Ülemkogule. Kuna energiatõhusus mängib vähese CO₂-heitega kasvus põhirolli ja on tihedalt seotud 2050. aasta CO₂-heite vähendamise edenemiskavaga, siis on tähtis märkida, et TTE energianõukogu kavatseb ühtlasi vastu võtta nõukogu järeldused energiatõhususe kava 2011. aasta kohta.

*

* *

Küsimus nr 5, mille esitas Brian Crowley (H-000120/11)

Teema: ELi strateegia kodutuse kohta

Kas nõukogu võiks anda lühiülevaate sellest, milliseid algatusi teeb EL kodutute aitamiseks ja selleks, et toetada riiklikke strateegiaid kodutuse vastu võitlemisel?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastust (mis ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv) ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2011. aasta aprilli osaistungjärgul Strasbourgis.

⁽¹⁴⁾ 5965/11

⁽¹⁵⁾ idem

⁽¹⁶⁾ Majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust käsitlev viies aruanne, http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docoffic/official/reports/cohesion5/index_en.cfm

⁽¹⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2003. aasta otsus nr 1230/2003/EÜ, millega võetakse vastu energeetika mitmeaastane tegevusprogramm „Arukas energeetika – Euroopa” (2003–2006) (ELT 176, 15.07.2003, lk 29)

⁽¹⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta otsuses nr 1982/2006/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühenduse teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmenda raamprogrammi (2007–2013) (ELT L 41, 30.12.2006, lk 2/1)

⁽¹⁹⁾ 7505/11

⁽²⁰⁾ 7363/11

Euroopa Liit võitleb kodutuse ja eluaseme kättesaadavusega seotud tõrjutuse vastu Euroopa Ülemkogul 17. juunil 2010. aastal vastuvõetud Euroopa 2020. aasta strateegia raamistikus⁽²¹⁾. Selleteemalisi meetmeid võetakse konkreetsetelt juhtalgatuse „Vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa tegevusprogramm: sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse Euroopa raamistik”⁽²²⁾ alusel. Tegevusprogrammiga luuakse dünaamiline tegevusraamistik tagamaks, et vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse tõttu kannatavatel inimestel oleks võimalik elada väärikalt ja võtta aktiivselt osa ühiskonnaelust⁽²³⁾. 7. märtsil 2011. aastal vastuvõetud järeldustes tegevusprogrammi kohta tuletas nõukogu meelde, et „teatavad elanikkonnarühmad on eriti suured vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse ohus, samal ajal kogevad teised kõige äärmuslikumaid vaesuse vorm (näiteks kodutus)”⁽²⁴⁾.

Kodutuse küsimust hõlmab avatud koordinatsiooni meetod sotsiaalkaitse ja sotsiaalse kaasatuse valdkonnas, sealhulgas eksperthinnangud. Liikmesriikide kodutuse vastu võitlemise strateegiate toetamiseks lähtub nõukogu oma töös Belgia eesistumise ajal 2010. aasta detsembris korraldatud Euroopa kodutuse teemalise konsensuskonverentsi⁽²⁵⁾ ning sotsiaalse kaitse ja sotsiaalse hõlvamise teemalise 2010. aasta ühisaruande tulemustest⁽²⁶⁾. Selles aruandes toonitatakse, et kriisijärgses olukorras on tähtis roll eluasemega seotud tõrjutuse ja kodutuse vastu võitlemise ühtsel strateegial, mis oleks abiks sidusa ja keskkonda hoidva ühiskonna ülesehitamisel⁽²⁷⁾. Sotsiaalkaitsekomitee rõhutas kaastöös Euroopa Ülemkogul (24.–25. märts 2011), et jätkab tööd kodutuse ja eluaseme kättesaadavusega seotud tõrjutusega⁽²⁸⁾.

2010. aasta detsembris võttis nõukogu vastu deklaratsiooni „Vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta: koostöö vaesuse vastu võitlemise nimel aastal 2010 ja pärast seda”⁽²⁹⁾, et tähistada Euroopa aasta lõppu. Nõukogu rõhutas deklaratsioonis, et erilist tähelepanu tuleb pöörata haavatavatele rühmadele ning vaesuse äärmuslikele vormidele, nagu kodutus.

Nõukogu tõstis ühtlasi esile, et Euroopa Liit ja selle liikmesriigid peaksid vaesuse vastu võitlemisel tegema koostööd Euroopa, liikmesriikide, piirkondlikul ja kohalikul tasandil.

*

* *

Küsimus nr 6, mille esitas Νικόλαου Χουντή (H-000125/11)

Teema: Pagulasseisund Türgis

Türgi on ühinenud 1951. aasta Genfi pagulasseisundi konventsiooni ja selle protokolliga. Kuid Türgi on seadnud konventsioonile geograafilistest piirangutest tulenevad

⁽²¹⁾ EUCO 13/1/10

⁽²²⁾ 18111/10

⁽²³⁾ idem

⁽²⁴⁾ 7434/1/11

⁽²⁵⁾ 6498/11

⁽²⁶⁾ 6500/10

⁽²⁷⁾ idem

⁽²⁸⁾ 6491/11

⁽²⁹⁾ 16435/10

reservatsioonid. Täpsemalt on Türgi otsustanud piirduda ainult nende varjupaigataotluste läbivaatamisega, mis on seotud Euroopas aset leidnud juhtumitega. See tähendab seda, et mitte ükski väljastpoolt Euroopat pärit kodanike esitatud varjupaigataotlus ei ole Türgi riigi silmis vastuvõetav. Sellega rikutakse Genfi konventsioonis määratletud pagulaste õigusi ja see ei ole kooskõlas ELi põhiõiguste hartaga (artiklid 18 ja 19) ega võrdse kohtlemise põhimõttega.

Kas EL on oma tegevuse või tegemata jätmisega nõustunud nende Genfi konventsioonile seatud paradoksaalse olemusega reservatsioonidega, mis rikuvad humaansuse ja võrdse kohtlemise põhimõtteid? Kas EL on nõudnud Türgilt reservatsioonide tühistamist?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastust (mis ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv) ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2011. aasta aprilli osaistungjärgul Strasbourgis.

Nõukogule on hästi teada tõsiasi, et Türgi on säilitanud Genfi pagulasseisundi konventsiooni ja selle protokollide puhul geograafilised piirangud. ELi seisukoht selles küsimuses on väga selge: selline piirang on vastuolus ELi varjupaigaõigustikuga ning Türgi peaks selle kaotama ja asuma Genfi konventsiooni ning selle protokollide täiel määral täitma.

Kandidaatriigina peab Türgi vastama Kopenhaagenis toimunud Euroopa Ülemkogul seatud poliitilistele kriteeriumidele, eelkõige täitma läbirääkimisraamistikku ja ühinemispartnerluse nõuded. Läbirääkimisraamistikust nähtub ühtlasi, et Türgi peab oma seadused viima järk-järgult vastavusse ELi õigustikuga, sealhulgas varjupaigaküsimuse teemal.

Geograafilise kitsenduse kaotamist tõstetakse prioriteedina esile ka läbivaadatud ühinemispartnerluses Türgiga. Tuletan meelde, et nõukogu on süstemaatiliselt Türgilt nõudnud jõupingutuste suurendamist, et täita läbirääkimisraamistikus sätestatud nõuded, mis muu hulgas hõlmavad ühinemispartnerluse elluviimist. Liit rõhutas vajadust varjupaigaküsimustes pingutuste jätkamiseks konkreetselt ELi-Türgi assotsiatsiooninõukogus (ministrite tasand) 10. mail 2010. aastal ning ka komisjon tõstatab selle küsimuse korrapäraselt oma kohtumistel Türgiga.

Võin seega austatud parlamendiliikmele kinnitada, et seda küsimust jälgitakse jätkuvalt tähelepanelikult ning see tõstetakse vajaduse korral süstemaatiliselt kõigil tasanditel, sest 1951. aasta Genfi konventsiooni ja selle 1967. aasta protokollide täielik rakendamine on üks nõuetest, millega mõõdetakse Türgi edusamme läbirääkimistel.

*

* *

Küsimus nr 7, mille esitas Jim Higgins (H-000126/11)

Teema: Tänavameeleavaldused Põhja-Aafrika riikides

Pidades silmas tänavameeleavalduste ulatust teatavates Põhja-Aafrika riikides, kas nõukogu arvates peaks EL haarama aktiivsema rolli asjaomaste riikidega suhete arendamisel, julgustades neid riike järgima demokraatlikku rada?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastust (mis ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv) ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2011. aasta aprilli osaistungjärgul Strasbourgis.

Meie lõunanaabrite juures hargnevad sündmused on ajalooliste mõõtmetega ja arenevad väga kiiresti. Need on Lõuna-Vahemere riikides toimuvate sügavate muutuste protsessi peegelduseks.

Nendel muutustel on püsivad tagajärjed piirkonna inimestele ja riikidele. Avaldame austust piirkonna inimeste ülesnäidatud vaprusse. Nad on proovinud väarikalt saavutada oma seaduslikke püüdlusi demokraatlikuks muutuseks. Praegu toimuvad muutused kannavad endas lootust paremale elule ning inimõiguste, pluralismi, õigusriigi põhimõtete ja sotsiaalse õigluse suuremale austamisele.

Liikumine demokraatia suunas ei ole lihtne tee – selliste üleminekutega kaasnevad ohud ja ebakindlus. Euroopa Liit, ehkki tunnistades neid probleeme, on kindlalt valinud piirkonna rahvaste demokraatlike muutuste püüdluste toetamise tee.

Euroopa Liit tahab toetada riike, mis soovivad minna autokraatlikult korraldada üle demokraatiale, nagu nii väljapaistvalt toimus Kesk- ja Ida-Euroopas.

EL on otsustanud kindlalt toetada kõiki samme demokraatlike ümberkorralduste suunas, mis võimaldaksid rahumeelseid muutusi, kasvu ja heaolu meie lõunanaabrite seas. Seda kinnitati kõrgeimal tasandil Euroopa Ülemkogu erakorralisel kohtumisel 11. märtsil 2011. aastal. Riigipead ja valitsusjuhid arutasid piirkonna arengut ja toetasid täielikult käimasolevaid demokraatlikke ümberkorraldusi. Nad rõhutasid meie ühist huvi, et Vahemere lõunapiirkonnas valitseks demokraatia, stabiilsus, heaolu ja rahu.

Komisjon ja kõrge esindaja avaldasid 8. märtsil ühisteatise „Partnerlus Vahemere lõunapiirkonnaga demokraatia ja ühise heaolu nimel”, et kvalitatiivselt parandada meie suhteid lõunanaabritega.

Teatise aluseks on sellistele ühistele väärtustele nagu demokraatia, inimõigused, sotsiaalne õiglus, hea valitsemistava ja õigusriigi põhimõtted ühise pühendumuse printsiip. Viimastel nädalatel väljendatud nõudmised poliitiliseks osalemiseks, väarikuseks, vabaduseks ja töötamise võimalusteks saab täita üksnes kaugeleulatuvate poliitiliste ja majanduslike reformide kaudu. Kõik piirkonna riigid peavad sellised poliitilised ja majanduslikud reformid alkatama või neid kiirendama.

Peaksime oma uuenenud poliitikas arvestama piirkonna iga olukorra ja riigi eripära. Kehtivad partnerlus- ja abikavad vaadatakse tihedas koostöös piirkonna partneritega riigipõhiselt läbi, et paremini vastata praeguste vajadustele.

*

* *

Küsimus nr 8, mille esitas Zigmantas Balčytis (H-000133/11)

Teema: Uue üleeuroopalise transpordivõrgu (TEN-T) tuumvõrk

Üleeuroopalise transpordivõrgu (TEN-T) poliitika läbivaatamine on jõudnud lõppfaasi. Eeldatavasti teeb komisjon ettepaneku uue TEN-T suuniste kohta 2011. aasta keskel. Komisjon esitas oma 2011. aasta jaanuaris avaldatud talituste töödokumendis, mis käsitleb

uut TEN-Td, uue TEN-T võimaliku kavandamismetoodika. Tulevane TEN-T on kavandatud kahekihilise ülesehitusega võrk, mis koosneb üldvõrgust ja tuumvõrgust.

Kas nõukogu toetab esitatud kavandamismetoodikat ning peab seda heaks aluseks uue TEN-T tuumvõrgu kindlaksmääramisel? Milliseid parendusi tuleks nõukogu arvates kavandamismetoodikas teha?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastust (mis ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv) ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2011. aasta aprilli osaistungjärgul Strasbourgis.

Nagu austatud parlamendiliige oma küsimuses viitas, oodatakse 2011. aasta keskel komisjoni ettepanekut uute TEN-T suuniste kohta. Nõukogu ootab uut ettepanekut ja vaatab dokumendi läbi kohe, kui komisjon selle esitab.

Seni kuni nõukogul on võimalik eespool nimetatud komisjoni ettepanekut arutada, leiab nõukogu värskeima seisukoha nõukogu järeldestes komisjoni roheline raamatu kohta: TEN-T poliitika läbivaatamine ⁽³⁰⁾. Järeldestes kinnitab nõukogu taas „vajadust jätkata transpordinfrastruktuuri investeerimist, et tagada TEN-T nõuetekohane areng kõikides transpordiliikides, mis on aluseks siseturule ja konkurentsivõimele, liidu majanduslikule, sotsiaalsele ja territoriaalsele ühtekuuluvusele ning selle ühendusele naaberriikidega, keskendudes tulevase TEN-T poliitika määratlemisel „Euroopa tasandi lisandväärtusele” ja võttes muu hulgas arvesse keskkonnanäesmärke.” Samuti rõhutab nõukogu, et „kuigi põhilised riikidevahelised liiklusvood on tähtsateks TEN-T planeerimise kriteeriumideks, on olulised ka majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus ning juurdepääs TEN-T-le ja viimaseid käsitletakse suurel määral praeguse TEN-T üldise võrgu tasandil; seega, ja arvestades selle tähtsust paljude transpordisektori õigusaktide võrdlusalusena, toetab nimetatud üldise võrgu säilitamist.”

*

* *

Küsimus nr 9, mille esitas Mairead McGuinness (H-000141/11)

Teema: Tuumaohutus

Arvestades ülemaailmse energiajulgeoleku järjest suuremat tähtsust ning hiljutist õnnetust Jaapanis Fukushima tuumajaamas, kas nõukogu võiks selgitada, milliseid ohutusmeetmeid kavatakse koos komisjoniga võtta selles jagatud pädevuse valdkonnas, et vähendada riske Euroopa 195 tuumajaamas.

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastust (mis ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv) ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2011. aasta aprilli osaistungjärgul Strasbourgis.

⁽³⁰⁾ Dok 10971/09

Nõukogu tahab austatud parlamendiliikme tähelepanu juhtida sellele, et tema teada töötab Euroopa Liidus 143 tuumaenergiareaktorit (ja mitte tuumajaama). Vene Föderatsioonis, Šveitsis ja Ukrainas töötab veel 51 tuumaenergiareaktorit ⁽³¹⁾.

Nõukogu arutas oma erakorralisel kohtumisel 21. märtsil 2011. aastal ⁽³²⁾ ELi ja liikmesriikide tasandil Jaapanis hiljuti toimunud reageerimist. Eesistujariik rõhutas, et kõige olulisem on anda sellele riigile humanitaar- ja tehnilist abi.

Tuumaohutuse teemal toonitati sel kohtumisel, et nõukogu prioriteet on tagada, et kehtiksid kõrgeimad standardid ja et ohutuse suurendamine oleks pidev protsess. Nõukogu toetas ka liikmesriikide ametiasutuste ja tootmisharu ettevõtjate võetud vabatahtlikke meetmeid tuumarajatiste ohutuse läbivaatamiseks.

Nõukogu täheldas ühtlasi, et on olemas üldine valmisolek käivitada protsess Euroopa tuumajaamade ulatusliku riskide ja ohutuse hinnangu (nn stressitest) määratlemiseks. Selles valguses rõhutas nõukogu läbipaistvuse olulisust nii hinnangu tulemuste kui ka liikmesriikide riigisisel tasandil võetud meetmete kohta.

Samal kohtumisel kutsusid liikmesriigid ja komisjon ENSREGi (tuumaohutust reguleerivate asutuste Euroopa töörühm) ning muid asjaomaseid organeid määratlema selliste testide ulatuse ja meetodid, kasutades erialateadmisi ning aja jooksul ka hiljutisest õnnetusest saadud õppetunde. Nõukogu märkis ära hinnangu aluseks olla võivad valdkonnad (üleujutuste oht, seismilised ohud, varundamissüsteemid, ohuseisundi kord). Nõukogu toonitas vajadust kaasata samamoodi kolmandad riigid olemasolevate ning tulevaste jaamade ohutuse ja riskide hindamisse.

Euroopa Ülemkogu kinnitas järeldused oma 24.–25. märtsi 2011. aasta ⁽³³⁾ kohtumisel. Euroopa Ülemkogu rõhutas, et hinnanguid (stressitestid) annavad sõltumatud riiklikud ametiasutused eksperthinnangute kaudu ning nende tulemusi ja järgnevaid vajalikke meetmeid tuleks jagada komisjoni ja ENSREGiga ning need tuleks avalikustada. Euroopa Nõukogu annab esialgsetele leidudele hinnangu 2011. aasta lõpuks, toetudes komisjoni aruandele.

Euroopa Nõukogu rõhutas, et tuumajaamade ohutuse tagamise prioriteet ei saa ilmselgelt lõppeda meie piiridel ja EL nõuab, et sarnased stressitestid tehakse nii olemasolevates ja kavandatavates jaamades naaberriikides kui ka kogu maailmas. Selleks kasutatakse täiel määra ära asjaomaseid rahvusvahelisi organisatsioone.

Euroopa Ülemkogu rõhutas selle taustal ka seda, et ELis peab rakendama ja pidevalt täiustama kõrgeimaid tuumaohutusstandardeid, mida tuleb edendada kogu maailmas.

*
* *

Küsimus nr 10, mille esitas Laima Liucija Andrikiene (H-000143/11)

Teema: ÜRO inimõiguste nõukogu liikmesuse kriteeriumid

ÜRO Peaassamblee otsustas 1. märtsil 2011 peatada Liibüa liikmesuse ÜRO inimõiguste nõukogus. See oli jõuline märguanne mitte üksnes kolonel Gaddafile ja tema režiimile,

⁽³¹⁾ Nuclear Power Reactors in the World, Reference Data Series No. 2, 2010 edition, IAEA, VIENNA, 2010, lk 10–11

⁽³²⁾ 8004/11

⁽³³⁾ EUCO 10/11

vaid ka neile maailma riikidele, kus inimõigusi rikutakse sageli ja laialdaselt. 2009. aasta veebruaris vastuvõetud Euroopa Parlamendi raportis ÜRO inimõiguste nõukogu ja sealhulgas ELi rolli kohta soovitas Euroopa Parlament tungivalt võtta selles olulises ÜRO organis kasutusele liikmesuse kriteeriumid. Liibüa puhul tegutses ÜRO Peaassamblee kooskõlas Euroopa Parlamendi resolutsiooniga ning tegi korrektse ja õigeaegse otsuse.

Milline on nõukogu seisukoht seoses selgete liikmesuse kriteeriumide kasutuselevõtuga ÜRO inimõiguste nõukogus? Kas nõukogu on astunud vastavasuunalisi samme?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastust (mis ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv) ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2011. aasta aprilli osaistungjärgul Strasbourgis.

ÜRO Peaassamblee resolutsioonis 60/251 (millega asutatakse ÜRO inimõiguste nõukogu (UNHRC)) täpsustatakse, et selle organisatsiooni liikmed peavad inimõiguste edendamisel ja kaitsmisel rakendama kõrgeimaid standardeid ning tegema nõukoguga täielikku koostööd. Seega arvestab peaassamblee inimõiguste nõukogu 47 liikme valimisel kõigi kandidaatide inimõigustega seotud ajalugu ja võetud kohustusi.

ÜRO Peaassamblee ei ole seda põhimõtet senini täielikult rakendatud, nagu näeme Liibüa juhtumi puhul. Seepärast peab nn kvaliteetse liikmesuse küsimus olema oluline osa käimasolevast inimõiguste nõukogu läbivaatamisest ning ÜRO Peaassamblee ongi otsustanud selle küsimuse lisada läbivaatamise New Yorgi raundi. Peaassamblee eesistuja nimetatud inimõiguste nõukogu läbivaatamise kaasjuhid New Yorgis toimuval arutelul korraldasid just selle küsimuse arutamiseks esimese kohtumise 29. märtsil. EL peab debati edendamiseks esitama konkreetseid ideed, näiteks inimõiguste nõukogusse kandideerijate ärakuulamine enne valimisi, liikmesriikide, valitsusväliste organisatsioonide ja riiklike inimõiguste institutsioonide kaasamine. Ärakuulamistel peaks keskenduma vabatahtlike lubadustele ja võetavatele kohustustele ning ka sellele, kuidas kandidaatriik kavatseb täita kohustuse vastata inimõiguste edendamisel ja kaitsmisel kõrgeimatele standarditele.

*

* *

KÜSIMUSED KOMISJONILE

Küsimus nr 20, mille esitas Liam Aylward (H-000117/11)

Teema: Seitsmenda raamprogrammi uuringud sporditegevuse kasulikkuse kohta ELis

Kas komisjon võiks anda teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmenda raamprogrammi (2007–2013) taustal ülevaate selle kohta, milliseid teadusuuringuid ta on ette võtnud ja kavatseb lähiaastatel ette võtta, et edendada sporditegevusest saadavat sotsiaalset, tervisealast ja ühiskondlikku kasu ELis?

Vastus

(EN) Kuigi teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse seitsmendas raamprogrammis (RP7, 2007–2013) ei ole spordiuuringuid kui selliseid ette nähtud, edendatakse selles siiski uuringuid füüsilise tegevuse kasulikkuse kohta tervisele.

RP7 tegevusvaldkondades tervis ja toit, põllumajandus ja kalandus, biotehnoloogiad ning teadmiste piirkonnad on siiski eri RP7 projektides käsitletud füüsilist tegevust ning selle seoseid tervise edendamise, haiguste ennetamise ning arenguga. Perioodil 2005–2010 investeeriti selliste uuringute rahastamisse umbes 39 miljonit eurot, st umbes kaheksasse ELi projekti. Jätkuvate hindamiste tulemusel on samuti võimalik selle valdkonna muude projektide rahastamine.

Viimasel neljal aastal on rahastatud mitut olulist RP7 projekti. Projekti PAPA eesmärk on edendada noorukite tervist käitumuslikesse muutustesse sekkumise teel, mille eesmärk on parandada nende füüsilises tegevuses osalemise kvaliteeti noortespori, eriti jalgpalli abil. Projektid TEMPEST ja ENERGY, milles tervisega seotud determinantide alases töös käsitletakse ka füüsilist aktiivsust, ja projekt DALI, mille üks eesmärkidest on teha kindlaks füüsilise aktiivsuse roll rasedusdiabeeti ennetava meetmena <http://www.dali-project.eu>. Projektis EXGENSIS (RP6) keskendutakse intratsellulaarsetele signaaliradadele sportimise ajal ning sellise sportimise mõjudele. Projektis TOYBOX kasutatakse käitumuslikke mudeleid, et paremini aru saada lõbustustest, tervislikust toidust ja mängimisest ning neid edendada, samuti meetmeid rasvumise ennetamiseks varases lapsepõlves, samal ajal kui 2012. aasta märtsis käivituv projektis I.FAMILY uuritakse hoonestatud keskkonna mõju füüsilisele aktiivsusele, väheliikuvat eluviisi ja unemustreid ning nende koostoimet toitumiskäitumisega.

Piirkondlikul tasandil on projekti AFRESH eesmärk töötada välja teadusuuringute kava toitumise ja istuva eluviisiga seotud (krooniliste) haiguste, nt diabeet, rasvumine, südame-veresoonkonnahaigused ja eri vähiliigid, vähendamiseks uuenduslike toodete ja teenuste arendamise teel toitumise ning füüsilise aktiivsuse valdkonnas.

Lõpetuseks – komisjon tunnistab täiel määral tõsiasja, et füüsiline tegevus on selliste elustiiliga seotud raskete haiguste, nagu rasvumine, ennetamisel põhitegur ning et vaja on asjakohaseid uuringuid, et luua alus teaduslikel tõenditel põhinevatele tõhusamatele ja mõjusamatele tervise edendamise ning haiguste ennetamise strateegiatele.

*

* *

Küsimus nr 21, mille esitas Brian Crowley (H-000121/11)

Teema: ELi ja USA vaheline teadus- ja arenduskoostöö

Kas Euroopa Komisjon saab teha põhjaliku avalduse selle kohta, milline on ELi ja Ameerika Ühendriikide vahelise koostöö tase teadusuuringute, innovatsiooni, teaduse ja tehnoloogia valdkonnas?

Milliseid algatusi on komisjon teinud koostöö laiendamiseks kõnealuses valdkonnas alates 2010. aasta veebruarist?

Vastus

(EN) Ameerika Ühendriigid on rahvusvaheline partner, kellega Euroopa Liidul on teaduse ja tehnoloogia valdkonnas kõige rikkalikumad ning intensiivsemad suhted. See on tõsi igast küljest: vastastikuste teadus- ja arendusinvesteeringute arv, teadlaste ja uurijate vood, koostöömaht ning kahasse kirjutatud publikatsioonide ja väljatöötatud patentide hulk. Rahvusvaheline koostöö on oluline Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide toetamiseks ja niisiis tuleb tegevus Ameerika Ühendriikidega seada tähtsuselt ettepoole. Tööstuse ja

ettevõtluse eest vastutav volinik Tajani käis 2010. aastal ELi ja USA koostöö hoogustamiseks kaks korda Ameerika Ühendriikides, sealhulgas oli tema esimene välisvisiit volinikuna.

Euroopa tasandil on uuringute peamine rahastamismehhanism teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse seitsmes raamprogramm (RP7, 2007–2013), milles toetatakse ühtlasi ELi rahvusvahelist koostööd. Väljaspool Euroopat on Ameerika Ühendriigid suurim seitsmendas raamprogrammis osaleja tublisti üle 300 allkirjastatud toetuslepingu ja muude koostööprojektidega. Ühendriigid osalevad eriti tuntavalt sellistes teemavaldkondades nagu tervis, info- ja kommunikatsioonitehnoloogiad, nanotehnoloogiad ja materjalid, toit, põllumajandus, kalandus ja biotehnoloogiad ning keskkond.

2009. aastal pikendati ELi ja Ameerika Ühendriikide vahelist teadus- ja tehnoloogiakoostöö lepingut 2013. aastani. Kooskõlas selle lepinguga toimus 2010. aasta mais Washington DCs iga-aastane ühiskohtumine, mida Ameerika Ühendriikide poolel koordineeris riigidepartemang. Mõlemad pooled hindasid lepingu täitmisel tehtud edusamme ning väljatöötamisel on uued koostööviisid. Need ulatuvad projektide mestimisest teadusuuringute programmide vastastikuse käivitamiseni, näiteks koostöös rahvuslike tervise instituutidega National Institutes of Health (NIH) terviseuuringute valdkonnas. Järgmine lepingukohane kohtumine on kavandatud Brüsselisse 2011. aasta septembriks.

Teadus- ja tehnoloogialepingus nähakse ühtlasi ette eri rakenduskordade raamistik konkreetsete USA valitsuse osakondade ja asutustega. Üks näide on rakenduskord sisejulgeolekuministeeriumiga tsiviiljulgeoleku uuringute kohta, mille allkirjas 2010. aasta novembris tööstuse ja ettevõtluse eest vastutav volinik Tajani. Teadusuuringute Ühiskeskus juhib praegu arutelu sarnase korra sisseseadmiseks USA Ookeani ja Atmosfääri Administratsiooniga (NOAA) nii mitmekesistes küsimustes kui ka keskkonnasaastajad, rannikuohud, kosmoseilm, kliimamuutus ja kriisiohje. Sel aastal uueneb ka meie 20aastane koostöö Ameerika Ühendriikidega biotehnoloogiliste uuringute valdkonnas, samuti jätkub meie tsiviilkosmose valdkonna koostöö dialoog.

Uuendused on valdkond, milles Euroopa on väga huvitatud Ameerika Ühendriikidega kogemuste jagamisest selle kohta, kuidas muuta teadmised paremini suuremaks majanduskasvuks ja töökohtade loomiseks. Viimase aasta üks kõige huvitavam areng on uus Atlandi-ülene innovatsioonipartnerlus, mille käivitas Atlandi-ülene Majandusnõukogu (TEC). Partnerlus on vastus TECile viimasel ELi-USA tippkohtumisel antud poliitilistele juhistele, s.o edendada uuendustegevust, lihtsustada regulatsiooni ning kõrvaldada tõkked kaubanduse ja investeeringute teelt. TEC nõustus 2010. aasta detsembris innovatsioonipartnerluse esialgse tööplaaniga. Alustatud on tööd biomajanduse, toormaterjalide ning innovatsioonipoliitika valdkondadevaheliste küsimuste vallas.

2009. aasta lõpus loodud ELi-USA energianõukogu on veel üks oluline areng. 2010. aasta jooksul on tegutsema asunud ja oma volitustes kokku leppinud kolm töörühma: energiapoliitika, tehnoloogiline areng ja turud. Tehnoloogia ning teadus- ja arengutegevuse töörühm on kokku tulnud, et ellu viia oma tööeesmärgid. EL teeb Ameerika Ühendriikidega mitmepoolset koostööd ka sellises valdkonnas nagu tuumasünteesireaktor ITER ⁽³⁴⁾.

Ühistest pingutustest rohkem kasu saamiseks jätkab komisjon tööd selle nimel, et keskenduda strateegilisemalt meie koostööle teadusuuringute vallas. Koostöös keskendutakse üleilmsetele katsumustele ning see on kooskõlas Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide ning algatuse „Innovatiivne liit” eesmärkidega.

(34) <http://www.iter.org/>

*
* *

Küsimus nr 22, mille esitas Gay Mitchell (H-000124/11)

Teema: Koostöö teadus- ja arendustegevuse täiustamiseks

Komisjon kiitis hiljuti heaks juhtalgatuse „Innovatiivne liit”, mis kujutab endast strateegilist lähenemisviisi, mille põhiline eesmärk on muuta ideed töökohtadeks, keskkonnasõbralikuks arenguks ja ühiskondlikuks progressiks.

Kui EL tahab USAle teadus- ja arendustegevuses järele jõuda, peab ta tõhustama koostööd liikmesriikide vahel, täiustama ühiseid teadusalaseid algatusi ja võimaldama teatud piirkondades laiendada teadus- ja arendustegevuse kõikide hüvanguks. Kliimaga arvestades oleks näiteks Iirimaa parim paik tuuleenergia eeltestimiseks ja täiustamiseks, kuna Hispaanias võiks tegeleda päikesepaneelide väljaarendamisega.

Kas komisjon kavatseb seda teha ning pöörata eelkõige tähelepanu teadus- ja arendustegevuse üldisele arengule ja mitte jaotada ELi teadus- ja arendustegevuse rahastamist ühtlaselt piirkondade vahel?

Vastus

(EN) Austatud parlamendiliige väidab õigusega, et „Innovatiivne liit” on meie kasvu ja töökohtade strateegia keskmes. See aitab uute teadmiste loomise ja nende edukateks toodeteks kujundamise teel tagada tulevikus majanduskasvu ELis. Tõhusam teadusuuringute valdkonna koostöö liikmesriikide vahel, eelkõige ühise kavandamise kaudu, mängib selles põhirolli.

Mis puutub teadus- ja arendustegevuse laiendamisse teatavates piirkondades, siis teadusuuringuteks eraldatakse raamprogrammi alusel rahalisi vahendeid tiptasemel teaduse printsiibist lähtudes. See tähendab, et rahastamiseks valitakse välja üksnes kõige paremad teadusuuringute ettepanekud. Seetõttu ei ole võimalik ega ka soovitav, et komisjon üritaks raamprogrammis suunata teadusuuringute rahastamist konkreetsetele piirkondadele.

Nagu austatud parlamendiliige soovitab, on selge, et mõnes piirkonnas on teatud uurimisvaldkondades kindlad eelised, olgu need siis looduslikud eelised või seotud varasemate investeeringutega teadussuutlikkusse, sealhulgas inimressurssidesse. Selliseid eeliseid omavatel piirkondadel on hea lähtekoht, et esitada tugevad teadusuuringute ettepanekud, millel on head šansid saada ELilt teadusraha.

Piirkondlikud eelised ei ole loomulikult alati nii ilmselged nagu päikesepaiste Hispaanias ja tuuled Irimaal. Seetõttu peavad piirkonnad suutma oma potentsiaalsed eelised kindlaks teha ja neid arendada. Komisjon pooldab seega kindlalt aruka spetsialiseerumise strateegiate arendamist piirkondades.

Arukas spetsialiseerumine on algatuse „Innovatiivse liit” enesehindamise vahendi kohaselt üks kümnest hästitoimiva riikliku ning piirkondliku teadustegevuse ja innovatsioonisüsteemide eeltingimusest. Selle eesmärk on julgustada liikmesriikide ja piirkondade ametiasutusi koondama ressursid piiratud arvu prioriteetide jaoks, et tagada riiklike vahendite tõhusam kasutamine ning võimendada erainvesteeringuid.

Aruka spetsialiseerumise strateegiad on võimalus kasutada ära piirkondlikku mitmekesisust, innustada koostööd eri riikide ja piirkondade vahel ning avada uusi võimalusi, vältida killustumist ning tagada, et teadmised liiguvad ELis vabamalt. Need võivad olla otsustava

tähtsusega, et aidata piirkondadel kindlaks teha nii oma põhiväärtused kui ka uuendust takistavad tegurid, koondada ressursid prioriteetide jaoks ning kujundada välja õige meetmete kombinatsioon majanduskasvu vallandamiseks. Nende abil saab ühtlasi tagada ELi fondide ning riiklike ja piirkondlike investeeringute täiendava ja tõhusama kasutamise.

Komisjon on piirkondade abistamiseks käivitamas nn aruka spetsialiseerumise platvormi koos ressursidega, mis on vajalikud teabe levitamiseks, vastastikkuse õppimise julgustamiseks ning võimete ja oskuste parandamiseks.

*
* *

Küsimus nr 23, mille esitas Seán Kelly (H-000129/11)

Teema: HIV/AIDSi ja malaaria uuringud

HIV/AIDS ja malaaria on Sahara-taguses Aafrikas ebaproportsionaalselt laialdaselt levinud. Nii Euroopa kui ka ülemaailmsel tasandil tuleb ohutada ja prioriteetseks pidada teadusuuringuid nende kohutavate haiguste leevendamiseks ja võimaluse korral kaotamiseks; sellest oleks tohutult palju abi Sahara-taguse Aafrika kogukondadele, keda nimetatud epideemiad hukutavad. Milliseid samme astub komisjon teadusuuringute rahastamise osas, et aidata neid ülisuuri probleeme lahendada?

Vastus

(EN) Komisjon peab HIV/AIDSi ja malaaria uuringuid prioriteediks ja on toetanud sellekohaseid uuringuid teadusuuringute raamprogrammide (RP) kaudu, mille üldine eesmärk on olnud lähedaste partnerluste loomisega struktureerida ning integreerida Euroopa teadusuuringuid nii Euroopa ja endeemiliste haiguste levikuga riikide uurimismeeskondade kui ka tööstus- ja avaliku sektori uuringute vahel.

Aastatel 1998–2010 toetas EL ühiseid teadusuuringuid 259,9 miljoni euro ulatuses 84-le HIV/AIDSi projektile ja 150,3 miljoni euro ulatuses 59-le malaaria projektile. ELi rahastatud teadusuuringud hõlmavad nende kahe haiguse terapeutilisi ja ennetavaid strateegiaid alates varasest avastamisest kuni uute ravimite, vaktsiinikandidaatide, HIVi mikrobitsiidide ja malaaria vektorkontrolli uute vahendite kliinilise katsetamiseni. Rahastamisel on väga oluliseks peetud koostööd endeemiliste haiguste levikuga riikidega, eriti Sahara-taguses Aafrikas. Konkreetseteks saavutusteks on uute ravimite või vaktsiinikandidaatide andmekogumite võrreldavus, mis aitab ühtlustada prekliinilist proovivõtmist ja loomudele ning muuta Euroopa teadusuuringud rahvusvahelisel tasandil konkurentsivõimelisemaks.

Kaks konkreetset näidet on: projekt HIVIS, milles loodi HIV/AIDSi vaktsiinikandidaat, mis on praegu kliiniliste katsete viimastes faasides, et hinnata selle ohutust ja immunogeensust, ning malaaria alusuuringute võrgustik BioMalPar, millest koos integratiivse malaariateemalise doktorikooliga on saanud ELis alusuuringute nurgakivi. Hetkel on komisjon paika panemas oma prioriteete HIV/AIDSi ja malaaria valdkondade tulevaseks rahastamiseks järgmises 2012. aasta teadusuuringute ja tehnoloogiaarengu 7. raamprogrammis – terviseküsimused (RP7, 2007–2013).

2003. aastal asutas EL Euroopa ja arengumaade kliiniliste katsetuste partnerlusprogrammi (EDCTP), et toetada kliinilisi uuringuid ja suutlikkuse tõstmist kolme vaesusega seotud haiguse – HIV/AIDS, malaaria ja tuberkuloos – puhul, keskendudes Sahara-tagusele Aafrikale. EDCTP on esimene algatus, mille aluseks on ELi lepingu artikkel 169 (praegu

artikkel 185). EL rahastab seda RP6 kaudu 200 miljoni euroga ja seda kaasrahastavad Euroopa EDCTP 16 partnerriiki 200 miljoni euroga. Lisaks rahastavad programmi kolmandad riigid. EDCTP on alates 2003. aastast toetanud 163 projekti kogumaksumusega umbes 311 miljonit eurot. Nende seas on 54 kliinilist katset, 24 on seotud HIV/AIDSiga (102 miljonit eurot) ja 12 malaariaga (68 miljonit eurot). EDCTP abil on suudetud luua tõeline partnerlus Euroopa ja Aafrika vahel.

*
* *

Küsimus nr 24, mille esitas Giovanni La Via (H-000137/11)

Teema: Põllumajanduse rahastamise väljavaated teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse kaheksandas raamprogrammis

Teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse raamprogrammid on peamised vahendid, millega Euroopa Liit rahastab teadusuuringuid. Ajavahemikul 1. jaanuarist 2007 kuni 31. detsembrini 2013 kestva seitsmenda raamprogrammi jaoks on eraldatud 32 413 miljonit eurot. Nimetatud raamprogrammis on rahalised vahendid jaotatud teemavaldkondade kaupa ning üks neist käsitleb toitu, põllumajandust ja kalandust ning biotehnoloogiat, millega seotud uuringutele on eraldatud 1935 miljonit eurot.

Kas komisjon võiks eelöeldut arvesse võttes täpsustada, millised on järgmise raamprogrammi sekkumisvaldkonnad ja põllumajandusele eraldatavad assigneeringud?

Vastus

(EN) Komisjoni plaan on, et alates 2014. aastast hakkab EL teadusuuringuid ja innovatsiooni rahastama teadusuuringute ning innovatsiooni rahastamise ühise strateegilise raamistiku kaudu.

Ettepanek ühise strateegilise raamistiku kohta tehti ELi eelarve läbivaatamise käigus. Esitati põhimõtted, millel raamistik rajaneb: Euroopa 2020. aasta strateegia poliitiliste prioriteetide toetamine, ELi lisandväärtuse suurendamine ning ELi kulutuste mõju suurendamine.

Ühise strateegilise raamistiku eesmärk on tõhustada ELi teadusuuringute ja innovatsiooni rahastamist, suurendada selle mõju ning lihtsustada osalejatele juurdepääsu vahenditele.

Komisjon võttis 9. veebruaril 2011. aastal vastu roheline raamatu pealkirjaga: „Probleemid ja võimalused: ELi teadusuuringute ja innovatsiooni rahastamise ühise strateegilise raamistiku arendamine”⁽³⁵⁾.

Rohelises raamatus esitatakse ühise strateegilise raamistiku kolm põhieesmärki: ühiskondlike põhiprobleemide lahendamine, Euroopa tööstuse konkurentsivõime suurendamine ja tiptasemel teaduse soodustamine. Nende probleemide lahendamisele võib kaasa aidata toiduainete, põllumajanduse ja biotehnoloogia uuringud.

Komisjon soovib kaasata võimalikult palju sidusrühmi, sealhulgas teistelt ELi institutsioonidelt. Sidusrühmadel palutakse oma arvamused esitada 20. maiks 2011.

Hetkel konsulteerib komisjon oma sidusrühmadega ning konsultatsiooni tulemusi kasutatakse ettepaneku väljatöötamiseks. Seetõttu on praegu liiga vara arutada tulevase programmi võimalikku ülesehitust või mis tahes teemavaldkondade või sektorite rolli,

⁽³⁵⁾ KOM(2011)0048, lõplik

sealhulgas võimalikku eelarvet. Üldeelarve sõltub 2013. aastale järgnevate mitmeaastaste finantsperspektiivide otsustest.

Mitmes uuringus ja aruandes (Ühendkuningriigi prognoos „The Future of Food and Farming”, alalise põllumajandusuuringute komitee käimasolev töö põllumajandusprognoosiga, OECD 2009. aasta aruanne „Challenges for Agricultural Research” jne) toetatakse kaugeleulatuvaid põllumajandusuuringute programme. Nendes keskendutakse probleemidele, millele põllumajandus peab järgnevatel aastakümnetel lahenduse leidma: kasvava rahvastiku toiduvajaduste rahuldamine, nappivate loodusvarade (vesi, energia, biotoobi hävinemine jne) suurendamine ressursitõhusamate ja keskkonnasäästlikumate tavade abil, võttes arvesse vajadust vähendada kliimamuutuse mõjusid ja nendega kohanduda.

Selle taustal tekib mitu olulist küsimust. Kuidas peaks teadus- ja uuendustegevus kõige paremini tõhustama bioloogiliste (loomu- ja taimekasvatussaaduste tootmine, loomade ja taimede tervis ning sisendid, biomassi kättesaadavus, metsa- ja jäätmemajandus) ja füüsiliste (maakasutus, mulla puutumatus, vee kättesaadavus, kliimamuutus jne) ressursside arukat kasutamist? Kuidas saaks teadus- ja uuendustegevus kõige paremini aidata säästvalt kaasa saagikuse tõstmisele ja mulla parandamisele, nii et ökosüsteemid säiluksid? Kuidas kõige paremini tõsta põllumajandussektori konkurentsivõimet põllumajanduses, toiduainete töötlemisel ja biotööstuses rakendatava teaduse ja tehnoloogia abil? Lähikuudel kaalutakse kõiki loetletud ja palju teisi küsimusi.

*

* *

Küsimus nr 29, mille esitas Iliana Malinova Iotova (H-000128/11)

Teema: Komisjoni võetavad meetmed seoses rikkumistega Natura 2000 kaitsealadel Bulgaarias

Võttes arvesse minu küsimust E-5671/2010, mis käsitles Euroopa Liidu õiguse rikkumisi Kaliakra neemel ja muudel Natura 2000 kaitsealadel Bulgaarias ja komisjoni 30. septembril 2010. aastal antud vastust, kas komisjon võiks öelda, milliseid meetmeid ta on võtnud või kavatses seoses nimetatud rikkumistega võtta?

Komisjonil on olnud rohkem kui kaheksa kuud selleks, et hinnata Bulgaaria valitsuse reageerimist täiendavale märgukirjale, mis Bulgaaria ametivõimudele saadeti 18. märtsil 2010. aastal. Milliseid meetmeid kavatses komisjon võtta selleks, et kirjas nimetatud mittevastavused parandataks? Millal kavatses komisjon liikuda järgmisse etappi ja saata Bulgaariale põhjendatud arvamuse?

Kui Euroopa Liidu õigust on tõesti raskelt rikutud, siis miks ei ole komisjon veel algatanud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 258 ette nähtud menetlust rikkumiste lõpetamiseks?

Küsimus nr 30, mille esitas Julie Girling (H-000150/11)

Teema: Linnustiku kaitse ja looduslike elupaikade direktiivid

Praeguseks on möödunud üle kolme aasta sellest, kui komisjon algatas Bulgaaria suhtes rikkumismenetluse linnustiku kaitse ja looduslike elupaikade direktiivide rikkumiste kohta, mis on toonud rahvusvaheliselt olulistele elupaikadele ja liikidele ulatuslikku kahju.

Rikkumismenetluse algatamisest hoolimata on kahju tekitamine jätkunud ning see puudutab selliseid paiku nagu Kaliakra poolsaar, mis on ülemaailmselt oluline peatuskoht kümnetele tuhandetele rändlindudele, sealhulgas kogu maailmas ohustatud punakael-laglele.

Kui EL soovib saavutada 2020. aastaks seatud bioloogilise mitmekesisuse säilitamise eesmärgi ja pidada kinni õiguskindluse põhimõttest, peab komisjon selliseid rikkumisi käsitlema kiirelt ja jõuliselt. Kas komisjon võiks teada anda, mida ta kavatseb teha Bulgaarias valitseva olukorra lahendamiseks ja millised plaanid on komisjonil selleks, et parandada ELi keskkonnaõiguse rakendamist tulevikus?

Ühine vastus

(EN) Viidates austatud parlamendiliikmete küsimusele selle kohta, milliseid meetmeid on komisjon võtnud vastusena ELi keskkonnaõiguse väidetavatele rikkumistele Kaliakra poolsaarel ja teistel Natura 2000 kaitsealadel Bulgaarias, osutab komisjon mitmele Bulgaaria suhtes algatatud rikkumismenetlusele ja põhjalikule dialoogile komisjoni ja Bulgaaria ametiasutuste ning keskkonnaga seotud valitsusväliste organisatsioonide vahel.

Konkreetselt – Bulgaaria Natura 2000 võrgustiku erikaitsealade teemal ootab komisjon eespool mainitud dialoogi tulemusel Rila, Pirini, Lomovete, Kesk-Balkani ja Lääne-Rhodopesi erikaitsealade laiendamiseks konkreetseid samme. Bulgaaria ametiasutused võtsid kohustuse need laiendused lõpetada ja ametlikult vastu võtta 2011. aasta märtsi lõpuks. Komisjoni on teavitatud, et 2011. aasta 11. märtsil arutas Riiklik Bioloogilise Mitmekesisuse Nõukogu, mis on Bulgaaria keskkonna- ja veeministri ekspertidest koosnev nõuandev organ, konkreetseid ettepanekuid eespool mainitud erikaitsealade laiendamiseks. Sellest nähtub, et vastavalt kokkulepitule riigisisene menetlus edeneb. Kaliakra erikaitseala kohta esitasid Bulgaaria ametiasutused ja keskkonnaga seotud valitsusvälised organisatsioonid suure hulga tehnilist teavet, mida komisjoni talitused praegu hoolikalt uurivad ja hindavad.

Mis puutub austatud parlamendiliikmete küsimusesse selle kohta, mida kavatseb komisjon teha, et tagada, et Bulgaaria ametiasutustele 18. märtsil 2010. aastal saadetud täiendavas märgukirjas viidatud rikkumised kõrvaldatakse, siis osutab komisjon Bulgaaria ametiasutuste 20. mai 2010. aasta täiendavale märgukirjale vastuseks saadetud suurele hulgale tehnilisele teabele ja nende lisateisele 8. septembrist 2010. See täiendav märgukiri on lisaks 2009. aasta 3. novembril saadetud täiendavale märgukirjale. Mõlemas märgukirjas käsitletakse arvukaid kavaseid ja projekte, mida lubati ilma linnu- ja erikaitsealade kaitset arvestamata. Arvestades saadud teabe mahtu ja keerukust, oleme tellinud tehnilise hindamise väljast; töö lõpetatakse eelduste kohaselt 2011. aasta märtsi lõpuks. Lisaks esitasid keskkonnaga seotud valitsusvälised organisatsioonid komisjonile 3. märtsil 2011 veel tehnilist teavet. Hetkel uuritakse ja hinnatakse seda teavet hoolikalt.

Mis puutub austatud parlamendiliikmete küsimusesse selle kohta, et millal kavatseb komisjon liikuda järgmise etappi ja saata Bulgaariale nn põhjendatud arvamus, miks kõhkleb komisjon algatamast menetlust kooskõlas ELTLi⁽³⁶⁾ artikliga 258 ja mida kavatseb komisjon teha olukorra lahendamiseks Bulgaarias, siis juhib komisjon tähelepanu asjaolule, et nende juhtumitega kaasneb mahukas faktiline ja tehniline analüüs. Kuna komisjonil lasub rikkumismenetluses tõendamiskoormis, siis peavad komisjoni talitused kogu olemasolevat teavet väga hoolikalt kontrollima ja analüüsima. Lisaks muutuvad tulevased otsused Bulgaaria suhtes ELi keskkonnaõiguse halva kohaldamise eest algatatud

⁽³⁶⁾ Euroopa Liidu toimimise leping

rikkumismenetluste kohta otsusteks komisjoni kui terviku jaoks ning nende aluseks on usaldusväärne õiguslik analüüs ning täpne faktiline ja teaduslik teave.

*
* *

Küsimus nr 31 , mille esitas Gerben-Jan Gerbrandy (H-000134/11)

Teema: Linnudirektiivi ja elupaikade direktiivi eesmärgid

Euroopa Liit ei saavutanud viimase bioloogilise mitmekesisuse strateegia eesmäärke. Sellegi poolest on mitmetes liikmesriikides, sealhulgas Madalmaad, avaldatud arvamust, et linnudirektiivi ja elupaikade direktiivi eesmäärke tuleks leebemaks muuta.

Kas komisjon kavatses taotleda ELi loodusealaste õigusaktide eesmärkide täitmist täies ulatuses? Kui see on nii, siis milliseid meetmeid kavatses komisjon võtta, et tagada ELi loodust käsitlevate õigusaktide täitmine liikmesriikide poolt?

Vastus

(EN) Komisjon tõdes oma 2010. aasta teatistes ELi bioloogilise mitmekesisuse uue strateegia kohta, et EL ei saavutanud oma 2010. aasta mitmekesisuse strateegia eesmäärke. Ainult 17%-l Euroopa kaitsekorralduslikult olulistest liikidest ja elupaikadest, mida kaitstakse ELi elupaikade direktiiviga, on soodne kaitsestaatus.

Euroopa 2020. aasta uue põhieesmärgi – peatada bioloogilise mitmekesisuse kadumine ja taastada ökosüsteemid ning nende osutatavad teenused – saavutamiseks on vaja teha märkimisväärseid jõupingutusi, et kiirendada linnudirektiivi ja elupaikade direktiivi rakendamist, et tagada märkimisväärne ja mõõdetav edasimineku Euroopa jaoks oluliste liikide ning elupaikade soodsa kaitsestaatuse saavutamisel. Seda põhieesmärki käsitletakse uues ELi bioloogilise mitmekesisuse strateegias, mille komisjon peagi vastu võtab. Strateegia on ühtlasi vastus eelmise aasta oktoobris Nagoyas bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni raamistikus ELi võetud globaalsetele kohustustele.

ELi linnudirektiiv ja elupaikade direktiiv on olulised vahendid ELi bioloogilise mitmekesisusega seotud eesmärkide saavutamisel, sest oma praegusel kujul sobivad nad selleks eesmärgiks väga hästi. Komisjon ei ole seega nõus, et direktiive tuleks praegusel üliolulisel rakendamise ajal leebemaks muuta.

Mis puutub ELi keskkonnaõiguse rakendamisse ja täitmisse üldisemalt, siis kavatses komisjon 2011. aasta lõpupoole esitada uue selleteemalise teatise, et parandada üldist juhtimise struktuuri ning teadmiste baasi, millele tugineb keskkonnaõigustiku rakendamine. Selle algatuse taustal kaalub komisjon üksikasjalikult võimalusi järelevalve- ja kontrollisutlikkuse tõhustamiseks ELi ja riiklike kontrollisüsteemide tasandil.

*
* *

Küsimus nr 32 , mille esitas Zigmantas Balčytis (H-000135/11)

Teema: Keskkonnavalade tulemuslikkuse indeksi kasutamine Euroopa Liidu keskkonnapoliitika elluviimisel

Yale'i ülikooli teadlaste loodud keskkonnavalade tulemuslikkuse indeksi (EPI – environmental performance index) kohaselt, millega mõõdetakse riikide valitsuste püstitatud keskkonnapoliitika eesmärkide elluviimist, oli 2010. aastal kümne parimaid tulemusi

saavutanud riigi seas (kokku 163 riigist) ainult kolm ELi liikmesriiki. Keskkonnaalase tulemuslikkuse seisukohalt kõige kehvas olukorras on ELi liikmesriikidest Kreeka, Belgia ja Küpros. Palju paremini ei lähe ka Bulgaariale, Poolale, Eestile ja Sloveeniale.

Kas komisjon võtab keskkonnaalaseid otsuseid tehes arvesse teadlaste hinnanguid?

Kui jah, siis milliseid meetmeid on võetud selleks, et riigid, kellel on raskusi keskkonnaalaste eesmärkide elluviimisega, saaksid abi ekspertidelt ja materiaalselt toetust?

Vastus

(EN) Komisjon võtab keskkonnaotsuseid tehes kohaselt arvesse teadlaste hinnanguid. Tegelikult nõutakse seda asutamislepingus, milles sätestatakse konkreetselt, et keskkonnapoliitika tuleb arvesse võtta olemasolevaid teaduslikke andmeid, ning komisjon on pühendunud tõenditel ja teadusel põhinevale poliitika kujundamise lähenemisviisile.

ELi keskkonnapoliitika arendamisel ja rakendamisel kasutab komisjon Euroopa Keskkonnaagentuuri, Teadusuuringute Ühiskeskuse ja muude ELi rahastatavate teadusuuringute uuringuid, andmeid ja analüüse. Samuti tellib ta eriuuringuid, et vastavalt vajadusele koondada kõige asjakohasemad, paremad ja värskemad teadmised.

Liikmesriigid vastutavad täiel määral Euroopa keskkonnaõigustiku ja -nõuete täieliku ja korrektse rakendamise eest, kuid komisjon jääb oma rollis tagada, et liikmesriigid kohustusi täidaksid, rangeks, kuid abivalmiks. Ühest küljest suhtub komisjon rikkumistesse rangelt, kuid tasakaalustatult, samal ajal soovib ta teisest küljest võimalikult suurel määral aidata kaasa ELi keskkonnapoliitiliste eesmärkide täitmisele, et keskkonnaolukord paraneks kogu ELis.

Solidaarsus on ELi põhiväärtus. ELi eelarve on üks võimalus solidaarsust väljendada. Liikmesriikidel on võimalik taotleda finantsabi keskkonnarahastust LIFE-plus. Võimalik on ka struktuurifondide toetus. Näiteks eraldab ühtekuuluvusfond igal aastal keskkonnainfrastruktuuri tarbeks umbes 6,5 miljardit eurot, keskendudes peamiselt uutes liikmesriikides reovetele ja veevarustusele.

Märkimisväärset keskkonnaga seotud toetust on võimalik saada ühise põllumajanduspoliitika maaelu arengu programmidest. Lisaks toetatakse ELi rahastatavate teadusuuringute kaudu teadusliku suutlikkuse suurendamist keskkonnavaldkonnas.

Komisjon toetab ka liikmesriikide jõupingutusi keskkonnaeesmärkide saavutamiseks mitmel muul viisil, andes muu hulgas välja suuniseid, millega soovitakse anda keskkonnapoliitika elluvijatele kasulikku teavet. Konkreetsetes poliitikavaldkondades minnakse suunistes vajaduse korral kaugemale lihtsalt teabe andmisest ELi keskkonnaõigustiku kohta, vaid koostatakse need paremat rakendamist silmas pidades. Lisaks pakub Euroopa Komisjon individuaalsetele liikmesriikidele konkreetseid nõuandeid, nt perioodiliselt toimuvate nn pakettkohtumiste kujul, kus on võimalik kahepoolses raamistikus tõstatada eri keskkonnapoliitika rakendamisega seotud küsimusi. Lisaks annab komisjon vastava taotluse korral liikmesriikide eri tasandi ametnikule individuaalset ekspertnõu. Ja lõpetuseks – väga ulatuslikku toetust pakub Euroopa Keskkonnaagentuur, mille roll hõlmab liikmesriikide ja teiste toetamist mitme poliitilise küsimuse lõikes.

*

* *

Küsimus nr 33, mille esitas János Áder (H-000146/11)**Teema: Euroopa Parlamendi 5. mai 2010. aasta resolutsioon kaevandamisel tsüaniidi kasutamise üldise keelustamise kohta Euroopa Liidus**

Algatus ressursside tõhusaks kasutamiseks on äärmiselt tähtis, sest Euroopal on vaja palju väärtuslikke toormaterjale. Sellega seoses omab erilist tähtsust elektroonikaseadmete jäätmete kogumine: kui näiteks kahe grammi kulla tootmiseks on vaja tsüaniidiga töödelda terve tonn madalakvaliteedilist maaki, siis ühest tonnist mobiiltelefonidest saaks 300 grammi kulda.

Seetõttu soovitaksin ma, et EL keelustaks selle äärmiselt ohtliku ja vananenud tehnoloogia ning keskenduks elektroonikaseadmete jäätmete ringlussevõtule, et tekiks uus ja tõhus tooraineallikas.

Kas komisjon kavatses seoses Euroopa Parlamendi 5. mai 2010. aasta resolutsiooniga kaevandamisel tsüaniidi kasutamise üldise keelustamise kohta Euroopa Liidus toetada tulemuslikumalt ja sihtotstarbelisemalt elektroonikaseadmete jäätmete ringlussevõttu? Millal kavatses komisjon esitada õigusakti ettepaneku kaevandamisel tsüaniidi kasutamise tehnoloogia kohta?

Vastus

(EN) Lähiaastatel on oodata järsku nõudluse kasvu igasuguse toormaterjali, sealhulgas väärismetallide järele. Sellise keerulise olukorraga toimetulemiseks on ressursitõhusama ühiskonna kujundamine ELi majanduslikuks ja ökoloogiliseks turvalisuseks ülitähtis.

Komisjon võttis sellega seoses hiljuti vastu kolm omavahel seotud teatist:

1. 1. teatis „Ressursitõhus Euroopa” ⁽³⁷⁾, milles nähakse ette strateegiline raamistik üleminekuks ressursitõhusamale kasvule Euroopas. Strateegia keskmes on kahtlemata jäätmekäitlemise parandamine jäätmete kasutamiseks ressursina;

2. aruanne jäätmetekke vältimise ja jäätmete ringlussevõtu temaatilise strateegia ⁽³⁸⁾ kohta, milles tehakse kindlaks Euroopa ringlussevõtu meetmete peamised edusammud ja kitsaskohad ning mis sisaldab selgeid ettepanekuid selle kohta, kuidas saavutada edu jäätmeid taaskasutava Euroopa ühiskonna loomisel; ja

3. teatis toormaterjalide kohta ⁽³⁹⁾, mis sisaldab integreeritud strateegiat toormaterjali jätkusuutliku kättesaadavuse tagamiseks, eelkõige ressursitõhususe ja ringlussevõtu abil.

Elektrooniliste jäätmete kogumise ja ringlussevõtu suurendamine on nende strateegiate üks praktiline külg ning komisjon nõustub austatud parlamendiliikmega, et vaja oleks rohkem ära teha. Elektrooniliste jäätmete kogumine paljudest väikestest allikatest on suur ühine ülesanne, mida on kõige paremini võimalik täita selge ja kaugeleulatuva õigusraamistiku kehtestamisega. Sellel põhjusel kehtestati direktiiv elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmete kohta ⁽⁴⁰⁾. Hetkel on kogumistase umbes kolmandik tekkinud elektri- ja elektroonikajäätmetest ning seda on 2016. aastaks võimalik realselt

⁽³⁷⁾ KOM(2011)0021, lõplik

⁽³⁸⁾ SEK(2011)0070, lõplik

⁽³⁹⁾ KOM(2011)0025, lõplik

⁽⁴⁰⁾ 2002/96/EÜ, 27.01.2003

suurendada 85%ni, mille kohta on komisjon teinud ettepaneku ⁽⁴¹⁾, mida parlament oma esimesel lugemisel toetas. Nõukogu tegi ettepaneku seada niivõrd nõudliku kogumistaseme saavutamiseks hilisem tähtaeg (2020 või 2022) ning lähikuudel on oodata uusi paljutöötavaid arutelusid, et see teema teisel lugemisel lõplikult vormistada.

Elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmete direktiiv sisaldab ka minimaalseid ringlussevõttu sihtkoguseid vastavalt seadmete kategooriale. Kooskõlas tootja vastutuse põhimõttega vastutavad tootjad kogutud elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmete nõuetekohase käitlemise süsteemide kehtestamise eest. Tootjad teenivad kasumit väärismaterjalide ümbertöötlemisest, mis on tõepoolest märkimisväärne sageli väärtusliku toormaterjali sekundaarne allikas.

Kahjuks ei ole lähitulevikus võimalik esmaste materjalide kasutamist ringlussevõttuga täielikult asendada. Nõudlus uute toodete järele aina kasvab, ressursse saab kasutada alles pärast teatud aja möödumist ning ringlussevõtu tase ei ole saajaprotsendiline. Kogumise ja ringlussevõtu taset tuleb suurendada nii palju kui võimalik. Ja seni, kuni esmane kaevandamine on vajalik, on vaja eeskirju, et tagada, et kaevandamisega tegelevad majandusharud tegutsevad keskkonnaohutult.

Selleks on kehtestatud ulatuslik eeskirjade kogum, sealhulgas direktiivid keskkonnamõjuhindangute, strateegiliste keskkonnahinnangute ja tööstusheidete kohta. Tsüaniidi kaevandamise tehnoloogiat käsitletakse konkreetsemalt kaevandusjäätmete direktiivis. Komisjoni prioriteet peaks olema tagada selle direktiivi täielik rakendamine. See hõlmab mitut nõuet, millega tagatakse kaevandusjäätmerajatiste ohutus ja piiratakse nende mõju keskkonnale. Direktiivis määratletakse ranged tsüaniidi kontsentratsiooni piirväärtused – need on komisjonile teadaolevalt kõige karmimad maailmas.

Jäätmerajatised peavad töötama kooskõlas nn parima võimaliku tehnika kontseptsiooniga, mis on määratletud avalikult kättesaadavas referentsdokumendis. Hetkel töötab komisjon välja liikmesriikidele mõeldud inspektsioonijuhendit, et tagada direktiivi täitmine täies ulatuses.

Lõpetuseks soovib komisjon rõhutada ressursitõhusale ühiskonnale ülemineku tähtsust. Austatud parlamendiliikme esitatud näide kasutatud mobiiltelefonide ringlussevõtu kohta on väga asjakohane. Suuremal ringlussevõtul on mitu eelist – alates keskkonnamõjude vähendamisest kuni toormaterjalidele jätkusuutliku ja stabiilse juurdepääsu ning liidus töökohtade loomise ja innovatsiooni tagamiseni.

*

* *

Küsimus nr 34, mille esitas Sarah Ludford (H-000153/11)

Teema: ELi õhukvaliteedistandardite rakendamine Suur-Londonis

Euroopa Komisjon andis Ühendkuningriigiile käesoleva aasta märtsis lisaaega kuni 2011. aasta juunini, et Ühendkuningriik täidaks lenduvate osakeste (PM10) kohta kehtivad ELi õhukvaliteedistandardid Suur-Londonis. Komisjon tegi seda tingimusel, et Ühendkuningriik koostab kiiresti tegevuskava sellise õhusaaste vähendamiseks.

(41) Ümbersõnastatud ettepanek KOM(2008)0810

Kas komisjon saaks täpsustada, milliseid meetmeid ta peaks rahuldavaks ja milline näeb välja pikaajaline perspektiiv? Kas komisjoni jaoks on olulised üksnes erakorralised meetmed, mis seisneksid ühekordsetes kontrollides – seega heitmete vähendamine eesmärgiga täita juuniks ELi normid (mille kohaselt võib PM10-osakeste päevase piirväärtuse ületamist esineda maksimaalselt 35 päeval aastas)? Või nõuab komisjon pikemaajalisi muudatusi seeläbi, et London seaks endale eesmärgiks märgatavalt vähendada heitkoguseid ning koos sellega oluliselt parandada rahva tervist?

Vastus

(EN) Komisjon võttis 11. märtsil 2011. aastal vastu komisjoni otsuse⁽⁴²⁾ Ühendkuningriigi taotluse kohta vabastada Ühendkuningriik kohustusest kohaldada PM10 piirtasemeid Londonis ja Gibraltaril. See oli teine kord, kui Ühendkuningriik taotles Londonile vabastust pärast seda, kui komisjon 2009. aasta detsembris esimese taotluse tagasi lükkas.

Otsuse kohaselt peavad Ühendkuningriigi ametiasutused Londoni õhukvaliteedi kava 2011. aasta 11. juuniks korrigeerima. Nimetatud kuupäeval kaotab vabastus kehtivuse ning PM10 päevaseid piirtasemeid tuleb hakata täitma.

Komisjoni otsuses on öeldud, et Ühendkuningriik on esitanud õhukvaliteedi kava, milles on näidatud, kuidas Ühendkuningriik kavatseb 2011. aasta 11. juuniks vastavuse saavutada. Arvestades väga kitsast planeeritavat vastavuse määra ja jätkuva ületamise ohtu, palus komisjon Ühendkuningriigi ametiasutustel võtta lisameetmeid, mis oleksid tõhusad, et kontrollida või vajaduse korral peatada tegevused, mis suurendavad piirtaseme ületamise ohtu. Sellega soovitakse tagada, et vajaduse korral oleksid piirtaseme ületamise puhuks olemas kõik vahendid probleemi lahendamiseks sõltumata sellest, kas seda taset ületatakse.

Meetmete üle otsustamise pädevus kuulub üksnes liikmesriigile. Subsidiaarsuspõhimõtte kohaselt tunnistatakse, et liikmesriigid – ja nende kohalikud ametiasutused – suudavad kõige paremini leida kõige tõhusamad ja sobivamad meetmed kõrge kontsentratsioonitasemega toime tulemiseks oma õhu kvaliteedi jälgimise piirkondades.

Kuna olemasolev õhukvaliteedi kava juba sisaldab pikaajalisi meetmeid, on lühiajalised meetmed suunatud ületamise ohu vältimisele, näiteks konkreetsetel saastejuhtudel. Meetmed ei ole seega mõeldud püsiva ületamise probleemi lahendamiseks pikas perspektiivis, vaid pigem täiendavad ja mitte ei asenda erakorralisi meetmeid.

Sellisteks meetmeteks võivad olla meetmed liikluse, ehitustööde, tööstusseadmete või -toodete kasutamise ja kodumajapidamiste kütte kohta. Need võivad hõlmata selliste tegevuste kontrollimist ja vajaduse korral peatamist, mis suurendavad piirtaseme ületamise ohtu. Kaaluda võib ka konkreetseid meetmeid tundlike elanikkonna rühmade, sealhulgas laste kaitseks.

*

* *

Küsimus nr 35, mille esitas Bogusław Liberadzki (H-000115/11)

Teema: Hiina ettevõtjate laienemine

Praegu võib Poolas täheldada Hiina ettevõtjate laienemist teede ja sildade ehituse ning raudteetööstuse valdkondadesse. Hiina ettevõtjaid eelistatakse nende madalate lepingu

⁽⁴²⁾ Komisjoni otsus K(2011)1592, lõplik

täitmiskulude tõttu. ELi ettevõtjatel on siiski tõsiseid kahtlusi nii tööde praktilise teostuse suhtes kui ka seoses dumpinguga. Mõned valitsused soodustavad Hiina ettevõtjate laienemist või aitavad sellele isegi sihipäraselt kaasa. Näiteks Poolas esines märkimisväärsed viivitusi A-2 kiirtee Łódźi ja Varssavi vahelise lõigu ehitusel, mida teostas Hiina lepingupartner. Kui raudteevagunite remondiga tegelev ettevõtja läheb pankrotti, sõlmib valitsus lepingu Hiina ettevõtjaga. Antud küsimuse esitaja on saanud selleteemalisi kaebusi juba nii ametiühingutelt kui ka ELi ehitus- ja raudteetööstusettevõtete juhtidelt. Kas komisjon saaks neid juhtumeid uurida ja võtta selge seisukoha ausatest konkurentsipõhimõtetest kinnipidamise küsimuses?

Vastus

(EN) Komisjon mõistab austatud parlamendiliikme muret. Sarnast muret on väljendanud ka teised Euroopa Parlamendi liikmed, liikmesriigid ja Euroopa tööstus.

Praegu ei ole ELil riigihangete teemal mingeid vastastikkuseid rahvusvahelisi kohustusi Hiina suhtes. Seega ei ole Hiina tarnijatele ja/või Hiina kaupadele tagatud juurdepääs ELi hanketurgudele, erinevalt partneritest, kellele üldise partnerluslepingu (GPA) või vabakaubanduslepingu (FTA) alusel on juurdepääs lepingus hõlmatud sektoritele. Kuna Hiinaga käivad hetkel läbirääkimised GPA partnerluse üle, võib kirjeldatud olukord lähiaastatel muutuda. Liikmeks astumise protsessi käigus palub EL Hiinal paika panna sihikindlad turulepääsemise eesmärgid.

Komisjon esitab 2011. aastal seadusandliku ettepaneku, et täpsustada ELi riigihanketurgudele juurdepääsu tingimusi kolmandate riikide pakkumustele ja tarnijatele, mis hõlmab rahvusvahelisi ja kohalikke hankeid. Ettepaneku eesmärk on taastada siseturul aus konkurents ja tagada suurem ELi mõjuvõim rahvusvahelistel läbirääkimistel. Komisjon on ettepanekust teada andnud teatistes „Ühtse turu akt”⁽⁴³⁾ ja „Kaubandus, majanduskasv ja maailmapoliitika”⁽⁴⁴⁾. Ettepanek selgitab kolmandate riikide (ning nende tarnijate), mis ei ole asjassepuutuvus valdkonnas sõlminud ELiga vastastikust kahepoolset rahvusvahelist kokkulepet, positsiooni. Hetkel teostab komisjon mõjuhinnangut võimalike valikute tasuvuse analüüsimiseks.

Kehtivad ELi riigihanke-eeskirjad juba sisaldavad sätteid ebaloomulikult madala hinnaga pakkumiste kohta.

Need sätted võimaldavad tellijal pärast pakkumise sisu kontrollimist selle tagasi lükata, kui ta leiab, et puuduvad piisavad tagatised selle kohta, et pakkuja täidab lepingu pakkumises toodud tingimustel.

Lisaks peaks tellija nõudma, et täitja teostab tööd kooskõlas sõlmitud lepingu tingimustega, ning ta võib vastavalt asjaomase liikmesriigi seaduses sätestatud tingimustele paluda pädevalt kohtult anda selle kohta välja kohtukorraldus.

*

* *

(43) KOM(2010)0608, lõplik/2

(44) KOM(2010)0612, lõplik

Küsimus nr 36, mille esitas Pat the Cope Gallagher (H-000119/11)**Teema: Patendi registreerimise kulud ELis**

Euroopas on patendi registreerimise kulud ettevõtja jaoks oluliselt kõrgemad kui teistes maades, näiteks Ameerika Ühendriikides. See kehtib eriti teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas tegutsevate, sealhulgas väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete kohta.

Kas komisjon võiks selgitada, milliseid meetmeid ta võtab, et vähendada patendi registreerimise kulusid ELis?

Vastus

(EN) Komisjon on teadlik, et Euroopa ettevõtjad ning eriti väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad (VKEd) peavad patendi kaitsmisel Euroopas kandma ebaproportsionaalselt kõrgeid kulusid. Enamik nendest kuludest tulenevad liikmesriikide kehtestatud patendi tõlkimise nõuetest. On selge, et sellistel kuludel on Euroopa uuenduslike ettevõtjate rahvusvahelisele konkurentsivõimele negatiivsed mõjud.

Komisjon esitas 2000. aastal ettepaneku luua ELi patent. ELi patent oleks võimaldanud VKEdel oma patenti kaitsta üheainsa taotluse esitamisega kogu ELis. Ka tõlkimisnõuet oleks piiratud.

Liikmesriigid ei suutnud siiski jõuda üksmeelele, mis oli ELi patendi loomiseks vajalik. Ebaõnnestumist kinnitati konkurentsivõime nõukogu kohtumisel 10. detsembril 2010, mille järel 25 liikmesriiki otsustas hakata tegema suuremat koostööd, et luua ühtne patendikaitse süsteem.

10. märtsil 2011 andis konkurentsivõime nõukogu Euroopa Parlamendilt saadud nõusoleku järel loa käivitada tõhusam koostöö 25 liikmesriigi vahel. Praeguses etapis on Hispaania ja Itaalia otsustanud kõrvale jääda. Neil on võimalik hiljem liituda.

Komisjon esitab peagi oma ettepanekud rakendusmääruste kohta, mis sisaldavad lihtsustatud registreerimis- ja tõlkimisnõudeid. Kui nõukogu ja Euroopa Parlament need määrused õigel ajal vastu võtavad, siis tagaks see selle, et Euroopa VKEdel oleks võimalik oma patente kaitsta 25 liikmesriigi territooriumil summa eest, mis on alla 10% summast, mida nad peavad praegu maksma oma patentide kaitsmiseks kogu ELis. Lisaks on neil endiselt võimalik taotleda patentidele kaitset Hispaanias ja Itaalias. Kui nad seda teevad, siis ei maksaks nad ikkagi rohkem kui 20% summast, mida nad peavad praegu maksma patentide kaitsmiseks 27 riigis.

*

* *

Küsimus nr 37, mille esitas Csaba Sándor Tabajdi (H-000130/11)**Teema: Punase hiiva (red mud) tööstuslik kasutamine ja ringlussevõtt Euroopas**

Pärast nn punase hiiva ehk punase muda katastroofi Ungaris on mitme Euroopa ja rahvusvahelise asjatundja vahendusel levinud teave selle muda tööstusliku kasutamise ja ringlussevõtu tehnoloogiate kohta. Teaduslike arvestuste kohaselt saab punasest hiivast ekstraheerida märkimisväärses koguses rauda, titaani ja muid haruldasi metalle, kuid hiiva saab kasutada ka ehitustööstuses, konkreetset tsemendi tootmisel. Seda on katsetatud Jaapanis ja Indias. Enda tehtud arvutustest ilmneb, et ELi territooriumile on mitmesugusel kujul ladustatud umbes 220 miljonit tonni punast hiiva. Eespool mainitud lahendused on

teostatavad. Nende täiustamiseks on aga veel vaja teha uurimistööd ning nende rakendamine nõuab suuri investeeringuid.

Kas komisjon peab nende tehnoloogiate uurimise rahastamist Euroopa kodanike huvidele vastavaks? Milliseid Euroopa Liidu rahalisi vahendeid saaks selleks kasutada?

Vastus

(EN) 2. veebruaril 2011. aastal vastuvõetud teatistes toormaterjalide kohta sedastas komisjon, et jäätmetest, sealhulgas kaevandusjäätmetest kasulike materjalide ekstraheerimine on üks peamisi metallide ja mineraalide allikaid Euroopa tööstuse jaoks. Samuti tunnistati teatistes, et sekundaarse toormaterjali kasutamine aitab kaasa ressursitõhususele, kasvuhoonegaaside vähendamisele, keskkonna säilimisele ning liidu toormaterjalidest sõltuvuse vähenemisele.

Sellegipoolest ei kasutata paljude ressursside potentsiaali täielikult ära ning vaja on käsitleda ringlussevõtu ees seisvaid takistusi.

Olukorra lahendamiseks hindab komisjon 2011. aastal seda, kas käivitada Euroopa 2020 juhtalgatuse „Innovatiivne liit” raames innovatiivne toormaterjalide partnerlus. Selline partnerlus võib soodustada innovatsiooni ringlusevõtet ja muudes toormaterjalide väärtusahela osades. Partnerluse raamides saaks kaaluda uuenduslikke viise kaevandusjäätmete ressursside, sealhulgas nn punase hiiva taaskasutamiseks.

Vastavalt 2011. aasta juulis avaldatavale järgmise RP7 konkursikutsale planeeritakse teadus- ja arendustegevuse ettepanekuid uute keskkonnasõbralike mineraalide töötlemise lähenemisviiside kohta rahastada tööstustehnoloogia teemavaldkonna „Nanoteadused, nanotehnoloogiad, materjalid ja uued tootmistehnoloogiad” raames.

Kavandatav mineraalide töötlemise teema on otseselt tähtis teadus- ja arendustegevuse pärast järgmistes valdkondades:

uudsed tehnoloogiad vähe kvaliteetsete toormaterjalide ja jäätmete töötlemiseks, millega kaasneb lisandite parem eemaldamine ning kasutatavate mineraalide taaskasutamine, sealhulgas alus- ja väärismetallid, kuid ka ELi jaoks kriitilise tähtsusega toormaterjalid, näiteks haruldased muldmetallid;

suletud töötlemissüsteem mittetoksiliste reagentidega, mille mõju olemasolevale ümbruskonnale on null; vajaduse korral mobiilsed mineraalide töötlemise seadmed;

kõrgtasemel jäätme-, vee- ja energiamajandus; ja

parem protsesside kontrollimine ja automatiseerimine tänu arukatele IT-põhistele süsteemidele, mis intensiivistavad protsesse ja vähendavad ohtu inimestele.

See uurimisteema hõlmab ka punase hiiva ringlusevõtet. Eeldatavasti kulutakse mitmele uurimisprojektile 15–20 miljonit eurot.

Lisaks toetatakse kogu ELis keskkonna- ja looduskaitseprojekte ELi rahastamisvahendist LIFE. 2003. aastal rahastati programmi LIFE kaudu Kreeka projekti „Rehabilitation of abandoned bauxite surface mines using alumina red mud as filler”. Selle projektiga (LIFE03 ENV/GR/000213) õnnestus välja töötada täislahendus mahajäetud aukkarjäärade täitmiseks punase hiivaga. Katsed olid edukad ning näitavad selle uuendusliku punase hiiva kuivladestamise süsteemi potentsiaalset kasu keskkonnale, mis väljendub nii kasutamata karjäärade taastamises kui ka merereostuse vähendamises.

Programm LIFE koosneb kolmest osast (LIFE+ loodus ja bioloogiline mitmekesisus, LIFE+ keskkonnapoliitika ja juhtimistava ning LIFE+ teave ja teabevahetus). LIFE+ keskkonnapoliitika ja juhtimistava osa kaudu on võimalik Euroopas rahastada projekti punase hiiva tööstuslikuks taaskasutusse- ja ringlusevõtuks.

26. veebruaril 2011. aastal avaldati LIFE+ 2011. aasta konkurentsikutse ning tähtaeg, milleks taotlejad peavad ettepanekud esitama, on 18. juuli 2011.

Viimaseks – ringlusevõtt on üks konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogrammi ökoinnovatsiooni osa prioriteetidest. Turustamisprojektid toetavad uuenduslikke lahendusi ökoinnovatiivsete tehnikate, toodete, teenuste või tavade turustamiseks. See vahend on suunatud VKEdele ja selle eesmärk on ületada lõhe teadusuuringute ja turul kasutuselevõtu vahel ning süvendada ökoinnovatsiooni turu hõlvamist.

*
* *

Küsimus nr 38, mille esitas Kinga Göncz (H-000131/11)

Teema: Õpiraskustega laste toetamine

Statistikaaruannete järgi kannatavad paljud lapsed õpiraskuste (nt düsleksia, düskalkuulia või düsgraafia) ja käitumishäirete all ning neil on raskusi kaasõpilaste hulka sobitumisel. Ilma kõrvalist abi saamata on need lapsed põhikooli lõpus teistest tunduvalt mahajäänud, mistõttu neil on väga raske oma haridusteed kesk- ja kõrgkoolides jätkata. Pikemas perspektiivis piiravad õpiraskused töötamisvõimalusi, põhjustades seega vaesust ja sotsiaalset tõrjutust ning vähendades Euroopa konkurentsivõimet.

Mida kavatseb komisjon ette võtta, et kindlustada õpiraskustega lastele vajalik toetus kogu nende haridustee vältel ja kõigil haridustasemetel?

Vastus

(EN) Mis puutub õpiraskustesse, siis komisjon toetab avatud koordineerimismeetodi kaudu nõukogu 2008. aasta Euroopa koolide koostööd käsitlevate järelduste elluviimist. Järeldustes kutsutakse liikmesriike tõstma lugemis- ja arvutamisoskuse taset, tuvastama varakult õpiraskused ja tagama igale õpilasele õigeaegse ja piisava õppetugi.

Lisaks teeb komisjon koostööd Euroopa Eripedagoogika Arendamise Agentuuriga, mis võimaldab liikmesriikidel vahetada kogemusi ja õppida erinevatest tavadest eri õpiraskustega inimeste toetamisel. Komisjon jälgib oma iga-aastaste eduaruannete kaudu tähelepanelikult eripedagoogika arengut.

Komisjon toetab elukestva õppe programmi kaudu rahaliselt erivajadustega laste ja täiskasvanute õpetamise ja kaasamise edendamist. Näiteks programmi Comenius üks eesmärkidest on teha kindlaks tõhusad lähenemisviisid selles valdkonnas ja neid levitada ning aidata koolitada õpetajaid ja koolijuhte, et edendada täielikku kaasatust.

Lisaks on Euroopa Liit alates 22. jaanuarist 2011 Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni puuetega inimeste konventsiooni üks pool. Konventsiooni on allkirjastanud kõik liikmesriigid ja enamik neist on selle ka ratifitseerinud. Konventsiooni artikkel 24 kohustab osalisriike realiseerima puuetega inimeste õigust haridusele.

Konventsiooni rakendamise toetamiseks võttis komisjon 2010. aastal vastu Euroopa puuetega inimeste strateegia 2010–2020⁽⁴⁵⁾. Selles nimetatakse haridust üheks kaheksast tegevusvaldkonnast, mille eesmärk on edendada puuetega õpilaste ja üliõpilaste kaasavat haridust ja elukestvat õpet. Kaasnev komisjoni talituste töödokument⁽⁴⁶⁾ sisaldab esialgset loetelu meetmetest selle eesmärgi saavutamiseks.

*
* *

Küsimus nr 39, mille esitas Lambert van Nistelrooij (H-000132/11)

Teema: Innovatsioonialane partnerlus täisväärtusliku eluperioodi pikendamise valdkonnas

Euroopa peab valmistuma kiiresti vananevaks ühiskonnaks. Innovatsioon on oluline vahend, mis on meile kättesaadav ja selles abiks. Tihe koostöö eri poliitikavaldkondade (sh digitaalpoliitika, rahvatervisepoliitika, teadusuuringute- ja tööstuspoliitika) eest vastutavate vahel on vajalik, et tegeleda demograafiliste muutustega ning saada vananemisest kasu. Seepärast on hea, et komisjon algatas 2010. aasta lõpus partnerluse täisväärtusliku eluperioodi pikendamise valdkonnas.

Kas komisjon võiks öelda, milliseid täiendavaid meetmeid tuleb võtta nüüd, mil konsultatsioonid on lõppenud ja juhtorgan loodud?

Milline osa kuulub komisjoni arvates innovatsioonialasele partnerlusele aktiivsena vananemise ja põlvkondadevahelise solidaarsuse Euroopa aastal?

Millal kavatseb komisjon algatada teise innovatsioonialase partnerluse, ja kui ta seda teeb, kuidas ta kavatseb kasutada praeguse innovatsioonialase partnerluse esialgseid kogemusi ja tulemusi?

Vastus

(EN) Hiljutised nõukogu järeldused ettevalmistustööde kohta, mis puudutavad Euroopa innovatsioonipartnerluse katseprojekti „Täisväärtusliku eluperioodi pikendamine”, mille konkurentsivõime nõukogu oma 2011. aasta 9.–10. märtsi istungil vastu võttis, märgivad innovatsioonipartnerluse katseprojekti toimimise algust, kuna loodi korraldusrühm ja nähti ette liikmesriikide esindajate (s.o Belgia, Hispaania, Ungari ja Poola) esindajate osalemine partnerluse töös.

Meil on nüüd olemas kõik vajalikud komponendid, et alustada katseprojekti ettevalmistustöid, sealhulgas soovitude koostamine strateegiliseks rakenduskavaks 2011. aasta suve lõpuks, mille alusel tehakse asjakohaste institutsiooniliste kanalite kaudu ettepanekud algatuste kohta innovatsioonipartnerluse katseprojekti elluviimiseks. Seejärel (põhimõtteliselt enne 2011. aasta lõppu) esitab komisjon oma seisukohad ja ettepanekud oma teatises nõukogule ja parlamendile poliitiliseks heakskiitmiseks.

Komisjon tahab tekitada sünergiat innovatsioonipartnerluse katseprojekti „Täisväärtusliku eluperioodi pikendamine” ja Euroopa aktiivsena vananemise aasta (2012) vahel. Euroopa aasta 2012 peaks tagama innovatsioonipartnerlusele suurema nähtavuse. Teisest küljest peaks innovatsioonipartnerlus, mis kestab kuni aastani 2020, olema hea vahend, millega

⁽⁴⁵⁾ KOM(2010)0636

⁽⁴⁶⁾ SEC(2010)01324

viia ellu sidusrühmade Euroopa aktiivsena vananemise aastal (2012) võetud kohustused ning vastata nõukogu üleskutele kehtestada ühised printsiibid aktiivsena vananemise kohta (EPSCO nõukogu 7. juunil 2010. aastal vastuvõetud järeldused aktiivsena vananemise kohta).

Lähtudes nõukogu 26. novembri 2010. aasta järeldustest ja võttes arvesse käimasoleva innovatsioonipartnerluse katseprojekti käivitamisega omandatud kogemusi, sidusrühmade seisukohti ja hiljem sel aastal teostatavat katseprojekti hindamist, loodab komisjon 2011. aasta lõpus käivitada innovatsioonipartnerluste teise laine.

*

* *

Küsimus nr 40, mille esitas Ivari Padar (H-000138/11)

Teema: Apple'i makseteenuse ja meediaomanike vastuolu

Apple on andnud teada uuest ajalehtede tellimise teenusest oma rakendustepoes AppStore, mis näeb ette, et ajalehtede omanikud müüksid tellimusi hinnaga, mis on vähemalt sama soodne kui mujal pakutav parim hind, ja annaksid Apple'ile 30% saadavast tulust. Kirjastused töötavad tänapäeval välja uusi ärimudeleid nii trüki- kui ka digitaalkeskkonnas, mis toob kaasa suuri investeerimiskulusid. Mina olen pärit väga väikesest liikmesriigist – Eestist, kus ajalehtede levinumbrid on üsna väikesed, kuid digitaalsele levikule ülemineku kulud on kogu sektori jaoks samasugused. Seega, kui niivõrd oluline osa tellimustulust läheb Apple'ile, võib see tuua kaasa kõrgemad hinnad tarbija jaoks. EL peaks tagama, et kirjastajatel oleks õige õiguslik raamistik, milles oma meediapakkumisi välja töötada. Sinna alla kuuluks ka käibemaksu puudumine või vähendatud käibemaksumäär nii trüki- kui ka veebiajalehtedele. Lisaks on kirjastajate jaoks ülimalt tähtis vabadus valida maksesüsteeme, samuti otsekontakti säilitamine oma tellijatega. Milliseid meetmeid kavatseb komisjon selles küsimuses võtta?

Vastus

(EN) Komisjon jälgib tähelepanelikult tahvelseadmeid kasutava elektroonilise kirjastamise arengut. Komisjoni hinnang on järgmine. Need tooted on varajases arenguetapis. Paljud üksikasjad turu (turgude) toimimise viisi kohta on praegu turuosaliste intensiivsete läbirääkimiste teema. Ametivõimude huvides on kindlasti see, et läbirääkimiste tulemusel tekiks äritavade kogum, mis oleks uuenduslikele toodetele ja teenustele jätkusuutlikuks lähtealuseks.

Apple võib oma tegevusega rikkuda ELi eeskirju, kui ta hakkab ellu viima konkurentsivastaseid kokkuleppeid, mis välistavad konkurentsi või millega kuritarvitatakse asjaomase turu (või turgude) valitsevat seisundit. Praeguses etapis ei ole selge, kas mõni ettevõtja, sealhulgas Apple, on saavutanud turgu valitseva seisundi, kuna on mitu platvormi ja väga palju sarnase funktsionaalsusega seadmeid.

Lisaks turgu mittemoonutavale konkurentsile taotleb komisjon, et uuenduslike toodete puhul kasutataks täiel määral ühtse turu pakutavaid vabadusi, et kodanikel oleks võimalik digitaalset infosisu, muu hulgas ajakirjandust, alati ja kõikjal tarbida.

Komisjon teatab peagi ühe või mitme kõrgetasemelise töörühma loomisest, mis muu hulgas hakkavad arutama ka uudistemeedia tulevikku. See töörühm arutab kindlasti tahvelseadmete arengut ning komisjon jätkab arengusuundumuste tähelepanelikku jälgimist.

Elektroonilise ja trükiajakirjanduse käibemaksumäärade vastavusse viimist juba arutatakse. Austatud parlamendiliikmele teadmiseks, et komisjon algatas oma 2010. aasta detsembris avaldatud rohelises raamatus märksa laiema poliitilise arutelu käibemaksusüsteemi põhjaliku läbivaatamise üle. Sellest tulenevad konsultatsioonid kestavad 2011. aasta mai lõpuni. Vastused rohelises raamatus esitatud küsimustele annavad kindlasti tõendusmaterjali, mis aitab tulevikus suunata poliitilisi vastuseid, nimelt – kas kehtiv käibemaksumäärade süsteem takistab konkurentsi moonutamise tõttu ühtse turu toimimist; kas tegemist on võrreldavate toodete ebavõrdse kohtlemisega, pidades eelkõige silmas elektroonilisi ajakirjandusteenuseid võrreldes muude sarnase sisuga ajakirjandustoodete ja -teenustega; kas see toob ettevõtjatele kaasa kõrged vastavusse viimise kulud.

*
* *

Küsimus nr 41, mille esitas Sandrine Bélier (H-000139/11)

Teema: ELi bioloogilise mitmekesisuse strateegia

Kas komisjon võib kinnitada, et pärast 2020. aastaks kavandatud bioloogilise mitmekesisuse kaitsmist käsitleva uue rahvusvahelise eesmärgi vastuvõtmist sisaldab reformitud ühine põllumajanduspoliitika selliste keskkonnastiimulite ühtset süsteemi nagu:

esimese samba tasandil põllumajandusettevõtetele kohustuslik ökoloogiline osa, mis sisaldaks selliseid häid põllumajandustavasid nagu külvikord ja roheline infrastruktuur;

esimeses sambas kehtestatud erisätted, mis käsitlevad Natura 2000 aladel tegutsevaid talunikke ning mahepõllumajandusettevõtete ja intensiivselt majandatavate kultuurkarjamaade ja rohumaade hooldamist;

sihipärane ja piisavate vahenditega varustatud teine sammas, mis peaks hõlmama tõhusaid, vabatahtlikke ja mitmeaastaseid kavasid nende talunike toetuseks, kes ületavad heade tavade järgimisel algtaseme ja aitavad kaasa ELi eesmärkide saavutamisele kliimamuutuse, bioloogilise mitmekesisuse ja vee valdkonnas?

Vastus

(FR) Keskkonnaprobleemide paremaks lahendamiseks käivitatud käimasoleva reformi põhieesmärk on keskkonnasõbralik ühine põllumajanduspoliitika (ÜPP). Tulevane ÜPP peaks oluliselt kaasa aitama loodusvarade majandamisele, eelkõige ELi rahvusvaheliste kohustuste toetamise eesmärgil. Tõepoolest – kliimamuutuse ja bioloogilise mitmekesisusega seotud eesmärgid on Euroopa 2020. aasta strateegia, milles ÜPP on täielikult hõlmatud, lahutamatu osa.

Kooskõlas komisjoni 18. novembri 2010. aasta teatises ⁽⁴⁷⁾ sätestatud ÜPPi reformi põhijoontega peab tulevane ÜPP ühtlasi vastama toiduga kindlustatuse, loodusvarade majandamise ja maapiirkondade elujõulisuse nõuetele. Mis puutub bioloogilise mitmekesisuse säilitamisse ja kliimamuutusesse, siis peavad selle saavutamisele kaasa aitama nii ÜPPi esimene kui ka teine sammas. Komisjon teeb ettepaneku, et eelkõige just esimene sammas hõlmaks rohelist komponenti, mis kohustab põllumajandusettevõtjad viima läbi sellised toimingud nagu heinamaade pidev hooldamine, külvikord, taimestik ja harimise vahelejätmine keskkonna huvides ning Natura 2000 alade meetmed.

(47) KOM(2010)0672, lõplik

Komisjon uurib praegu erinevaid võimalusi selle teostamiseks. Keskkonnasõbraliku ÜPPI tõhususeks on vaja saavutada meetmete kulude ja tulude õige tasakaal ning tagada, et otsetoetuste juhtimine ja kontrollide süsteem ei muutuks kohmakaks. Samal ajal peab roheliste otsetoetustega kaasnema tingimuste uuesti määratlemine ja asjakohased maaelu arendamise meetmed. Praegu teostatakse mõjuhinnaangut, et aasta lõpuks esitada seadusandlikud ettepanekud.

*
* *

Küsimus nr 42, mille esitas Mairead McGuinness (H-000140/11)

Teema: ELi põllumajandus ja rahvusvaheline kaubandus

Kas komisjon kavatseb arvestada seisukohti, mida parlament väljendas oma raportis põllumajanduse ja rahvusvahelise kaubanduse kohta, mis võeti suure häälteenamusega vastu märtsis täiskoguistungil (P7_TA(2011)0083)?

Kas komisjon võiks selgitada kaubanduse peadirektoraadi asepeadirektori kommentaare, et raporti vastuvõtmine ei tähenda järeleandmisi komisjoni püüdlustes saavutada kokkulepe (Mercosuriga)?

Vastus

(EN) Komisjon esitab kooskõlas kehtivate eeskirjadega Euroopa Parlamendile põhjaliku vastuse austatud parlamendiliikme esitatud küsimuses viidatud resolutsioonile ELi põllumajanduse ja kaubanduse kohta ⁽⁴⁸⁾ ja komisjoni järelmeetmete kohta, mis on seotud parlamendi mitteseadusandlike resolutsiooniga.

On tõsi, et kaubanduse liberaliseerimine tekitab ELi põllumajandusele probleeme, kuid tähtis on rõhutada, et kaubanduslepingud toovad tänu meie partnerite järeleandmistele ELi põllumajandusele kaasa uusi võimalusi ning oleks väärt pidada avatumat kaubandust ELi põllumajanduse jaoks igal juhul kaotuseks. Lisaks tuleb mees pidada laiemat kasu, mida avatum kaubandus Euroopa majandusele tervikuna potentsiaalselt kaasa toob.

Mis puutub konkreetselt kaubandusläbirääkimistesse Mercosuriga, siis ELi ja Mercosuri läbirääkimised assotsieerimislepingu üle taasalgatati selleks, et jõuda kahe regiooni vahel tasakaalustatud ja terviklikule kokkuleppele, mis aitaks süvendada suhteid ja oleks mõlemale poolele nii poliitiliselt kui ka majanduslikult kasulik. Komisjon on täielikult pühendunud selle eesmärgi saavutamisele. Läbirääkimiste taasalgustamist toetasid nii sidusrühmad kui ka Euroopa Parlament.

Mercosur on suur ja dünaamiline majandusjõud, mille SKT kasvas 2010. aastal umbes 8%. Leping Mercosuriga oleks meie Lõuna-Ameerika partneritele esimene ulatuslik kaubanduskokkulepe. See annaks ELi eksportijatele eelise konkurentide ees mujal maailmas, sätestades neile privilegieeritud juurdepääsu 260 miljoni keskmise sissetulekuga inimesega turule maailma ühes piirkonnas, kus ostujõud on jõudsalt kasvuteel.

Üldiselt on ELi põllumajandust mõjutavate mitme- ja kahepoolsete kaubanduslepingute üle peetavatel läbirääkimistel proovikiviks see, kuidas saavutada õige tasakaal meie põllumajanduse kaitse- ja kahju saada võivate huvide ning põllumajanduse ja muude kaubandusläbirääkimiste valdkondade vahel. Komisjon on sellest täiesti teadlik ning jätkab

⁽⁴⁸⁾ P7_TA(2011)0083

koos parlamendi ja nõukoguga pingutusi selle eesmärgi saavutamise nimel, pidades kinni käimasolevate läbirääkimiste ulatusest, millele EL jääb täielikult pühendunuks nii mitmekui ka kahepoolsete kõneluste kontekstis.

*

* *

Küsimus nr 43, mille esitas Laima Liucija Andrikiene (H-000144/11)

Teema: Egiptuse eelseisvad parlamendi- ja presidendivalimised

Egiptuse parlamendi- ja presidendivalimised toimuvad sellel aastal. Kuidas komisjon kavatseb toetada valimiste protsessi Egiptuses? Kas EL kavatseb Egiptusse saata pikaajalise valimiste vaatlusmissiooni?

Kuidas komisjon kavatseb aidata noortel valimisteks valmistuda? Kas komisjon toetab rahaliselt noortele poliitikasse pürgijatele mõeldud seminaride ja koolituse korraldamist?

Kuna valimised leiavad aset juba üsna varsti, on äärmiselt oluline, et EL annaks viivitamatult ja otsusekindlalt kõikvõimalikku abi. On väga oluline, et EL saadaks Egiptusse eksperte ja spetsialiste, eelkõige Kesk- ja Ida-Euroopa riikidest, kes võiksid jagada oskusteavet ja ekspertteadmisi selle kohta, kuidas valimisteks valmistuda, kuidas koostada valimisprogramme ja korraldada valimiskampaaniaid.

Vastus

(EN) EL on väljendanud valmisolekut mobiliseerida vahendid demokraatliku ülemineku toetamiseks Egiptuses. See võib muu hulgas hõlmata suutlikkuse tõstmist ja tehnilist abi valimiste ettevalmistamiseks, institutsioonide loomist ning valimiste vaatlemist. Käimasolevate reformide arendamine on Egiptuse ametiasutuste ja Egiptuse rahva kätes. Komisjon on valmis toetama kohe, kui Egiptus seda meilt palub. Komisjon on varem korduvalt väljendanud huvi osaleda Egiptuse valimistel vaatejana. See küsimus on käimasoleva demokraatliku reformi tõttu muutunud veelgi tähtsamaks. EL on valmis lähendada täieõigusliku või piiratud õigustega valimiste hindamise või valimisekspertide missiooni, kui Egiptus meilt seda palub.

25. jaanuari 2011. aasta rahvaülestõus algas tänu noortele ja tekkivatele poliitilistele liikumistele. EL peab koostööd nende kodanikuühiskonna rühmitustega väga tähtsaks. Seetõttu eraldati stabiliseerimisvahendist kaks miljonit eurot kodanikuühiskonna organisatsioonide ja liikumiste vahetuks toetamiseks. Programmi põhieesmärk on tõsta nende suutlikkust osaleda käimasolevas reformis, luua platvormid vaadete vahendamiseks, pakkuda asjatundjate abi ja koolitust ning toetada üldsuse teadlikkust. Programmis kasutatakse eksperte Euroopast, sealhulgas Kesk- ja Ida-Euroopast, ning araabia piirkonnast. Erilist tähelepanu pööratakse naiste rollile.

Konkursikutsete kaudu käivitatakse kohapeal Kairos kodanikuühiskonna toetuspakett summas 17,7 miljonit eurot. Tegemist on pikemaajalisemate projektidega, mis käivituvad peamiselt suve paiku, ja neid kohandatakse, et hõlmata sellised teemad nagu naiste, noorte ja laste õigused, meedia, usu- ja sõnavabadus, võitlus piinamise vastu jne.

*

* *

Küsimus nr 44, mille esitas Anne E. Jensen (H-000147/11)**Teema: SafeSeaNeti kasutamine ühtse merepiirkonna tagamiseks**

Komisjon otsustas 2010. aasta novembris „sinise vööndi” katseprojekti loomisel keskenduda üksnes ELi sisese kaubandusega seotud laevadele. Projektis rõhutatakse eelkõige SafeSeaNeti kasutamisest saadavat tulu, kuna see vahend võimaldab lähimerevedude puhul vähendada halduskoormust. Samas võiks SafeSeaNeti kasutamisest halduskoormust vähendada vahendina kasu saada ka ookeanivedude puhul, kuna ka need ettevõtjad transpordivad rahvusvaheliste vedude osana kaupu ELi sadamate vahel.

Kuidas kavatseb komisjon tagada, et „sinise vööndi” projektis ette nähtud võimalikest lihtsustustest saaksid osa ka ookeaniveod ning kuidas kavatseb komisjon asjaomased ettevõtjad katseprojektidesse täielikult integreerida?

Kas komisjon kavatseb tulevikus teha tööd Euroopa ühtse merepiirkonna nimel, kus nii lähimereveod kui ka ookeaniveod saaksid SafeSeaNeti kasutamisest kasu, tagades seeläbi võrdsed tingimused teiste transpordiliikidega ning vähendades halduskoormust laevanduse kõigis valdkondades?

Vastus

(EN) Transpordipoliitika valges raamatus ⁽⁴⁹⁾ on sedastatud, et mereveos kehtivaid haldusmenetlusi on vaja veelgi lihtsustada, et täielikult ära kasutada veetranspordi potentsiaali.

Euroopa Meresõiduohutuse Ameti ja tolliametite ning mitme vabatahtliku laevandusettevõtja ühistööna käivitatud 2011. aastal lõpuleviidav „sinise vööndi” projekt näitab liikmesriikide tolliasutustele, kuidas ameti välja arendatud suutlikkus võib aidata neil täita igapäevaülesandeid ning kuidas lihtsustada tavapäraseid haldusformaalsuseid ilma, et see vähendaks vastavust eri õigusaktidele. Katseprojektis osaleva üle kahesaja aluse hulgas on mitu sellist, mis tegeleb ookeanivedudega. See tähendab, et kuigi „sinise vööndi” katseprojekti üldeesmärk on lihtsustada merevedude kasutamist ELi-siseseks kaubaveoks, uuritakse katseprojektis ka halduskoormuse vähendamise võimalust igasuguste mereveoteenuste puhul.

Komisjon uurib ühtlasi konkreetselt ka kolmanda riigi sadamaid külastavate ELi-siseste mereveolaevadega seotud küsimusi, millest teatati 2009. aastal vastuvõetud Euroopa piirideta meretranspordi tegevuskavas ⁽⁵⁰⁾.

*

* *

Küsimus nr 45, mille esitas Nadezhda Neynsky (H-000148/11)**Teema: Keskkond ja turvalisus**

Seoses Jaapani laastava maavärina mõjul aatomielektrijaama Fukushima-1 reaktorites tekkinud probleemidega otsustas Euroopa Liit kontrollida kõigi ELi tuumaelektrijaamade turvalisust. Komisjoni energeetikavolinik Günther Oettinger teatas, et Bulgaaria Belene aatomielektrijaama ehitamise projekt tuleb uuesti läbi vaadata. Belene elektrijaama

⁽⁴⁹⁾ Euroopa ühtse transpordipiirkonna tegevuskava – Konkurentsivõimelise ja ressursitõhusa transpordisüsteemi suunas KOM(2011)0145, lõplik, 28. märts 2011

⁽⁵⁰⁾ KOM(2009)0010, lõplik, 21. jaanuar 2009

asukohast 18 kilomeetri kaugusel asuvat Svištovi linna tabas 1977. aastal Richteri skaala järgi 7,2-magnituudine maavärin, mille tagajärjel ametlikel andmetel hukkus 120 inimest. Kas komisjoni käsutuses on Bulgaaria ametiasutuste ametlik aruanne piirkonna seismilise aktiivsuse kohta ja kui mitte, siis kas komisjon kavatseb seda nõuda?

Vastus

(EN) Euroopa Ülemkogul rõhutati 25. märtsil 2011. aastal kõigi Euroopa tuumaelektrijaamade ohutuse läbivaatamiseks tehtava töö prioriteetsust. Tööd koordineerivad komisjon ja tuumaohutust reguleerivate asutuste Euroopa töörühm. Lisaks vaatab komisjon aasta lõpuks läbi kehtiva tuumarajatiste ohutust käsitleva õigus- ja reguleeriva raamistiku. Selle küsimuse raames käsitletakse Bulgaaria Belene tuumaelektrijaama piirkonna seismilisi riske.

*
* *

Küsimus nr 46, mille esitas Graham Watson (H-000149/11)

Teema: Volinike visiitid Indiasse

Millised volinikud on külastanud Indiat pärast komisjoni uue koosseisu ametisse asumist? Mida teeb komisjon ELi ja India vaheliste suhete edendamiseks?

Vastus

(EN) Loetelu Euroopa Komisjoni volinike visiitidest Indiasse alates 2009. aasta septembrist on esitatud allpool.

EL edendab ELi ja India suhteid laiaulatuslikult ELi ning India vahelise ühise tegevuskava rakendamise kaudu. Selles kahe poole 2005. aastal käivitatud ja 2008. aastal läbivaadatud algatuses määratletakse mitmesugused ELi ja India vahelise strateegilise partnerluse rahu ja julgeoleku edendamise, jätkusuutliku arengu, teaduse ja tehnoloogia ning inimestevaheliste suhete edendamise ja kultuurivahetuse kaudu toetamiseks mõeldud tegevused.

Hetkel on ELi ja India suhete edendamise prioriteetsed valdkonnad julgeolek, mille puhul on ette nähtud terrorismivastased, küberjulgeoleku- ja piraatluse vastu võitlemise meetmed; kaubandus ja äridiplomaatia, mille puhul jätkub töö vabakaubanduslepingu sõlmimiseks ning tehakse jõupingutusi, et vastata India peaminister Singhi ELile viimasel tippkohtumisel esitatud üleskutsele osaleda suuremas ulatuses India majanduse moderniseerimises; konkreetsetes koostöövaldkondades alates energiast, keskkonnast ja kliimamuutusest kuni oskuste arendamise, teaduse ja tehnoloogia ning sisserändeni.

Lisaks tehakse jõupingutusi, et avaliku diplomaatia abil suurendada ELi tuntust Indias.

ELI VOLINIKE VISIIDID INDIASSE 2009–2010

AEG	VOLINIK
2009	
2.–4. september	Marianne Fischer Boel, põllumajanduse ja maaelu arengu volinik
3.–5. september	Catherine Ashton, kaubandusvolinik

16.–17. november	Neelie Kroes, konkurentsivolinik
5.–6. november	Benita Ferrero-Waldner, välissuhete ja Euroopa naabruspoliitika volinik
5.–6. november	Catherine Ashton, kaubandusvolinik
6. november	José Manuel Barroso, Euroopa Komisjoni president (ELi-India tippkohtumine)
2010	
4. märts	Karel De Gucht, kaubandusvolinik
7.–9. aprill	Connie Hedegaard, kliimavolinik
21.–24. juuni	Catherine Ashton, Euroopa Komisjoni asepresident / liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja.

*

* *

Küsimus nr 47, mille esitas Ivo Belet (H-000151/11)

Teema: Ühtne kohustuslik sidusrühmade esindajate register

Mitmed hiljutised Parlamendis toimunud väidetava lobitegevuse ja ametiseisundi kuritarvitamisega seotud skandaalid näitavad, et norme ja eeskirju tuleb tingimata karmistada.

8. mai 2008. aasta resolutsioonis (P6_TA(2008)0197) nõudis parlament, et suurendataks läbipaistvust ja et nõukogu, komisjoni ja parlamendi vahel sõlmitaks institutsioonidevaheline kokkulepe ühtse kohustusliku registri kohta, mida kohaldatakse kõikide institutsioonide suhtes ja mis sisaldab kõiki finantsandmeid, registrist eemaldamise ühist mehhanismi ja ühtset käitumiskodeksi (ja vähemalt eri registrite vastastikust tunnustamist ühtse kohustusliku registri puudumisel).

Kas komisjon on valmis alustama parlamendi ja nõukoguga uusi konsultatsioone, et töötada välja kõigi institutsioonide suhtes kohaldatava kohustusliku ühtse sidusrühmade esindajate registri kord?

Kas komisjon on nõus, et kõigi sidusrühmade (nõukogu, komisjoni ja parlamendi esindajate) jaoks käitumiskodeksi koostamisel on kõige tähtsam tagada täielik läbipaistvus ?

Vastus

(EN) Komisjon on teadlik hiljutistest absoluutselt vastuvõetamatutest vahejuhtumitest Euroopa Parlamendis. Parlamendi ja selle liikmete kohustus on esmajoones võtta kasutusele abinõud, et vältida sellist tegevust tulevikus.

Komisjon on ette valmistanud volinike käitumiskodeksi, mis on varasemaga võrreldes rangem ja üks kõige rangematest praegu kehtivatest koodeksitest. Parlamendiga on koodeksi projekti osas konsulteeritud ja komisjon võtab uue kodeksi vastu nii ruttu kui võimalik, võttes arvesse parlamendi märkuseid.

See ei takista komisjoni ja parlamenti ühiselt arutamast, kuidas leida kõigi institutsioonide kõigile liikmetele nende rolli ja volituste parimad võimalikud normid. Arutelu algatamine

parlamendiliikmetele kehtivate eeskirjade üle on parlamendi otsustada. Komisjon ei taha jätta muljet, nagu ta üritaks reguleerida parlamendiliikmete tegevust.

Mis puutub läbipaistvusregistrisse, siis olgu austatud parlamendiliikmele teada, et põhiseaduskomisjon vaatab hetkel läbi parlamendi ja komisjoni ühist läbipaistvusregistrit käsitlevat lepingu projekti (esimees Carlo Casini raport), mille valmistas ette parlamendi asepresidendi Wallise ja komisjoni asepresidendi Šefčoviči juhitud töörühm. Komisjon ja parlament on kutsunud nõukogu üles lepinguga liituma ning praegu käib sellekohane suhtlus.

Komisjon soovib just eeskätt praeguses olukorras tungivalt sõlmida leping kiiresti selle praegusel kujul ning mitte venitada selle rakendamisega uute juriidiliste ja poliitiliste aruteludega sellise registri vabatahtliku või kohustusliku olemuse üle. Arutelud ja eriti õigusloome protsess kestaks kuid ja aastaid, enne kui register ilmavalgust näeks.

Komisjon ja parlament peavad silmas pidama, et meile ei ole vaja registrit, et keelustada ilmselgelt ebaetilist ja võimalik isegi kriminaalset käitumist. Kehtivate seaduste täitmise tagavad Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF), süüdistajad ja kohtud.

Läbipaistvusregistri roll oleks anda teavet kodanikele, tsiviilametnikele ning meile kõigile organisatsioonidest, mis mõjutavad arutelusid mõlemas meie institutsioonis.

Kõik registreerujad – olgu need siis sidusrühmad, mõttekojad, valitsusvälised organisatsioonid vms – annavad teavet oma kavatsuste, finantside ja põhitegevuse kohta. Nad kohustuvad täitma käitumiskodeksit ja rikkumiste korral alluma sanktsioonidele. Komisjoni registris on täna juba ligikaudu 3800 organisatsiooni.

Neilt, keda läbipaistvusregistris ei ole, tuleb küsida, miks nad selles ei ole ja kas neil on midagi varjata. Ja kõik peaksid selliste organisatsioonidega suheldes olema rohkem kui ettevaatlikud.

*

* *